

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ'

Τρίτη 14 Οκτωβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν ο Πρόεδρος, Βουλευτές και αντιπροσωπεία από το Ιράν., σελ. 304

2. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνου Καμμένου, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαράκη, με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη Γ' Σύνοδο της ΙΕ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου, τη Βουλευτή κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, σελ. 290-291

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 294, 302, 305, 306, 307, 309, 310, 311, 314, 315, 316, 318, 319, 320, 326, 327, 328, 329, 334

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 327, 328, 329, 335

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:

i. σχετικά με τις συνθήκες εργασίας των χιλιάδων εργαζομένων στις ηλεκτρονικές εκδόσεις, σελ. 289

ii. σχετικά με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα στο νομό Μαγνησίας, σελ. 292

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: " Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων της Βουλής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου", σελ. 294

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 305-316

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 289-305

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 316-335

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 307

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 305

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 306, 307, 309, 310, 315, 316

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 327

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 311

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 294, 302

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 314

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 294

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 316, 319, 320, 327, 328, 329

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 318, 319, 320, 326, 327, 328, 329, 334, 335

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 305, 315, 316, 318

ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 309

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε. , σελ. 318, 319

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 307, 310

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 309

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 326, 327, 329

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 327, 335

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 327, 329

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 335

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 328, 329

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 328, 329

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 328, 329

Γ. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 289, 290, 292, 293

ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 289, 290

ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ Π. , σελ. 292

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 316

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ Μ., σελ. 330

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 316

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 310, 311, 316, 322, 325

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 296, 297, 327, 334, 335

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 306, 307

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 304, 305, 306

ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 301, 302

ΔΗΜΑΡΑΣ Ι. , σελ. 300

ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 317

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 298, 309, 324, 325, 326, 327, 328

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 311

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 329, 335

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (Ν.Δ.) , σελ. 294, 304, 333, 334

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 315, 320, 321

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 314, 315

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 323

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 298, 299, 335

ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 302, 304

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 297, 299, 310, 319, 320, 323

ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 313, 314

ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 304, 315, 316, 318, 319, 321, 322, 325, 333, 334

ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 307, 309, 310

ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε. , σελ. 317, 318, 319

ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 312

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 308, 309, 310

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 306, 309, 332, 333, 334, 335

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 325, 326, 327

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 332

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ'

Τρίτη 14 Οκτωβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 14 Οκτωβρίου 2014, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 2091/29-8-2014 ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις συνθήκες εργασίας των χιλιάδων εργαζομένων στις ηλεκτρονικές εκδόσεις.

Ο κύριος συνάδελφος έχει τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα που θα αναπτύξουμε είναι ιδιαίτερα σημαντικό καθώς αφορά κυρίως συνομήλικα με εμένα άτομα και είναι αυτονόητο ότι σε συνθήκες κρίσης σαν αυτές που βιώνει σήμερα η Ελλάδα, θα πρέπει το αρμόδιο Υπουργείο να δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανεργία ή αντίστροφα στην εργασία των νέων ανθρώπων.

Η εποχή που ζούμε είναι η εποχή του διαδικτύου, η εποχή της πληροφορίας, κάτι το οποίο έχει ανοίξει νέους ορίζοντες και στον εργασιακό τομέα και έχει δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας. Φυσικά, αυτές οι νέες θέσεις εργασίας, δεν αφορούν την κεντρική πολιτική των Υπουργείων της συγκυβέρνησης, τα οποία ασφαλώς έχουν μια υφεσιακή πολιτική. Αντιθέτως, αφορούν την ευρηματικότητα και τον ενθουσιασμό ορισμένων ανθρώπων, οι οποίοι μέσα από τον τομέα τους προσφέρουν ένα συγκεκριμένο έργο, το οποίο δεν εκτιμάται, δεν αποτυπώνεται σωστά, δεν αμείβεται αναλόγως.

Για να είμαι πιο συγκεκριμένος, η σημερινή συζήτηση, αφορά άτομα που εργάζονται στις ηλεκτρονικές σελίδες και στις ηλεκτρονικές εκδόσεις, τα οποία είναι ως επί το πλείστον νέοι σε ηλικία, οι οποίοι αντιμετωπίζουν συνθήκες εργασίας που θα ξεπερνούσαν και την πιο άγρια καπιταλιστική φαντασία.

Ο κανόνας των ανθρώπων αυτών που δουλεύουν σε τέτοιους κλάδους, είναι να δουλεύουν πάνω από δέκα-δεκαπέντε ώρες την ημέρα, να μην έχουν πενήντα, να μην έχουν ασφαλιστικά δικαιώματα, να μην έχουν το δικαίωμα καν συνδικαλιστικής εκπροσώπησης. Είναι άτομα τα οποία στην καλύτερη των περιπτώσεων παίρνουν ένα μπλοκάκι για να πληρωθούν 200 με 300 ευρώ το μήνα, ενώ οι χειρότερες περιπτώσεις είναι αυτές που αντιμετωπίζει κάθε νεολαίος σήμερα, να δουλεύει με αυτό το επαίσχυ-

ντο που έχουν εφεύρει κάποιοι, εθελοντικά, δηλαδή να προσφέρουν υπηρεσίες χωρίς να αμείβεται καθόλου.

Θεωρούμε ότι το Υπουργείο πρέπει να δώσει βαρύτητα στο σημείο αυτό, να επιλύσει τα ζητήματα αυτά διότι αφορούν την ελληνική νεολαία, η οποία μαστίζεται από υψηλά ποσοστά ανεργίας, αλλά –αν μη τι άλλο– δεν μπορεί να δίνει άλλοθι σε κάποιους, όπως για παράδειγμα η ΕΣΗΕΑ η οποία αποτελεί μια κλειστή κάστα, να καπελώνει τον αγώνα και τον ιδρώτα ορισμένων ανθρώπων και μεγαλοδημοσιογράφοι να χρυσοπληρώνονται, ενώ άνθρωποι ανώνυμοι που προσφέρουν πολύ μεγαλύτερο έργο να απαξιώνονται με τέτοιο τρόπο.

Άρα, τα ερωτήματα είναι τα εξής: Πρώτον, αν θα γίνουν κάποιες ενέργειες για να σταματήσουν να υπάρχουν αυτές οι συνθήκες, τις οποίες ορθώς εμείς ονομάζουμε απαράδεκτες και συνθήκες Μεσοαίωνα. Δεύτερον, εάν θα εξασφαλιστούν για τους εργαζόμενους αυτούς πλήρη ασφαλιστικά, εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θέτετε ένα θέμα, το οποίο απασχολεί το Υπουργείο Εργασίας όχι μόνο για τον κλάδο στον οποίο αναφερθήκατε αλλά στο σύνολό του. Τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ανασφάλιστη εργασία και το φαινόμενο αυτό δεν ξεχωρίζουν κλάδους. Έχουν να κάνουν με την κοινωνική υπευθυνότητα του εργοδότη, της επιχείρησης.

Βεβαίως υπάρχουν ιδιαιτερότητες, γιατί ο συγκεκριμένος χώρος στον οποίον αναφερθήκατε, έχει να κάνει και με το απρόσωπο αλλά και με το αναδυόμενο ως προς τη μορφή του, τα ζητήματα δηλαδή τα οποία έχουν να κάνουν με την εργασία στα ηλεκτρονικά μέσα, που μπορεί αυτή η εργασία να γίνεται από οπουδήποτε στη χώρα –από οπουδήποτε, ακόμα και από το εξωτερικό–, δυσκολεύουν αυτό που λέμε «επιτόπιο φυσικό έλεγχο».

Επομένως, υπάρχει εκ των πράγματων μία αντικειμενική αδυναμία για τον επιτόπιο φυσικό έλεγχο. Από εκεί και πέρα, δεν είναι ανεξέλεγκτες οι επιχειρήσεις στην έδρα την οποία δηλώνουν, και σε σχέση με αυτά τα οποία το ΣΕΠΕ έχει ως κατεύθυνση από το Υπουργείο Εργασίας.

Όμως, χρειάζεται παραπέρα κανονικοποίηση του συστήματος για τον συγκεκριμένο χώρο. Γι' αυτό, το ΣΕΠΕ μαζί με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου, επεξεργάζονται τον τρόπο με τον οποίον θα μπορέσουμε να έχουμε μεγαλύτερη δυνατό-

τητα για τον έλεγχο της μαύρης εργασίας.

Συνολικά για τις επιχειρήσεις της χώρας, θα πρέπει να σας πω ότι οι έλεγχοι αυτοί έχουν ενταθεί. Υπάρχει μεγαλύτερη ευχέρεια με βάση το σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» που λειτουργεί και είναι σε πλήρη εξέλιξη πλέον και μας δίνει τη δυνατότητα στοχευμένα και με βάση τις παρατηρήσεις και τις επεξεργασίες από αυτό να προχωρούμε σε ελέγχους με τις αρμόδιες υπηρεσίες, που δεν είναι μόνο το ΣΕΠΕ, είναι και η ΕΥΠΕΑ, η οποία έχει ενταχθεί στον έλεγχο της μαύρης εργασίας και δεν ελέγχει μόνο τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το ΙΚΑ, όπως έκανε μέχρι πρότινος. Επίσης, είναι και η Οικονομική Αστυνομία που έχει αυτήν την ευχέρεια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, θα ήθελα να κάνω κάποιες διευκρινίσεις με αφορμή τα όσα είπε ο Υπουργός, που είπε ότι το Υπουργείο Εργασίας δεν ξεχωρίζει κλάδους.

Να κάνω μία διευκρίνιση που αφορά εμάς, τη Χρυσή Αυγή. Η ερώτηση αυτή, δεν απορρέει από κάποιο κομματικό ενδιαφέρον ή συμφέρον. Ασφαλώς και τα ασφαλιστικά δικαιώματα δεν έχουν ούτε ιδεολογία ούτε χρώμα ούτε πολιτική προέλευση. Τα εργασιακά δικαιώματα είναι αυτό που λένε οι λέξεις. Είναι εργασιακά δικαιώματα και πρέπει να είναι κοινά για όλους.

Όμως, είναι अपαράδεκτο σήμερα, εν έτει 2014, να μιλάμε για άτομα -ιδιαίτερα νέας ηλικίας-, τα οποία δουλεύουν εθελοντικά. Είναι αυτοί, οι οποίοι -εντός εισαγωγικών- «μαθαίνουν» τη δουλειά και γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον κάθε εργοδότη, ο οποίος εργοδότης όμως, μπορεί να γίνει αντικείμενο ελέγχου, διότι δεν μιλάμε για εντελώς απρόσωπες καταστάσεις. Μιλάμε για ειδησιογραφικά sites, μιλάμε για μέσα μαζικής ενημέρωσης και στον τομέα της ηλεκτρονικής ειδησιογραφίας, τα οποία ασφαλώς και μπορούν και πρέπει να δώσουν λόγο στο αρμόδιο Υπουργείο, για να δούμε εάν ο κάθε εργαζόμενος ο οποίος απασχολείται, απασχολείται με όρους, οι οποίοι είναι τουλάχιστον αξιοπρεπείς και αμείβεται αναλόγως.

Δεν μπορώ να διανοηθώ, για ποιον λόγο μπορεί ένας άνθρωπος να δουλεύει, όπως είπα προηγουμένως, δέκα και δεκαπέντε ώρες και να αμείβεται το ευτελές ποσό -στην καλύτερη επαναλαμβάνω των περιπτώσεων- των 200 ευρώ.

Επιπλέον, η αδικία έγκειται και σε κάτι άλλο. Στο διαδίκτυο δεν υπάρχει αυτό που λέμε «πνευματική ιδιοκτησία». Τα πράγματα είναι πάρα πολύ ελεύθερα. Ο καθένας μπορεί να γράψει ό,τι θέλει και αυτή η είδηση να αναπαραχθεί από οποιονδήποτε άλλο.

Όμως, τα μεγάλα -όπως αυτοαποκαλούνται, τουλάχιστον- μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν την ευκαιρία να πράξουν το εξής. Να «χτυπήσουν» στο διαδίκτυο μία λέξη-κλειδί, να βρουν χιλιάδες αποτελέσματα, να αξιοποιήσουν την είδηση που ψάχνουν, χωρίς να γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στην πηγή που βρέθηκε η πληροφορία, με αποτέλεσμα ο κόπος και ο μόχθος ανθρώπων οι οποίοι δεν πληρώνονται, να γίνεται προϊόν εκμετάλλευσης από μεγαλοδημοσιογράφους σαν και αυτούς που από αυτό εδώ το Βήμα εκθείασε προχθές ο Πρωθυπουργός, οι οποίοι χρυσοπληρώνονται για να κάνουν φθηνή κομματική προ-

παγάνδα.

Άρα, εδώ έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, διότι μιλάμε για μια κατάσταση, όπως χαρακτηρίζεται αυτή της «μαύρης» εργασίας, η οποία είναι ανεξέλεγκτη και πλήττει, δυστυχώς, τα πιο παραγωγικά κύτταρα της χώρας μας, τα οποία είναι η νεολαία.

Θα κλείσω για να καταγγείλω και ορισμένα φαινόμενα, τα οποία αποδεικνύουν ότι κάποιοι τα δικαιώματα θέλουν να τα καπιλευθούν για μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Όταν κατέθεσα την ερώτηση αυτή και διέρρευσε στο διαδίκτυο, έγινα δέκτης καταγγελιών κυρίως από χώρους της Αριστεράς, από την κατάληψη της ΕΣΗΕΑ αλλά και από άλλους χώρους, οι οποίοι μου έλεγαν «μην αγγίζεις το θέμα αυτό», «δεν έχει καμμία σχέση ο φασισμός» όπως αποκαλούσαν «με τα θέματα αυτά», «μην αγγίζεις θέματα, τα οποία δεν σε αφορούν».

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η ερώτηση, είναι μια ερώτηση την οποία την καταθέτουμε από ενδιαφέρον για τα εργασιακά δικαιώματα. Αν μη τι άλλο, εμείς δεν έχουμε εκδοτικούς οίκους, τους οποίους συντηρούμε με τον ιδρώτα ανθρώπων, τους οποίους πετάμε στο δρόμο απλήρωτους, όπως έκαναν άλλοι -βλ. «902» κ.ο.κ..

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έγινε κατανοητό και το πρόβλημα όπως αναδείχθηκε και η δυσκολία, η οποία υπάρχει στην αντιμετώπιση του. Βεβαίως, δεν μπορείς να ξεχωρίζεις τις ερωτήσεις ανάλογα με το αν απευθύνονται στο χώρο των ηλεκτρονικών μέσων ή του έντυπου τύπου ή ενός άλλου χώρου, που έχει να κάνει με παραγωγικές ή εμπορικές δραστηριότητες.

Η επιχειρηματικότητα οφείλει να τηρεί τους κανόνες, τους νόμους, οφείλει να συμμορφωθεί με αυτό που όλοι μας λέμε «κοινό αίσθημα» που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η κοινωνικά υπεύθυνη στάση της ασφάλισης και του σεβασμού των δικαιωμάτων των εργαζομένων και βεβαίως της μη υπονόμησης του ασφαλιστικού συστήματος.

Οι δυνατότητες, όπως σας είπα, έχουν αυξηθεί το τελευταίο διάστημα με τη συνεργασία του ΣΕΠΕ, της ΕΥΠΕΑ και της Οικονομικής Αστυνομίας. Βεβαίως, έχουμε συνέχεια με το σχεδιασμό, τον οποίο επεξεργάζεται περαιτέρω -και ιδιαίτερα για το χώρο των ηλεκτρονικών μέσων- το Υπουργείο και οι αρμόδιες υπηρεσίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι με επιστολή του ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος μας γνωρίζει ότι ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη Γ' Σύνοδο της ΙΕ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου, τη Βουλευτή Μαγνησίας κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

LL

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3091.....

Ημερομ. 14/10/2014.....

Αθήνα, 14 Οκτωβρίου 2014

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευάγγελο – Βασίλειο Μείμαράκη

Κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζουμε ότι ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των «Ανεξαρτήτων Ελλήνων» κατά την Γ' Σύνοδο της ΙΕ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου, η Βουλευτής Μαγνησίας κα Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

Με εκτίμηση,

Πάνος Καμμένος

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεχίζουμε με τη δεύτερη με αριθμό 1253/18-7-2014 ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Παρίση Μουτσινά προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα στο Νομό Μαγνησίας.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρά το ότι το θέμα αυτό, κύριε Υπουργέ, το έχω εισαγάγει στο Υπουργείο σας με ερώτηση πριν από δεκαεπτά μήνες, σήμερα το πρωί ανακοινώσατε τους δεκατρείς δήμους που θα απολαύσουν αυτό το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σαν ένα πιλοτικό πρόγραμμα από τις αρχές του 2015.

Θα αναρωτιόταν κανείς τι νόημα έχει να συζητάμε, αφού η Μαγνησία, η οποία πραγματικά μαστιγίζεται από πολύ μεγάλη ανεργία και φτώχεια, δεν είναι μέσα. Όμως, εγώ από την αρχή δεν ήλπιζα να είναι η Μαγνησία σε αυτό το παιχνίδι. Διότι περί παιχνιδιού πρόκειται, κύριε Υπουργέ. Άλλους στόχους εξυπηρετεί αυτό το πιλοτικό πρόγραμμα, παρά την ουσία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες σήμερα.

Δεν θέλω ειλικρινά να αναφερθώ σε τοπικισμούς. Δεν είμαι τοπικιστής. Είμαι γεωπόνος. Και είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι πρέπει να σκάψουμε όλοι μαζί τη γη για να ανθίσουν τα λουλούδια. Αυτό το πιστεύω καθαρά.

Όμως, θα ήθελα να πω τελικά ότι στην ερώτηση αυτή απάντησε ο κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος τότε, γιατί έγινε πριν από δεκαεπτά μήνες. Το μήνυμα που έδωσε ήταν αισιόδοξο. Αναφέρθηκε ουσιαστικά σε κριτήρια για την επιλογή αυτού του πιλοτικού προγράμματος -ή οποιοδήποτε άλλου ή του καθολικού προγράμματος, δεν ήταν σαφής τότε η προοπτική- ώστε να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα και να επιλεγούν οι κατάλληλοι δήμοι ή οι περιοχές για να μπορέσουμε να εξαγάγουμε τα κρίσιμα συμπεράσματα και για να μπορέσουμε να στηρίξουμε τους αδύναμους και τους αναξιοπαθόντες πολίτες μας.

Σήμερα, αυτή η αόριστη αναφορά για τις δύο περιοχές όπως αναφέρθηκαν, έγιναν δεκατρείς περιφέρειες και τελικά σήμερα διαπιστώνουμε ότι έγιναν δεκατρείς δήμοι.

Δηλαδή, καταλαβαίνουμε ότι το Υπουργείο δεν έχει πρόγραμμα διευκρινισμένο εξαρχής, δεν έχει σαφή κριτήρια, ενώ ξέρουμε πάρα πολύ καλά -και θα αναφέρω αυτό για να κλείσω την πρωτομιλία μου αυτή- ότι έχουν ανακοινωθεί στοιχεία της ΕΛ-ΣΤΑΤ ότι στη Μαγνησία η ανεργία από το 33,3% το 2012 έφτασε το 37,4% το 2013 και η μέση ανεργία, δηλαδή η διαχρονική ανεργία -γιατί έχουμε αποβιομηχάνιση στη Μαγνησία, το ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ- είναι 27% στην πενταετία, ενώ για άλλες περιοχές είναι στο όριο του 20%.

Καταλαβαίνετε ότι αν κάποια περιοχή έπρεπε να επιλεγεί -όχι για τοπικιστικούς λόγους, το τονίζω πάλι- ήταν η Μαγνησία, γιατί πραγματικά θα μπορούσαμε πέραν των άλλων να ενισχύσουμε τους πολίτες αλλά και να εξαγάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα από αυτή την πολιτική εφαρμογή, για να το διεκδικήσουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τα ανάλογα χρηματοδοτικά προγράμματα για όλη τη χώρα καθολικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' ότι έχει γίνει πριν από δεκαεπτά μήνες, είναι επίκαιρη η ερώτηση λόγω και της σημερινής ανακοίνωσης και παρουσίας του πιλοτικού προγράμματος.

Ο κύριος συνάδελφε, θέτει ουσιαστικά δύο θέματα γιατί οι δύο περιοχές, όπως αναφέρονται στο ν.4093, έγιναν δεκατρείς δήμοι και γιατί δεν επιλέχθηκε ο Βόλος ή άλλη περιοχή ή -εν πάση περιπτώσει- με ποια κριτήρια έγινε η επιλογή ευρύτερα. Αναφέρεται βέβαια στην ερώτηση ότι είχε γίνει πριν αναλάβω εγώ την ευθύνη, αλλά μπορώ να δώσω πληροφόρηση και βεβαίως να διαβεβαιώσω πρώτα απ' όλα ότι δεν υπάρχει καμμία πολιτική απόφαση στην επιλογή των δήμων, πλην της απόφασης οι δύο περιοχές να είναι δεκατρείς περιφέρειες και από τις δεκατρείς περιφέρειες να είναι έχουμε έναν πιλοτικό δήμο από κάθε περιφέρεια. Αυτή είναι η έννοια των δεκατριών περιφε-

ρειών. Αν είχαμε πει ότι επιλέγονται δεκατρείς περιφέρειες, τότε θα σήμαινε ότι θα πηγαίναμε απευθείας στην καθολική εφαρμογή.

Δεκατρείς δήμοι, λοιπόν, ένας από καθένα από τις δεκατρείς περιφέρειες. Αυτή ήταν η πολιτική απόφαση, δηλαδή το ποιος δήμος από την κάθε περιφέρεια, έχει να κάνει με κριτήρια που έχουν να κάνουν και με την υψηλή και με τη χαμηλή ανεργία ή με τη φτώχεια ή με άλλα χαρακτηριστικά που είναι διαφορετικά. Δεν στοχεύει το πιλοτικό πρόγραμμα στο να πάρει όλους τους δήμους που έχουν την υψηλότερη ανεργία, γιατί δεν θα ήταν πιλοτικό. Θα ήταν εφαρμογή στους δήμους που έχουν την υψηλότερη ανεργία. Η πιλοτική εφαρμογή έχει και την έννοια του να δούμε πως λειτουργεί σε δήμους σε περιοχές με διαφορετικά οικονομικο-οικονομικά χαρακτηριστικά, τι προβλήματα αντιμετωπίζουν και στην εφαρμογή του, ποια είναι τα ποσοστά, πως περπατάει. Να αξιολογήσουμε, να διορθώσουμε, να προσαρμόσουμε το σύστημα και να έρθουμε στην επέκταση και στη συνολική εφαρμογή.

Αυτή μόνο είναι η έννοια του πιλοτικού προγράμματος και όχι ότι από μόνο του ένα πρόγραμμα δεκατριών δήμων μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της χώρας, γιατί πιστεύω ότι αν όχι και οι τριακόσιοι δώδεκα υπόλοιποι δήμοι, οι μισοί τουλάχιστον, έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά. Βιώνουμε αυτήν την περίοδο με τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, τα υψηλά ποσοστά φτώχειας και άρα είναι σχετικό το να πούμε ότι μία περιοχή έχει παραπάνω φτώχεια από την άλλη.

Αυτό που είναι, όμως, κρίσιμο είναι να δούμε να ολοκληρώνεται αυτή η πιλοτική εφαρμογή με επιτυχία και να περάσουμε στην επέκτασή της, γιατί τότε μόνο θα είναι ουσιαστική παρέμβαση για το σύνολο των πολιτών που βιώνουν το φάσμα της ακραίας φτώχειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να τονίσω με βάση αυτό που είπατε τελικά ότι το εγγυημένο εισόδημα είναι μια ελάχιστη και αναγκαία οικονομική παροχή, η οποία διασφαλίζει τη χαμηλότερη διαβίωση και απορρέει από την Ευρωπαϊκή Κοινωνική Χάρτα, η οποία αναφέρει ότι η μη χορήγησή του, συνιστά περιορισμό των κοινωνικών δικαιωμάτων των ανθρώπων που βρίσκονται σε πείνα κάτω του ορίου φτώχειας. Αυτό τι σημαίνει για τη χώρα μας; Ότι έπρεπε να το είχαμε εφαρμόσει ήδη, όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, καθολικά εδώ και πολύ καιρό. Δεν πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση να πανηγυρίζει σήμερα και να επαίρεται ότι εφαρμόζει μία πρωτοπόρα συνθήκη.

Θα αναφερθώ στη Μαγνησία, για να δούμε ότι βγάλατε λάθος συμπεράσματα. Χθες παραβρέθηκα σε μία εκδήλωση της Μητροπόλης Δημητριάδος με όλους τους κοινωνικούς, επιστημονικούς και οικονομικούς φορείς του νομού, οι οποίοι ανέφεραν μ' ένα στόμα ότι στη Μαγνησία τα πράγματα είναι σε πάρα πολύ κακή κατάσταση.

Έχει φτωχοποιηθεί ένα μεγάλο μέρος, περίπου το 50%, του νομού και κυρίως στον Βόλο τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα, το 67% με 70% των νέων είναι σε ανεργία και έχουν μεταναστεύσει και τελικά η μέση ανεργία είναι 27% όλη την πενταετία. Εκαιτοντάδες συμπολίτες μας τρέχουν στα συσσίτια της μητροπόλης και στο κοινωνικό φαρμακείο -γιατί περί αυτού ήταν και αυτή η εκδήλωση- και αυτό μας κάνει να ντρεπόμαστε. Θα έπρεπε, λοιπόν, να εφαρμοστεί σ' αυτήν τη φάση καθολικά το πρόγραμμα.

Ωστόσο, τι προκύπτει από την ημερίδα που έγινε τον Οκτώβριο του 2013, αλλά και από τις 5-11-2013; Ο Υπουργός, ο κ. Βρούτσης υπέγραψε την απόφαση, η οποία αναφέρει τη συγκρότηση ομάδας εργασίας με αντικείμενο και έργο τον σχεδιασμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των δύο πιλοτικών εφαρμογών του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, σύμφωνα με τον νόμο τάδε σε δύο περιοχές της χώρας.

Άρα, σημαίνει ότι και πριν από ένα χρόνο, δεν είχατε καν σχέδιο ως Υπουργείο. Αυτό είναι το ένα που εγώ ήθελα να επισημάνω. Άρα, δεν είχατε και κριτήρια για να μπορέσετε, πραγματικά, να υλοποιήσετε το πρόγραμμα αυτό, για να μπορέσει να αποδώσει και να δώσει καρπούς για την καθολική εφαρμογή του, αφού έτσι και αλλιώς καθυστερήσαμε.

Το δεύτερο είναι ότι «εκεί που μας χρωστάγαν, μας πήραν και το βόδι». Ξαφνικά, το 2014 πια –ενώ έπρεπε να εφαρμοστεί από 1-1-2014 και δεν εφαρμόζεται- τον Μάρτιο του 2014 τι ανακαλύπτει ο κύριος Υπουργός; Ότι πρέπει να βάλουμε τεχνικό σύμβουλο την Παγκόσμια Τράπεζα με 2 εκατομμύρια ευρώ, ενώ είναι 20 εκατομμύρια όλο το πρόγραμμα. Δηλαδή, το 10% του εγγυημένου εισοδήματος του πιλοτικού προγράμματος θα πάει στον τεχνικό σύμβουλο.

Αν είναι δυνατόν με τέτοια τερτίπια, να μας πείσει τελικά ότι νοιάζεται για τη φτώχεια, νοιάζεται για τους ανθρώπους του μόχθου, για τους ανθρώπους που πένονται σήμερα και υποφέρουν.

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε το πρόσωπό μας στον καθρέφτη, να δούμε ακριβώς ότι η εποχή μας έχει ανάγκη από άλλες επιλογές, από άλλες αντιμετώπισεις και θα πρέπει άμεσα το πρόγραμμα αυτό, κύριε Υπουργέ, να το παλέψετε με πίστη, με πρόγραμμα και τεκμηρίωση, για να μπορέσουμε να το εφαρμόσουμε καθολικά. Δεν θα σωθεί ο ελληνικός λαός αλλά τουλάχιστον θα βοηθηθούν αυτοί που δεν έχουν να φάνε, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Μου έλεγε μία καθηγήτρια σήμερα ότι κάλεσε τους γονείς που αδιαφορούν για το παιδί τους και πήγαν στο σχολείο και έκλαιγαν ότι δεν έχουν να ταΐσουν τα παιδιά τους. Εκεί φτάσαμε! Μιλάμε για ανθρώπους νοικοκυραίους.

Πρέπει, λοιπόν, αυτό να γίνει για να μπορέσουμε να αποφύγουμε τέτοιες ακραίες καταστάσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερθήκατε σε κάποιες ημερομηνίες, είπατε ότι δεν υπάρχει σχέδιο, λέτε γιατί έγιναν οι δύο δεκατρείς. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι το αντικείμενο, γιατί οι δύο έγιναν δεκατρείς. Μακάρι, να γίνονταν τριακόσιοι είκοσι πέντε, όσο είναι οι δήμοι, αμέσως. Άρα, ο σχεδιασμός του πιλοτικού προγράμματος με περισσότερες περιοχές δεν είναι αρνητικό.

Επίσης, δεν είναι αρνητικό το ότι τα 20 εκατομμύρια έγιναν 30, για να μπορέσουμε να έχουμε στο πιλοτικό πρόγραμμα περίπου εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συνολικό πληθυσμό. Στο πιλοτικό πρόγραμμα, όπως σας είπα, ο προϋπολογισμός όπως διαμορφώθηκε τελικά, είναι γύρω στα 30 εκατομμύρια.

Αυτό το οποίο έχει μεγάλη ουσία και σημασία να κουβεντιάσουμε, πέρα από τα υπόλοιπα, τα οποία παρατηρήσατε και τα οποία πιστεύω ότι έχουν την αξία τους αλλά είναι μερική και τοπική, είναι αυτό το οποίο συμβαίνει και δεν έχει σύνορα. Είναι σε όλη τη χώρα. Βεβαίως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουμε αντίστοιχα ποσοστά, όχι όμως τόσο οξυμένα, όσο είναι στην πατρίδα μας λόγω και της εξάχρονης ύφεσης που βιώσαμε.

Τι κάναμε εμείς; Ο σχεδιασμός, όπως αναπτύχθηκε το 2013 – αναφέρατε τις ημερομηνίες- και μετά, οδήγησε στο να έχουμε σήμερα δημιουργημένο ένα σύγχρονο και καινοτόμο μηχανισμό για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που θα εξετάζει την τωρινή κατάσταση, γιατί ήταν πολύ εύκολο να πούμε ότι προχωρούμε σ' ένα επίδομα τύπου κοινωνικού μερίσματος, το οποίο φτιάχνεται μέσα σε μία εβδομάδα. Ο σύγχρονος και καινοτόμος μηχανισμός που δημιουργήσαμε, θα εξετάζει σε πραγματικό χρόνο την πραγματική οικονομική και κοινωνική κατάσταση του συμπολίτη μας.

Αυτή είναι και η έννοιά του. Διότι οι ανατροπές που γίνονται από κάποιον που έχει τα προς το ζην, που έχει μια άνεση και την επαύριο δεν την έχει, λόγω μιας ανατροπής η οποία συμβαίνει και συνέβη σε πολλές περιπτώσεις αυτήν την περίοδο, δεν μπορεί αλλιώς να εκτιμηθούν.

Θυμάστε ότι είχαμε προβλήματα, γιατί τα «τεκμαρτά» εισοδήματα και όλα τα άλλα, όπως η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για τον προηγούμενο χρόνο, έβγαζαν εκτός ανθρώπους που σή-

μερα –κατά την περίοδο της αίτησης- έχουν πρόβλημα.

Άρα, λοιπόν, η καθυστέρηση έχει να κάνει ακριβώς με τη δημιουργία αυτού του σύγχρονου μηχανισμού. Σας διαβεβαιώνω ότι θα είναι όχι απλά ένα βήμα αλλά ένα μεγάλο άλμα για τη χώρα, εάν αυτό πετύχει. Ελπίζω και πιστεύω ακράδαντα ότι θα πετύχει ως μηχανισμός, γιατί απαιτεί και την υπευθυνότητα της κοινωνίας των πολιτών, του ίδιου του πολίτη, προκειμένου να μπορέσουμε να το αξιοποιήσουμε και να περάσουμε στη διεύρυνση, στην επέκταση και στην καθολική εφαρμογή του μέσα στο επόμενο έτος.

Είναι μίζερη η αντιμετώπιση, όχι από εσάς αλλά από πολλούς. Διάβαζα σήμερα ανακοινώσεις με διάφορα ρητά – για να μην πω κάποιον άλλο χαρακτηρισμό. Είναι πολύ μίζερη η αντιμετώπιση, όταν οι ίδιοι αντί να προτείνουν ένα μηχανισμό, ένα θεσμό, μια διαδικασία που να δίνει τη δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης σε ανθρώπους που μέχρι χθες ήταν νοικοκυραίοι ή σε άλλους που βιώνουν το φάσμα της ακραίας φτώχειας, μιλάνε για δελτία και κατακρίνουμε τους άλλους που προσπαθούν με τα δύσκολα οικονομικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε συνάδελφε, εάν με τη διάταξη που είχε ψηφίσει η Βουλή με το ν. 4093 δινόταν προϋπολογισμός από την Κυβέρνηση –για να μην πω από τη Βουλή και θεωρηθεί ότι τις ευθύνες τις έχει ο κάθε Βουλευτής-, δηλαδή εάν σαν σύνολο, σαν πολιτεία, είχαμε αμέσως στη διάθεσή μας συνολικό ποσό 1 δισεκατομμυρίου, λέτε εσείς ότι εγώ προσωπικά ή και όποιος άλλος συνάδελφος ήταν Υπουργός, δεν θα προχωρούσαμε στην υλοποίηση του προγράμματος; Τα διαθέσιμα ήταν 20 εκατομμύρια.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, έχουμε στα χέρια μας αυτό το σύγχρονο εργαλείο που σας είχα και την προοπτική μπροστά μας. Πρέπει να συνδράμουμε όλοι σε αυτήν την προσπάθεια. Διότι δεν είναι κομματική. Είναι εθνικά υπεύθυνη αλλά κυρίως κοινωνικά υπεύθυνη.

Η κοινωνία είναι αυτή που περιμένει ένα αποκούμπι! Όταν και αυτό το αποκούμπι το χλευάζουμε και το σαμποτάρουμε, ακόμα και άνθρωποι σοβαροί, που απορώ πως γράφουνε τέτοιες ανακοινώσεις, τότε σημαίνει ότι μας ενδιαφέρουν μόνο τα μικροκομματικά μας παιχνίδια.

Εσείς προς τιμήν σας, τοποθετηθήκατε με τεκμηρίωση και η αγωνία την οποία εκφράζετε είναι η αγωνία της μεγάλης πλειοψηφίας του κόσμου.

Θεωρώ ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε και με άλλους τρόπους. Έχουμε ήδη ξεκινήσει συνεργασία με την Εκκλησία, την αυτοδιοίκηση και άλλους φορείς, για να στηρίξουμε και με άλλους τρόπους τους ανθρώπους που βιώνουν τα δύσκολα.

Να ξέρετε ότι και το θέμα της σίτισης και της διατροφής και της διανομής των τροφίμων, είναι πάρα πολύ σημαντικά προγράμματα και δίνουν αυτήν τη δυνατότητα. Όμως, δεν πρέπει να μείνουμε εκεί. Δεν θέλουμε να έχουμε ούτε παθητικούς επιχειρηματίες ούτε να τους δίνουμε συνέχεια την προνοιακή στήριξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Πρέπει να τους δώσουμε ευρύτερες δυνατότητες και αυτό βέβαια έχει να κάνει και με την οικονομική ανάκαμψη και με μια καινούργια πορεία, που θα δώσει περισσότερες ευκαιρίες στους ανθρώπους αυτούς, να αποκτούν τα προς το ζην με την εργασία τους και όχι με τις δυσκολίες που υπάρχουν σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε την ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Πριν αρχίσει η συζήτηση, θέλω να υπενθυμίσω και σε εσάς αλλά και σε εμένα ότι από σήμερα, όπως ξέρετε, η δήλωση παρουσίας μας στις συνεδριάσεις της Ολομέλειας, θα γίνεται με την εισαγωγή της ατομικής ηλεκτρονικής μας κάρτας στους καρτοαναγνώστες που βρίσκονται στις εισόδους της Αίθουσας της Ολομέλειας.

Πρέπει να σας πω, γιατί μας αφορά όλους, ότι για να γίνει αποδεκτή η παρουσία μας, ακούγεται ένας ήχος και ανάβει ένα πορτοκαλί φως.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και οι ομιλητές;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θα σας ενημερώσουμε, κύριε Δρίτσα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ρώτησα αν ισχύει και για τους ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ας μάθουμε να λειτουργούμε την κάρτα, γιατί δεν είμαστε πάντα ομιλητές.

Για το σημερινό νομοσχέδιο, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της της 9^{ης} Οκτωβρίου 2014, η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση, το νομοσχέδιο θα συζητηθεί επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση, το νομοσχέδιο θα συζητηθεί επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Κατ' αρχάς θέλω, κυρία Κωνσταντοπούλου, να σας εκφράσω τις πιο θερμές όλων μας και τις προσωπικές μου ευχές για κάθε ευτυχία και κάθε καλό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είπα τις ευχές όλων μας και τη δική μου, δηλαδή και του Σώματος.

Να είστε καλά!

Πριν δώσω τον λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδικόγλου, πρέπει να σας κάνω γνωστό ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας κ. Κωνσταντίνo Καραγκούνη.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή Ηλείας κ. Ιωάννη Κουτσούκο.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Πολύβιος Ζησιμόπουλος ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Αντώνιο Γρέγο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Αχαΐας κ. Μιχαήλ Αρβανίτη.

Η Γενική Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Ελένη Κουντουρά μας γνωστοποιεί ότι ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γιάννη Δημαρά και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο την ίδια.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Κουβέλης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Τρικάλων κ. Γιώργο Κυρίτη.

Επίσης, ο Γραμματέας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών, Βουλευτής Β' Πειραιά κ. Γιάννης Κουράκος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Βασιλή Καπερνάρο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάσης Παφίλης ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γιάννη Γκιόκα.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Ευβοίας, κ. Σίμος Κεδικόγλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να εκφράσω την ευχή και στην Ολομέλεια να έχουμε μία εποικοδομητική συζήτηση αυτού του πολύ σημαντικού νομοσχεδίου, όπως είχαμε και στην επιτροπή, όπου πετύχαμε αρκετά και συμφωνήσαμε σε αρκετά. Μεταξύ άλλων συμφωνήσαμε στην κατάργηση της αναχρονιστικής διάταξης

που απαγόρευε τη δημοσίευση καταγγελιών για το πολιτικό χρήμα στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι συμφωνούμε όλοι πως είναι μείζον ζήτημα δημοκρατίας, η εδραίωση της εμπιστοσύνης των πολιτών στους θεσμούς και στον πολιτικό κόσμο. Αποτελεί κοινό μυστικό ότι αυτή η εμπιστοσύνη έχει τρωθεί τα τελευταία χρόνια. Πρέπει, λοιπόν, να αποκατασταθεί πλήρως.

Καθοριστικός παράγοντας για την επίτευξη αυτού του στόχου, είναι η απόλυτη διαφάνεια στη διακίνηση του πολιτικού χρήματος. Οι πολίτες πρέπει εύκολα και αποτελεσματικά να μπορούν να γνωρίζουν από που προέρχεται και που πηγαίνει το πολιτικό χρήμα. Πρέπει να είναι βέβαιοι ότι ο έλεγχος είναι αντικειμενικός. Για την ακρίβεια, πρέπει να είναι βέβαιοι ότι ο έλεγχος είναι αφεγάδιαστος, να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία, η παραμικρή υποψία ότι «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει», όπως επέτρεπε ο μέχρι τώρα μηχανισμός.

Η χρηματοδότηση και ο έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων, των υποψηφίων και των αντιπροσώπων, είναι ένα θέμα που αφορά στον πυρήνα της πολιτικής. Το πλαίσιο χρηματοδότησης ορίζεται κατ' αρχάς από το άρθρο 29 του Συντάγματος. Τα κόμματα έχουν δικαίωμα στην οικονομική τους ενίσχυση από το κράτος και ο νόμος ορίζει τις εγγυήσεις διαφάνειας.

Με νόμο επιβάλλεται ανώτατο όριο εκλογικών δαπανών, μπορεί να απαγορευθούν ορισμένες μορφές προεκλογικής προβολής και καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η παράβαση αυτών των διατάξεων, συνιστά λόγο έκπτωσης από το βουλευτικό αξίωμα. Αντίστοιχα, υπάρχουν συνέπειες και για τα πολιτικά κόμματα.

Ο έλεγχος διενεργείται από ειδικό φορέα, που συγκροτείται και με τη συμμετοχή ανώτατων δικαστικών.

Ο ν.3023/2002, που έχει κατά καιρούς τροποποιηθεί σε επιμέρους διατάξεις, εξακολουθεί να ορίζει τους κανόνες για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και των Βουλευτών, καθώς και τον έλεγχο των εσόδων και των δαπανών.

Είναι κοινή ομολογία ότι ο νόμος αυτός αποδείχτηκε εξαιρετικά αποτελεσματικός ως προς τον έλεγχο της υπαίθριας προβολής των πολιτικών μηνυμάτων. Σταμάτησαν πια αυτές οι πρωτοφανείς σκηνές ρύπανσης οπτικής αλλά και πραγματικής, κατά τη διάρκεια των προεκλογικών εκστρατειών.

Επίσης, ο νόμος αυτός επιχείρησε να θέσει ένα πλαίσιο στο θέμα της συχνής τηλεοπτικής προβολής, κατά την προεκλογική περίοδο συγκεκριμένου αλλά και περιορισμένου αριθμού υποψηφίων.

Ως ένα βαθμό πέτυχε και σε αυτόν το στόχο αλλά υπάρχουν και εκεί πολλά που μπορούν να γίνουν και θα πρέπει να ρυθμιστούν. Ας μην ξεχνάμε ότι στην εποχή μας το διαδίκτυο –και τα νέα μέσα γενικότερα– έχει έναν πολύ σημαντικό ρόλο στην προβολή των πολιτικών μηνυμάτων, όπως επίσης το γεγονός ότι στις τελευταίες ευρωεκλογές είχαμε σαράντα πέντε κόμματα και αντίστοιχα οι ρυθμίσεις για την τηλεοπτική προβολή ήταν εξαιρετικά πολύπλοκες.

Με το πέρασμα όμως των ετών, φάνηκαν και οι σοβαρές αδυναμίες αυτού του νόμου, όπως για παράδειγμα οι τοπικές επιτροπές ελέγχου ανά νομό, που ουσιαστικά ουδέποτε λειτουργούσαν.

Ένα άλλο πρόβλημα, είναι ότι οι διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις του νόμου που επιβλήθηκαν έγιναν αποκλειστικά με βάση στοιχεία που προσκομίστηκαν από τους ενδιαφερομένους, αφού ο έλεγχος της επιτροπής γίνεται μόνον απολογιστικά και χωρίς δυνατότητα παρακολούθησης.

Ένα στοιχείο που θα πρέπει να μας απασχολήσει όλους είναι η συγκριτική ανάλυση της κρατικής χρηματοδότησης ανά ψήφο στην Ελλάδα, που την φέρνει στις πρώτες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολύ μακριά από τον μέσο όρο των κρατών-μελών. Αυτή η υψηλή κρατική χρηματοδότηση, οδήγησε σε εξάρτηση των περισσότερων κομμάτων από το δημόσιο και κατέστησε εντελώς δευτερεύουσα τη σημασία της ιδιωτικής χρηματοδότησης. Στην Ελλάδα της κρίσης απαιτείται αντίστοιχη προσαρμογή.

Ένα άλλο ζήτημα που τέθηκε επανειλημμένα στο δημόσιο διάλογο, είναι η απουσία διαφάνειας στο σύστημα αποπαιδείας. Οι αποφάσεις της επιτροπής ελέγχου δεν είναι εύκολα προσβάσι-

μες, ακόμα και οι ετήσιοι ισολογισμοί των κομμάτων είναι πολύ δύσκολο να ανευρεθούν.

Επίσης, είναι δύσκολη η ανεύρεση πληροφοριών σχετικά με τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων. Σε μια εποχή που στο διαδίκτυο βρίσκεις τα πάντα, οι σχετικές πληροφορίες για το πολιτικό χρήμα απουσιάζουν.

Επιπλέον, συχνή είναι και η κριτική ότι το σύστημα εποπτείας και ελέγχου πάσχει. Οι κριτές και οι κρινόμενοι είναι το ίδιο πρόσωπο, δηλαδή οι κρινόμενοι Βουλευτές και πολιτικά κόμματα είναι ταυτόχρονα και η πλειοψηφία στην επιτροπή ελέγχου. Παράλληλα, είναι διάχυτη στην κοινή γνώμη η υποψία ότι μεγάλα χρηματικά ποσά μπορεί να μην εμφανίζονται ποτέ στους ισολογισμούς των κομμάτων.

Στη διαμόρφωση του παρόντος νομοσχεδίου σημαντικό ρόλο έπαιξαν, μετά τη διαβούλευση που έγινε, μια σειρά συστάσεων που έχουν προταθεί κατά κύριο λόγο από τη γνωστή Επιτροπή GRECO. Η Επιτροπή GRECO είναι η γνωστή ομάδα κρατών κατά της διαφθοράς και σε αυτήν η Ελλάδα συμμετέχει από το 1999.

Από το 2007, η Επιτροπή GRECO άρχισε τον τρίτο γύρο αξιολόγησης που αφορά μεταξύ άλλων και το θέμα της διαφάνειας στη χρηματοδότηση των κομμάτων. Μία επιστημονική ομάδα αξιολόγησης της GRECO πραγματοποίησε εκτεταμένη έρευνα που περιελάμβανε και επισκέψεις στη χώρα μας.

Το 2009, στη διάρκεια των επισκέψεων αυτών, η ομάδα αξιολόγησης συναντήθηκε με όλους τους εμπλεκόμενους και ενδιαφερομένους, δηλαδή εκπροσώπους της Βουλής των Ελλήνων, του Υπουργείου Οικονομίας, του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο και φυσικά με εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων, όλων των κομμάτων που εκπροσωπούνταν εκείνη την εποχή στη Βουλή, όπως και με εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκούς και δημοσιογράφους.

Το αποτέλεσμα αυτής της έρευνας ήταν μία σειρά συστάσεων, δεκαέξι τον αριθμό. Αντίστοιχες συστάσεις είχε κάνει η Επιτροπή GRECO και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτά τα δεκαέξι σημεία τα είδαμε στην επιτροπή αλλά νομίζω ότι αξίζει να σας τα παρουσιάσουμε και στην Ολομέλεια.

Το πρώτο σημείο, είναι να παραταθεί η περίοδος οικονομικής αναφοράς που εφαρμόζεται στις προεκλογικές εκστρατείες, έτσι ώστε η οικονομική δραστηριότητα να καταγράφεται με ακρίβεια και πληρότητα.

Δεύτερο σημείο, είναι να θεσπιστεί η υποχρέωση να διενεργούνται μέσω τραπεζικού εμβάσματος όλες οι δωρεές πάνω από ένα συγκεκριμένο ποσό. Ο στόχος πρέπει να είναι ο εξής. Να είναι ξεκάθαρος ο δρόμος του χρήματος.

Τρίτο σημείο, είναι να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα δάνεια που χορηγούνται σε πολιτικά κόμματα ή σε συνασπισμούς κομμάτων και σε υποψηφίους, δεν χρησιμοποιούνται για την παράκαμψη των κανόνων της πολιτικής χρηματοδότησης και αποπληρώνονται σύμφωνα με τους όρους που χορηγήθηκαν.

Τέταρτο σημείο, είναι να διασφαλιστεί ότι όλα τα αγαθά και οι υπηρεσίες που παρέχονται σε είδος προς τα πολιτικά κόμματα, εκτός από την εθελοντική εργασία μη επαγγελματιών, προσδιορίζονται και καταγράφονται πλήρως στην αγοραία αξία τους σε ό,τι αφορά τις λειτουργικές δραστηριότητες των κομμάτων αλλά και τις προεκλογικές εκστρατείες.

Πέμπτο σημείο, είναι να αντανάκλαται ορθά στους λογαριασμούς των κομμάτων η αξία των υπηρεσιών που παρέχονται από δημοσίους υπαλλήλους που αποσπώνται, προκειμένου να συνδράμουν, μέλη του ελληνικού ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να βεβαιώνεται ότι οι πληροφορίες αυτές είναι άμεσα διαθέσιμες στο κοινό.

Έκτο σημείο, είναι να αυξηθεί η διαφάνεια των λογαριασμών και των δραστηριοτήτων των φορέων που σχετίζονται άμεσα με πολιτικά κόμματα ή είναι με κάποιον άλλο τρόπο υπό τον έλεγχό τους.

Έβδομο σημείο, είναι να θεσπιστούν απαιτήσεις για την έγκαιρη δημοσίευση των ιδιωτικών δωρεών προς τα πολιτικά κόμματα ή συνασπισμούς κομμάτων και υποψηφίους, όταν υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο όριο.

Όγδοο σημείο, είναι να αυξηθεί σημαντικά η διαφάνεια της χρηματοδότησης των προεκλογικών εκστρατειών, ιδίως καθιστώντας εμφανή την οικονομική υποστήριξη από πολιτικά κόμματα και συνασπισμούς κομμάτων προς συνδυασμούς υποψηφίων στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και παράλληλα θεσπίζοντας απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσιότητας για όλους τους υποψηφίους για εκλογή ή για λίστες υποψηφίων σε όλα τα επίπεδα.

Ένατο σημείο, είναι να διευκολυνθεί η εύκολη πρόσβαση του κοινού σε δημοσιευμένες πληροφορίες, σχετικά με τη χρηματοδότηση πολιτικών κομμάτων και προεκλογικών εκστρατειών.

Δέκατο σημείο, είναι να διασφαλιστεί ο ανεξάρτητος έλεγχος σε σχέση με τα πολιτικά κόμματα που υποχρεούνται να τηρούν βιβλία και λογαριασμούς.

Ενδέκατο σημείο, είναι να αυξηθεί σημαντικά η ανεξαρτησία της επιτροπής ελέγχου από πολιτικά κόμματα και συνασπισμούς κομμάτων.

Δωδέκατο σημείο, είναι να διασφαλιστεί ένας ουσιαστικότερος και συνεχής έλεγχος των οικονομικών εγγράφων των πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών και των υποψηφίων.

Δέκατο τρίτο σημείο, είναι η διασφάλιση της δημοσιότητας και η εύκολη πρόσβαση εκ μέρους του κοινού στις εκθέσεις της επιτροπής ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων και των εκθέσεων των ορκωτών λογιστών. Επίσης, να υπάρχει δυνατότητα μελών της επιτροπής ελέγχου, να εκφράζουν και να δημοσιεύουν διαστάμενες ή μειοψηφικές απόψεις σχετικά με την έκθεση της επιτροπής ελέγχου.

Δέκατο τέταρτο σημείο, είναι η διασφάλιση ότι τα αρχεία θα μπορούν να ανοίγουν εκ νέου όταν έρχονται στο φως νέες πληροφορίες και να τροποποιούνται αναλόγως οι κανόνες, σχετικά με την τήρηση της χρηματοοικονομικής τεκμηρίωσης από πολιτικά κόμματα, συνασπισμούς, υποψηφίους αλλά και από την ίδια την επιτροπή ελέγχου.

Δέκατο πέμπτο σημείο, είναι να διασφαλιστεί ότι η πολιτική χρηματοδότηση σε επίπεδο κατώτερο του εθνικού, υπόκειται στον έλεγχο ενός ανεξάρτητου και αποτελεσματικού ελεγκτικού μηχανισμού, ιδανικά υπό την εποπτεία της επιτροπής ελέγχου.

Δέκατο έκτο και τελευταίο σημείο, είναι να θεσπιστεί μια υποχρέωση για την επιτροπή ελέγχου και τους ελεγκτές, να αναφέρουν πιθανολογούμενες παραβάσεις στις αρχές των κανόνων, στις αρχές επιβολής του νόμου και να διασφαλίσουν ότι ο μηχανισμός με τον οποίο επιβάλλονται κυρώσεις, λειτουργεί αποτελεσματικά στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, εισάγονται ρυθμίσεις που είναι αποτέλεσμα των διδαγμάτων από τα δώδεκα χρόνια εφαρμογής του ν.3023/2002 αλλά και των συστάσεων της Επιτροπής GRECO. Στόχος είναι η διαφάνεια και η άμεση πληροφόρηση κάθε πολίτη, η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών μέσα από τη θεσμική τους θωράκιση, η λογοδοσία, η διαφάνεια και η χρηστή διαχείριση στην πολιτική και κατ'επέκταση στο δημόσιο βίο. Είναι καιρός να επιστρέψει στην κοινωνία και να ξανανιώσουν οι πολίτες ότι υπάρχει αξιοπιστία των πολιτικών και της πολιτικής.

Αναλυτικότερα θα τα πούμε στην κατ'άρθρον συζήτηση, όμως θέλω να αναφέρω συνοπτικά μερικές βασικές καινοτομίες του νομοσχεδίου για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και τον έλεγχο του πολιτικού χρήματος.

Πρώτη και βασική καινοτομία -όπως αξιολογώ εγώ τουλάχιστον- είναι η επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 21 του Συντάγματος. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι οχτώ Βουλευτές και τρεις δικαστικοί.

Με το νέο νόμο, με τη νέα σύνθεση, θα είναι δύο Βουλευτές, δύο ανώτατοι δικαστικοί με αποκλειστική εργασία στην επιτροπή και ο Αντιπρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδος.

Η επιτροπή θα ελέγχει τα οικονομικά των κομμάτων, τις προεκλογικές δαπάνες αλλά θα έχει και τον έλεγχο του «πόθεν έσχες» για όλους τους υπόχρεους υποβολής.

Παράλληλα, θεσπίζονται αυστηροί κανόνες για τη διαχείριση των οικονομικών. Θα αναφέρω συνοπτικά ορισμένους.

Η επιτροπή των εσόδων και των εξόδων των κομμάτων και των συνασπισμών κομμάτων, θα γίνεται αποκλειστικά μέσω ενός έως

τριών τραπεζικών λογαριασμών, τηρούμενων σε ελληνικό πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει και είναι εγκατεστημένο στην ελληνική επικράτεια.

Η διακίνηση των εσόδων και των εξόδων των αιρετών αντιπροσώπων της Βουλής των Ελλήνων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα γίνεται αποκλειστικά μέσω ενός τραπεζικού λογαριασμού, αντίστοιχα τηρούμενου σε ελληνικό πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει και είναι εγκατεστημένο στην ελληνική επικράτεια.

Όλα τα έξοδα και δαπάνες των ανωτέρω δικαιούχων, καταλήγουν αποκλειστικά σε αυτούς τους λογαριασμούς και εναλλακτικά, αποδεικνύονται με κάθε πρόσφορο μέσο που πιστοποιεί εμφανώς το πρόσωπο του χρηματοδότη, ταμειακές αποδείξεις, εμπορεύματα, τιμολόγια, τραπεζικές επιταγές και άλλα.

Καθιερώνεται, να υπάρχει ορισμός περιόδου ελέγχου των προεκλογικών δαπανών υποψηφίων για έξι μήνες πριν από την προκήρυξη εκλογών και όχι από τη στιγμή που προκηρύσσονται οι εκλογές.

Επεκτείνεται η έννοια «περιοριστικά στοιχεία» και σε αυτά επί των οποίων ο υπόχρεος ασκεί έμμεσο έλεγχο, όπως για παράδειγμα ποσότητες χρυσού, πολύτιμοι λίθοι και άλλα αξιακά άνω των 10.000 ευρώ.

Επίσης, συμπεριλαμβάνονται συνεισφορές σε είδος στα έσοδα των δικαιούχων χρηματοδότησης, αφού αποτιμηθούν σε χρήμα από την επιτροπή ελέγχου.

Επίσης, σημαντικό είναι ότι υποχρεώνονται οι διαφημιστικές εταιρείες, οι εταιρείες δημοσκοπήσεων και οι εταιρείες μέσωσ μαζικής ενημέρωσης, να γνωστοποιούν στην επιτροπή ελέγχου τις συναλλαγές με τους υποψηφίους και τα κόμματα, που πρέπει να γίνονται με τους ίδιους όρους.

Υποχρεούνται τα κόμματα να τηρούν λογιστικά βιβλία Γ' κατηγορίας, όπως επίσης και οι υποψήφιοι των εκλογικών συνδυασμών του Α' και Β' βαθμού της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Απαγορεύεται η χορήγηση εισιτηρίων σε ετεροδημίτες, όπως επίσης απαγορεύεται να υπάρχουν διαφορετικές εκπτώσεις από επιχειρήσεις Τύπου μεταξύ των κομμάτων και των συνασπισμών και των υποψηφίων αιρετών αντιπροσώπων στη Βουλή των Ελλήνων και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αντίστοιχα.

Είναι υποχρεωτική η δημοσιοποίηση στοιχείων σε ιστοσελίδα, σε ό,τι αφορά την κρατική χρηματοδότηση των κομμάτων και των συνασπισμών κομμάτων, των ισολογισμών από τα λογιστικά βιβλία των κομμάτων, τα αποτελέσματα ελέγχου για όλους τους υπόχρεους, τις δηλώσεις «πόθεν έσχες», όλων των αιρετών υπόχρεων από την πρώτη ημέρα που αναλαμβάνουν δημόσιο αξίωμα, τα ονόματα των χρηματοδοτών κομμάτων και Βουλευτών, των δανείων των κομμάτων και των όρων των συμβάσεων για τα δάνεια που έχουν λάβει τα κόμματα. Όλα αυτά πρέπει να είναι συνεχώς στο φως.

Σε ό,τι αφορά την κρατική χρηματοδότηση για τα κόμματα και τους συνασπισμούς κομμάτων, μειώνεται τόσο η τακτική όσο η εκλογική χρηματοδότηση στο πλαίσιο της δημοσιονομικής εξυγίανσης αλλά και στο πλαίσιο που επιβάλλει η Ελλάδα της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ την κατανόησή σας, κύριε Πρόεδρε. Παίρνω χρόνο κι από τη δευτερολογία μου.

Η εξάρτηση του ποσοστού της κρατικής χρηματοδότησης από τα πραγματοποιηθέντα καθαρά έσοδα του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού, της χρηματοδότησης οικονομικού έτους, είναι σημαντική, γιατί μέχρι τώρα γίνονταν από τα προβλεπόμενα έσοδα του προϋπολογισμού που «έτρεχε», που σχεδόν ποτέ –για να μην πω ποτέ– δεν ήταν αυτά που προβλέπονταν.

Οι μειώσεις είναι σημαντικές. Από 1,02% σε 0,5% για την τακτική επιχορήγηση των κομμάτων και από 0,22% σε 0,08% για την εκλογική επιχορήγηση.

Απαγορεύεται η χορήγηση δανείων από τις τράπεζες με εγγύηση την κρατική χρηματοδότηση πέραν του τρέχοντος οικονομικού έτους και απαγορεύεται η λήψη κρατικής χρηματοδότησης για τους δικαιούχους που δεν τηρούν τις υποχρεώσεις διαφάνειας.

Σε ό,τι αφορά την ιδιωτική χρηματοδότηση, γίνεται μόνο με

ονομαστικές καταθέσεις ή με άλλον τρόπο ταυτοποίησης του χρηματοδότη. Αίρεται η απαγόρευση της χρηματοδότησης από νομικά πρόσωπα. Το ποσό της ιδιωτικής χρηματοδότησης, εκπίπτει από το φορολογικό εισόδημα του χρηματοδότη, για να υπάρχει κι ένα κίνητρο διαφάνειας.

Αυξάνεται το όριο χρηματοδότησης από το ίδιο πρόσωπο προς ένα κόμμα ή ένα συνασπισμό κομμάτων για τη Βουλή των Ελλήνων και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 20.000 ευρώ, αντί για 15.000 ευρώ που ίσχυε μέχρι σήμερα και σε ό,τι αφορά υποψήφιο αιρετό εκπρόσωπο, στις 5.000 ευρώ αντί για 3.000 ευρώ που είναι σήμερα.

Είναι μία εκλογίκευση. Περισσότερα θα πούμε στη συνέχεια και στην κατ' άρθρον συζήτηση αύριο.

Νομίζω ότι όλες αυτές οι αλλαγές είναι σε μία κατεύθυνση που όλοι θέλουμε για διαφάνεια και αποκατάσταση της αξιοπιστίας της πολιτικής μας ζωής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η συνάδελφος κ. Όλγα Γεροβασιλή.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από την οικονομική κρίση που βιώνει η χώρα τα τελευταία πολλά χρόνια, βιώνει και πολιτική και θεσμική κρίση. Το σύστημα εξουσίας ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, που κυβέρνησε τον τόπο από το 1974 και μετά αλλά εξακολουθεί και σήμερα, απεμπόλησε σταδιακά το χαρακτήρα του ως ένα σύστημα κομμάτων με αρχές και αξίες.

Αρχικά, παρουσιάστηκαν σαν φορείς υπεράσπισης κοινωνικών συμφερόντων και διεκδικήσεων. Σταδιακά, όμως, μετατράπηκαν σε μηχανισμούς που συχνά νομιμοποιούσαν προειλημμένες σε εξωθεσμικό επίπεδο αποφάσεις. Κατέληξαν δε να εξαρτούν την οικονομική και πολιτική τους επιβίωση, από την πρόσβασή τους στον κρατικό μηχανισμό, τον οποίο χρησιμοποιούσαν για πελατειακούς και ψηφοθηρικούς λόγους.

Επιπλέον, για τη διατήρηση της εξουσίας, στηρίχθηκαν σε διασυνδέσεις με το οικονομικό σύστημα, συχνά με δρόμους υπόγειους και αδιαφανείς. Αυτό φυσικά έγινε σε πλήρη αντίθεση με τον Καταστατικό Χάρτη της χώρας, τον οποίο εν πολλοίς οι ίδιοι συνέταξαν. Θυμίζω το άρθρο 29 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την ελευθερία ίδρυσης των κομμάτων και συμμετοχής σε αυτά, προς εξυπηρέτηση της εύρυθμης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος. Επίσης, προβλέπει την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων από το κράτος, καθώς και τον έλεγχο της διαχείρισης των οικονομικών τους.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μένοντας πιστοί στο Σύνταγμα, υποστηρίζουμε τη δημόσια χρηματοδότηση των κομμάτων σε συνδυασμό με την οικονομική υποστήριξη από τα μέλη και τους φίλους. Γιατί το κράτος πρέπει να χρηματοδοτεί τα κόμματα; Διότι τα κόμματα αποτελούν πυλώνες της σύγχρονης δημοκρατίας, εκπροσωπώντας στη δημόσια σφαίρα τα αντιπαρτιθέμενα κοινωνικά συμφέροντα. Διότι η κρατική χρηματοδότηση, έρχεται να ολοκληρώσει θεσμικά την ένταξη των πολιτικών κομμάτων στο δημοκρατικό θεσμικό πλαίσιο της Μεταπολίτευσης. Άλλωστε, η κρατική χρηματοδότηση αποτελεί και διεθνή κανόνα. Υιοθετείται από το 60% των μελών του ΟΗΕ και το 91% των ευρωπαϊκών κρατών, όπως και από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θεσμικό πλαίσιο και υπήρχε και υπάρχει. Η πρώτη ρύθμιση ανάγεται στο ν. 1443/1984, που είχε φέρει τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Πολλές διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου αποτελούν συνέχεια προηγούμενων νόμων, όπως ο ν. 3213/2003 και ο ν. 3023/2010.

Υπάρχει ανάγκη επανεξέτασης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου; Η αλήθεια είναι ότι, παρ' όλη τη θεσμική θωράκιση της πολιτείας, ήταν πολλά τα σκάνδαλα, μικρότερα ή μεγαλύτερα, που απασχόλησαν την πολιτική ζωή και την κοινή γνώμη. Το πολιτικό έγκλημα που διαπράχθηκε, δεν ήταν δυστυχώς στιγμιαίο αλλά παραμένει διαρκές. Το «μαύρο» πολιτικό χρήμα από τα κουπόνια γνωστού επιχειρηματία, ως τα «μαύρα» ταμεία της «SIEMENS», ταλάνισαν την πολιτική ζωή του τόπου. Οι αμαρτίες του παρελθόντος γνωστές, γνωστοί και οι πρωταγωνιστές. Άλλωστε, το

έχουν ομολογήσει οι ίδιοι και φυσικά, το γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες.

Εμείς εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν δικαιούμαστε να ξεχνάμε.

Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο, να εξαγνίσει στ' αλήθεια αμαρτίες του παρελθόντος. Αφού πρώτα εξασφάλισε ότι θα μπουν στο απυρόβλητο οι πρωταγωνιστές που ενεπλάκησαν σε υποθέσεις «SIEMENS», «FERROSTAAL», «MANN» κ.ά., έρχονται σήμερα με πλήρη συναίνεση τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ -μαζί με διάφορους πρόθυμους σε τηλεοπτικά παράθυρα- να καταγγέλλουν συλλήβδην τα κόμματα ως κρατικοδίαιτους και άχρηστους μηχανισμούς. Με το νομοσχέδιο, επιχειρείτε εν μέρει να κατευάσετε την αγανάκτηση των πολιτών και να ανατάξετε δήθεν την εικόνα του πολιτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία ακόμα σκανδαλώδης και διαρκής αμαρτία, είναι η δανειοδότηση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά τα δάνεια χορηγήθηκαν με μοναδική εγγύηση τη μελλοντική κρατική επιχορήγηση και μάλιστα, σε βάθος πολλών ετών. Αφού τα κόμματα βάρεσαν κανόνι αφήνοντας απλήρωτους εργαζόμενους, ασφαλιστικούς φορείς, υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και βέβαια ιδιώτες, άρχισε να αναπτύσσεται μία φιλολογία για διάδοχα σχήματα, αλλαγή ονομάτων, αλλαγή ΑΦΜ, κ.λπ.. Αυτό, βέβαια, είχε ως μοναδικό στόχο να μην επιβαρυνθούν τα διάδοχα σχήματα με τα χρέη των μητρικών κομμάτων. Μία σκέψη που συνειρμικά μας προκύπτει, είναι ότι πιθανόν να χωρίσετε το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία σε «bad» και «good» κατά το πρότυπο των τραπεζών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μόνο «bad» θα έχει.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Δεν βλέπουμε στο παρόν νομοσχέδιο, όπως θα οφείλατε, να υπάρχει μία ρητή διάταξη, που να προβλέπει ότι τα οικονομικά βάρη των κομμάτων θα επιβαρύνουν τα πιθανά διάδοχα σχήματά τους. Θυμίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταθέσει τροπολογία στο παρελθόν. Αντίθετα, η Κυβέρνηση ήταν πολύ πρόθυμη, με σκανδαλώδεις δε τροπολογίες, να καλύψει τους εμπλεκόμενους στη διαδικασία χορήγησης δανείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το θέμα των οικονομικών των κομμάτων –και πολύ περισσότερο της δανειοδότησης- έχει διάφορες διαστάσεις, ακόμα και εσωκομματικές, στις οποίες εμείς δεν θέλουμε να υπεισέλθουμε. Ωστόσο ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει ζητήσει επανειλημμένα να δοθούν στη δημοσιότητα οι ρυθμίσεις στις οποίες έχουν προχωρήσει το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, όσον αφορά τα δάνειά τους. Το έχουμε ζητήσει χωρίς φωνές και χωρίς κραυγές, γιατί δεν θέλουμε το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του να γίνεται βορά σε έναν ανεξέλεγκτο λαϊκισμό, που ενισχύει τις φασίζουσες απόψεις και συλλήβδην την απαξίωση του πολιτικού συστήματος. Ως τώρα, σιγή ιχθύος!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο, προβλέπει τη μείωση του ύψους της κρατικής χρηματοδότησης προς τα κόμματα κατά περίπου 50% στο ποσοστό επί του απολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, δηλαδή επί πραγματικών στοιχείων. Φυσικά δεχόμαστε τη μείωση του ποσού εν μέσω οικονομικής κρίσης, σεβόμενοι όλες τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και την κατά προτεραιότητα κάλυψή τους.

Θεωρούμε, όμως, ότι η δημοκρατία κοστίζει και αυτό, πραγματικά, πρέπει να το υπερασπιζόμαστε και να το κατοχυρώνουμε. Είναι απαραίτητο, ωστόσο, να γίνουν κάποιες επισημάνσεις, για να έχουν οι πολίτες κυρίως μία ξεκάθαρη εικόνα όσον αφορά τη χρηματοδότηση των κομμάτων, προκειμένου να μην υποκύπτουν σε φθηνή λαϊκίστικη προπαγάνδα, που εξαπολύεται συχνά από πολλά μέσα μαζικής επικοινωνίας και αναμεταδίδεται από τηλεοπτικούς δέκτες.

Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, ότι η μείωση της χρηματοδότησης έχει ήδη συμβεί. Το 2009, ήταν περίπου 55 εκατομμύρια ευρώ αυτά που θα μοιράζονταν σε όλα τα κόμματα και έφθασαν στα 8 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς να έχει αλλάξει η νομοθεσία, εν μέρει βεβαίως λόγω μείωσης των εσόδων του προϋπολογισμού αλλά στο μεγαλύτερο μέρος αυθαίρετα και χωρίς εξηγήσεις από τη σημερινή κυβερνητική πλειοψηφία. Αυτό έφερε τα κόμματα σε δεινή οικονομική θέση, διότι δεν μπορούν να προγραμματίσουν ούτε

να είναι συνεπή στις υποχρεώσεις τους, πόσω μάλλον να επιτελέσουν το ρόλο τους.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τα κόμματα της Αριστεράς που δεν έχουν άλλους πόρους, πέρα από την κρατική χρηματοδότηση και τη συνεισφορά φίλων και μελών, η απόδοση των χρημάτων στον προκαθορισμένο χρόνο, είναι ζωτική για την εύρυθμη λειτουργία τους.

Στο ΣΥΡΙΖΑ λόγω της μεγάλης μείωσης αλλά κυρίως εξαιτίας της μη απόδοσης των χρημάτων σε συγκεκριμένους χρόνους, δυσκολευόμαστε εξαιρετικά να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας. Ταυτόχρονα, έχουμε ρυθμισμένο δάνειο, στο οποίο προσπαθούμε να ανταποκριθούμε με εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες.

Χρειάζεται, λοιπόν, να καθοριστούν εξαρχής καινούργιοι αλλά σταθεροί κανόνες. Πρέπει μετά την κατάθεση του απολογισμού, κάθε κόμμα να ξέρει πόσα χρήματα θα πάρει και αυτά να δίνονται σε συγκεκριμένο χρόνο. Θα μπορούσε –και εμείς το προτείνουμε αυτό- να προβλεφθεί ένα ποσοστό της τάξης του 60% να δίνεται στην αρχή του έτους και το υπόλοιπο στον απολογισμό. Την καταθέσαμε την πρόταση στην επιτροπή αλλά δεν νομίζω ότι έτυχε ιδιαίτερης επεξεργασίας.

Στο παρόν σχέδιο νόμου και στο άρθρο 5, εισάγεται η δυνατότητα χρηματοδότησης των κομμάτων, συνασπισμών κομμάτων και πολιτικών προσώπων από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Όποια εταιρεία επιθυμεί, θα μπορεί να χρηματοδοτεί όποιο κόμμα θέλει, αρκεί να καταθέτει μέχρι 20.000 ευρώ ανά έτος σε τραπεζικό λογαριασμό του κόμματος και να καταγράφονται τα στοιχεία του νομικού προσώπου.

Εδώ θέλω να βάλω το εξής ερώτημα. Αν η «SIEMENS», ο κ. Χριστοφοράκος, αντί να δίνουν βαλίτσες και σακούλες με χρήματα στον άνθρωπο που ήταν το δεξί χέρι πρώην Πρωθυπουργού, είχαν καταθέσει το προβλεπόμενο ποσό σε τράπεζα, δεν θα υπήρχε πρόβλημα; Αν, δηλαδή, το είχαν καταθέσει σε σπαστά εικοσαχίλιαρα από διαφορετικά πρόσωπα των εταιρειών και είχαν πάρει και απόδειξη, κανείς μας δεν θα είχε πρόβλημα;

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι με τον τρόπο αυτό θα ελεγχθεί η ροή ιδιωτικού χρήματος προς τα κόμματα και θα υπάρξει διαφάνεια.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο νομιμοποιούνται -στην καλύτερη περίπτωση- οι σχέσεις συναλλαγής μεταξύ οικονομικών συμφερόντων και κομμάτων.

Κάποια χρήματα θα δίνονται πάνω από το τραπέζι αλλά πολύ περισσότερα κάτω από το τραπέζι. Έτσι, θα οδηγηθούμε πάλι σε κόμματα ανοικτής διαπλοκής. Βεβαίως όσοι είναι πρόθυμοι να το κάνουν. Δεν εννοούμε όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο δεν νομιμοποιείται μόνο η διαπλοκή. Επιπλέον, επιχειρήθηκε τα φακέλωμα φίλων και μελών που συνεισφέρουν από το υστέρημά τους, προκειμένου να συνδράμουν στο κόμμα που εκφράζει τις πολιτικές τους απόψεις. Απειλήσατε ακόμα και με διακοπή της χρηματοδότησης για τα κόμματα που δεν θα συμμορφωθούν σε αυτό.

Νομίζω ότι ούτε εσείς οι ίδιοι δεν πιστεύατε ότι θα βρεθείτε αντιμέτωποι στην επιτροπή με την ομόθυμη αντίδραση των κομμάτων. Προφανώς και μέσα στους δικούς σας κόλπους υπήρξε αντίδραση για αυτήν τη διάταξη, όμως, άλλωστε, και για την παράγραφο 2 του άρθρου 18, που ασκούσε τη λογοκρισία στα μέσα μαζικής επικοινωνίας, όπου φυσικά, αναγκαστήκατε να την αποσύρετε.

Εμείς, με το όριο των 150.000 ευρώ που μπαίνει για τα κουπόνια, δηλαδή μέχρι 150.000 ευρώ να διαπρεθεί η ανωνυμία, δεν συμφωνούμε. Εμείς λέμε κανένα όριο, κανένας έλεγχος στο πόσα μέλη και πόσους φίλους έχουμε και τι συνεισφέρουμε οικονομικά στα κόμματά μας. Πρακτικά, το όριο αυτό μπορεί να μην ξεπεραστεί ποτέ. Όμως, αν υποθέσουμε ότι ξεπερνιέται κατά 50 ευρώ, τότε αυτό το πενήνταευρώ θα πρέπει να έχει ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ΑΦΜ;

Νομίζω ότι θεωρητικά πρόκειται για το ίδιο πρόβλημα. Επομένως, δεν θα συναινέσουμε, ακόμα και μετά την αλλαγή που έγινε στο άρθρο. Φυσικά, σας καλούμε άλλη μία φορά να αποσύρετε αυτήν τη διάταξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς είμαστε υπέρ της πλή-

ρους διαφάνειας και του αυστηρού ελέγχου, ειδικά όταν πρόκειται για τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Κάποιες διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, που κινούνται σε αυτήν την κατεύθυνση, θα τις υπερψηφίσουμε. Και θα αναφερθώ αναλυτικά αύριο.

Ανακεφαλαιώνοντας, για εμάς, η δίκαιη και διαφανής επιχορήγηση των πολιτικών κομμάτων, καθώς και ο αυστηρός έλεγχος στα οικονομικά τους, αποτελεί εχέγγυο για τη σωστή λειτουργία του πολιτικού συστήματος και της ίδιας της δημοκρατίας.

Για το πρώτο σημαντικό θέμα του νομοσχεδίου που είναι η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, είμαστε σύμφωνοι, όπως αναλύσαμε στην αρχή. Με δεδομένο όμως ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν απαντά στην ανάγκη για πλήρη διαφάνεια και έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και πολιτικών προσώπων, εισάγει την ιδιωτική χρηματοδότηση από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δηλαδή νομιμοποιεί τη διαπλοκή και επίσης καταργεί την ανωνυμία της οικονομικής συμβολής μελών και φίλων των κομμάτων, θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής.

Περιμένουμε, βέβαια, να λάβετε υπ' όψιν αντιρρήσεις και παρατηρήσεις μας. Και είμαστε εδώ, κύριοι Υπουργοί, για να το ξασυζητήσουμε αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε και εμείς για την απόλυτα σωστή χρήση του χρόνου σας.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, Βουλευτής Ηλείας, ο κ. Γιάννης Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τα οικονομικά των κομμάτων και για το πολιτικό χρήμα γενικότερα προκαλεί τους πολίτες, προκαλεί το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης και οδηγεί πολλές φορές και σε ανταλλαγή, άλλοτε χρήσιμων απόψεων και άλλοτε κατηγοριών, που ανακυκλώνουν έτσι κι αλλιώς την υφιστάμενη και διαπιστωμένη αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος. Γι' αυτό έχει σημασία και να λέμε την αλήθεια αλλά και όταν ανταλλάσσουμε επιχειρήματα, να μην υποπίπτουμε στο λάθος να τροφοδοτούμε αυτούς που ψαρεύουν στα θολά νερά είτε είναι λιμνών είτε είναι ποταμιών, γιατί θεωρούν ότι εμείς είμαστε υπεύθυνοι για ό,τι συμβαίνει σ' αυτόν τον τόπο και οι άλλοι είναι άμοιροι ευθυνών, δεν πήρασαν από πουθενά και δεν έχουν υπ' όψιν τους τι γινόταν σ' αυτόν τον τόπο.

Οι λόγοι που αυτή η συζήτηση προκαλεί την κοινή γνώμη είναι οι εξής:

Πρώτον, διότι βρισκόμαστε στην κορύφωση μίας κρίσης, που οδήγησε σε μείωση των εισοδημάτων των πολιτών, σε περικοπές μισθών και συντάξεων και άρα, δικαιολογημένα οι πολίτες αντιμετωπίζουν με προβληματισμό την οποιαδήποτε κρατική χρηματοδότηση των κομμάτων.

Δεύτερον, επειδή δεν ζούμε σε κοινωνία αγέλων και επειδή στο σύστημα στο οποίο υποτίθεται ότι υπηρετούμε τη δημοκρατία και την πολιτική υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα, λειτουργεί ο νόμος του κέρδους και ο καθένας θέλει να διασφαλίσει μια προνομαχική σχέση με την πολιτική, λέγονται και ακούγονται πολλά. Μόνο που επαναλαμβάνω ότι αυτά πρέπει να είναι πάρα πολύ προσεκτικά και τεκμηριωμένα, διότι αν αρχίσουμε να λέμε ποιος έχει κουμπάρδες για να πληρώσει ποιους, δεν ξέρω που θα φτάσει η εκτόξευση της λάσπης στον ανεμιστήρα.

Εγώ, λοιπόν, θέλω πρώτα-πρώτα να πω, πως αυτή η περίοδος -η περίοδος της Μεταπολίτευσης- η οποία δεν κρίνεται πάντα δίκαια και η οποία θεωρώ ότι είναι η πιο μακρόχρονη δημοκρατική περίοδος ευημερίας και προόδου του τόπου και ειρηνική περίοδος της χώρας, οδήγησε μεταξύ των άλλων κατακτήσεων και στην κατάκτηση της κοινής αντίληψης ότι τα κόμματα είναι θεσμοί της δημοκρατίας, υπηρετούν τον κοινοβουλευτισμό και άρα, η κοινωνία στο σύνολό της αναλαμβάνει ένα μερίδιο ευθύνης για τη λειτουργία των κομμάτων μέσω της κρατικής χρηματοδότησης.

Ποια είναι η άλλη άποψη; Η άλλη άποψη είναι αυτή που κυριαρχεί κυρίως στην Αμερική, όπου τα κόμματα είναι παραρτήματα διαφόρων πολυεθνικών εταιρειών και των κροίσων και ανάλογα με τη χρηματοδότηση, αναλαμβάνουν και συγκεκριμέ-

νες δεσμεύσεις. Το κάνουν δημόσια, το ξέρει ο λαός αλλά υπάρχουν δεσμεύσεις. Εμείς, ευτυχώς, ανήκουμε στη σφαίρα των χωρών όπου έχει κυριαρχήσει η πρώτη αντίληψη. Και αυτή είναι η αντίληψη των προοδευτικών λαών και κρατών της Ευρώπης.

Ως αποτέλεσμα αυτής της αντίληψης, είχαμε κατά καιρούς νομοθετικές ρυθμίσεις από το 1984 και μετά το 1996, που αντιμετώπισαν το ζήτημα της χρηματοδότησης των κομμάτων και έθεσαν και ορισμένα ζητήματα για τη διαχείριση αυτών των πόρων. Ήταν ατελείς ρυθμίσεις αλλά στη φάση που έγιναν, θεωρώ ότι ήταν σημαντικές.

Κατά την άποψή μου, τομή αποτέλεσε η Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 και η συνταγματική ρύθμιση του άρθρου 29 παράγραφος 2, όπου υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά στην υποχρέωση για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και μπαίνουν δικλίδες ασφαλείας, σε ό,τι αφορά την υπευθυνότητα και την αρμοδιότητα του νομοθέτη να θέσει φραγμούς στο ύψος των δαπανών και διαδικασίες ελέγχων.

Αυτήν τη συνταγματική μεταρρύθμιση, ήρθε να υλοποιήσει ο ν.3023/2002 ο λεγόμενος νόμος Σκανδαλίδη, που όπως αναγνωρίζεται, είναι η πιο προωθημένη ρύθμιση που υπήρξε, στη βάση της οποίας συζητούμε και σήμερα για να βελτιώσουμε εκείνες τις διατάξεις. Γιατί; Τι έκανε τότε ο ν. 3023/2002;

Πρώτα απ' όλα περιόρισε τις δαπάνες. Προσέξετε. Γίνεται μία συζήτηση για το «μαύρο» πολιτικό χρήμα και ποιος έχει συμφέρον να χρηματοδοτήσει ένα κόμμα υπόγεια και κάτω από το τραπέζι. Πολύ ωραία. Και εμείς επιχειρούμε να θέσουμε ασφαλιστικές δικλίδες, ελέγχους και διαδικασίες. Και σωστά κάνουμε. Υποστηρίζω ότι όσο και να προσπαθήσουμε να θωρακίσουμε αυτήν τη διαδικασία του ελέγχου των εσόδων -και θα αναφερθώ παρακάτω- δεν θα υπάρξει αποτέλεσμα εάν δεν έχουμε ελέγξει τις δαπάνες.

Για θυμηθείτε τι γινόταν μέχρι τότε με τις γιγαντοαφίσες, με τα εκλογικά κέντρα στην Πανεπιστημίου και στη Σταδίου, με όλο αυτό, με την πρόκληση των δαπανών. Και ήρθε ο ν.3023/2002 να το οριοθετήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ήρθε! Και εμείς απορούσαμε!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Είπα στην επιτροπή ότι όταν κατέβηκα το 2000 υποψήφιος, αναζητούσα εκλογικό κέντρο στις πλατείες του Πύργου και της Αμαλιάδας και μου ζητούσαν τα μαλλιά τους και την κεφαλή τους.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα είχε πάρει όλα η Αριστερά!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Έτσι, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, να αναγνωρίσουμε ότι η βασική τομή για τον περιορισμό των δαπανών, είναι αυτή πάνω στην οποία πρέπει να πατήσουμε και τώρα.

Η δεύτερη τομή που έκανε αυτός ο νόμος, ήταν η διακίνηση των χρημάτων εσόδων και εξόδων μέσω των τραπεζικών λογαριασμών. Όχι του συνόλου, του 80%.

Και η τρίτη τομή, ήταν ότι έκανε επιτροπή ελέγχου εδώ στη Βουλή υπό τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, η οποία στη συνέχεια συμπληρώθηκε με δικαστικούς.

Άρα, πάνω σε αυτό το νομοθέτημα, επιχειρούμε τώρα να κάνουμε βελτιώσεις. Και -θα έλεγα- επιχειρούμε με έναν τρόπο που δεν μας τιμά, με την έννοια ότι έπρεπε νωρίτερα να το κάνουμε και από μόνοι μας και όχι να μπαίνει ως ζήτημα περιορισμού των δαπανών από τους δανειστές μας.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η συζήτηση περί των αλλαγών στο πολιτικό σύστημα είναι πολύ μεγάλη και κρατάει χρόνια. Και εάν δεν κάνουμε τις ανατροπές στο πολιτικό σύστημα στο σύνολό του, δηλαδή στη λειτουργία των κομμάτων, του Κοινοβουλίου, των θεσμών της αυτοδιοίκησης, των συνδικάτων, παντού, σε όλους τους κοινωνικούς θεσμούς, δεν μπορούμε με μέτρα αστυνομικού χαρακτήρα να ελέγξουμε τη λειτουργία και τις διαδρομές του πολιτικού χρήματος. Απαιτείται μία συνολικότερη ανατροπή.

Εγώ σας είπα ότι έχω πάρει μέρος σε τέτοιες συζητήσεις στο παρελθόν, στις οποίες συνάντησαν αντιδράσεις. Παραδείγματος χάριν, να αλλάξουμε τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας, αυτήν τη μεγάλη που απαιτεί τεράστια έξοδα, να πάμε σε μονοεδρικές, να πάμε σε άλλο πολιτικό, εκλογικό σύστημα, πιο αναλογικό, πιο αντιπροσωπευτικό, με άμεσο έλεγχο από τους πολίτες, σε πιο μι-

κρές εκλογικές περιφέρειες. Πάντα υπήρχαν αντιδράσεις. Ε, λοιπόν, τώρα που λένε κάποιος για τη συνταγματική Αναθεώρηση, ας καταθέσουν τις προτάσεις τους και ας συμφωνήσουμε ότι στο πλαίσιο της επόμενης συνταγματικής Αναθεώρησης, θα τα θέσουμε αυτά τα ζητήματα, για να μη συζητάμε πάντα κάτω από το φόβο του δικαστή, του αστυνομικού και του χωροφύλακα που θα ελέγξει τη διακίνηση του πολιτικού χρήματος.

Πάντως, για να μην τα παρουσιάζουμε όλα «μαύρα και άραχνα» και για να ξέρουν οι πολίτες που μας ακούν και μας κρίνουν αυστηρά και δίκαια αλλά παρασύρονται πολλές φορές από το λαϊκισμό και την εύκολη κριτική, πρέπει να είναι γνωστό –το είπε και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ προηγουμένως- ότι από τα 55 εκατομμύρια της κρατικής χρηματοδότησης με βάση το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, μέσα από διαρκείς περικοπές το 2011, το 2012, το 2013 και το 2014, η κρατική χρηματοδότηση έφτασε στα 10 εκατομμύρια, δηλαδή μείωση κάτω από 85%. Και αυτό έρχεται να το θεσμοθετήσει και ο νόμος που μειώνει το ποσοστό χρηματοδότησης.

Το δεύτερο που πρέπει να ξέρουν οι πολίτες, είναι ότι επειδή γίνεται πάρα πολύ μεγάλη κριτική «Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει» για τον τρόπο ελέγχου, σήμερα πρώην συναδέλφοί μας, έχουν πάρει το δρόμο της δικαιοσύνης. Άλλοι είναι μέσα, άλλοι απολογούνται, άλλοι βρίσκονται καθ' οδόν.

Γιατί; Διότι αυτή η επιτροπή ελέγχου, ελέγχοντας τα «πόθεν έσχες», διαπίστωσε παρατυπίες.

Και το τρίτο που πρέπει να ξέρουν οι συμπολίτες μας που μας ακούν, είναι ότι με την πρωτοβουλία του Απόστολου Κακλαμάνη, Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και άλλων συναδέλφων –και από τη Νέα Δημοκρατία, δεν θέλω να αδικήσω κανένα- έχουμε θεσπίσει τον έλεγχο των αναδρομικών όλων των πολιτικών από το 1974. Είδα μάλιστα το μεσημέρι στις ειδήσεις ότι θα παρουσιάσει ένα πόρισμα η επιτροπή. Το περιμένουμε. Είναι όμως δική μας δουλειά, δουλειά που δεν την έχουν κάνει ούτε δικαστές ούτε δημοσιογράφοι.

Αυτό, λοιπόν, το λοιδορούμενο πολιτικό προσωπικό, έχει βγάλει στη διαφάνεια τα του οίκου του –έσοδα, έξοδα και αναδρομικά- για να είμαστε όλοι καθαροί, «τζάμι» και να ξέρουν οι πολίτες ποιος έχει καταθέσεις, που τις βρήκε, ποιος έχει ακίνητα, ποιος εισπράττει, επειδή ασκεί ένα ελεύθερο επάγγελμα προσοδοφόρο, ποιος είναι μισθωτός κ.ο.κ..

Έτσι, για να μην σιγά-σιγά στις διατάξεις του νομοσχεδίου, η βασική ρύθμιση είναι αυτή που μειώνει τη θεσμοθετημένη χρηματοδότηση από το 1,2% –παρακαλώ- του προϋπολογισμού, σε 0,5% και οδηγεί περίπου στα μεγέθη που σας είπα.

Και προσέξτε. Μέχρι τώρα, η χρηματοδότηση υπολογιζόταν επί του προϋπολογισμού και όχι επί του απολογισμού. Εάν κάναμε μια συζήτηση για το πώς οδηγήθηκε αυτή η χώρα στα ελλείμματα, επειδή κάθε φορά οι προϋπολογισμοί έπεφταν έξω, θα δούμε ότι σωστά γίνεται η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού όχι επί των προϋπολογισθέντων εσόδων αλλά επί των εσόδων που απολογιστικά πραγματοποιεί το δημόσιο. Ταυτόχρονα, μειώνεται και η εκλογική ενίσχυση των κομμάτων από το 0,22% στο 0,08 και διατηρείται μια ελάχιστη χρηματοδότηση στο 1% για τα ερευνητικά ιδρύματα των κομμάτων, γιατί όλα τα κόμματα έχουν και πρέπει να έχουν.

Μετά, τίθενται οι συνασπισμοί στη λίστα των δικαιούχων της κρατικής χρηματοδότησης. Όλοι έχουμε ζηήσει τα διάφορα τερτίπια που μετέρχονται οι συνασπισμοί, για να μη χάσουν την κρατική χρηματοδότηση. Μέσα στη δημοκρατία είμαστε και άρα –και σωστά- είναι ισότιμοι.

Επίσης, προβλέπεται και αυξάνεται η χρηματοδότηση του ιδιώτη στα κόμματα από 15.000 σε 20.000. Και αυτό είναι αφορολόγητο. Άκουσα την κριτική ότι αυτό είναι η θεσμοθέτηση της διαπλοκής. «Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου!», όπως λέει μια λαϊκή παροιμία. Εκείνος που θέλει να διαφθείρει και να χρηματοδοτήσει, εάν βρει πλάγιους τρόπους, θα ψάξει να βρει εκατό νοματάιους, να τους βάλει να δώσουν εικοσαχίλιαρα. Θα έλεγα ότι άλλα ζητήματα πρέπει να μας απασχολήσουν και όχι αυτό, που είναι μια διαφανής και καθαρή διαδικασία.

Επίσης σημαντικό είναι πως όλα πλέον τα έσοδα και οι δαπάνες περνούν μέσα από τραπεζικούς λογαριασμούς. Και υπάρ-

χουν αυστηρές ποινές, εάν δεν κινούνται μέσα από τραπεζικούς λογαριασμούς.

Επειδή έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για τις δανειοδοτήσεις των κομμάτων –αναφέρθηκε νωρίτερα και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ- θα ήθελα να πω το εξής: Οι τράπεζες χρηματοδοτούσαν τα κόμματα με τα μελλοντικά τους ποσοστά. Ήταν ένας τρόπος λειτουργίας του πολιτικού συστήματος.

Και εσείς, αγαπητή συναδέλφισσα, με τα ποσοστά σας εκείνα πήρατε ένα δάνειο. Έτυχαν οι συγκυρίες, αυξήθηκαν τα ποσοστά σας και δικαιούστε περισσότερο. Εμείς βρεθήκαμε στο μέσο της κρίσης, την πληρώσαμε και έχουμε χαμηλότερα ποσοστά. Το αλτίζουμε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν πήρε με εγγύηση ο ΣΥΡΙΖΑ τα ποσοστά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρία Κωνσταντοπούλου, να σας ευχηθώ και εγώ βίον ανθόσπαρτον! Αφήστε μας, όμως, να κάνουμε την εισήγησή μας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θα με καθησυχάσει αυτό, νομίζω.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Λέω, λοιπόν, ότι έτυχε το ΠΑΣΟΚ και βρέθηκε στο μέσο της κρίσης και μειώθηκαν τα ποσοστά του. Για να μην έχουμε, λοιπόν, επανάληψη των ίδιων φαινομένων, η χρηματοδότηση γίνεται μόνο για ένα έτος και όχι με υποθήκη των μελλοντικών.

Από εκεί και πέρα, υπάρχουν ανοικτά ζητήματα. Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να σας πω –σας το είπα και στην επιτροπή- αυτήν τη στιγμή δεν απολαμβάνει καμμίας χρηματοδότησης, διότι κρατείται όλη από τις τράπεζες. Και είναι ένα θέμα, διότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ούτε τα λειτουργικά του. Μόνο με τις εισφορές των Βουλευτών βγάζει τις ανάγκες του.

Επίσης, εκείνο που έχει σημασία είναι ότι η τομή του 2002, που περιορίζει τις δαπάνες μέσα από την απαγόρευση της ενίσχυσης της μετακίνησης των ετεροδημοτών, οριοθετείται με πιο πλήρη τρόπο. Και θα έλεγα, ότι μετά την πρωτοβουλία που είχε το ΠΑΣΟΚ να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο ψηφίζουν οι ετεροδημότες, δημιουργώντας τα ειδικά τμήματα των ετεροδημοτών, γίνεται μια ουσιαστική εξυγίανση σε όλη αυτήν την διαδικασία. Δεν είναι υποχρεωμένος κάποιος να παρακαλέσει κάποιον άλλο να τον βάλει σε ένα πούλμαν ή σε ένα πλοίο για να πάει να ψηφίσει. Όχι ότι αυτό απέδιδε εκλογικά. Γίνονταν διάφορα, έχουν ακουστεί πολλές ιστορίες.

Τέλος, ενισχύεται και η Επιτροπή Ελέγχου με πρόσωπα που είναι αναμφισβήτητου κύρους, όπως οι δικαστές και ο Αντιπρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδος. Μπορεί να ακουστούν και άλλες προτάσεις. Εγώ δεν είμαι αντίθετος σε αυτό.

Εν τέλει –και για να κλείσω- εγώ πιστεύω ότι από τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή αλλά και από αυτήν που θα γίνει σήμερα, θα καταλήξουμε σε μερικές βασικές συμφωνίες, κρατώντας επιμέρους διαφωνίες.

Βασική συμφωνία είναι, πρώτον, ότι το κόμμα είναι θεσμός της δημοκρατίας και άρα, η δημοκρατία έχει κόστος.

Δεύτερον, ότι πρέπει η διαφάνεια, ο έλεγχος στη διαχείριση μέσα από τα βιβλία, τη δημοσίευση των ισολογισμών, τους ορκωτούς κ.λπ., να είναι κάτι το οποίο εμείς θα το θεσπίσουμε και θα ελέγξουμε στην υλοποίησή του.

Τρίτον, να βρούμε και άλλους τρόπους να περιορίσουμε τις δαπάνες κομμάτων, υποψηφίων Βουλευτών, Βουλευτών και όλων των εμπλεκόμενων στη διαδικασία της λαϊκής ψήφου, έτσι ώστε να ανταποκριθούμε και στο λαϊκό αίτημα, που δεν θέλει σπατάλες και προκλήσεις, αλλά και με αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίσουμε την οποιαδήποτε προσπάθεια κάποιου να αξιοποιήσει την εύννοια ενός πολιτικού ή οτιδήποτε άλλο, χρηματοδοτώντας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με αυτές τις σκέψεις θέλω να σας καλέσω, κρατώντας τις επιμέρους επιφυλάξεις σας, να ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο στις βασικές του αρχές.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος και ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Γιάννης Δημαράς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξ όσων πρόκειται να εκθέσω κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου, προσδοκώ, ελπίζω, επιθυμώ ότι δεν θα με κρίνετε ως ανατρεπτικό και ανακόλουθο της νομοθετικής τάξης.

Πάντα, όταν έχω την ευτυχία να βρίσκομαι στο ελληνικό Κοινοβούλιο, σκέφτομαι αυτό που είχε διατυπώσει πριν από πολλά χρόνια ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ότι η δημοκρατία μπορεί να διακρίνεται για ελαττώματα και αδυναμίες της, αλλά τα ελαττώματα, οι αδυναμίες της και οι ασθένειές της δεν καταπολεμώνται με την κατάργησή της.

Επίσης, μια άλλη σκέψη που με διακατέχει και την εξομολογούμαι σε εσάς είναι ότι δεν υπάρχει τελειότερο προτέρημα στον άνθρωπο από την αρετή, σε σχέση με την πολιτική. Εκείνοι που ξεχωρίζουν την πολιτική από την ηθική, ποτέ τους δεν θα καταλάβουν ούτε τη μία ούτε και την άλλη, εκτός και αν την καταλάβουν και την ερμηνεύσουν κατά πώς τους συμφέρει.

Είναι δυστυχώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζοφερή η στιγμή που ζούμε. Η απογοήτευση, η θλίψη, η κατήφεια, η κατάθλιψη κυριαρχούν παντού. Οι Έλληνες πολίτες υποφέρουν και δεν είναι κάτι που μόνο εγώ διαπιστώνω, αλλά όλοι μας.

Στην πρώτη Ολομέλεια της νέας περιόδου είμαστε μάρτυρες μιας συγκλονιστικής πολιτικής κοινωνικής αλλαγής αλλά και πολιτικής συγκυρίας.

Συζητούμε το νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση κομμάτων και προσώπων, την ίδια στιγμή που το σύνολο του πολιτικού κόσμου κατηγορείται, διαβάλλεται, συκοφαντείται εν τέλει για βρώμικο χρήμα, για εκβιασμούς που βασίζονται σε βρώμικες και αδιαφανείς δοσοληψίες.

Τις τελευταίες ώρες, τηλεοπτικές, ραδιοφωνικές εκπομπές, αλλά και δημοσιεύματα αναφέρονται σε όλα αυτά που έχουμε βιώσει και που, αν μη τι άλλο, νιώθουμε ντροπή για αυτά που λέγονται, χωρίς να είναι δυνατόν κανένας ένθεν κακείθεν του Ρουβίκωνος να αποδείξει. Προσωπικά, δεν εξεπλάγην γι' αυτό που όλοι βιώνουμε, πολύ περισσότερο καθώς είμαστε μπροστά στην τελική ευθεία, μπροστά, δηλαδή, στις εκλογές, μπροστά στην τελική και καθοριστική ευθεία για το μέλλον της χώρας, την ετυμολογία του ελληνικού λαού. «Δεν πάει άλλο η βαλίτσα», όπως λένε και οι απλοί άνθρωποι.

Αφορμή για όλα αυτά, η οσονούπω εκλογή ή μη εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ευθεία και κατηγορηματική δήλωση ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων, αλλά και οι δύο Βουλευτές του «Άρματος Πολιτών» δεν συνεργαζόμαστε, δεν πρόκειται να ψηφίσουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Κι αυτό, όχι γιατί έχουμε κάποια ένσταση ή αντίρρηση με το πρόσωπο, που ενδεχομένως και όπως είναι δυνατόν θα προταθεί. Είναι γιατί πιστεύουμε ότι υπάρχει σε πλήρη αναντιστοιχία η επιθυμία και πλειοψηφία του ελληνικού λαού, σε σχέση με την πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου, όπως αυτή έχει καθοριστεί τελευταία από δύο μειοψηφούσες συνεργαζόμενες κοιμματικές δυνάμεις. Η λύση, λοιπόν, είναι μόνη και μία, οι εκλογές.

Υπάρχει δε και κάτι άλλο, το οποίο είναι εξαιρετικά σημαντικό. Και από τον κύριο Πρωθυπουργό ανακοινώθηκε ότι η επόμενη Βουλή θα πρέπει να είναι αναθεωρητική. Μάλιστα. Δύο άρθρα είναι πάρα πολύ σοβαρά. Το ένα είναι αυτό περί ευθύνης Υπουργών. Ενώ όλοι πριν από τις τελευταίες εκλογές είχαμε υποσχεθεί ότι θα αλλάξει, δεν έχει θεθεί ως προβληματισμός στη Βουλή. Το δεύτερο είναι η μέγιστη ειλικρίνεια και ημών και του ελληνικού λαού να αποφασίζει η Βουλή των Ελλήνων για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Πρότασή μας - πρόταση μου, αν θέλετε, γιατί δεν θέλω να δεσμεύσω κανέναν - η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας να γίνεται απευθείας από τον ελληνικό λαό. Αυτός να τον εκλέγει και κανένας άλλος, για να μην φθάνουμε στο σημείο να ακούμε για δοσοληψίες, ιστορίες και όλα αυτά που συμβαίνουν. Και δεν συμβαίνουν σήμερα, συνέβαιναν και στο παρελθόν. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το 1965 τι συνέβαινε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε νεότερα πολιτικά δράματα, που δημιούργησαν πολλές με πολλές υποψίες στον ελληνικό λαό και δικαίως. Άλλο, όμως, πράγμα είναι να υποψιάζεσαι και άλλο να μπορείς να αποδεικνύεις.

Θέλω να σας πω ότι στην Αρχαία Αθήνα οι συκοφάντες ήταν άνθρωποι που κατήγγειλαν συμπολίτες τους ότι έβγαζαν στο εξωτερικό, τι παρακαλώ; Έβγαζαν στο εξωτερικό, βλάπτοντας το δημόσιο συμφέρον για κάποιο λόγο, σύκα! Τότε ήταν σύκα, σήμερα είναι πετρέλαιο και φυσικό αέριο και όποιος θέλει ας καταλάβει. Πάντα οι συγκρούσεις οι οικονομικές και οι πολιτικές γίνονται επί τη βάσει των αναγκών που έχει η κάθε χώρα, σε σχέση με τα οικονομικά της.

Η συκοφαντία, λοιπόν, όπως έλεγε τότε ο Σόλωνας είχε απαγορεύσει με νόμο στους Αθηναίους την εξαγωγή αγροτικών προϊόντων. Ποια ήταν τα αγροτικά προϊόντα; Τα σύκα. Ο μέγας φιλόσοφος Σωκράτης μιλούσε για την κακολογία. Και τότε δεν χρησιμοποιείτο ο όρος συκοφαντία για τις διαβολές. Ο κακόλογος σκοτώνει την τιμή ενός ανθρώπου, ενώ ο φονιάς τη ζωή. Αλλά επειδή η τιμή είναι ανώτερη της ζωής, η κακολογία είναι σοβαρότερη του θανάτου.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχουν και άλλες πολλές διατυπώσεις, σκέψεις, αποφθέγματα από την αρχαία εποχή για τη συκοφαντία. Εκείνο το οποίο θέλω να πω είναι πως αυτό αφορά όλους μας, διότι σήμερα κανένας από εμάς δεν μπορεί να αμυνθεί στο διαδίκτυο, όπου όποιος θέλει μπορεί να αναρτά ό,τι θέλει και να κατηγορεί τον οποιονδήποτε.

Εάν δεν υπάρχει κατηγορία που να αποδεικνύεται, τότε θα πρέπει η Βουλή των Ελλήνων σήμερα - και με όλα όσα ο πολιτισμός μας μάς επιτρέπει να γνωρίζουμε - να νομοθετήσει ένα νόμο σε σύντομο χρονικό διάστημα ώστε είτε ο πολίτης είτε ο πολιτικός να παραπέμπεται στη δικαιοσύνη, να διαπιστώνεται αν μπορεί να αποδείξει αυτό που κατηγορεί και, αν όχι, να ισχύει ο νόμος της αρχαίας Αθήνας όπου τι γινόταν; Ο συκοφάντης εξορίζεται από την πόλη, δεσμευόταν η περιουσία του και δεν είχε κανένα πολιτικό δικαίωμα.

Σήμερα που μιλάμε υπάρχει ένας νόμος που λέει ότι πρέπει να ελεγχθούν τα «πόθεν έσχες» από το 1974 μέχρι σήμερα. Ξέρετε κανένα αποτέλεσμα; Ξέρετε τι έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια; Δεν πιστεύω ότι οι περισσότεροι Έλληνες Βουλευτές, αν όχι όλοι, δεν ενέχονται, δεν εμπλέκονται ή δεν κατηγορούνται. Θέλω να ξέρω ως πολίτης πια και όχι ως πολιτικός τι ακριβώς έχει συμβεί, πού έχει φτάσει η έρευνα, τι λέει και τι μπορεί να αποδειχθεί. Μόνο έτσι μπορούμε να κατηγορούμε τους πολιτικούς, διαφορετικά αυτό που κυκλοφορεί και του οποίου είμαστε όλοι κοινωνοί, δηλαδή ότι όλοι εμείς είμαστε κλέφτες και απατεώνες και εν δυνάμει υπόδοκοι, θα πρέπει κάποτε να αντιμετωπιστεί με σθένος και με θάρρος από τη Βουλή των Ελλήνων με αποτελεσματικό τρόπο και αυτό είναι πολιτική απόφαση η οποία βαραίνει εμάς.

Θα σας πω κάτι έτσι όπως το μεταφέρω. Τι έλεγε ο Λουκιανός για τη συκοφαντία; «Η άγνοια είναι τρομερό πράγμα και αιτία πολλών κακών για τους ανθρώπους, σαν μια αχλή που σκεπάζει τα πράγματα και μαυρώνει την αλήθεια και κατατρέπει το βίο του καθενός μας. Μοιάζουμε σε να περιπλανιόμαστε στο σκοτάδι. Άλλοτε σκοντάφτουμε, κάπου χωρίς λόγο». Και τελειώνει: «Εξαιτίας όλων αυτών έχουν θιγεί και υποφέρει οι οικογένειες των ανθρώπων που κατηγορούνται, έχουν αναστατωθεί πόλεις, καταστράφηκαν πατεράδες, εξοργίστηκαν εναντίον των παιδιών τους, αδελφία μεταξύ τους, παιδιά εναντίον των γεννητόρων τους και εραστές εναντίον των αγαπημένων τους. Επίσης, πολλές φιλίες διαλύθηκαν και όρκοι έσπασαν από την πιθανότητα να ισχύουν οι διαβολές». Όλοι έχουμε ευθύνη σ' αυτό, μηδενός εξαιρουμένου, και τον πολιτικών και των πολιτών.

Για να έλθω στο νομοσχέδιο, για να μην είμαι και τόσο ανακόλουθος σε σχέση με τη νομοθετική τάξη και τη διαδικασία, θέλω να σας πω το εξής: Η χρηματοδότηση και ο έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των υποψηφίων και αιρετών αντιπροσώπων είναι ένα θέμα που αφορά τον πυρήνα της πολιτικής. Σωστά το λέει. «Το πλαίσιο της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων ορίζεται κατ' αρχάς από το άρθρο 29 του Συντάγματος» κλπ. «Τα κόμματα έχουν δικαίωμα στην οικονομική τους ενίσχυση από το κράτος για τις εκλογικές και λειτουργικές τους δαπάνες, όπως ο νόμος ορίζει». Ευτυχώς, συμπληρώνω, διότι τα κόμματα δεν μπορεί να είναι εξαρτημένα από οικονομικά συμφέροντα και οικονομικούς παράγοντες τέτοιους που θέλουν

να ορίσουν αυτοί αντί των πολιτικών την πολιτική ζωή της χώρας και το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει.

Πρέπει να σας πω επίσης ότι είναι αντιφατική και μου δημιουργεί πολλά προβλήματα η παραδοχή, έτσι όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, ότι κατά το πέρασμα των ετών φάνηκαν και οι σοβαρές αδυναμίες του ν. 3023-2022 και άντε ο απλός πολίτης να καταλάβει περί τίνος πρόκειται, πού να προστρέξει και τι να μάθει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα όμως –η παραδοχή είναι και από την αιτιολογική έκθεση– είναι ότι οι τοπικές επιτροπές ελέγχου ανά νομό ουδέποτε λειτούργησαν στην πράξη από το 2002 έως τώρα.

Και ερωτώ: Πώς είναι δυνατόν οι αποφάσεις της Επιτροπής Ελέγχου να μην είναι τέτοιες που να πείθουν και το ελληνικό Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό ότι λειτουργούν; Γιατί στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι οι αποφάσεις δεν είναι εύκολα προσβάσιμες και αυτό το αποδέχεται, πιέζει και εκβιάζεται η πολιτική ζωή της χώρας από μια αδυναμία της πολιτικής εξουσίας και εν τέλει της εκτελεστικής εξουσίας. Τι θα κάνουμε για αυτά;

Πιστεύω ότι θα πρέπει με σαφήνεια και με κατηγορηματικό τρόπο να αναφερθεί ότι κάθε χρόνο θα πρέπει να αποδίδεται λογαριασμός για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν τα χρήματα τα οποία δόθηκαν ως κρατική επιχορήγηση στα κόμματα και να προβλεφθεί η χρηματοδότηση των παρατάξεων στον Α' και Β' βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης; Γιατί; Γιατί αναφέρεται ρητά στο Σύνταγμα της χώρας ότι θα πρέπει να υπάρχει κρατική χρηματοδότηση των παρατάξεων που συμμετέχουν σε εκλογές και έχουν εκπροσώπους στον Α' και Β' βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης και αυτό δεν έχει γίνει ποτέ.

Τελειώνοντας θέλω να σας πω ότι προς το παρόν, επί της αρχής, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και εμείς που συνεργαζόμαστε ως «Άρμα Πολιτών» μαζί τους, δεν θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, αλλά στην κατ' άρθρον συζήτηση και όπου είναι διαγνώσιμο το γεγονός ότι θέλει κάτι καλύτερο να προσθέσει, επιφυλασσόμεθα να τοποθετηθούμε και να ψηφίσουμε τις βελτιώσεις.

Παρά ταύτα, κλείνω με μια πρόταση: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα είναι πιο σοβαρό από τη σημερινή εξαιρετική συζήτηση για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και των πολιτικών προσώπων. Είναι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Κάποτε πρέπει να αποφασίσουμε ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να εκλεγεί από τον ελληνικό λαό και όσο το δυνατόν συντομότερα να αλλάξει αυτός ο άθλιος εκλογικός νόμος που υπάρχει, με το μπόνους των πενήντα εδρών.

Πόσοι εξ ημών πριν από τις εκλογές είχαμε τοποθετηθεί εναντίον αυτού του εκλογικού νόμου; Πόσος χρόνος πέρασε από τότε; Τουλάχιστον δύομισι χρόνια και δεν έχει αλλάξει. Πάμε σε εκλογές όπου με 1% ή 0,5% ή με περισσότερο ποσοστό ένα κόμμα που θα έρθει πρώτο, θα έχει ένα μπόνους πενήντα Βουλευτών. Το δεχόμαστε; Το δέχεται ο ελληνικός λαός; Και επ' αυτού πρέπει να απαντήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, ο συνάδελφος κ. Αντώνης Γρέγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε και πάλι για δημοκρατία, ακούσαμε και πάλι για Σύνταγμα. Και πάλι θα πούμε από το Βήμα της Βουλής, γιατί δεν έχουμε πολλά μέσα στη διάθεσή μας, για να το ακούσουν παντού σε όλη την ελληνική επικράτεια και να φτάσει επιτέλους στα αυτιά κάποιων στο εξωτερικό, ότι συνεχίζεται να διαπράττεται το αδίκημα της κατάλυσης του Συντάγματος και της προσβολής του πολιτεύματος. Να δούμε πότε θα σταματήσει αυτό.

Θυμάμαι μια έκφραση του Πρωθυπουργού στην τελευταία συνεδρίαση για τη ψήφο εμπιστοσύνης. Είχε χρησιμοποιήσει τον όρο «πολιτική αθλιότητα». Ακούστε, ο Πρωθυπουργός της χώρας χρησιμοποίησε τον όρο «πολιτική αθλιότητα». Ποια μεγαλύτερη πολιτική αθλιότητα από αυτό που έχει διαπραχθεί από αυτήν την Κυβέρνηση; Και μιλάω φυσικά για την παράνομη κράτηση του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής και των Βουλευτών της.

Ακούσαμε για δαπάνες υποψηφίων. Βέβαια, πρέπει να ξέρετε και να ξέρετε ο ελληνικός λαός ότι αυτοί που εκλέχθηκαν Βουλευτές με το ΠΑΣΟΚ ή με τη Νέα Δημοκρατία είτε ήταν Βουλευτές

«μπόνους» ή εκλέχθηκαν κανονικά, έχουν ξοδέψει χιλιάδες ευρώ, εν αντιθέσει με τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής που ξόδεψαν –και μπορείτε να το δείτε αυτό– 100 ευρώ, 150 ευρώ ή το πολύ 200 ευρώ.

Μετέχοντας ως μέλος της Επιτροπής Ελέγχου των Οικονομικών των πολιτικών και των κομμάτων, ήλπιζα ότι θα είχα τη δυνατότητα να συμβάλλω στο να οδηγηθούν κάποιοι άνθρωποι ενώπιον της δικαιοσύνης. Δυστυχώς, αυτό δεν έγινε ποτέ. Όλοι αθώοι πλην ελαχίστων εξαιρέσεων. Και τώρα με την αλλαγή του σχετικού νόμου, τα δύο κόμματα που θα είναι στην κυβέρνηση θα έχουν τον πρώτο λόγο στην αρμόδια επιτροπή.

Φυσικά και είμαστε υπέρ της μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης –σημειώστε το αυτό. Είμαστε υπέρ στο να μην παίρνουν δάνεια τα κόμματα με βάση τα εκλογικά τους αποτελέσματα. Είμαστε υπέρ του ελέγχου των διαφημιστικών εταιρειών και των εταιρειών δημοσκοπήσεων –των κατά παραγγελία δημοσκοπήσεων.

Είμαστε σαφώς υπέρ της κατάργησης της χορήγησης εισιτηρίων σε ετεροδημότες. Όλα αυτά επιβάρυναν εδώ και τόσα χρόνια τον ελληνικό λαό. Θεωρούμε ότι δεν μπορεί αυτή η συγκεκριμένη Κυβέρνηση να φέρνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Διαφωνούμε κάθετα με τη σύσταση επιτροπής ελέγχου των οικονομικών των κομμάτων. Ας υπάρχουν τουλάχιστον κάμερες και Πρακτικά γιατί όπως ξέρετε και εσείς, κύριε Πρόεδρε, στην επιτροπή που μετέχετε και εσείς και εγώ δεν υπήρχαν κάμερες και Πρακτικά δεν μας δίνονταν ποτέ.

Έχει γίνει μεγάλο θέμα με τα ονομαστικά κουπόνια. Κάποιοι επικαλέστηκαν το φακέλωμα που θα γίνει μ' αυτήν τη διαδικασία. Υπάρχει ήδη ηλεκτρονικό φακέλωμα από τις υπηρεσίες του αρμόδιου Υπουργείου, όπως υπάρχουν και παράνομες παρακολουθήσεις τηλεφώνων όσων χαρακτηρίζονται αντικαθεστωτικοί, εμείς δηλαδή. Σαφώς και είμαστε κατά. Κουπόνια, ναι, να υπάρχουν, αλλά όχι ονομαστικά.

Ήμασταν, επίσης, οι πρώτοι και οι μόνοι που ζητήσαμε την τήρηση βιβλίων γ' κατηγορίας και οι μόνοι που διαθέτουμε παραστατικά για τα έξοδα του κόμματος. Κανένα άλλο κόμμα δεν διαθέτει παραστατικά σχετικά με τα έξοδά του. Είμαστε οι μόνοι που έχουμε ελεγχθεί πολλακώς –και κατόπιν εντολής φυσικά– και έχουμε βρεθεί πεντακάθαροι.

Θα σας διαβάσω κάτι από ένα έγγραφο που θα καταθέσω. Είναι από το Υπουργείο Οικονομικών, από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος. Θα διαβάσω λίγο το συμπέρασμα του πορίσματος.

Λέει: «Όπως προκύπτει από τις κινήσεις των ως άνω τραπεζικών λογαριασμών τους οποίους το εν λόγω πολιτικό κόμμα τηρεί στην τράπεζα EUROBANK σε συνάρτηση και με τα ζητηθέντα παραστατικά επί συγκεκριμένων κινήσεων και τέλος σε συνδυασμό με τα όσα μας έχουν γνωρίσει οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών και με τη σειρά μας σας θέσαμε υπ' όψιν το αρ. πρωτ. ΕΜΠ. 1597/21-01-2014 έγγραφο ότι η κύρια πηγή εισόδων του εν λόγω κόμματος όπως αποτυπώνεται από το έγγραφο αυτό που έχουμε μέχρι σήμερα στη διάθεσή μας είναι η κρατική χρηματοδότηση και η μηνιαία απόδοση μέρους της βουλευτικής αποζημίωσης».

Καταθέτω το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Χρυσή Αυγή και ο ελληνικός λαός απαιτούν να ελεγχθούν από το ΣΔΟΕ όλα τα κόμματα τα κανάλια και οι εκδοτικοί οργανισμοί άμεσα.

Εδώ να θυμηθούμε τη γνωστή φυλλάδα του γνωστού μεγαλοεργολάβου, συνεργάτη όλων των κυβερνήσεων. Η κατ' εντολή κατήγορος της Χρυσής Αυγής είχε γράψει για κάποια μαύρα ταμεία της Χρυσής Αυγής. Επειδή φυσικά τέτοιο ταμείο δεν βρέθηκε ποτέ και ούτε πρόκειται να βρεθεί, η φυλλάδα που φέρει τον τίτλο Έθνος θα απολογηθεί σύντομα ενώπιον της δικαιοσύνης ξανά.

Μάλιστα, είχε γράψει εκτός από τα μαύρα ταμεία της Χρυσής Αυγής και για κάποια χρήματα που είχαν βρεθεί στην οικία του

Αρχηγού της Χρυσής Αυγής. Φυσικά ήρθε η δικαίωση, αλλά η εν λόγω φυλλάδα δεν έκανε τον κόπο να αναδημοσιεύσει αυτή την απόφαση.

Επίσης, γράφτηκε ότι οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής έχουν πάρει δάνεια. Τα ακούσαμε και από τα κανάλια της διαπλοκής. Αυτά τα δάνεια, πρέπει να ξέρει ο ελληνικός λαός, τα πήραμε για να πληρώσουμε τις εγγυήσεις που μας επιβλήθηκαν. Ο συναγωνιστής Κασιδιάρης μάλιστα και πλήρωσε και πήγε φυλακή. Και αυτά τα δάνεια που πήραμε για να πληρώσουμε εγγυήσεις ανέρχονται σε 160.000 ευρώ.

Αν είχαμε, κυρίες και κύριοι, καταθέσεις σε ελληνικές ή ελβετικές τράπεζες δεν θα χρειαζόμασταν φυσικά να πάρουμε κανένα δάνειο από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Μάλιστα, στη Διάσκεψη των Προέδρων προχθές –κάποιοι από εσάς ήσασταν και παρόντες όπως ήταν παρών και ο κ. Μειμαράκης– τέθηκε το θέμα και ειπώθηκε ότι όλοι σχεδόν οι Βουλευτές έχουν πάρει δάνεια για κάποιους λόγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι σχεδόν όλοι, αλλά κάποιοι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Πάρα πολλοί πάντως. Ειπώθηκε και στη Διάσκεψη των Προέδρων. Μάλιστα, υπάρχει και κίνδυνος κατάρρευσης του ταμείου.

Δεν ξέρω για ποιο λόγο πήραν αυτά τα δάνεια οι συγκεκριμένοι Βουλευτές. Μπορεί για κάποιους λόγους υγείας ή να σκέφτονται κάποια ενδεχόμενη εγγύηση να πληρώσουν κι αυτοί. Θα δούμε.

Επίσης, να γίνει έλεγχος δαπανών κομμάτων σε βάθος χρόνου και για τα κόμματα που δεν είναι σήμερα στη Βουλή, όπως είναι ο ΛΑΟΣ, η Πολιτική Άνοιξη. Ξέρετε δεν είναι δύσκολο να βρεθούν οι ισολογισμοί, οι προϋπολογισμοί και οι δαπάνες αυτών των κομμάτων.

Απαιτούμε επίσης να γίνει έλεγχος του φαινομένου των χορηγιών. Απαιτούμε να γίνει δημοσιοποίηση και έλεγχος της πορείας των δανείων που πήραν τα κόμματα και αν αυτά εξυπηρετούνται και φυσικά ποιο και πώς πήραν αυτά τα δάνεια. Απαιτούμε το «πόθεν έσχες» των πολιτικών να είναι αναρτημένο στο διαδίκτυο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Αυτό σημαίνει διαφάνεια. Απαιτούμε να ελεγχθούν άμεσα όλα τα συγγενικά πρόσωπα όσων διατέλεσαν Υπουργοί και Υφυπουργοί στις τελευταίες κυβερνήσεις ειδικά στα Υπουργεία της «κονόμας»: ΠΕΧΩΔΕ, Εθνική Άμυνας, Υγείας κ.λπ.. Απαιτούμε να διερευνηθεί η οικονομική σχέση των πολιτικών προσώπων με διάφορες τραπεζικές συναλλαγές, όπως η αγορά ή πώληση μετοχών –και δεν ξέρω αν αυτό είναι νόμιμο.

Προς γνώση του ελληνικού λαού θα αναφέρω τα ποσά που πρόκειται να διατεθούν στα κόμματα του λεγόμενου συνταγματικού τόξου, προκειμένου να συνεχίσουν το έργο τους.

Η Νέα Δημοκρατία θα πάρει 814.000 ευρώ, ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει 744.000 ευρώ, το ΠΑΣΟΚ θα πάρει 374.000 ευρώ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες 253.000 ευρώ, η Δημοκρατική Αριστερά 221.000 ευρώ, το ΚΚΕ 176.000 ευρώ και το ΛΑΟΣ θα πάρει 62.000 ευρώ.

Μας αποκαλείτε εγκληματική οργάνωση και μας έχετε κόψει παράνομα κι αντισυνταγματικά την κρατική χρηματοδότηση. Κι εμείς έτσι σας αποκαλούμε, μόνο που εμείς γι' αυτήν την κατηγορία παραθέτουμε και στοιχεία και αποδείξεις, αλλά καμιά χρηματοδότηση δεν σας κόπηκε ποτέ. Κι εδώ, ξέρετε πάρα πολύ καλά, ότι υπάρχει ο οικονομικός προσπορισμός –βλέπε τη Συνθήκη του Πατέρμου.

Το νομοσχέδιο για τον περιορισμό της κρατικής χρηματοδότησης των κομμάτων θα το φέρουμε εμείς και θα είναι έτσι όπως πρέπει. Εσείς που συγκαλύπτετε σκάνδαλα δεν δικαιούστε να επικαλείστε διαφάνεια και νομιμότητα. Μην ξεχνάμε, επίσης, ότι στην Ελλάδα ισχύει ο νόμος περί ευθύνες Υπουργών. Αυτοί που το σκέφτηκαν και το συνέταξαν, προκειμένου να ληστέψουν εκατομμύρια, αυτοί που τον υπέγραψαν, ακόμα δεν έχουν δώσει λόγο ενώπιον της δικαιοσύνης.

Βέβαια, εμείς κάναμε και μία μήνυση, την οποία θα σας διαβάσω και μετά θα την καταθέσω στα Πρακτικά. Είναι η μηνυτήρια αναφορά για την ανακοίνωση αξιοποιούν πράξεων κατά παντός υπευθύνου που θα προκύψει από εισαγγελική έρευνα. «Έχει γίνει πανελληνίως γνωστό και απασχόλησε όλα τα δημοσιογραφικά

μέσα η ύπαρξη πορίσματος των πέντε γνωστότερων ιδιωτικών διεθνών ελεγκτικών εταιρειών ορκωτών λογιστών για την οικονομική διαχείριση κρατικών επιχορηγήσεων και άλλων κονδυλίων από την κοινοβουλευτική παράταξη του ΠΑΣΟΚ για την περίοδο 2007-2010, εκ του επαγωγικού συμπεράσματος του οποίου προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις τέλεσης κακοουργηματικών αξιοποιούν πράξεων από όργανα του ανωτέρω κόμματος.

Τα στοιχεία αυτά αφορούν αξιοποιούν πράξεις των συλλογικών οργάνων διοίκησης υψηλόβαθμων στελεχών και Βουλευτών του κόμματος «Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα», οι οποίες φαίνεται να προσιδιάζουν σε σύσταση εγκληματικής οργάνωσης κι άσκηση οργανωμένης εγκληματικής δραστηριότητας, Η δραστηριότητα αυτή εκτρέπεται των ορίων μεμονωμένων περιστατικών, προκαλεί το δημόσιο αίσθημα –αυτό που λέγαμε πριν– «υπονομεύει την αθηνιότητα του κράτους δικαίου, προσβάλλει τα ανθρωπείνα δικαιώματα και την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια, θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια της χώρας».

Η ημερομηνία της μήνυσης αυτής –προσέξτε– είναι Αθήνα 27-9-2013. Είναι η ημερομηνία πριν διαταχτεί η σύλληψη του Αρχηγού και των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είδαν το φως της δημοσιότητας και φυσικά πάρα πολλά στοιχεία σχετικά με Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ. Ποτέ, όμως, δεν έγινε άρση ασυλίας και καμιά υπόθεση δεν πήγε στα δικαστήρια.

Εμείς συνεχίζουμε να λειτουργούμε και να διεξαγάγουμε έναν εκλογικό αγώνα, να ανοίγουμε γραφεία σε όλη την επικράτεια, γιατί εμείς αγωνιζόμαστε για την ιδέα και όχι για τα συμφέροντα. Εφόσον δεν έχουν οδηγηθεί στη φυλακή μαζικά πολιτικά πρόσωπα και συγγενείς, που φυσικά αποδεδειγμένα έχουν καταληστέψει τον ελληνικό λαό, ο κόσμος θα συνεχίζει να σας αποκαλεί κλέφτες. Τη στάμπα, όμως, θα τη φέρουν και οι Βουλευτές –φταίνε δεν φταίνε– αυτής της Βουλής.

Σας έχουμε πει πάρα πολλές φορές ότι η Χρυσή Αυγή έχει δώσει μια υπόσχεση στον ελληνικό λαό, ότι θα ξεβρωμίσει αυτήν τη χώρα και με βάση αυτό το νομοσχέδιο σας λέμε και πάλι «φέρετε πίσω τα κλεμμένα».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς ο συνάδελφος Γεώργιος Κυρίτσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ παρά να αναφερθώ πρώτα στο γενικότερο πλαίσιο, πάνω στο οποίο συζητάμε το παρόν νομοσχέδιο.

Τα τελευταία χρόνια οι πολίτες έχουν δεχτεί τεράστιο πλήγμα από τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν μετά το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης. Το πλήγμα ήταν δυσανάλογο γι' αυτούς που ανήκουν στις πλέον ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και σύμφωνα με τις τελευταίες έρευνες της ΕΛΣΤΑΤ ένα ποσοστό πάνω από 20% του πληθυσμού αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες κι έχει χάσει –ακούστε, κύριοι συνάδελφοι– την πρόσβαση σε βασικά αγαθά.

Την ίδια ώρα η μικρομεσαία τάξη τσακίζεται, υποφέρει και δύσκολα τα βγάζει πέρα. Οι σχέσεις, λοιπόν, των πολιτών με το πολιτικό σύστημα και τους θεσμούς βρίσκονται στο σημείο μηδέν. Άδικα; Όχι, βέβαια. Η κρίση ανέδειξε τις στρεβλώσεις και τις παθογένειες του πολιτικού συστήματος.

Στις σχετικές έρευνες τα πολιτικά κόμματα, κύριε Υπουργέ, κατατάσσονται στους πλέον διεφθαρμένους θεσμούς. Η εμπλοκή πολιτικών κομμάτων σε μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα έπληξε ακόμα περισσότερο το σύνολο του πολιτικού συστήματος και ανέδειξε τις κάθε είδους ανεπάρκειες που υπάρχουν σε θέματα εσωτερικής διακυβέρνησης και οικονομικού ελέγχου. Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο συζητάμε εμείς το παρόν νομοσχέδιο για τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και των υποψηφίων Βουλευτών και Ευρωβουλευτών.

Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς, το

παρόν νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζει συνολικά το πρόβλημα. Δεν αναφέρομαι μόνο στις ρυθμίσεις που για να γίνουν χρειάζεται αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλά σε ζητήματα που θα μπορούσαν να αλλάξουν εφόσον η Κυβέρνηση είχε τη σχετική βούληση.

Επί της ουσίας το νομοσχέδιο ασχολείται με τη χρηματοδότηση των κομμάτων και με τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Ελέγχου, ενώ περιορίζεται στην τροποποίηση των σχετικών άρθρων του ν.3023/2002. Επίσης, διατηρεί τη σύσταση της Επιτροπής Ελέγχου, ενώ δεν ασχολείται με σειρά ζητημάτων που αφορούν στις εκλογικές και κομματικές δαπάνες. Είναι, λοιπόν, κρίμα να μην προχωράει η Βουλή σε πιο γενναίες ρυθμίσεις που θα επιτρέψουν μεγαλύτερη διαφάνεια στο πολιτικό σύστημα.

Η δεύτερη παρατήρηση που αφορά στην πενταετή καθυστέρηση της Κυβέρνησης να υιοθετήσει το πόρισμα της ομάδας κρατών κατά της διαφθοράς που είχε από το 2009 πραγματοποιήσει έρευνα στα οικονομικά των πολιτικών κομμάτων και είχε διατυπώσει σχετικές συστάσεις. Θα περίμενε κάποιος ότι τα πολιτικά κόμματα και εν προκειμένω αυτά που στηρίζουν την Κυβέρνηση, τα οποία έχουν και το πιο αμαρτωλό παρελθόν, θα έσπευδαν να πάρουν μέτρα για την αποκατάσταση στις σχέσεις εμπιστοσύνης των πολιτών προς το πολιτικό σύστημα. Αντ' αυτού, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό ψηφίζεται τώρα και αυτό επειδή η τρόικα το έθεσε ως προαπαιτούμενο για την εκταμίευση της επόμενης δόσης. Αυτό θα έπρεπε να μας κάνει να ντρεπόμαστε ως Κοινοβούλιο, σαν πολιτικό προσωπικό.

Εδώ, λοιπόν, θα ήθελα να αναφερθώ και στην πρόταση νόμου που είχαμε καταθέσει από τον περασμένο Νοέμβριο για τη «χρηματοδότηση διαφάνεια και ισότητα ευκαιριών στην πολιτική δράση», το οποίο η Κυβέρνησή σας βεβαίως παρέπεμψε στις καλές δυνάμεις.

Παρακαλώ πάρα πολύ θέλω να το καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κυρίτσης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια, είναι ανώτερο από αυτό που φέρατε, αλλά αυτό δεν έχει καμμία σημασία για εσάς.

Θα διατυπώσω, λοιπόν, την τρίτη παρατήρησή μου με ένα ερώτημα: Αν το νομοσχέδιο ψηφιστεί και καλή τη πίστει εφαρμοστεί, θα λυθεί αυτομάτως και το πρόβλημα της απαξίωσης των πολιτικών θεσμών, θα νοιώσουν ξαφνικά οι πολίτες ότι εμπιστεύονται το πολιτικό σύστημα;

Η απάντηση, βέβαια, είναι όχι, γιατί ακόμα υπάρχουν εκκρεμότητες από το παρελθόν, γιατί ακόμα όλοι θυμόμαστε έναν Τσουκάτο που πήρε ένα εκατομμύριο μάρκα από τη «SIEMENS» και είπε ότι τα έδωσε στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ απάντησε: «Ποιος είστε, κύριε; Δεν σας γνωρίζω. Δεν πήραμε τίποτα». Έτσι, η υπόθεση ακόμα δεν έχει ξεκαθαρίσει. Γιατί από το 2010, δεν έχει ξεκαθαρίσει η υπόθεση Μαντέλη, ο οποίος παραδέχτηκε ότι είχε πάρει χρήματα από τη «SIEMENS». Επίσης, ακόμα δεν γνωρίζουμε λεπτομέρειες για τα δάνεια των κομμάτων. Εδώ θα σταθώ. Τι δάνεια πήρατε; Για πόσα ποσά μιλάμε, αν τα αποπληρώσατε, αν έχουν μπει σε διακανονισμό, αν έχουν βάλει κάποιες υποθήκες.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί το ρώτησα τρεις φορές, έχω κάνει επίκαιρη ερώτηση. Δεν έρχεται κανένας, ο ένας λέει ότι δεν είναι της αρμοδιότητάς του, ο άλλος δεν έχει τώρα χρόνο. Θέλω να σας πω ότι θα έρθετε εδώ, θα σας φέρουμε εδώ να απολογηθείτε τι κάνατε με τα 250 εκατομμύρια που πήρατε. Είτε το θέλετε είτε όχι, θα σας σύρουμε εδώ για να ακούσει και ο ελληνικός λαός τι κάνατε με αυτά τα λεφτά.

Από τη μια, λοιπόν, ακόμα για οικονομικούς ελέγχους με ορκωτούς λογιστές στα κόμματα και κανείς δεν βγάζει τα πορίσματα των ελέγχων στη δημοσιότητα.

Τι έγινε με τον έλεγχο των ορκωτών λογιστών στο ΠΑΣΟΚ; Το πήρε ο κ. Βενιζέλος, το έβαλε στο συρτάρι. Σου λέει: «Δικό μου είναι το κράτος. Δεν έθλω καν να σας δώσω λογαριασμό; Ποιοι είστε εσείς;».

Αυτά που γίνονται είναι απίστευτα πράγματα και θέλετε να μας

πιστέψει ο κόσμος ότι ετοιμαζόμαστε να φτιάξουμε ένα νομοσχέδιο για τη διαφάνεια. Ακόμα, πρέπει να ξέρετε ότι και το τελευταίο σωματείο λειτουργεί με μεγαλύτερη διαφάνεια απ' ό,τι τα πολιτικά κόμματα. Με αυτές τις συμπεριφορές οι πολίτες θεωρούν ότι δεν τολμάμε να αγγίξουμε τα προνόμια του πολιτικού συστήματος και αυτό πρέπει να αλλάξει.

Ας αναφερθώ, όμως και σε βασικές ρυθμίσεις που καθιερώνουν το νομοσχέδιο. Κατ' αρχάς, προβλέπει κρατική επιχορήγηση όχι μόνο στα κόμματα, αλλά και σε συνασπισμούς κομμάτων. Επίσης, προβλέπει δραστική μείωση της τακτικής επιχορήγησης κατά 50%. Πράγματι, με τις παρούσες οικονομικές συνθήκες, η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς τα κόμματα είναι επιβεβλημένη. Όμως, το θέμα χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Η επιχορήγηση δεν θα υπολογίζεται βάσει των τακτικών εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, όπως γινόταν μέχρι σήμερα, αλλά με βάση τα καθαρά έσοδα του απολογισμού του προηγούμενου έτους.

Σε αυτό το σημείο θέλω να αναφερθώ λίγο στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που υπολογίζει ότι η ρύθμιση θα οδηγήσει σε μείωση της κρατικής χρηματοδότησης κατά 46%. Όμως, όπως αναφέρει η έκθεση, η διείρυνση της βάσης υπολογισμού της κρατικής χρηματοδότησης -τακτικά έσοδα, έσοδα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων- ενδέχεται να προκαλέσει στο μέλλον αύξηση των ποσοστών χρηματοδότησης, ακόμα και έναντι της υφιστάμενης. Αυτό θα πρέπει οπωσδήποτε να αποτραπεί.

Επίσης, το νομοσχέδιο προβλέπει τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς. Πάγια θέση μας είναι η κατάργηση κρατικής χρηματοδότησης για τα ινστιτούτα των Πρωθυπουργών. Εμένα προσωπικά αυτό με ενοχλεί πάρα πολύ. Κάθε Πρωθυπουργός έρχεται, φτιάχνει κι ένα κέντρο και το χρηματοδοτούμε εμείς. Ένα ερευνητικό το λέτε «ινστιτούτο» αλλά, άλλα είναι τα ερευνητικά. Τα ερευνητικά ινστιτούτα μπορούν να ενοποιηθούν. Έχουμε τις Βιβλιοθήκες της Βουλής, έχουμε πολλά πράγματα που μπορούμε να ψηφιοποιήσουμε, να δούμε πού είναι τα αρχεία, να μπορούν να είναι προσβάσιμα σε όλους.

Ένα άλλο προβληματικό σημείο αφορά τον τρόπο κατανομής της κρατικής χρηματοδότησης. Το νομοσχέδιο προσθέτει στους δικαιούχους και τους συνασπισμούς κομμάτων, όμως δεν πειράζει τα ποσοστά κατανομής. Αυτό σημαίνει ότι τα κόμματα που υπάρχουν, θα εξακολουθούν να κατέχουν τη μερίδα του λέοντος. Δεν μου κάνει εντύπωση αυτό, γιατί το πολιτικό σύστημα επιχειρεί να διατηρήσει την κυριαρχία του εις βάρος των νέων κομματικών σχημάτων που επιχειρεί να απομονώσει.

Θα αναφερθώ, βέβαια και στο σημείο που έχει προκαλέσει έντονη αντιπαράθεση και αφορά τα κουπόνια. Κατ' αρχάς, θεωρώ ότι τα επιχειρήματα περί διώξεων δεν έχουν καμμία σχέση με τη σημερινή εποχή. Επίσης, όμως, θεωρώ επιβεβλημένη την ενίσχυση της διαφάνειας των πολιτικών κομμάτων.

Ετέθη, όμως, στην επιτροπή ένα εύλογο ζήτημα: «Αυτός που δίνει ένα ευρώ ή δύο ευρώ ή πέντε ευρώ, θα πρέπει τώρα να δίνει το όνομα του πατέρα του, της μάνας του, τη διεύθυνση, το ΑΦΜ;». Είναι μία προσέγγιση που έχει μία λογική. Πράγματι τώρα δεν θα δημιουργήσουμε εμείς γραφειοκρατία για το ένα ευρώ. Όμως, από την άλλη δεν μπορεί να λειτουργεί εις βάρος της διαφάνειας και δεν θα πρέπει να νομιμοποιηθεί το μαύρο πολιτικό χρήμα μέσω των κουπονιών.

Γιατί το λέω αυτό, αγαπητέ Θανάση Παφίλη; Έχω εδώ τον ισολογισμό της Νέας Δημοκρατίας. Από εξόρμηση πολιτική λέει 3 εκατομμύρια. Τόσο large ψηφοφόρους έχει η Νέα Δημοκρατία; Πώς βγάζει 3 εκατομμύρια; Από πού βγήκαν; Συν δύο άλλα, για τα οποία τρελαίνεσαι. Αυτά δεν ελέγχονται. Εδώ, λοιπόν, πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος. Η λύση αυτή επιτρέπει στα κόμματα βέβαια να διοργανώσουν εξορμήσεις για οικονομική ενίσχυση. Όμως, το σύνολο των εσόδων από τις εξορμήσεις όταν είναι 150.000 ευρώ να το συζητήσουμε. Η συμβιβαστική λύση έχει βάση.

Όμως, η θεώρηση των κουπονιών, είναι μία άλλη πρόταση. Μπορεί να είναι κι ένας μεγάλος αριθμός, αρκεί να είναι θεωρημένα και να γίνεται όχι από την Επιτροπή Ελέγχου. Άλλωστε, η

επιτροπή δεν έχει καν τις υποδομές να το κάνει αυτό. Ας γίνεται από τις αρμόδιες ΔΟΥ. Δεν καταλαβαίνω γιατί σε αυτό το ζήτημα τα κόμματα πρέπει να λογοδοτούν σε άλλα όργανα απ' αυτά στα οποία λογοδοτούν οι πολίτες ή από τη Βουλή, τις επιτροπές της Βουλής.

Μια άλλη παρατήρηση αφορά τη χρηματοδότηση που επιβάλλουμε στους ιδιοκτήτες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Εδώ δεν διαφωνώ καθόλου με τη συγκεκριμένη ρύθμιση. Γιατί όμως περιορίζουμε την απαγόρευση μόνο σε αυτόν τον επαγγελματικό κλάδο ή μόνο στους ιδιοκτήτες; Για παράδειγμα, αν κάποιος είναι διευθυντής σταθμού ή συγγενής σε ευθεία γραμμή με τον ιδιοκτήτη θα μπορεί ελεύθερα να χρηματοδοτεί το κόμμα ή τον υποψήφιο;

Ένα άλλο ερώτημα: Γιατί περιορίζουμε την απαγόρευση στον ιδιοκτήτη μέσων μαζικής ενημέρωσης και δεν επιβάλλουμε ανάλογο περιορισμό και σε όσους αναλαμβάνουν και εκτελούν δημόσια έργα, κύριε Υπουργέ; Και αν θέλετε, έχω θέσει το ζήτημα στις συνεδριάσεις, όμως ανάλογη παρατήρηση διατύπωσε και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Θεωρώ ότι θα πρέπει να ξαναδοούμε αυτό το ζήτημα.

Σε θετική κατεύθυνση –για να σας πω και κάτι καλό– είναι οι ρυθμίσεις για την κοινή τιμολόγηση των εξόδων για τα κόμματα, όπως και η απαγόρευση της χορήγησης εισιτηρίων και της ναύλωσης μεταφορικών μέσων για ετεροδημότες. Όμως, θα πρέπει να δούμε πώς θα διευκολύνουμε τους ετεροδημότες, για να μετέχουν στις εκλογές για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Διότι η Ελλάδα ηλεκτρονική ψήφο θα έχει τα επόμενα εβδομήντα με εκατό χρόνια.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο καθιερώνει ποινές για τους παραβάτες. Προσωπικά, θα περίμενα αυστηροποίηση των ποινών του ν. 3023/2002, κάτι το οποίο δεν προκύπτει από αυτό το νομοσχέδιο.

Εδώ, λοιπόν, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ συγκεκριμένο ζήτημα. Καλοί οι περιορισμοί, καλές και οι κυρώσεις, καλός και ο σκοπός της διαφάνειας. Το νομοσχέδιο όμως αυτό μπορεί να πετύχει τους σκοπούς του; Η απάντηση είναι: μάλλον όχι. Και αυτό επειδή τίθεται ένα βασικό ερώτημα: Ποιος το ελέγχει; Η απάντηση είναι: η Επιτροπή Ελέγχου. Ωραία. Την πλειοψηφία της οποίας επιτροπής έχουν εκπρόσωποι των κομμάτων.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση εδώ δεν έδειξε την απαραίτητη γενναιοδωρία. Δεν προχώρησε στην αλλαγή της σύνθεσης της Επιτροπής Ελέγχου, με αποτέλεσμα να παρατηρείται το εξής απαράδεκτο: Ο ελεγκτής να είναι και ελεγχόμενος. Εδώ θέλουμε αλλαγή. Δεν θα είναι μόνο κόμματα, δηλαδή δεν θα είναι μόνο εκπρόσωποι κομμάτων που θα έχουν την πλειοψηφία.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν είναι πλειοψηφία. Δύο από τους πέντε είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Είναι πλειοψηφία, όταν μπαίνουν μέσα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Άμα δεν είναι πέντε και είναι δύο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Το ξέρω ότι είναι δύο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Οι τρεις είναι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ναι. Αν είναι μόνο παρατηρητές οι δύο, δεν θα έχουμε μια έξωθεν καλύτερη μαρτυρία ότι τα κόμματα δεν παρεμβαίνουν, παρά παρακολουθούν μόνο αυτό το φαινόμενο; Είναι σαν να λέμε ότι «εντάξει, με τους γιατρούς τι γίνεται; Με άλλους κλάδους τι γίνεται;».

Συνεπώς, να μην μπούμε πάλι και εμείς στον στενό κύκλο, όπου οι Βουλευτές είναι εκεί -δύο, βέβαια- αλλά οι Βουλευτές ελέγχουν και αυτούς τους Βουλευτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Καθυστερήσαμε από αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε την ανοχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Το ξέρω, το ξέρω.

Αν δεν αλλάξει, όμως, η σύνθεση της Επιτροπής Ελέγχου, πολύ φοβάμαι ότι καμμία ρύθμιση δεν πρόκειται να λειτουργήσει στον κόσμο. Θα χάσει εκ των πραγμάτων την όποια νομιμοποίηση έχει. Η Επιτροπή Ελέγχου, με την παρούσα σύνθεση, δεν έχει τα απαραίτητα εχέγγυα ανεξαρτησίας και ακεραιότητας για τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παρούσα συγκυρία δεν έχουμε την πολυτέλεια να επιτρέπουμε στο πολιτικό σύστημα να διατηρεί τα προνόμια του παρελθόντος. Αυτό πρέπει να τελειώσει.

Είναι χρέος μας να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, να αποκαταστήσουμε πάλι τη σχέση εμπιστοσύνης των πολιτών με το πολιτικό σύστημα. Θα πρέπει να προχωρήσουμε σε ριζικές τομές, που θα διορθώνουν τις στρεβλώσεις του παρελθόντος, που θα επιβάλουν στα κόμματα να λειτουργούν με ανεξαρτησία, με διαφάνεια, με ακεραιότητα και λογοδοσία, βέβαια.

Η Δημοκρατική Αριστερά επί της αρχής θα ψηφίσει «ναι», κρατώντας όμως πάρα πολλές επιφυλάξεις επί των άρθρων, στα οποία δεν ξέρω πώς εκεί θα μπορέσουμε να βρούμε μια άκρη όταν έρθει η ώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα θεωρεία ο Πρέσβης, έξι συνάδελφοι Βουλευτές και αντιπροσωπεία από το κράτος του Ιράν, από την Περσία.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το λεγόμενο νομοσχέδιο για τα οικονομικά των κομμάτων αλλιώς θα έπρεπε να λεγόταν. Θα έπρεπε να λεγόταν «νομοσχέδιο νομιμοποίησης της συναλλαγής κομμάτων και επιχειρηματιών και φακελώματος των πολιτών».

Με αφορμή τη συγκεκριμένη συζήτηση, και από την Κυβέρνηση –από τη Νέα Δημοκρατία και από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ- και απ' όσους συμφωνούν εν όλω ή εν μέρει με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, επαναλήφθηκε η γνωστή προπαγάνδα, ότι για την κρίση και για όλα τα δεινά που βιώνει σήμερα ο λαός μας φταίει οι επιχορηγήσεις στα κόμματα, φταίει η μίζα, η διαφθορά, τα υπαρκτά σκάνδαλα –φαινόμενα δηλαδή τα οποία είναι σύμφυτα με το ίδιο το σύστημα, είναι παιδιά αυτού του συστήματος των κομμάτων και των κυβερνήσεων που το υπηρετήσαν- και επίσης ότι αν δεν ληφθούν κάποια μέτρα δήθεν για να αντιμετωπιστούν όλα αυτά, για να γίνει το σημερινό πολιτικό σύστημα αξιόπιστο, τίμιο και ηθικό, τότε δεν θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά όλα αυτά τα φαινόμενα.

Δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μας, μεγαλύτερη κοροϊδία, μεγαλύτερος αποπροσανατολισμός για τον λαό απ' αυτήν την προπαγάνδα.

Πρώτον, δεν υπάρχει ούτε μία χώρα που να έχει εφαρμόσει επιτυχώς αντίστοιχες ρυθμίσεις. Δεν είναι δική σας πατέντα. Δεν είναι πατέντα της Κυβέρνησης οι σημερινές ρυθμίσεις. Έχουν εφαρμοστεί εδώ και χρόνια σε άλλες χώρες, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην Αμερική. Δεν υπάρχει ούτε μία χώρα που να έχει αντιμετωπίσει, να έχει αποφύγει την κρίση ή να έχει αντιμετωπίσει τη διαφθορά. Πείτε μας μία χώρα! Ίσα-ίσα, όπου εφαρμόστηκαν τέτοιου είδους μέτρα, αυτό που έγινε είναι ότι η διαφθορά και η διαπλοκή απέκτησε κρατική νομιμοποίηση και κρατική βούλα. Αυτό γίνεται και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Δεύτερον, είναι αποπροσανατολισμός, γιατί το σημερινό πολιτικό σύστημα είναι από τη φύση του και ανέντιμο και ανήθικο, καθώς υπηρετεί μια πολιτική σε βάρος των πολλών και υπέρ των λίγων. Και αυτήν την πολιτική την υπηρετεί φανερά και όχι μόνο κάτω απ' το τραπέζι, όσο και εάν υπάρχουν φαινόμενα κάτω από το τραπέζι. Την υπηρετεί φανερά μέσα από τη στήριξη του κεφαλαίου, μέσα από φανερές φοροαπαλλαγές, μέσα από φανερούς αντεργατικούς και αντιλαϊκούς νόμους, που ξεζουμίζουν και εκμεταλλεύονται τον λαό.

Άρα, λοιπόν, το πρώτο θέμα που θέλουμε να θίξουμε σε σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι όλη αυτή η φθηνή προπαγάνδα που στην κυριολεξία αποπροσανατολίζει και καλλιεργεί προσδοκίες ότι δήθεν, αν παρθούν μια σειρά από μέτρα σαν και αυτά που φέρνει η Κυβέρνηση, θα αντιμετωπιστεί η διαφθορά

και η αδιαφάνεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Την ίδια στιγμή, πίσω απ' αυτόν τον αποπροσανατολισμό υπάρχουν ορισμένοι στόχοι, κατά τη γνώμη μας και φανεροί και υπόγειοι. Μέσα από το λεγόμενο έλεγχο στα οικονομικά των κομμάτων, γίνεται προσπάθεια να διαμορφωθεί ένα θεσμικό, ένα καταστατικό πλαίσιο, το οποίο ανάλογα με την περίοδο που διανύουμε, θα μπορεί να αξιοποιηθεί σε βάρος απλών ανθρώπων, σε βάρος του μαζικού κινήματος, σε βάρος πολιτικών δυνάμεων, σε βάρος κομμάτων που παλεύουν, που αντιστέκονται, που οργανώνουν την πάλη για την ανατροπή του σημερινού συστήματος.

Εδώ, υπάρχει ένα ολόκληρο νομοθετικό πλαίσιο –και όχι μόνο στον τομέα της χρηματοδότησης των κομμάτων-, αντιδραστικές κατευθύνσεις και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, που δεν μένουν μόνο στο ζήτημα των οικονομικών των κομμάτων, αλλά επεκτείνονται σε ζητήματα λειτουργίας, σε ζητήματα οργάνωσης των κομμάτων, ακόμα και σε ζητήματα καταστατικού.

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, υπάρχουν χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου κομμουνιστικά κόμματα σέρνονται σε δίκες, επειδή έχουν στο καταστατικό τους την αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού. Για να μην θυμίσω παλαιότερα κόμματα που ήταν παράνομα, επειδή είχαν τέτοια αρχή στο καταστατικό τους ή υπηρετούν ή επιδιώκουν άλλους σκοπούς.

Άρα, λοιπόν, αυτό που κανένα κόμμα –πλην του ΚΚΕ- δεν λέει είναι ότι εδώ μιλάμε για την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ότι η ευθύνη που έχει η Κυβέρνηση είναι ότι ακολουθεί αυτήν ακριβώς την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι ότι η Κυβέρνηση φέρνει ένα νομοσχέδιο, ενώ στην υπόλοιπη Ευρώπη γίνονται κάπως αλλιώς τα πράγματα, όπως ειπώθηκε από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υλοποιείται και στην Ελλάδα με τα συγκεκριμένα σχέδια νόμου. Άρα, οι κατευθύνσεις που υλοποιούνται από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πάνε πολύ βαθύτερα από τον έλεγχο στα οικονομικά των κομμάτων.

Πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με το νομοσχέδιο, θέτουμε το ερώτημα: Αντιμετωπίζεται η διαφθορά, η μίζα, οι συναλλαγές, κομμάτων και Βουλευτών με τα μεγάλα συμφέροντα; Εμείς απαντάμε ότι όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά, αντίθετα, το νομοσχέδιο θεσμοθετεί και νομιμοποιεί τέτοιου είδους συναλλαγές.

Επί της ουσίας, οδούμε προς το αμερικάνικο μοντέλο, στο αμερικάνικο σύστημα, όπου κάθε πολιτικός, κάθε κόμμα, οι ρεπουμπλικάνοι, οι δημοκρατικοί, βγάζουν μια λίστα επιχειρηματιών που λέει ότι ο τάδε επιχειρηματίας, η τάδε επιχείρηση έδωσε τόσα εδώ, τόσα εκεί, τόσα παραπέρα. Και αυτό εμφανίζεται και παρουσιάζεται ως έντιμο και ηθικό, επειδή τάχα είναι και διαφανές.

Με τις διατάξεις, λοιπόν, του νομοσχεδίου για την ιδιωτική χρηματοδότηση, επιτρέπεται πλέον και επίσημα η χρηματοδότηση κομμάτων από επιχειρήσεις, θεσιάζοντας μάλιστα και κίνητρα, όπως είναι, στο άρθρο 1, παράγραφος 7, οι εκπαιδευτές από το φορολογητέο εισόδημα του χρηματοδότη.

Θα αναρωτηθεί κάποιος, καλόπιστα και καλοπροαίρετα: Καλά αυτό δε γινόταν μέχρι σήμερα; Αυτές οι συναλλαγές δεν υπήρχαν και σήμερα, κάτω από το τραπέζι; Ασφαλώς και υπήρχαν. Γι' αυτό είναι πολύ επικίνδυνο αυτό που γίνεται.

Γιατί με αυτό το νομοσχέδιο επιδιώκετε να νομιμοποιηθεί κάτι το οποίο ήταν και είναι –και καλώς είναι- καταδικασμένο στη λαϊκή συνείδηση, δηλαδή συναλλαγές κομμάτων με μεγάλα συμφέροντα. Και επιδιώκετε να εξοικειωθεί ο λαός με τέτοιου είδους τακτικές. Επειδή ο λαός αγανακτούσε και εξοργιζόταν, όταν μάθαινε για φαινόμενα τύπου «SIEMENS», τώρα προσπαθείτε να τον κάνετε να θεωρεί φυσιολογικές τέτοιου είδους πρακτικές.

Άρα, λοιπόν, το ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση της διαπλοκής και της διαφθοράς κατά τη γνώμη μας είναι υποκριτικό. Αν σας ενδιαφέρει η αντιμετώπιση της διαπλοκής, θα κάνατε δεκτές τις προτάσεις που εδώ και τρία-τέσσερα χρόνια έχει καταθέσει

το ΚΚΕ και οι οποίες θα μπορούσαν να συμβάλουν σε αυτήν την κατεύθυνση, όπως να γίνουν ονομαστικές οι ανώνυμες μετοχές των εταιρειών, οι τίτλοι του δημοσίου, τα άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Σε διαφορετική περίπτωση, όσο αυτοί οι τίτλοι παραμένουν ανώνυμοι, κανένας πραγματικός έλεγχος περιουσιακών στοιχείων δεν μπορεί να υπάρξει.

Να γίνεται έλεγχος στην εξαγωγή κεφαλαίων από τη χώρα. Αλλά, αυτό το απαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να καταργηθεί το φορολογικό, το τραπεζικό, το εμπορικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, ώστε να γίνεται στοιχειώδης έλεγχος των επιχειρήσεων και κατά συνέπεια και της διαπλοκής.

Τολμάτε; Τολμάει η Κυβέρνηση να θεσπίσει τέτοια μέτρα; Εμείς θα τα ψηφίζαμε, παρά το γεγονός ότι γνωρίζουμε ότι δεν θα έλυναν το πρόβλημα, γιατί το πρόβλημα –επαναλαμβάνουμε- είναι σύνθετο. Η διαπλοκή και η διαφθορά είναι σύμφυτες με το σημερινό σύστημα, με το κινήγι του κέρδους, με τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, μιλάμε για μια τεράστια, πολύ μεγάλη, υποκρισία.

Ξέρει πολύ καλά ο ελληνικός λαός ότι αν ένα κόμμα ή ένας Βουλευτής έχει συναλλαγές ή στηρίζεται από συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα, αυτό μπορεί πολύ εύκολα να αποδειχθεί και να φανεί και από τις θέσεις του και από τη δράση του και από το τι ψηφίζει στη Βουλή και αλλού.

Ζήτημα δεύτερο: Με το νομοσχέδιο προωθείται ένα γενικευμένο και πλήρες φακέλωμα των μελών και φίλων ενός κόμματος, απλών ανθρώπων, που μπορεί να στηρίζουν οικονομικά ένα κόμμα, ακόμη και με ένα ευρώ, ένα ευτελές ποσό. Τέτοιοι άνθρωποι, που στηρίζουν και εμάς, το ΚΚΕ, είναι εργαζόμενοι, άνεργοι, προοδευτικοί άνθρωποι, οι οποίοι μπορεί να μη συμφωνούν ιδεολογικά και πολιτικά σε όλα μαζί μας, όμως εκτιμάνε και αναγνωρίζουν τη συμβολή μας και τη δράση μας.

Και βάζετε τα κόμματα και όσους τα χρηματοδοτούν, στη διαδικασία να δίνουν πλήρη στοιχεία σε τράπεζες και στην Επιτροπή Ελέγχου του νομοσχεδίου, με ονόματα, αριθμούς ταυτότητας, Αριθμό Φορολογικού Μητρώου. Δηλαδή, πρακτικά αυτό τι σημαίνει; Θα ζητάμε 2 και 5 και 10 ευρώ από κάποιον και θα πρέπει ταυτόχρονα να του ζητάμε ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, μητρώνυμο, φορολογικό μητρώο και όλα αυτά, μάλιστα, να εγγράφονται και σε ειδικά βιβλία, προκειμένου να τα ελέγχει, να τα βλέπει η Επιτροπή Ελέγχου.

Κύριε Υπουργέ, δεν ακούτε που δεν ακούτε, μην με ενοχλείτε κιόλας που μιλάω. Δεν ακούτε, αλλά τουλάχιστον μην με ενοχλείτε κιόλας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Γιατί, σας ενοχλείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Με τη βοή που δημιουργείτε με τη συνομιλία. Γι' αυτό με ενοχλείτε. Λέω, δεν ακούτε, δεν σας ενδιαφέρει. Τουλάχιστον μην με ενοχλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Λέω ότι αυτές οι διατάξεις και οι προϋποθέσεις που θέτει το σχέδιο νόμου, εάν δεν ήταν επικίνδυνες, πολύ επικίνδυνες, στην κυριολεξία θα ήταν για γέλια: να ζητάς από έναν άνθρωπο, από έναν εργαζόμενο, από έναν συνταξιούχο πέντε ευρώ και να του ζητάς φορολογικό μητρώο και στοιχεία ταυτότητας.

Άρα, εδώ μιλάμε για πλήρες φακέλωμα ανθρώπων, που βάζει στο στόχαστρο εκείνα τα κόμματα –και το ΚΚΕ- που στηρίζονται οικονομικά στο υστέρημα των λαϊκών στρωμάτων. Και επιδιώκεται με διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, που προβλέπει το σχέδιο νόμου, ο οικονομικός στραγγαλισμός και η παρεμπόδιση της πολιτικής δράσης.

Εμείς το δηλώσαμε και στην επιτροπή και το λέμε για άλλη μία φορά: Εμείς επιδιώκουμε, θέλουμε όποιος στηρίζει οικονομικά το ΚΚΕ να το δηλώνει μόνος του για να παροτρύνει και άλλους να το στηρίξουν. Και αν ανοίξετε την εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» σήμερα, αλλά και κάθε μέρα, θα δείτε δεκάδες αναγγελίες ανθρώπων για οικονομική στήριξη στο ΚΚΕ και όχι μόνο από κομματικά μέλη. Η οικονομική στήριξη στο ΚΚΕ, τουλάχιστον για εμάς, δεν είναι οικονομικό θέμα. Αφορά τον ίδιο τον χαρακτήρα, τη φυσιογνωμία του κόμματός μας, που παλεύει για τα λαϊκά

συμφέροντα και αγωνίζεται για την ανατροπή αυτού του συστήματος.

Από εκεί και πέρα, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να σεβαστούμε απόλυτα το δικαίωμα του οποιουδήποτε δεν θέλει να δηλώσει τα στοιχεία του για οποιονδήποτε λόγο. Και κοιτάξετε να δείτε, υπάρχουν πικρές εμπειρίες και μνήμες στο λαό μας και από διώξεις και από εξορίες, ακόμη και από εκτελέσεις για όσους έδωσαν ακόμη και ένα μικρό ποσό στο ΚΚΕ.

Και μπορεί να πει ο κ. Κυρίτσης, που μίλησε προηγουμένως, ότι αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Μπορεί να ανήκουν στο παρελθόν. Δεν ανήκουν, όμως, στο παρελθόν ούτε η απόλυση ούτε η απειλή της απόλυσης ούτε η μη πρόσληψη ενός ανθρώπου. Είναι σημερινά φαινόμενα και μπορεί να αποτελέσουν συνέπειες του φακέλωματος που επιχειρείται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κατά συνέπεια, εμείς το επαναλαμβάνουμε: Πρέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να αποσυρθεί. Ούτε μεσοβέζικες λύσεις μπορούν να υπάρξουν, όπως αυτό που αναφέρεται για τις 150.000 ευρώ.

Σημειωτέον, οι 150.000 ευρώ ως όριο οικονομικής εξόφλησης ενός κόμματος δεν αφορά τα κουπόνια. Αν δείτε στο άρθρο 5, στην παράγραφο 4 γίνεται λόγος «κατ' εξαίρεση των παραγράφων 1,2 και 3». Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν είναι οι παράγραφοι που αφορούν τα κουπόνια και την ονομαστικοποίηση των κουπονιών. Αφορούν τις τράπεζες, τους τραπεζικούς λογαριασμούς, τα 1.500 ευρώ κ.λπ..

Άρα, λοιπόν, και με τις 150.000 ευρώ το φακέλωμα μέσω της ονομαστικοποίησης των κουπονιών παραμένει και με το σημερινό σχέδιο νόμου, έτσι όπως ήρθε τελικά από την Κυβέρνηση.

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε να αποσυρθεί. Δεν είναι μόνο δική μας απαίτηση η απόσυρση του νομοσχεδίου. Είναι απαίτηση πολλών, μαζικών φορέων και οργανώσεων, έντιμων και καλοπροαίρετων ανθρώπων, που αντιλαμβάνονται ότι αυτές οι διατάξεις δεν θα μείνουν μόνο στο ζήτημα των οικονομικών των κομμάτων, αλλά ανοίγουν δρόμο συνολικότερα για την παρεμπόδιση της οργάνωσης και λειτουργίας λαϊκών οργανώσεων.

Γι' αυτόν τον λόγο και καταθέτουμε στα Πρακτικά αποφάσεις μαζικών φορέων, σωματείων, άλλων συλλόγων, δημοτικών συμβουλίων, οι οποίοι δηλώνουν την καταδίκη τους στην ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Γκιόκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε διαφορετική περίπτωση, αν δεν το αποσύρετε ή αν δεν τροποποιήσετε τις επίμαχες διατάξεις, εμείς –το επαναλαμβάνουμε, το δηλώνουμε, όπως το κάναμε και στην επιτροπή– δεν πρόκειται να δώσουμε ονόματα, προσωπικά στοιχεία ανθρώπων, φίλων, μελών του κόμματος, με οποιεσδήποτε συνέπειες προβλέπονται από το σημερινό σχέδιο νόμου, και ούτε πρόκειται να αφήσουμε ανθρώπους εκτεθειμένους στην εργοδοτική, κρατική τρομοκρατία και αυθαιρέσια.

Είναι γνωστό άλλωστε ότι το ΚΚΕ ελέγχεται από ορκωτούς λογιστές. Με συνέπεια και διαφάνεια δημοσιεύει ισολογισμούς με όλα τα ποσά που αφορούν την κρατική χρηματοδότηση, τις συνδρομές των μελών, τις οικονομικές εξορμήσεις, τις αποζημιώσεις των Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, οι οποίες κατατίθενται εξ ολοκλήρου στο κομματικό ταμείο. Αυτές είναι οι πηγές, αυτοί είναι οι πόροι του ΚΚΕ και το γνωρίζει όλος ο λαός.

Αυτό που δεν πρόκειται να δεχθούμε στον αιώνα τον άπαντα –επαναλαμβάνω– με όποιες συνέπειες, είτε διακοπή κρατικής χρηματοδότησης είτε κυρώσεις προσωπικές και άλλες, είναι να δώσουμε στοιχεία μελών, φίλων του κόμματος, ανθρώπων που δεν το επιθυμούν σε κρατικές υπηρεσίες ή τράπεζες. Αυτό ξεχάστε το.

Ταυτόχρονα εμείς καλούμε τον λαό να απορρίψει και το νομοσχέδιο και την προσπάθεια νομιμοποίησης της διαπλοκής και την προπαγάνδα για δήθεν διαφάνεια, που γίνεται μέσα από το νομοσχέδιο, να κάνει δική του υπόθεση την παρεμπόδιση και την ανατροπή του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, να απορρίψει το θεσμικό πλαίσιο που διαμορφώνεται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη θωράκιση του συστήματος που μπορεί να μην

έχει εφαρμοστεί ακόμη πλήρως, όμως προετοιμάζεται. Και αν κάτι δείχνει –και αυτό πρέπει να το λάβει υπ' όψιν του ο λαός μας– είναι το φόβο μπροστά στη δύναμη του λαού να καθορίσει, να πρωταγωνιστήσει στις εξελίξεις, να γίνει κυρίαρχος του πλούτου που παράγει.

Εννοείται ότι καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών τον λόγο έχει ο κ. Γιοβανόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ήξερα, ερχόμενος ως Βουλευτής, ότι θα ερχόταν η στιγμή που θα άκουγα τους εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ως αγγέλους να υπερασπίζονται τη διαφάνεια στο κομματικό χρήμα. Αυτό ήταν μια έκπληξη πρώτου μεγέθους, αλλά φαίνεται ότι σε αυτό το Κοινοβούλιο οι εκπλήξεις είναι συνηθισμένες.

Είναι δυνατόν να παρουσιάζονται ως κήρυκες της διαφάνειας οι άνθρωποι οι οποίοι δανείστηκαν με εγγύηση τις μελλοντικές εισπράξεις, εισπράξεις που δεν έγιναν ποτέ, με αποτέλεσμα τα δάνεια να είναι έτοιμα να πληρωθούν από τον ελληνικό λαό; Και εσείς σήμερα έρχεστε να μιλήσετε με αυτήν την ανειλικρίνεια στο Κοινοβούλιο και να πείτε ότι είστε οι άνθρωποι που θα πολεμήσετε την αδιαφάνεια;

Ένα λεπτό, όμως, να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά γιατί θα χάσουμε και τα λίγα λογικά που έχουμε.

Ας ξεκινήσω από τα εύκολα. Η τοποθέτηση του ΚΚΕ ότι «Αν δεν αποσύρετε το νομοσχέδιο εμείς δεν θα εφαρμόσουμε το νόμο και δεν δίνουμε ονόματα» δεν ξέρω πόσο μπορεί να στέκει σε μια δημοκρατία. Ο νόμος δεν είναι αλά καρτ. Αλίμονό μας αν ο καθένας εφάρμοζε ή όχι τον νόμο μετά από πλειοψηφίες κοινοβουλευτικές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο νόμος λέει ότι πρέπει να φακελώσουμε όλον τον κόσμο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι. Αφήστε, κύριε Παφίλη. Αφήστε γιατί χρόνια το ΚΚΕ δεν δέχεται τον έλεγχο, λες και το ΚΚΕ είναι κάτι διαφορετικό από ένα κόμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην διακόπτετε, κύριε Παφίλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε ένα κόμμα όπως όλα. Θα πρέπει να δεχθείτε τη νομιμότητα. Δεν μπορείτε να αρνηθείτε τη νομιμότητα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ελέγχεται όπως όλα τα κόμματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Και ακόμα πιο πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αντιδικώ μαζί σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πώς δεν αντιδικείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην διακόπτετε, κύριε Παφίλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Με τη λογική έχω να επιχειρηματολογήσω, με κανέναν άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Γιοβανόπουλε, μην απευθύνετε προσωπικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, για όνομα του Θεού, δεν είναι προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αναφέρατε το όνομά του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όμως όταν γράφει ο καθηγητής Κοντογιώργης για την κομματοκρατία και την δυνατοκρατία λέει αλήθειες.

Φτάσαμε μέχρι εδώ, δηλαδή τα παιδιά μας να μην έχουν καμμία, μα καμμία υπόληψη στους πολιτικούς και στις πολιτικές, στη δημοκρατία και στο Κοινοβούλιο, γιατί οι συμπεριφορές ειδικά απέναντι στο χρήμα και το κομματικό χρήμα ήταν αυτές που ζήσαμε όλοι όλα αυτά τα χρόνια. Είδαμε πώς τα πάλαι ποτέ μεγάλα κόμματα συμπεριφέρθηκαν, λοιπόν, ένεκα της απληστίας τους.

Ζήσαμε όλοι εκείνες τις ωραίες ταινίες που ρωτάει ο ηθοποιός-Υπουργός «Εσείς, τι δουλειά κάνετε;» «Μα εγώ είμαι του κόμματος, κύριε Υπουργέ» λέει ο Παπαγιαννόπουλος. «Τι άλλο; Τι δου-

λιά να κάνω;». Επαληθεύεται. Ως πότε θα ανεχόμαστε αυτές τις συμπεριφορές;

Μία είναι λύση. Να την πούμε από τώρα να την ξέρουν όλοι. Μία είναι η λύση, αν ήθελε κάποιος άμποτε να δώσει κάποια λύση.

Η λύση, λοιπόν, είναι: κανένα οικονομικό απόρρητο έναντι του κράτους, όλα για όλους. Έχετε με κάθε τρόπο τη δυνατότητα - τεχνική, υπολογιστική, νομική, νομοθετική - να έχετε την πρόσβαση στη διαχείριση όλων των πληροφοριών που υπάρχουν μέσα στους υπολογιστές. Ανοίξτε τα. Ούτε πρέπει να φτάνουμε στο γελοίο επίπεδο να υπάρχει αυτή η -επιτρέψτε μου τη φράση- ατελέσφορη επιτροπή για τα οικονομικά -λέει- των κομμάτων και των Βουλευτών με το «πόθεν έσχες». Αναλωνόμαστε -χαρτιά ντάνες, ορκωτοί λογιστές, έξοδα- για ποιο πράγμα; Ανοίξτε το ΑΦΜ του Γιοβανόπουλου, του Βουλευτή, βρείτε τη φορολογική του δήλωση, διασταυρώστε και όπου υπάρχει λάθος ή ψόγος τιμπίστε τον και οδηγήστε τον εκεί που πρέπει.

Γιατί καθόμαστε και εμπλεκόμαστε τώρα σε μια ατέρμονη διαδικασία; Και μάλιστα, ακούστε τι προβλήματα είχαμε ελέγχοντας μέχρι το 1974. Μα, είναι μη συγκρίσιμα τα μεγέθη! Τότε -λέει- το 1975, το 1977, το 1980, ένας Βουλευτής δήλωνε ότι είχε ένα καφέ αυτοκίνητο. Πώς είναι συγκρίσιμο αυτό το μέγεθος; Τότε δεν είχε καμμία υποχρέωση να δηλώσει από πού τα είχε τα χρήματά του. Απλώς δήλωνε τι είχε, όχι το πόθεν. Και αυτό συνεχίστηκε για πολλές δεκαετίες μέχρι τώρα. Γιατί, λοιπόν, δεν λέμε την αλήθεια, ότι αυτός ο έλεγχος δεν πρόκειται να καταλήξει πουθενά;

Κάνουμε συνεδριάσεις, έρχονται ειδικοί, φωνάζουν οι επιστήμονες, έρχονται οι πραγματογνώμονες, να οι ορκωτοί λογιστές. Μα, δεν πρόκειται να βρεθεί άκρη! Δεν πρόκειται να βρεθεί άκρη, γιατί δεν είναι συγκρίσιμα τα στοιχεία, γιατί δεν είχε τότε κανένας υποχρέωση να δηλώσει πώς τα απέκτησε. Τι να συγκρίνουμε και τι να ελέγξουμε αυτήν την περίοδο;

Για πολλά χρόνια ήσασταν και εξαιρετικά ευρηματικοί, εσείς των μεγάλων κομμάτων, ιδρύοντας και την άλλη πολύ ωραία λεκάνη πλουσίματος χρήματος, τα ιδρύματα, τα ινστιτούτα, για νέες -λέει- έρευνες, επιστημονικές, να τις ψάξουμε κ.λπ.. Και τι αρμοδιότητα είχαν τα κόμματα να κάνουν ειδικές έρευνες; Δεν έχουμε τα πανεπιστήμια γι' αυτόν τον λόγο; Δεν έχουμε τους ειδικούς ερευνητές; Γιατί, άραγε, θέλατε να έχετε κι αυτά τα ινστιτούτα δημοκρατίας και Παπανδρέου και Καραμανλή κ.λπ.; Διότι έπρεπε να περνάνε και από εκεί μέσα κάποια χρήματα, τα οποία κανείς δεν ήξερε πού πήγαιναν και κανείς δεν ξέρει τελικά ποιες είναι αυτές οι παραγωγές πολιτικής. Δεν κουραστήκατε όλα αυτά τα χρόνια να λέτε ψέματα και να σας ακούμε εμείς οι απλοί πολίτες, γιατί δεν είχατε τη στοιχειώδη ειλικρίνεια, εσείς των μεγάλων κομμάτων, να πείτε «Ναι, είναι «μαύρο» το πολιτικό χρήμα. Ναι, δεν φερθήκαμε σωστά στον ελληνικό λαό και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε»;

Ακούστε! Τότε η επιχορήγηση ήταν πάνω από 50 εκατομμύρια ευρώ σε αναλογικά χρήματα. Τώρα έφτασε στα 8 εκατομμύρια ευρώ. Τότε, λοιπόν, εκείνους τους θησαυρούς, αφού τους πήρατε όλους, αφού τους δαπανήσατε όλους, πήρατε και δάνεια, τα φάγατε και τα δάνεια, εγγύηση δεν δώσατε και κυβερνάτε -λέει- με αξιοσύνη, όταν ο μέσος Έλληνας πολίτης δεν μπορεί τώρα, αυτήν τη στιγμή, να πληρώσει ένα στοιχειώδες δάνειο και τον τρέχετε στα μονομελή, δεν μπορεί να πληρώσει τις ασφαλιστικές εισφορές και τον καταδικάζετε με ποινές φυλακίσεως!

Κι εσείς; Δεν υπάρχει μία ντροπή, μία τσίπα, να πει κάποιος «Όχι, ο έλεγχος θα πάει εις βάθος και τα κόμματα εκείνα που δεν μπορούν να αποδείξουν τι έγινε τελικά με αυτά τα δάνεια να κλείσουν. Ούτε να αλλάξουν ονομασία, ούτε να αλλάξουν ΑΦΜ»; «Ιστορικά κόμματα»; Και τι πάει να πει «ιστορικά κόμματα», κύριε Ντόλιο; Με συγχωρείτε, το λέω με κάθε ευπρέπεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δημοκρατική η άποψή σας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δημοκρατική ή όχι, πείτε μου εσείς ότι οικονομικά είναι σωστή. Δηλαδή, εσείς που δεν μπορείτε να διαχειριστείτε το δημόσιο χρήμα του σπιτιού σας, έρχεστε να διαχειριστείτε το δημόσιο χρήμα της Ελλάδος και να περιμένουμε ότι θα μπορέσετε να τα βγάλετε πέρα; Λυπάμαι πάρα πολύ!

Κύριε Ντόλιο, όμως, καθώς ανοίγετε αυτήν την κουβέντα, ακούστε λίγο τι ρύθμιση εισάγετε. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 5 αναφέρεται ότι απαγορεύεται πλέον η χορήγηση δανείων από τις τράπεζες προς τους δικαιούχους κρατικής χρηματοδότησης. Απαγορεύεται. Τώρα πια το απαγορεύετε. Άρα, αυτό δεν είναι σωστό. Δεν μπορεί να υπάρχει ως εγγύηση η κρατική χρηματοδότηση. Και επιβαρυντικό στοιχείο αυτής της χρηματοδότησης, της κατάστασης, είναι ότι τα κεφάλαια για την αποπληρωμή είναι πιθανολογούμενα. Λέτε, λοιπόν, ότι η μέχρι σήμερα κατάσταση δεν ήταν σωστή, ήταν λάθος.

Εγώ να αποδεχθώ ότι θέλετε να διορθώσετε τα εσκαμμένα, να αποδεχθώ ότι μετανοήσατε, να αποδεχθώ ότι καταλάβατε πως το να παίρνετε δάνεια δίνοντας ως εγγύηση φύκια για μεταξωτές κορδέλες ήταν λάθος. Το δέχομαι. Όμως, γιατί, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, ψηφίσατε το ακαταδίωκτο των τραπεζιτών που σας έδωσαν το δάνειο; Αν όντως έχετε λόγους μετανοίας, γιατί δεν τους επιδεικνύετε; Εσείς οι ίδιοι το φέρατε και το ψηφίσατε μόνοι σας εδώ στη Βουλή για τραπεζίτες, για τον οποιοδήποτε σας έχει δώσει δάνειο και ο οποίος φυσιολογικά θα πρέπει να ελεγχθεί. Ακόμα και ένα παιδί έκτης δημοτικού αναρωτιέται για το πώς έδωσε ο κύριος διευθυντής αυτά τα δάνεια, ποιος πρόεδρος ενέκρινε αυτά τα δάνεια όταν λέγατε «στις επόμενες εκλογές θα πάρω 40%». Ποιος ήταν εκείνος που είπε «ναι» και το δημόσιο χρήμα -γιατί υπάρχει και δημόσιο χρήμα στις τράπεζες, γιατί είναι υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου όλες οι καταθέσεις- το κατασπατάλησε απέναντι σε κόμματα; Τα μοίρασε τα λεφτά, έκανε παράνομη πράξη και εσείς τον διασώζετε!

Γι' αυτόν τον λόγο είστε ανειλικρινείς, γιατί δεν πιστεύετε στη διαφάνεια, γιατί δεν πιστέψατε ποτέ στη διαφάνεια, γιατί προσωπικά δεν μπόρεσα να δω ποτέ έναν ισολογισμό σας ή έναν απολογισμό σας. Άκουσα μόλις προηγούμενα με έκπληξη από τον κ. Κυρίτση ότι από την εξόρμησή της η Νέα Δημοκρατία λέει ότι έβαλε στα ταμεία της 3 εκατομμύρια ευρώ. Τι λέτε, πού γίνονται αυτά τα πράγματα; Εδώ, σε αυτήν την χώρα; Είναι 3 εκατομμύρια ανέλεγκτα φυσικά, ποιος είδε πονι, πού, πότε, γιατί, πόσο;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ξεπερνάω το κομμάτι που η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής κρίνει αντισυνταγματικό το άρθρο 19. Εδώ θα πρέπει να δούμε όλοι πώς θα διορθωθεί αυτό το κομμάτι, διότι δεν μπορεί να έρχεται η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, που γι' αυτό τον λόγο είναι εκεί, να κρίνει και να αποφαίνεται εγγράφως ότι το άρθρο 19 στη ρύθμισή του είναι αντισυνταγματικό και εν τούτοις να μην ιδρώνει το αυτί κανενός.

Κύριε Παυλόπουλε, νομίζω ότι θα πρέπει και εσείς να βοηθήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, γι' αυτό θα μιλήσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό να μιλήσετε και θα σας ακούσω με χαρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τι σας είπα πριν, κύριε Γιοβανόπουλε; Μην κάνετε προσωπικές αναφορές σε Βουλευτές. Μιλήστε, πείτε αυτά που θέλετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καταλήγοντας, θέλω να πω ότι είναι κακός σύμβουλος η ανειλικρίνεια. Έτσι το πολιτικό σύστημα δεν πάει ούτε έναν πόντο μπροστά. Μην περιμένετε να αποκτήσουμε παρά μόνον ακραίες φωνές από ανθρώπους που βρίσκουν ευκαιρία μέσα από τέτοια νομοθετήματα να μας ψέγουν συλλήβδην με ένα φασιστικό τρόπο ότι όλοι ενεχόμαστε. Δεν ενεχόμαστε όλοι και όσοι ενέχονταν, αυτοί πρέπει να πάρουν το φορτίο της ευθύνης και να το πάρουν αντικειμενικά, διότι δεν χωρεί πια ούτε ένα λεπτό καθυστέρησης. Απαξιώθηκε το σύστημα, δεν έχουμε άλλα επιχειρήματα, όταν συνεχίζουμε να ψευδολογούμε σε αυτήν την Αίθουσα. Επιτέλους, ας είμαστε ειλικρινείς με την ευθύνη μας και την ιστορία που μας περιμένει.

Με αυτά τα νομοθετήματα καμμία διαφάνεια δεν επιτυγχάνεται. Με αυτά τα νομοθετήματα μόνον κοιτάμε κάτω, ομφαλοσκοπούμε, αλλά δεν ντρεπόμαστε, συνεχίζουμε στον ίδιο ανόητο βίο να πολιτευόμαστε. Να μην το κάνουμε, να βρούμε την άλλη οδό, τη διαφανή, την καθαρή, την έντιμη. Να βρούμε τον τρόπο να υπάρχουν τα κόμματα, να υπάρχουν οι δημοκρατίες, αλλά να μην υπάρχουν οι αλητείες που μας οδήγησαν μέχρι εδώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιοβανόπουλο.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Προκόπης Παυλόπουλος για επτά λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω μία προκαταρκτική παρατήρηση. Ψηφίζω επί της αρχής το σχέδιο νόμου, γιατί σαφώς βελτιώνει τα πράγματα σε σχέση με εκείνα που ισχύουν σήμερα. Δεν μπορώ, όμως, να μην τονίσω, για να είμαστε ειλικρινείς, ότι τελικά το ζήτημα της διαφάνειας του πολιτικού χρήματος δεν είναι μόνο ζήτημα κανόνων δικαίου, είναι ζήτημα νοοτροπίας ενός πολιτικού συστήματος αλλά και ενός λαού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Σωστό, ακριβώς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το λέω αυτό, γιατί συνηθίζουμε να χαϊδεύουμε αυτά. Πριν απ' όλα, πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας ως προς το τι είναι εκείνο που έχουμε αποδεχθεί και ανεχθεί όλα αυτά τα χρόνια.

Θα έλεγα, όμως, ότι είναι θέμα και του ελληνικού λαού, γιατί; Πρώτα απ' όλα, γιατί είμαι οπαδός –και το απευθύνω αυτό κυρίως προς την Αριστερά– αυτού που είχε πει ο Ασημάκης Πανσέληνος: Ότι στην πραγματική δημοκρατία κράτος και πολίτες πρέπει να έχουν αμοιβαίο αίσθημα ενοχής. Κι ακόμη τούτο: Το ποια ποιοι γενικότερα στο πολιτικό μας σύστημα είναι τα «ειδη», τα οποία διαμορφώθηκαν μέσα στις θερμοκοιτίδες ή στα εκκολλητήρια της διαπλοκής το ξέρουν όλοι, είναι ηλιού φαينότερον και αρνούμαι να δεχθώ ότι ο πολίτης δεν το ξέρει.

Ας αποφασίσει και εκείνος ποιους στέλνει στη Βουλή, ποιους επιλέγει. Γιατί αν δεχόμαστε ότι επηρεάζεται τόσο πολύ ώστε δεν μπορεί να το καταλάβει, θα τον υποτιμούσα. Και όπως σας είπα, πιστεύω σ' αυτήν την άποψη του Ασημάκη Πανσέληνου. Καιρός, λοιπόν, και ο ελληνικός λαός να αναλάβει τις δικές του ευθύνες.

Δύο πράγματα θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, αφού ψηφίζω επί της αρχής. Υπάρχουν δύο θέματα συνταγματικότητας τα οποία είναι πολύ σημαντικά. Το ένα μάλιστα θα έλεγα ότι είναι κορυφαίο. Το επισημαίνει και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Και απορώ πραγματικά πώς μπήκε, πως παρεισέφησε αυτή η διάταξη στο άρθρο 19 παράγραφος 2, στο τελευταίο εδάφιο. Τι λέει εκεί; Αναφέρεται στο δικαστικό συμβούλιο του άρθρου 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, δηλαδή στο δικαστικό συμβούλιο που κατά το άρθρο 86 παράγραφος 4 συνιστάται ad hoc, όταν παραπεμφθεί κάποιος, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, διότι διέπραξε αδίκημα κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Διότι τότε, όταν κάποιος παραπεμφθεί από τη Βουλή, συνιστάται ad hoc το δικαστικό συμβούλιο, το οποίο διεξάγει κύρια ανάκριση κατά τα άρθρα 307 επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για να πάει μετά στο ειδικό δικαστήριο. Όπως αντιμετωπίζουμε την περίπτωση του τώως συναδέλφου του κ. Παπακωνσταντίνου, που έχουμε το δικαστικό συμβούλιο εν εκκρεμότητι και το ειδικό δικαστήριο στη συνέχεια. Αυτό είναι ένα ad hoc όργανο, μόνο για τις περιπτώσεις όπου έχουμε παραπομπή. Τι λέει, λοιπόν, το άρθρο αυτό αν το κοιτάξετε; Και σας λέω, απορώ ποιος διατύπωσε αυτήν τη διάταξη. Ιδέα δεν έχει από το τι λέει το Σύνταγμα; Πρώτη φορά, δε, βλέπω –και ορθώς– το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής να το λέει καθαρά: Αυτό είναι αντισυνταγματικό. Ξέρετε τι λέει μέσα εκεί; Λέει ότι όταν ένα πολιτικό πρόσωπο είτε Βουλευτής –και Βουλευτής ακόμα– είτε Υπουργός ελέγχεται για πολιτικό χρέμα, επικουρεί στη συνέχεια, έρχεται και κάνει δηλαδή επικουρική δουλειά το δικαστικό συμβούλιο! Ποιο δικαστικό συμβούλιο; Αυτό δημιουργείται ad hoc, όπως σας είπα. Αν το δείτε, εκλέγεται ad hoc με κλήρωση. Είναι δυνατόν να λειτουργήσει αυτό και για Βουλευτές ακόμη; Καλά, ούτε για Υπουργούς δεν λειτουργεί, γιατί οι Υπουργοί παραπέμπονται για αδικήματα κατά την άσκηση των καθηκόντων, ενώ ξέρουμε πολύ καλά ότι τα θέματα του χρηματισμού ή άλλα τινά, θέματα διαφάνειας, δεν είναι κατά την άσκηση των καθηκόντων. Είναι κομματική ιδιότητα κι αυτά είναι διαχωρισμένα. Απορώ! Αυτό δεν είναι ότι το λέει ο Προκόπης Παυλόπουλος ή ο οποιοσδήποτε άλλος. Είναι έτσι. Δεν γίνεται διαφορετικά, πρέπει να

φύγει, και να κοιτάξετε ποιος είχε τη φαεινή ιδέα αυτής της διάταξης. Ειλικρινά μιλώ, δεν μπορεί να ήταν νομικός. Δεν μπορώ να φαντασθώ άνθρωπο που αγνοεί στοιχειωδώς μια από τις διατάξεις που είναι κορυφαίες, γιατί μας απασχολούν πολύ τον τελευταίο καιρό και βεβαίως τελεί εν δυνάμει υπό αναθεώρηση.

Επίσης, υπάρχει μια διάταξη –και μη με κατηγορήσετε για νομικισμό, το έχω δει και σε άλλα νομοσχέδια μέσα στο καλοκαίρι– η ακροτελεύτια διάταξη, που λέει το εξής. Δεν ξέρω ποιος έχει την πρωτοβουλία αυτής της διατύπωσης. Ακούστε τι λέει. Είναι η διάταξη που μπαίνει πάντοτε στο τέλος και δίνει την εξουσιοδότηση με υπουργικές αποφάσεις να ρυθμίζονται ορισμένα θέματα. Λέει: «Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών, όπου τούτο απαιτείται, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα που αναφέρεται στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου». Αυτή είναι διάταξη εφαρμοστική του άρθρου 43 παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος. Μόνο που το Σύνταγμα επιτρέπει την εξουσιοδότηση σε άλλα όργανα, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπως γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, μόνο για ειδικότερα τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα. Και το «ειδικό» από το «ειδικότερο» έχει τεράστια σημασία. Ο συντακτικός νομοθέτης χρησιμοποίησε τον όρο «ειδικότερο», γιατί πρέπει να είναι ήδη ειδικό το θέμα κατά το νόμο. Όταν μου λέτε ότι μπορεί να ρυθμίζει ειδικό θέμα εδώ, στην πραγματικότητα μου λέτε ότι ο νόμος παρέχει αντισυνταγματική εξουσιοδότηση. Πρέπει να διορθωθεί, λοιπόν, αυτό και πρέπει να λεχθεί «μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα ή θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα». Είναι ακριβώς η διατύπωση την οποία έχει το άρθρο 43, παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος.

Αυτό σχετικά με την αντισυνταγματικότητα των δύο διατάξεων στην οποία σας λέω και πάλι ότι ούτε παραξενιά μου είναι ούτε θεωρητική μου άποψη. Έτσι είναι και δεν γίνεται διαφορετικά. Πρέπει αυτές οι διορθώσεις να γίνουν και το λέω ακριβώς για να ξέρουμε τι ψηφίζουμε σ' αυτήν τη Βουλή.

Και κάτι άλλο. Επειδή δεν ξέρω αν θα μας δοθεί αύριο η ευκαιρία και πόσοι θα μιλήσουμε, με αφορμή διατάξεις τροπολογιών, θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, η οποία αφορά το ζήτημα της αλλαγής των προϊσταμένων. Όπως ξέρετε, από το 2010 και μετά, στην ουσία ακυρώθηκε ο κώδικας τον οποίον είχε ψηφίσει η Κυβέρνηση Καραμανλή με τη συναίνεση σχεδόν όλης της Βουλής. Και το ΚΚΕ ακόμα την εποχή εκείνη δεν είχε ψηφίσει, κατά την πάγια πρακτική του, «ΟΧΙ». Είχε ψηφίσει και εκείνο την εποχή εκείνη «ΠΑΡΩΝ», αν θυμάμαι καλά.

Υπήρχε ο Κώδικας και έρχεται ο κ. Ραγκούσης και ψηφίζει τον περίφημο «νόμο Ραγκούσης» στον οποίο φτιάχνει ένα ιδεατό σχήμα γραπτών διαγωνισμών. Δεν εφαρμόστηκε στο σύνολο ποτέ. Όλες οι μεταβατικές διατάξεις όμως εφαρμόστηκαν.

Ήρθε η Κυβέρνηση τώρα, φτιάχνει ένα σύστημα το οποίο –εν πάση περιπτώσει– είναι καλύτερο απ' αυτό που υπήρχε και αρχίζει και να εφαρμόζεται. Και βλέπω «ανακοίνωση» του κ. Ραγκούση διότι, λέει –έβγαλε «ανακοίνωση» ο κ. Ραγκούσης– «διαவிνίζεται το καθεστώς των μεταβατικών διατάξεων» όπου, κύριοι συνάδελφοι, όπως ξέρετε μέχρι σήμερα, οι προϊστάμενοι σε βαθμίδα γενικής διεύθυνσης επιλέγονται, ακόμα και σήμερα, από τον κύριο Υπουργό. Δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά γιατί –σας είπα– είχαμε αυτή την κληρονομιά.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, –αν είναι κανείς εδώ– κατά, δηλαδή ότι θα είναι ανεφάρμοστο ο «νόμος Ραγκούσης», κάποιοι τα λέγαμε. Μέσα στην Αίθουσα της Γερουσίας είχα πει τότε ότι αυτό το σύστημα το οποίο υιοθετείται, είναι ανεφάρμοστο εκ των πραγμάτων. Γραπτός διαγωνισμός καθ' άπασαν την επικράτεια! Τα έφτιαχναν –κατά την εκτίμησή μου– για να είναι ανεφάρμοστα, για να μπορεί να υπάρχει αυτή η μεταβατική περίοδος και να διαλέγει ο κύριος Υπουργός όποιον ήθελε. Τουλάχιστον, τώρα η Κυβέρνηση επιχειρεί ένα σχήμα, το οποίο διαμόρφωσε, να το βάλει σε εφαρμογή. Και βγαίνει να κάνει κριτική ο κ. Ραγκούσης;

Κύριε Υπουργέ, έχετε ζήσει την εμπειρία. Επειδή ήσασταν Υφυπουργός την εποχή εκείνη, γνωρίζετε τι είπα στην Αίθουσα Γερουσίας της Βουλής για το νόμο Ραγκούση. Όμως, ποιος ά-

κουγε την εποχή εκείνη; Ποιος πίστευε την εποχή εκείνη ότι ένας άνθρωπος, μετά από τη συντριβή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ήταν Υπουργός, δεν το έλεγε επειδή είχε καταργηθεί ο Κώδικας τον οποίο είχε θεσπίσει ενάμισι χρόνο πριν;

Το λέω αυτό το πράγμα -και ολοκληρώνω, πήρα λίγο χρόνο παραπάνω, κύριε Πρόεδρε- γιατί συλλογίζομαι τους Βουλευτές- και δεν το λέω για τον εαυτό μου, γιατί θα μπορούσα να πω ότι είμαι πολύ ευνοημένος και από την πολιτική ζωή και από την πολιτική μου εξέλιξη- όταν έρχεται κάποια στιγμή και λέμε ορισμένα πράγματα και τα τονίζουμε. Δεν τα λέμε ούτε από ζήλια ούτε υπάρχει καμμία υστερόβουλη προσπάθεια προβολής. Τα λέμε γιατί πιστεύουμε ότι μπορεί να είμαστε χρήσιμοι σε κάτι. Και πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη πριν δημιουργηθεί το κακό. Το ίδιο πράγμα δεν συνέβη και με τον ΕΝΦΙΑ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κάποιοι τα λέγαμε πριν ψηφιστεί ο ΕΝΦΙΑ και κοινοποιούσαμε στο Υπουργείο Οικονομικών γραπτώς τις απόψεις μας, τις οποίες αγνοούσαν. Και σήμερα ψάχνουμε να δούμε ποιοι είναι οι υπαίτιοι του συνταγματικού εξαμβλώματος που προέκυψε.

Το λέω προς κάθε κατεύθυνση. Ας κοιτάξουμε αυτές τις δύο σκολες ώρες τον κάθε Βουλευτή. Και δεν το λέω -το τονίζω- για τον εαυτό μου. Το λέω ιδίως για τους νέους Βουλευτές που έρχονται εδώ, κρατούν τις σημειώσεις τους επιμελώς και θέλουν πραγματικά να συνεισφέρουν. Ας κοιτάξουμε τι συνεισφέρει ο καθένας. Μπορεί μέσα σε αυτό να υπάρχει μια ιδέα, μπορεί να υπάρχει μια άποψη η οποία πραγματικά να είναι δημιουργική. Μην το υποτιμάμε και μην θεωρούμε -ιδίως όσοι ασκούν εξουσία- ότι τα ξέρουν όλα. Κανείς δεν τα ξέρει όλα ιδίως, σε μια παράξενη εποχή σαν τη σημερινή, όπου είναι πολύ πιο δύσκολο να καταλάβουμε το αυτονόητο. Γιατί αυτό, δυστυχώς, έχει γίνει πια ζητούμενο.

Ευχαριστώ και ζητώ συγγνώμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε κάποιο προσωπικό θέμα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να εξηγήσω γιατί ζητώ τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εν πάση περιπτώσει, έχετε τον λόγο, κύριε Παφίλη, για δύο λεπτά. Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά δεν τηρείτε τη σειρά και διακόπτετε τον κ. Βούτση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι για δύο λεπτά θα έχει κανείς αντίρρηση να πάρω τον λόγο.

Επειδή, κύριε Πρόεδρε, ορισμένοι έχουν μάθει και σε αυτή την περίοδο να λένε ότι θέλουν, θέλω να απαντήσω στον κ. Γιαννόπουλο για να γνωρίζει -που δεν γνωρίζει ή κάνει ότι δεν γνωρίζει και έφυγε τώρα- ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ελέγχεται όλα αυτά τα χρόνια, όπως όλα τα κόμματα της Βουλής, σε όλα. Και στον προϋπολογισμό του και στο πώς διαχειρίζεται την κρατική χρηματοδότηση, σε όλα! Και αυτό το γνωρίζουν οι πάντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αυτά μπορούσατε να τα πείτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά τα είπα για να ξέρει ο ελληνικός λαός. Το είπε και ο Γιάννης Γκιόκας, όταν μιλούσε. Το ξέρουν οι πάντες. Ορισμένοι, όμως, έχουν μάθει να τρέφονται με τέτοια.

Δεύτερον, εκείνο που κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και δεν το κάνει κανένα άλλο κόμμα, είναι ότι δημοσιεύει τις ενισχύσεις που του δίνουν όσοι άνθρωποι, φίλοι, οπαδοί -μπορεί να μην είναι ούτε φίλοι ούτε οπαδοί- θέλουν να δημοσιευθεί ότι ενισχύουν το ΚΚΕ. Και το κάνει στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», ανοιχτά.

Τρίτο και τελευταίο: Το θέμα θα το αναλύσω μετά, τι δεν δεχόμαστε εμείς. Άνθρωποι που δεν θέλουν, να τους δώσουμε και να δώσουμε καταλόγους. Και για τους επόμενους που θα μιλήσουν και τους Υπουργούς, θα ήθελα να μας εξηγήσουν τι σημαίνουν προσωπικά δεδομένα.

Δηλαδή τι θέλουν ακριβώς; Να ξέρουν δέκα εκατομμύρια

Έλληνες τι ακριβώς ψηφίζουν στην κάλπη και τι πιστεύουν; Αυτό θέλουν να βγάλουν για να χτυπήσουν τη διαφθορά;

Και τέλος, κύριε Πρόεδρε, ορισμένοι, οι οποίοι υπηρέτησαν και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια, και μετά την κρίση βγαίνουν στα κεραμίδια, ας είναι τουλάχιστον πιο προσεκτικοί, γιατί έχουν κι αυτοί ευθύνη για όσα έγιναν τα προηγούμενα χρόνια. Και ο νοών νοετώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ.

Πάντως, είχατε το χρόνο να τα πείτε μετά αυτά, όταν θα σας έδω τον λόγο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βούτσης για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο παρακαλώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριε Βούτση. Ζητάει ο Υπουργός να κάνει μία παρέμβαση.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν θέματα, τα οποία με «έξυπνες» τοποθετήσεις παραποιοούνται σε αυτή την Αίθουσα. Θα αναφερθώ στον κ. Παυλόπουλο, αλλά θα πιαστώ απ' αυτό που είπε ο κ. Παφίλης.

Πού δημοσιοποιούνται τα ονόματα; Η επιτροπή τα μαθαίνει. Καμμία κρατική υπηρεσία δεν τα μαθαίνει. Καμμία κρατική υπηρεσία δεν παίρνει ονόματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να τα δώσουμε και στη CIA, που συνεργάζεστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κοιτάξτε: Εγώ λέω ότι ακούν οι Έλληνες πολίτες έναν ομιλητή από το Βήμα της Βουλής...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί υποχρεούμαστε σήμερα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...να μιλάει για κρατικές υπηρεσίες που παίρνουν ονόματα. Τι συμπέρασμα βγάζουμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τι εντυπώσεις δημιουργούμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρω 'γω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αυτά είναι μείζονα ζητήματα για το πώς χειριζόμαστε τέτοια θέματα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, η επιτροπή δεν θα έχει υπαλλήλους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Με τόσο όγκο δουλειάς που θα έχει να κάνει η επιτροπή, δεν θα έχει υπαλλήλους; Τι λέτε τώρα, κύριε Ντόλιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Δρίτσα, αλλιώς αναφερόμουν. Επειδή ο κ. Παυλόπουλος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, θα πάρετε μετά τον λόγο. Σας παρακαλώ! Μην διακόπτετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι, αλλά ξέρει το νόμο πολύ καλά. Εκείνος τον έφτιαξε. Είναι δυνατόν να λέει τέτοια πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, τι θα γίνει αν κάθε Βουλευτής διακόπτει τον Υπουργό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ακούστε πώς δημιουργούνται ψεύτικες εντυπώσεις: Κρίσεις υπαλλήλων από τον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων, στον οποίον αναφέρθηκε ο κ. Παυλόπουλος, και είπε ότι ψηφίστηκε από όλα τα κόμματα. Δεν ψηφίστηκε από όλα τα κόμματα. Εδώ ήμουν. Υπήρχε, πράγματι, μία δουλειά -πολύ καλή δουλειά- για τον κώδικα, συμφωνημένη στο Υπουργείο -είχε συμφωνήσει και η ΑΔΕΔΥ κ.λπ.- αλλά όταν ήρθε στη Βουλή υπήρχε ένα ακροτελεύτιο άρθρο. Και το θυμάμαι πάρα πολύ καλά, κύριε Παυλόπουλε, γιατί ήμουν εισηγητής. Τι έλεγε το άρθρο;

Το 2004...

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οκτώ μηνών...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...ήρθε η Νέα Δημοκρατία και άλλαξε είκοσι πέντε χιλιάδες προϊσταμένους οργανικών μονάδων. Θα το θυμάστε. Είχε γίνει μέγα θέμα τότε. Έρχεται το 2007, καλοκαίρι, για να ψηφιστεί ο κώδικας. Συζη-

τείται ο κώδικας και υπάρχει ένα...

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ήταν καλοκαίρι. Είχαμε Ολομέλεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ναι, είχαμε Ολομέλεια. Καλοκαίρι νόμιζα ότι ήταν. Θα είχε ζέστη φαίνεται, γι' αυτό μπερδεύω τις εποχές.

Υπήρχε ένα ακροτελεύτιο άρθρο που έλεγε ότι ο κώδικας θα ισχύει από 1-1-2008, αν θυμάμαι καλά. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό;

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είχε οκτώ μήνες μπροστά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Να λήξει η ηγεσία των είκοσι πέντε χιλιάδων προϊσταμένων...

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, για να γίνουν τα φύλλα ποιότητας που έπρεπε να συνταχθούν προηγουμένως!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...να ξανατοποθετηθούν, και στη συνέχεια να κριθούν με τον κώδικα όχι από το 2008, αλλά το 2011!

Κοιτάτε τώρα πώς δημιουργήθηκαν εντυπώσεις εδώ πέρα. Εγώ δεν αναφέρθηκα ποτέ -εσείς αναφέρατε κατά κόρον- στο όνομα του κ. Ραγκούση. Εγώ δεν αναφέρθηκα ποτέ σε αυτό το όνομα εδώ πέρα. Όμως θέλω να εξηγήσω το εξής: Πράγματι, με τις μεταβατικές διατάξεις ορίστηκαν οι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων. Δεν μπορεί, όμως, να υπάρχει ούτε ένας Βουλευτής που να λέει ότι αυτές οι διατάξεις δεν εφαρμόστηκαν με τρόπο αντικειμενικό. Εάν ήταν λάθος η διάταξη, είναι ένα άλλο ζήτημα.

Πάντως, απελευθερώθηκε η δημόσια διοίκηση από τα δεσμά της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας που διόριζε τους «ημέτερους» σε θέσεις προϊσταμένων οργανικών μονάδων. Αυτό ήταν το μείζον πολιτικό ζήτημα...

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν ο Υπουργός το κάνει μόνος του, πού είναι το εχέγγυο; Εκεί τουλάχιστον υπήρχε υπηρειακό συμβούλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κοιτάτε, να το αλλάξουμε. Να το συζητήσει η Βουλή. Όμως, λέω ότι το μείζον πολιτικό ζήτημα που υπήρχε σε αυτή τη χώρα, ήταν ότι η δημόσια διοίκηση για χρόνια ολόκληρα εξαρτιόταν κυριολεκτικά από την εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δύο είναι οι κυβερνητικές πλειοψηφίες μέχρι στιγμής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αυτό ξεπεράστηκε. Αυτό ήταν μία νίκη. Ήταν λάθος το πώς έγιναν οι μοριοδοτήσεις κ.λπ.; Να το δούμε. Επειδή λέτε ότι μέσα από τα μόρια υπήρξαν και διάφοροι -επιτρέψτε μου τη λέξη- «παλαβοί» ή άσχετοι, που έγιναν γενικοί διευθυντές.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το λέω εγώ. Ο κ. Μητσοτάκης το λέει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Υπάρχουν πιθανόν και τέτοια περιστατικά, αλλά αυτά ήταν οι εξαιρέσεις. Δεν ήταν ο κανόνας.

Τώρα, έχουμε ένα νέο σχέδιο νόμου. Κι εγώ το ψήφισα επί της αρχής. Να δούμε πότε θα εφαρμοστούν οι πάγιες διατάξεις του και όχι οι μεταβατικές.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήδη ξεκινάει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εδώ είμαστε, κύριε Παυλόπουλε, και θα το παρακολουθήσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εγώ ευχαριστώ.

Θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από τον κ. Βούτση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δεκαπέντε δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, σας παρακαλώ. Έχετε τη δευτερολογία σας.

Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, το παρόν νομοσχέδιο και η μέχρι τώρα συζήτησή μας δίνει το έδαφος και το δικαίωμα να πούμε μερικά πράγματα ενώπιον και του ελληνικού λαού που έχει προβληματιστεί πολύ για αυτήν την κατάσταση, για το πολιτικό χρέος.

Είναι σαφές πως το νομοσχέδιο αποτελεί μια συμπύκνωση θετικής ανταπόκρισης, αφενός προς το λαϊκισμό που αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια ότι «όλοι είναι ίδιοι», «τα κόμματα τα παίρ-

νουν», «είναι σχεδόν άχρηστα τα κόμματα μέσα στη δημοκρατία» και αφετέρου στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού όπου έφερε το ζήτημα -και τα έχουμε ακούσει αυτά- όπως: Γιατί να υπάρχει κρατική επιχορήγηση; Για τα κομματόσκυλα, για τις δομές των κομμάτων. Εδώ, όποιος θέλει να συντηρεί ένα κόμμα να πηγαίνει ατομικά ο τελευταίος επιχειρηματίας να δίνει ό,τι είναι να δώσει και να ζουν ή να μη ζουν τα κόμματα με βάση τις χορηγίες.

Η συμπύκνωση αυτών των δύο αντιλήψεων είναι σαφές πως αποτυπώνεται σε μία σαφή τάση που υπάρχει μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο για αμερικανοποίηση, για ένα σύστημα λόμπι που θα δημιουργηθεί γύρω από τα κόμματα για την άμεση εξυπηρέτηση συμφερόντων τους και πολύ απέχει από το να υπάρχει πραγματική διαφάνεια, ένας έλεγχος όπως ήταν απαραίτητο.

Εδώ, επιτρέψτε μου να κάνω μια παρένθεση, επειδή μας ακούει και κόσμος: Πρέπει να γνωρίζετε ότι στο Συνασπισμό -εξ όσων γνωρίζω εγώ ως το κόμμα που ήμουν πριν το ΣΥΡΙΖΑ- κάθε χρόνο επί δέκα μέρες έρχονταν αυτοί οι υπάλληλοι που λέει ο κ. Δρίτσας και οι ορκωτοί λογιστές και κλείναμε έναν όροφο, έπαιρναν όλα τα στοιχεία, την τελευταία απόδειξη που είχε κατατεθεί και γινόταν ενδελεχής έλεγχος, απόδειξη προς απόδειξη.

Δεν ξέρω, δεν γνωρίζω, δεν έχω λόγο να αμφιβάλλω, αν γινόταν -ας πούμε- και στα υπόλοιπα κόμματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το ίδιο γινόταν και σε εμάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κι είναι μεγάλο λάθος να διαχέεται η εντύπωση πως δεν υπήρχε κανένας έλεγχος. Και με αυτήν την έννοια συνηγορώ απολύτως σε αυτό που είπε και ο κ. Παφίλης. Ως προς αυτό, υπήρχαν οι έλεγχοι. Χρησιμοποιείται η αχλή, η οποία έχει ξεσηκωθεί μέσα στον κόσμο «ανεξέλεγκτα κόμματα», «κομματόσκυλα», για να επιβληθεί το άλλο μοντέλο. Περι αυτού πρόκειται. Και πρέπει αυτό να προβληματίσει κι εσάς.

Έρχομαι στην ουσία, όμως: Θα ήθελα πραγματικά, ακούγοντας και τον κ. Κεδικόγλου και τον κ. Κουτσούκο, να αισθανθώ ότι όλα αυτά που σαν προθέσεις κατέθεσαν, σαν εισηγήσεις, έχουν μια στέρεη βάση που ανακουφίζουν το περί δικαιοσύνης και περί δημοκρατίας αίσθημα της κοινής γνώμης. Πλην, όμως, και οι δύο εισηγήσεις -όχι προσωπικά- έμειναν απολύτως μετέωρες και έωλες, διότι δύο βασικές προϋποθέσεις ιστορικού διαμετρήματος, οι οποίες θα έφερναν ένα κλίμα εξυγίανσης μέσα στον τόπο για να αντιμετωπίσει με θετικό πνεύμα τη νομοθετική προσαρμογή της Βουλής, απροκατάληπτα δεν έχουν καθόλου πιστοποιηθεί, δεν έχουν εκλείψει. Ακούστε και τις δύο. Διότι προηγούμενα αναφέρθηκε και ο κ. Κυρίτσης σε αυτές.

Προϋπόθεση πρώτη: Η μεγάλη σκιά από την υπόθεση «SIEMENS». Μπορούμε να προχωρούμε, σαν να μην καταλάβαμε τίποτα; Στα επίσημα πρακτικά του δικαστηρίου -δεν λέω, αν ποτέ μεταφράστηκε η απολογία, η κατάθεση του κ. Χριστοφοράκου ή αν έχει έρθει ακόμα ο κ. Χριστοφοράκος- στα επίσημα ντοκουμέντα της δίκης που έγινε στη Γερμανία, υπάρχει ότι εκατό εκατομμύρια είχαν δοθεί στα δύο κόμματα, καλώς, κακώς, πως, τι κ.λπ.. Ποιος το διερεύνησε αυτό το πράγμα; Κάτι ξέρουμε περί του ενός εκατομμυρίου. Ας πούμε, στη γνωστή υπόθεση, έχει μείνει μια βαρύτατη σκιά, η οποία φαίνεται ότι δεν σας ενοχλεί. Δεν μας ενοχλεί το ίδιο όλους να τη διαλευκάνουμε, να τη βγάλουμε από τη μέση.

Δεύτερον, σε σχέση με τη δανειοδότηση και εξυπηρέτηση των δανείων, σήμερα είχα μία συζήτηση και με το Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Παπαμιμίκιο, σε κάποιο ραδιόφωνο και ύστερα δώσαμε και εξηγήσεις, συζητήσαμε και ιδιαίτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ σαφείς. Τουλάχιστον δέκα φορές από εμάς, αλλά και από άλλα κόμματα, έχει ζητηθεί -και είναι η τελευταία, η ενδέκατη φορά που σας το ζητούμε, μέχρι αύριο το βράδυ να πάρετε τα στοιχεία για να απαντήσετε- το εξής απλό: Ποιες ρυθμίσεις έχουν γίνει ακριβώς για τα 300 εκατομμύρια ευρώ εν συνόλω -είναι 160 και 140, αν δεν κάνω λάθος ή είναι πάνω από 310 εκατομμύρια ευρώ- τα οποία έχουν πάρει τα δύο κόμματα και τα οποία δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν προφανώς, όπως λένε και οι ισολογισμοί τους και η κατάσταση που βρίσκονται και ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ;

Ζητάμε απλώς από τα δύο κόμματα να κατατεθεί ευκρινώς το εξής: «Έχουμε κάνει αυτές τις ρυθμίσεις», «Σκεφτόμαστε να κά-

νοουμε τις τάδε ρυθμίσεις». Είχαμε καταθέσει την τροπολογία προ ενός έτους, για να μην μπορεί κανείς να αλλάξει ΑΦΜ, τίτλο, κ.λπ.. Αφήστε τα, όμως, αυτά. Πρέπει να υποβληθούν οι ρυθμίσεις.

Ο κ. Παπαμιμίκος σήμερα το μεσημέρι δεν γνώριζε ευκρινώς ακόμα. Το έφαχνε. Του είπα σε ποιον ισολογισμό βρίσκεται, ότι δημοσιεύτηκε στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ» στις 28-2-2013, όπου λέει σαφέστατα ότι η Νέα Δημοκρατία πήρε και δάνειο ύψους 14,6 εκατομμυρίων ευρώ το προηγούμενο έτος για την εύλογη κάλυψη των εξόδων της, ενώ χρώσταγε 146 εκατομμύρια ευρώ ήδη, προφανώς χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς τίποτα, από τη στιγμή που ξέρουμε πολύ καλά τι συμβαίνει για τον κάθε Έλληνα, για να πάρει ένα δάνειο. Με ποιες προϋποθέσεις; Σας τα επαναλαμβάνω και δίνω και την ημερομηνία. Του είπα ότι θα τα πούμε μέσα στη Βουλή για να θωρακιστούν και οι ίδιοι, διότι αυτά μένουν σε εκκρεμότητα. Και τα γνωρίζει όλος ο κόσμος.

Να αναφερθώ στο ΠΑΣΟΚ; Ο κ. Ντόλιος λείπει αυτήν τη στιγμή. Είναι δυνατόν αυτή την ξεφτίλα επί οκτώ μήνες να γνωρίζει όλος ο κόσμος ότι ο νυν Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει στα συρτάρια του τα πορίσματα έξι λογιστικών εταιρειών, που αφορούν ενδεχομένως και στην προηγούμενη ηγεσία του ΠΑΣΟΚ -και δεν τα βγάζει διότι υπάρχει η πολιτική ζύμωση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγη ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

...κι αυτό να το ανεχόμαστε, να το περνάμε από δίπλα και να λέμε αυτές τις εκθέσεις ιδεών τελικά, οι οποίες, επαναλαμβάνω, ως πρόθεση και ως άποψη είναι σεβαστές και τις δέχομαι σαν τέτοιες για τα πρόσωπα που τις λένε; Όμως αυτές οι σκιές στην κοινή γνώμη υπάρχουν, αφορούν και σκεπάζουν όλους, άπαξ άπαντες και χρειάζονται σαφέστατες διευκρινίσεις. Πώς είναι δυνατόν να ξεκαθαρίσει αυτό το θέμα των δανειοδοτήσεων και της εξυπηρέτησης των δανείων; Θα υπάρξει ένας κολασμός, νέμεση, ρύθμιση, έλεγχος; Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα; Μπορούμε να τα ξεπεράσουμε σαν να μην συμβαίνει τίποτα, κυρίες και κύριοι;

Εμείς έχουμε 8,5 εκατομμύρια, τα οποία είναι ρυθμισμένα. Προσπαθούμε, με τα χίλια ζόρια, και με σκόντα και με προβλήματα, που γίναμε μάρτυρες την προηγούμενη εβδομάδα, να τα εξυπηρέτησουμε σε ό,τι αφορά το μικρό μέγεθος τότε του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ και του ΣΥΡΙΖΑ. Κι ελπίζουμε να μην γίνει περισσότερη αυτή η έκθεσή μας σε δανειοδότηση τα επόμενα χρόνια.

Κάθε κόμμα έχει αποδώσει το πού βρίσκεται. Είναι δυνατόν να μην έχουν αποδώσει τα δύο μεγαλύτερα κόμματα της χώρας και να λέμε εδώ: «Η GRECO η οποία είπε για τη διαφάνεια και ύστερα προχώρησε και έφερε και τις εξής δικλίδες»; Ποιες δικλίδες, βρε παιδιά, όταν είναι ολάνοικτη η κατάσταση και όταν προκαλείσθε, γιατί σας επαναλαμβάνω ότι από αυτό το Βήμα έχετε προκληθεί, τουλάχιστον από τρία διαφορετικά κόμματα έντεκα φορές; Φέρτε τις ρυθμίσεις. Τίποτε άλλο. Δεν μιλάμε ούτε για σκάνδαλο ούτε για το ότι τα «πίσανε» ούτε ότι τα κρύψανε, τίποτα. Δεν μπήκε μπροστά μία διαδικασία ρύθμισης. Δεν το κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω.

Άρα, η εισήγηση της κ. Γεροβασίλη ήταν σαφέστατη. Συμφωνούμε για το ύψος της περιστολής και κάτω από το 50%, σε σχέση με τα ποσά που αναφέρονται, όπως και με μία σειρά άρθρων. Για την αμερικανοποίηση, δηλαδή για κόμματα ΑΕ και για την ονομαστικοποίηση των κουπονιών κλπ., η διαφωνία μας είναι σαφέστατη.

Αν μέχρι αύριο το βράδυ δεν έχει υπάρξει μία αναδιάρθρωση του λόγου σας και του γράμματος σε σχέση με αυτά τα ζητήματα σ' ένα νομοσχέδιο στο οποίο επί της ουσίας ως βάση υπάρχει μία ευρύτατη συμφωνία, είμαστε υποχρεωμένοι να το καταψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι εντός του προβλεπόμενου χρόνου και θα σας παρακαλούσα να μη με διακόψετε κι όποιος δεν επιθυμεί να παρακολουθήσει την ομιλία και κάνει «πηγαδάκια», μπορεί να αποχωρήσει.

Καλούμαι κι αυτή τη φορά να τοποθετηθώ σε άλλη μία παράνομη Ολομέλεια και δεν προκαλεί εντύπωση ότι κανείς δημοκράτης Βουλευτής δεν διαμαρτύρεται για τα δικαιώματα των συναδέλφων του, τα οποία καταπατούνται βάνουσα από το ολοκληρωτικό καθεστώς, που έχει επιβάλλει ο Σαμαράς. Αυτό είναι λογικό, γιατί οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής δεν κατηγορούνται για απιστία, δεν έχουν καταχραστεί κάποιο ταμείο σε κάποιο πανεπιστήμιο ή ΔΕΚΟ ή ΟΤΑ για να τους συγκαλύψουν.

Τι σημασία, όμως, έχει για εσάς η κατάλυση της δημοκρατίας και το γεγονός ότι παραμένουν έγκλειστοι στη φυλακή αθώοι άνθρωποι, όσο εσείς απολαμβάνετε τα βουλευτικά προνόμια; Τι σημασία έχει η λαϊκή κυριαρχία, όσο αυτή εκφράζεται υπέρ της Χρυσής Αυγής και όχι υπέρ των δικών σας κομμάτων;

Η Βουλή, βάσει της ελληνικής νομοθεσίας πρέπει να λειτουργεί με τριακόσιους Βουλευτές. Αυτό δεν έχει αλλάξει κι ούτε προβλέπεται. Έχει περάσει κάποιος νόμος και τον αγνώω, τόσο εγώ, όσο και οι ψηφοφόροι που έστειλαν τη Χρυσή Αυγή στη Βουλή να τους αντιπροσωπεύει; Γιατί υποτίθεται ότι εσείς είστε οι θεματοφύλακες της εύρυθμης λειτουργίας της Δημοκρατίας και αν κάποιος παρανομεί, τον επαναφέρετε αμέσως στην τάξη.

Διαβάζοντας την αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νομοσχεδίου αναρωτήθηκα: Εσείς είστε αυτοί που θα κάνετε όλα αυτά που αναφέρει το νομοσχέδιο; Εσείς, που τα κόμματά σας είναι υπερχρεωμένα, θα κάνετε οικονομικούς ελέγχους στα κόμματά σας;

Μου φαίνεται ότι έχετε υποτιμήσει τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, επειδή τόσα χρόνια τον ταΐζατε από αυτά που του κλέβατε, φροντίζοντας να τον έχετε χορτάτο, έκανε τα «στραβά μάτια». Τώρα, όμως, που τον εξαρθλώσατε, αντιλαμβάνεται πλήρως την κοροϊδία σας. Βέβαια, προς αυτήν την κατεύθυνση βοήθησε και η Χρυσή Αυγή, διότι μπαίνοντας η φωνή της αλήθειας μέσα στον ναό της δημοκρατίας σας, από την πρώτη στιγμή αποκάλυψε στον ελληνικό λαό τις σκευωρίες που μηχανορραφείτε εις βάρος του.

Σαράντα χρόνια Μεταπολιτεύσεως σάς πήρε να διαπιστώσετε ότι πρέπει να ελεγχθούν τα οικονομικά των κομμάτων; Σας έπιασε ευαισθησία; Όχι, βέβαια. Σας έπιασε ο φόβος της Χρυσής Αυγής που μπήκε στην πολιτική σκηνή κι «έβγαλε τ' άπλυτά σας στη φόρα».

Το νομοσχέδιο αυτό χρησιμοποιεί βαρύγδουπες φράσεις, όπως «παραβάσεις κανόνων επιβολής του νόμου». Το ζητούμενο, όμως, είναι ποιος θα επιβάλλει το νόμο. Παραβάσεις κανόνων έχουμε σε όλα τα επίπεδα του κοινοβουλευτικού βίου. Τι να πρωταναφέρω; Την εκλογή του Προέδρου της Βουλής, που τη στερήσατε από το κόμμα μας, εντελώς παράνομα και καταχρηστικά; Την άρση ή μη ασυλίας σε αρχηγό κόμματος; Το ότι ο Κανονισμός της Βουλής αναφέρει ρητά πως για ιδεολογικούς λόγους δεν νοείται άρση ασυλίας; Το ότι χρωστάτε εκατομμύρια ευρώ στον ελληνικό λαό, τα οποία, αντί να του τα επιστρέψετε, του τα παίρνετε από την τσέπη με καινούριους φόρους;

Εκεί όπου αποθρασύνεστε εντελώς είναι κάπου πιο κάτω, που αναφέρετε ότι κόπτεσθε για την αλλοίωση της λαϊκής βούλησης. Αν σεβόσασταν τη λαϊκή βούληση σήμερα, αλλά και σε κάθε Ολομέλεια, θα έπρεπε να ήταν εδώ στα έδρανά τους οι παράνομα έγκλειστοι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής για να ασκούν απρόσκοπτα τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το νόμο. Έχετε καταστρατηγήσει το Σύνταγμα της Ελλάδος, κυβερνάτε παράνομα και θέλετε να μας πείτε ότι θα ελέγξετε τους εαυτούς σας για το όργιο διασπάθισης δημοσίου χρήματος. Πόσο υποκριτές είστε πια;

Τι διαβάζουμε ανάμεσα στα άλλα; Οι κρινόμενοι Βουλευτές και πολιτικά κόμματα είναι ταυτοχρόνως και οι κριτές στην Επιτροπή Ελέγχου. Είναι σαν να λέμε ότι θα πάμε να καταγγείλουμε την Γκουτζαμάνη στον εαυτό της, κατά Μπαλτάκου ομολογία.

Σαράντα χρόνια Μεταπολιτεύσεως, καταλήξατε στο συμπέρασμα ότι πρέπει να λάβετε τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα δάνεια που χορηγούνται σε πολιτικά κόμ-

ματα, συνασπισμούς και υποψηφίους δεν χρησιμοποιούνται για την παράκαμψη των κανονισμών πολιτικής χρηματοδότησης, εξακριβώνοντας ιδίως κατά πόσον τα δάνεια αποπληρώνονται σύμφωνα με τους όρους από τους οποίους χορηγήθηκαν.

Σ' αυτό εδώ το σημείο θέλω να τονίσω ότι ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή δεν έχει πάρει κανένα δάνειο από καμμία τράπεζα.

Αλήθεια, αυτά που ήδη χρωστάτε, αυτά που όλοι έχουμε γίνει μάρτυρες ότι μετατράπηκαν σε κότερα, βίλες, ομόλογα σε ξένους χρηματοπιστωτικούς οίκους, τι έχετε σκοπό να τα κάνετε; Θα αλλάξετε την επωνυμία των κομμάτων σας ούτως ώστε να μην επιστραφούν ποτέ στον ελληνικό λαό;

Ποιος εισαγγελέας θα ανασύρει από το συρτάρι την καταγγελία της Χρυσής Αυγής για τα «μαύρα ταμεία» του ΠΑΣΟΚ που καταθέσαμε μία ημέρα πριν συλλάβετε τον Αρχηγό της τρίτης πολιτικής δύναμης της χώρας κ. Νίκο Μιχαολιάκο; Ποιος;

Τώρα βέβαια, θυμηθήκατε και τα βιβλία τρίτης κατηγορίας. Πόσο δύσκολο ήταν να τα τηρήσετε στα τόσα χρόνια ρεμούλας; Ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή, από την πρώτη στιγμή που μπήκε στο Κοινοβούλιο τηρεί τέτοια βιβλία, προς απογοήτευση του καθεστώτος και των «παπαγάλων» του, που τόσο είχαν ανάγκη να βρεθεί μαύρο χρήμα και οικονομικές ατσθαλίες. Αλλά, επαναλαμβάνω και τονίζω: Το ΣΔΟΕ δεν βρήκε τίποτα επιλήψιμο.

Εσείς μπορείτε να κάνετε το ίδιο για τα κόμματά σας, να μας πείτε δηλαδή ότι τα ταμεία σας είναι σύμφωνα με το ΣΔΟΕ πεντακάθαρα; Όχι, βέβαια! Και δεν χρειάζεται το ΣΔΟΕ για κάτι τέτοιο. Έχουμε τον Τσουκάτο, που ομολόγησε το αίσχος ότι το ταμείο του ΠΑΣΟΚ «μπούκωνε» με γερμανικά μάρκα από τη «SIEMENS». Και έχετε το θράσος να μας κατηγορείτε. Ποιοι; Εσείς!

Η Χρυσή Αυγή δεν είναι κόμμα απατεώνων και κλεφτών. Η Χρυσή Αυγή την κομματική χρηματοδότηση δεν την μετέτρεψε σε λούσα, ταξίδια, βίλες και κότερα, αλλά παρείχε δωρεάν συσσίτια στον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό, που εσείς με την ασυδοσία σας καταστρέψατε και συνεχίζετε να καταστρέφετε.

Επίσης, η Χρυσή Αυγή προσφέρει δωρεάν ιατρική συνδρομή σε αυτούς που καταντήσατε να σας πληρώνουν ένα σωρό από εισφορές, για να βουλιάξετε τα ταμεία τους και να μην έχουν σήμερα δικαίωμα στη δωρεάν περίθαλψη.

Σε άλλο σημείο διαβάζουμε το εξής: «Εάν πολιτικό κόμμα ή συνασπισμός κομμάτων αρνείται να υπαχθεί ολικώς ή μερικώς και κατά οποιονδήποτε τρόπο στον έλεγχο τήρησης των υποχρεώσεων αυτών, θα στερηθεί κατ' αναλογία της παράλειψης και κατά την τελική κρίση της Επιτροπής Ελέγχου της κρατικής χρηματοδότησης που δικαιούται».

Μην μας πείτε ότι αυτό θα το επιβάλετε και στο ΚΚΕ. Και παρά τα όσα μας είπε ο κ. Παφίλης, και εγώ και ο κ. Γιοβανόπουλος, αλλά και ο ελληνικός λαός, δεν ξεχνάμε τη δήλωση της κ. Παπαρήγα, που είχε πει ότι δεν δέχεται να κάνουν έλεγχο στο ΚΚΕ.

Η Χρυσή Αυγή καταψηφίζει και δηλώνει πως μέσα σε ένα Κοινοβούλιο διαφθοράς και ανάμεσα σε κόμματα-άνωνυμες εταιρίες, αποτελεί το μοναδικό παράδειγμα τιμότητας και σωστής διαχείρισης των οικονομικών της, που μέχρι ενός σημείου αφορούσε και κρατικό χρήμα. Το χρήμα αυτό το σεβάστηκε, γιατί προερχόταν από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού και το μετέτρεψε σε κοινωνικό έργο, για να απαλύνει τα βάσανα των Ελλήνων, που εσείς δολοφονείτε με τα μνημόνια και καταστρέφετε με τα αιματηρά σας μέτρα.

Αύριο θα τοποθετηθούμε αναλυτικότερα επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πανούσης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως στόχος στον κλασικό και γενικά αποδεκτό ορισμό του κόμματος τίθεται η κατάληψη και η άσκηση της κρατικής εξουσίας, με ένταξη ή αντίθεση στο υπάρχον πολιτικό σύστημα.

Μια τέτοια όμως στόχευση δεν πρέπει να καταλήγει στη δημοκρατία του κράτους των πολιτικών κομμάτων ή στη δημοκρατία των κομμάτων. Η απόκλιση αυτή δεν αφορά μόνο στην ενδοκομματική δημοκρατία και τον ανέλεγκτο αρχηγισμό, αλλά επε-

κτείνεται και στην έλλειψη διαφάνειας, σε σχέση με τα οικονομικά των κομμάτων: κρατική οικονομική ενίσχυση, υπόλογη διαχείριση, δημοσιότητα. Και αυτό ως ένα θεσμικό αντίβαρο στην ελευθερία ίδρυσης κομμάτων.

Η συνταγματική αρχή της υποχρέωσης διαφάνειας θέτει ποσοτικά όρια, όπως τα ανώτατα όρια δαπανών και ποιοτικά, όπως η απαγόρευση ορισμένων μορφών προεκλογικής προβολής, με κυρώσεις που φτάνουν μέχρι την έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα.

Και ιδού το ερώτημα: Κρατική οικονομική ενίσχυση, για να λειτουργήσει απρόσκοπτα και ηθικά η δημοκρατία στις εκλογές, ή κρατική χρηματοδότηση για να λειτουργήσουν τα κόμματα χωρίς άδηλους πόρους;

Η διαφθορά και η διαπλοκή εισέρχονται στο πολιτικό πεδίο. Γιατί; Λόγω του ανταγωνισμού των κομμάτων και των Βουλευτών; Δεν το πιστεύω. Νομίζω ότι συνιστά εγγενή παθογένεια του πολιτικού συστήματος και της ποιότητας της δημοκρατίας μας. Εξ ου και ο έλεγχος των οικονομικών παραμένει ένα βήμα μετέωρο, καθώς πηγές χρηματοδότησης, σπόνσορες, μυστικές συμφωνίες, συμψηφισμοί παρανομιών, παροχές και διευκολύνσεις ανώνυμων υποστηρικτών θολώνουν το τοπίο.

Κέντρα ισχύος οικονομικών ομάδων και συμφερόντων επηρεάζουν τα κόμματα, προσθέτοντας ή αφαιρώντας στοιχειώδη υλικά μέσα λειτουργίας τους ή πρωμοδοτώντας ορισμένους Βουλευτές της αρεσκείας τους. Έτσι, μετατοπίζουν το κέντρο λήψης των πολιτικών αποφάσεων.

Από την άλλη, το κράτος μπορεί να διευκολύνει, αλλά όχι να συντηρεί τα ανεξάρτητα, ούτως ειπείν, κόμματα.

Κατά την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων πρέπει να τηρείται η αρχή της ισότητας των ευκαιριών, αναλογικά με το άρθρο 4 παράγραφο 1 και 2 του Συντάγματος, ακόμα, όμως και στις έμμεσες χρηματοδοτήσεις, ΜΜΕ, τέλη, υποδομές και λοιπά.

Προϋποθέσεις είναι: Η αποσαφήνιση της νομικής και όχι πολιτικοκοινωνικής έννοιας του όρου κόμμα που σε κάθε περίπτωση είναι μία οργάνωση που υπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος καθώς και η επιτροπή και η συμμετοχή του κόμματος στη διαμόρφωση της κρατικής βούλησης, αλλά όχι στη διαμεσολάβηση για ιδιωτικά συμφέροντα.

Λέμε όχι, λοιπόν, σε κόμματα τζακιών με σκανδαλώδεις δωρεές, παροχές, και ωφελήματα.

Το δημοκρατικό παιχνίδι έχει ανάγκη από κανόνες. Κανόνες, όμως, που αφορούν αρχικά τον έλεγχο των κυβερνώντων ή όσων κυβέρνησαν και δεν πρέπει να κατηγορούνται για ύποπτες συναλλαγές τα αριστερά κόμματα που δεν κυβέρνησαν ποτέ.

Να μου επιτρέψετε να συνδέσω το πολιτικό χρέος με τη διαφθορά. Οι σύγχρονες καπιταλιστικές δημοκρατικές κοινωνίες έχουν προσβληθεί από μία δομική διαφθορά, η οποία άλλοτε λειτουργεί παράλληλα και άλλοτε αντίθετα με τους θεσμούς της πολιτείας, ακόμα και μέσα στα κόμματα. Σε κάθε περίπτωση, η διαφθορά καθρεφτίζει τη σύγκρουση αξιών, σύγκρουση ανάμεσα στις αξίες της δημοκρατίας και τις αξίες της αγοράς.

Η πολιτική ελίτ δεν ιδρώνει ιδιαίτερα με τις παράνομες οικονομικές ενισχύσεις επ' ανταλλάγματι. Και αυτό διότι η διαφθορά προϋποθέτει δόλο και συμπαιγνία, αλλά και μια αντίληψη ότι στο κάτω-κάτω δεν βλάπτει και κανέναν. Αυτή είναι η κουλτούρα της διαφθοράς, μια στρέβλωση των αξιών, δημόσιοι λειτουργοί και πολίτες που αποκτούν σταδιακά μία ιδιόρρυθμη «συνείδηση δικαίου» -εντός εισαγωγικών- όταν διαφθείρουν ή διαφθείρονται.

Μολονότι η διαφθορά εντάσσεται στα κρατικά εγκλήματα ή στα εγκλήματα του κράτους, αφού πέραν της κατάκτησης της εξουσίας συμπεριλαμβάνει τον πελατειασμό και το νεοπατρογονισμό, για πολλούς πολιτικούς θεωρείται εργαλείο της δημοκρατικής λειτουργίας. Κοινή θεώρηση είναι ότι το κράτος είναι ιδιοκτησία μιας ελίτ, η οποία το διαχειρίζεται κατά βούληση, κομματική, παρειακή, οικογενειακή.

Σε ένα νομικό πλαίσιο όπου όλα επιτρέπονται, η διαφθορά χάνεται και από παράβαση μετατρέπεται σε συναλλαγή, σε θεσμό αναγκαίο για τη φιλελεύθερη οικονομία, την ανάπτυξη, την παρακοσμοποίηση. Αυτή η αντίληψη συνδέεται άρρηκτα με την πολιτική μηχανή, που έχει στηθεί και συγκροτηθεί σε κάθε χώρα. Η πολιτική μηχανή προϋποθέτει μία ιδεολογική οργάνωση, που εν-

διαφέρεται για τα οφέλη των μελών της και συνδέεται ευθέως με τη διαφθορά. Ο άτυπος χαρακτήρας αυτής της μηχανής –που μπορεί να είναι και κόμμα- επιτρέπει σχέσεις ανταλλαγών και εξυπηρετήσεων καιροσκοπικού, κατά βάσει, χαρακτήρα.

Τα τελούμενα εγκλήματα των ισχυρών δεν θα μπορούσαν να διαπραχθούν, αν η πολιτική δεν ασκείτο και παράνομα, αν η ανομία δεν είχε κατακλύσει τους κομματικούς μηχανισμούς και αν η διαπλοκή δεν νομιμοποιούσε τόσο τη νομιμοφανή, όσο και την παράνομη δραστηριότητα των διαφόρων κύκλων και κυκλωμάτων, ένα κράτος δηλαδή μέσα στο κράτος. Από τη διακίνηση επιρροής ή τις διευκολύνσεις μέχρι την πολιτική διαφθορά η απόσταση δεν είναι μεγάλη.

Το ίδιο ισχύει, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι και για τη νομοθετική ή διοικητική διαφθορά, η οποία σηματοδοτεί τη διαπλοκή της πολιτικής με τους οικονομικούς παράγοντες. Οποιοδήποτε χρησιμοποιούμε προνόμιο, στην πραγματικότητα λειτουργεί, όχι μόνο σε βάρος της ισότητας, αλλά και υπέρ της περαιτέρω εξασθένησης των ήδη ανίσχυρων. Γι' αυτό, πέραν της νομοθεσίας, χρειάζεται μια μακρόπνοη πολιτική αντιδιαφθοράς.

Ο έλεγχος ανατίθεται συνήθως σε υπηρεσίες –ΣΔΟΕ- σε μεσολαβητή συνήγορο –Ομπουτσμαν- ή σε ανώτατο όργανο – Ελεγκτικό Συνέδριο- αλλά πάντοτε περνάει μέσα από τη Βουλή και τα δικαστήρια. Αν οι Βουλευτές και οι δικαστές δεν διατηρούν την ακεραιότητά τους, τότε ο φαύλος κύκλος δεν θα κλείσει ποτέ.

Κάθε κράτος, πρέπει, λοιπόν, κατ' αρχάς, να αντιμετωπίσει μόνο του την εσωτερική του διαφθορά, συντονίζοντας τις σχετικές υπηρεσίες και δράσεις. Το πώς, όμως, εξαρτάται από το γιατί, δηλαδή από το αν η πολιτική βούληση κάθαρσης είναι πραγματική, σχεδιασμένη και σταθερή, αν δηλαδή υπερβαίνει τον κίνδυνο της απονομιμοποίησης της εξουσίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πρέπει η δημοκρατία μας να χάσει τη μάχη της διαφάνειας. Ας θυμηθούμε όλοι τον όρο-σύμβολο «Γκλάσνοστ» στο δημόσιο βίο, ώστε να γενικευτεί η αντίληψη ότι όλη η πολιτική είναι διεφθαρμένη. Όμως, δεν πρέπει και να πιστέψουμε, στο τέχνασμα ότι μόνο οι ισχυροί διαθέτουν το προνόμιο να καταγγέλλουν τη διαφθορά, δηλαδή να πιστέψουμε το ότι αυτοί που άνοιξαν την πόρτα υποτίθεται πως τώρα κόπτονται να την κλείσουν. Ας κλείσουμε εμείς την πόρτα στη διαπλοκή και στη διαφθορά, όχι μόνο με νόμους, αλλά με μια πολιτική συμφωνία επί των αρχών, των κανόνων και των ορίων του πολιτικού συστήματος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Πανούση.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Λεονταρίδης για δέκα λεπτά.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, προκειμένου να συζητήσουμε τα ζητήματα που άπτονται της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων, των αιρετών αντιπροσώπων της Βουλής, καθώς και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κοντολογίς το λεγόμενο πολιτικό χρήμα.

Για τους περισσότερους Έλληνες πολίτες τα πολιτικά κόμματα συνιστούν μία μαύρη τρύπα χρηματοδότησης ενός αδιαφανούς μηχανισμού, ενός χώρου όπου οργιάζει η σπατάλη, η κακοδιαχείριση και ο νεποτισμός. Δεν μπορούμε, όμως, να ανechόμαστε άλλο τη διαιώνιση ενός συστήματος, που φέρει βαρύ το στίγμα της διαφθοράς. Δεν μπορούμε να απαιτούμε από τους άλλους να αλλάξουν, όταν εμείς οι ίδιοι, ως μέλη πολιτικών κομμάτων και ως Βουλευτές επιθυμούμε να παραμένουμε οι ίδιοι. Σε μια Ελλάδα που αλλάζει, σε μία περίοδο κατά την οποία οι τομές στη δημόσια διοίκηση πρέπει να δίνουν το στίγμα των θετικών αλλαγών στη χώρα, θα πρέπει να επιζητήσουμε τη συζήτηση για τη διαφάνεια του πολιτικού συστήματος. Θα πρέπει να κάνουμε, όχι μία συζήτηση για τη συζήτηση, αλλά για να βρούμε και να δώσουμε στον δοκιμαζόμενο από την οικονομική κρίση Έλληνα απαντήσεις.

Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάλληλη στιγμή, για να αρχίσει η συζήτηση για τη διαφάνεια του πολιτικού συστήματος. Η συζήτηση

αυτή δεν μπορεί να μην ξεκινά από τα οικονομικά των κομμάτων. Τώρα που η κρίση αρχίζει να αποτελεί παρελθόν και να βλέπουμε πλέον φως στο βάθος του τούνελ, δεν μπορούμε εμείς να επιζητούμε το σκοτάδι. Ως εκ τούτου, η ανάληψη της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας αποτελούσε μονόδρομο ως μία απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας να γνωρίζει πού δαπανώνται τα χρήματά της μέχρι και το τελευταίο ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, για άλλη μία φορά, να επισημάνω ότι η προσπάθεια νοικοκυρέματος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων ξεκίνησε με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος οραματίστηκε μία διαδικασία κρατικής χρηματοδότησης με διαφανή και αυστηρότερα κριτήρια και προαπαιτούμενα, με διαφάνεια στην ιδιωτική χρηματοδότηση και αυστηρό έλεγχο των εισροών και των εκροών του πολιτικού χρήματος, με γνώμονα την απομείωση της κρατικής χρηματοδότησης.

Μέχρι σήμερα, οι πόροι των κομμάτων προέρχονται από τρεις κυρίως πηγές: τον κρατικό προϋπολογισμό, τις εισφορές των μελών και τη χρηματοδότηση των ιδιωτών. Ενώ ο πρώτος πόρος είναι απολύτως ελεγχόμενος, για τον δεύτερο και για τον τρίτο υπήρχαν πάντοτε αμφιβολίες, σχετικά με την προέλευση των χρημάτων, τις δοσοληψίες και την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων.

Το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς επιχείρησε, μέσω θεσμικών παρεμβάσεων –μερικές φορές και εμβολωματικών- να ελέγξει το μέγεθος και τον τρόπο χρηματοδότησης των κομμάτων, καθώς και της χρήσης που αυτή ετύγχανε, με απώτερο στόχο την αντιμετώπιση της οικονομικής και κατ' επέκταση της πολιτικής διαφθοράς. Πολλά βήματα έγιναν προς τη σωστή κατεύθυνση, όμως κάποια αγκάθια παραμένουν ακόμα. Η μεγάλη πρόκληση είναι η ανάταξη και η αναζωογόνηση του πολιτικού συστήματος, προκειμένου να εμπεδωθεί ένα κλίμα θετικών προσδοκιών από τον ελληνικό λαό. Προς την κατεύθυνση αυτή η Κυβέρνηση βρίσκεται συνεχώς στην πρώτη γραμμή της μεγάλης εθνικής προσπάθειας για την ενίσχυση της διαφάνειας.

Το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί να γυρίσει σελίδα στη διαδικασία χρηματοδότησης των κομμάτων, κάτι που αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα για την Κυβέρνηση. Επιχειρείται η μετατροπή των ροών μαύρου χρήματος σε νόμιμες και φανερές χρηματοδοτικές ροές. Συνεπώς, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποτελεί μία ολοκληρωμένη πρόταση για τα οικονομικά των πολιτικών κομμάτων, με βάση τη διεθνή και ευρωπαϊκή εμπειρία και με εγγυήσεις απόλυτης διαφάνειας.

Το σχέδιο νόμου φιλοδοξεί να επιφέρει σαρωτικές αλλαγές. Εδράζεται σε δύο βασικούς πυλώνες: Ο πρώτος εξ αυτών στοχεύει στην απομείωση του συνόλου της κρατικής χρηματοδότησης προς τα πολιτικά κόμματα. Ο δεύτερος φιλοδοξεί να απογαλακτίσει τα κόμματα από τον κρατικό κορβανά. Τα τελευταία χρόνια ούτως ή άλλως η χρηματοδότηση είχε περιοριστεί δραματικά, λόγω της οικονομικής κρίσης. Το νέο όμως νομοσχέδιο ελαττώνει περαιτέρω τα ποσοστά κρατικής χρηματοδότησης και θέτει νέες βάσεις για περισσότερη διαφάνεια και λογοδοσία στα οικονομικά των κομμάτων.

Ειδικότερα, μειώνονται τα ποσοστά, τόσο της τακτικής χρηματοδότησης από 1,02% των τακτικών εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού του αντίστοιχου οικονομικού έτους σε 0,05% των πραγματοποιηθέντων καθαρών εσόδων του ετήσιου κρατικού απολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, όσο και της εκλογικής κρατικής χρηματοδότησης προς τα πολιτικά κόμματα από 0,022% των τακτικών εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού του αντίστοιχου οικονομικού έτους σε 0,008% των πραγματοποιηθέντων καθαρών εσόδων του ετήσιου κρατικού απολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους.

Το ποσοστό κρατικής χρηματοδότησης για ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς παραμένει σταθερό στο 0,001%. Αντί των τακτικών εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού θα υπολογίζεται επί των πραγματοποιηθέντων κρατικών εσόδων του ετήσιου κρατικού απολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους.

Οι διατάξεις αυτές στόχο έχουν να διαφαλίσουν το ότι η κρατική χρηματοδότηση, που δίνεται για ερευνητικούς και επιμορ-

φωτικούς λόγους, διοχετεύεται από τα κόμματα και τους συνασπισμούς στα νομικά πρόσωπα για αυτό το σκοπό και ότι δεν γίνεται διασπίθιση του δημοσίου χρήματος. Μόνο με αυτό τον τρόπο το πολιτικό σύστημα θα εξαλείψει φαινόμενα που σπέρνουν στους κόλπους της ελληνικής κοινωνίας την απογοήτευση και την καχυποψία για τα δρώμενα στο δημόσιο βίο.

Με πνεύμα ενίσχυσης της λογοδοσίας και της διαφάνειας, το προτεινόμενο νομοσχέδιο ορίζει ότι όλες οι συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών και πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών κομμάτων διενεργούνται μέσω ενός έως τριών τραπεζικών λογαριασμών, οι οποίοι τηρούνται σε τρία πιστωτικά ιδρύματα της επιλογής τους, τα δε έσοδα και οι δαπάνες των νομικών προσώπων που λειτουργούν υπό την ομπρέλα των πολιτικών κομμάτων ή συνασπισμών κομμάτων διακινούνται μέσω ενός ή δυο τραπεζικών λογαριασμών. Θεσπίζεται επιπλέον υποχρέωση γνωστοποίησης στην Επιτροπή Ελέγχου της ύπαρξης των συγκεκριμένων τραπεζικών λογαριασμών.

Θα αναρωτηθεί κάποιος: Γιατί να γίνουν όλες αυτές οι θεσμικές παρεμβάσεις και μάλιστα τώρα. Για τον απλό λόγο ότι η χρηματοδότηση των κομμάτων δεν μπορεί να αποτελεί πανηγύρι για τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και ούτε είναι διαγωνισμός για το ποιος θα δώσει τα περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια ακόμα ρηξικέλευθη ρύθμιση του νομοσχεδίου είναι ότι η χρηματοδότηση γίνεται στους τραπεζικούς λογαριασμούς με ονομαστικές καταθέσεις πλέον ή με όποια άλλη μέθοδο επιτρέπει τη σύνδεση του προσφερόμενου ποσού με κάποιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο μπορεί να ταυτοποιηθεί.

Τα ανώνυμα κουπόνια αποτελούν πλέον παρελθόν και καθίσταται υποχρεωτική στο εξής η αναγραφή στο σώμα του κουπονιού του ονοματεπώνυμου και ο αριθμός φορολογικού μητρώου ή του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας του αγοραστή-χρηματοδότη. Δεν πρέπει να φοβόμαστε την ονομαστικοποίηση των εισφορών. Δεν αποσκοπεί στο φακέλωμα των πολιτών, όπως ισχυρίζονται κάποιοι, αλλά στην καθάρτητα και την εξυγίανση των διαδικασιών χρηματοδότησης.

Το παρόν σχέδιο νόμου, στο πλαίσιο της απαγόρευσης χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων από φυσικά πρόσωπα, που δεν φέρουν την ελληνική ιθαγένεια, επεκτείνει την απαγόρευση και στα νομικά πρόσωπα, που δεν έχουν την έδρα τους στην ελληνική επικράτεια. Επιπροσθέτως, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου δεν μπορούν να χρηματοδοτούν πολιτικά κόμματα. Αντιθέτως, για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου αίρετα η απαγόρευση και μπορούν πλέον να έχουν χρηματοδότη, πλην όμως αυτών που ασκούν δημόσια εξουσία, για ευνόητους λόγους.

Αξίζει να υπομνήσουμε ότι το παρόν σχέδιο νόμου απαγορεύει τη χορήγηση δανείων από τις τράπεζες προς τους δικαιούχους κρατικής χρηματοδότησης με εγγύηση την κρατική χρηματοδότηση πέραν του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Με αυτό τον τρόπο δίδεται ένα τέλος στον υπέρμετρο δανεισμό των κομμάτων και αποφεύγεται η αποπληρωμή των δανειακών τους υποχρεώσεων βάσει της προσδοκίας μελλοντικής χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Στην προσπάθεια εξάλειψης του φαινομένου χάλκευσης της λαϊκής βούλησης, της δωροδοκίας και του κομματικού εξανδραποδισμού, απαγορεύεται πλέον τα πολιτικά κόμματα να χορηγούν εισιτήρια μετακίνησης σε ετεροδημότες κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Με τον τρόπο αυτό ο πολίτης αποδεσμεύεται από εξαρτήσεις που δημιουργούν αυτού του είδους οι παροχές.

Ασφαλώς, όλη αυτή η διαδικασία ελέγχου θα αποτύγχανε χωρίς ένα ενισχυμένο ειδικό όργανο ελέγχου. Προς τούτο, το παρόν νομοσχέδιο ενδυναμώνει ακόμα περισσότερο την ανεξαρτησία της Επιτροπής Ελέγχου. Στη σύνθεσή της δεν συμμετέχουν πλέον οι εκπρόσωποι των κομμάτων, οι οποίοι λόγω του διττού ρόλου τους αντιμετώπιζαν έντονες συγκρούσεις συμφερόντων.

Με λίγα λόγια, βάζουμε τέλος στο καθεστώς ελέγχου των πολιτικών από τους ίδιους τους πολιτικούς. Σταματάει δηλαδή η πρακτική του «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει». Η προσπάθεια για

εξορθολογισμό και ενίσχυση της προστιθέμενης αξίας της ελεγκτικής δραστηριότητας της επιτροπής είναι διαρκής και έντονη.

Η επιτροπή έχει πλέον στη διάθεσή της περισσότερα εργαλεία για ενδεδειγμένο και πιο εστιασμένο οικονομικό έλεγχο, καθιστώντας αποτελεσματικότερο τον ελεγκτικό της ρόλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς είναι διάχυτη στην ελληνική κοινωνία η εντύπωση ότι το πολιτικό σύστημα στη χώρα μας είναι αφετηρία πολλών προβλημάτων και δεινών σε αυτή τη χώρα, ότι ο Βουλευτής είναι εξ ορισμού κλέφτης και ότι –αν δεν το γράφει στο DNA του– σίγουρα ασχολούμενος με το χώρο, αναπόφευκτα θα γίνει.

Αυτή, λοιπόν, η εντύπωση πρέπει να αλλάξει άρδην. Πρέπει εμείς να αποτελέσουμε τη λύση κι όχι το πρόβλημα. Πρέπει να βγούμε μπροστά στις αλλαγές, που θα πρέπει να συνεχιστούν στη χώρα. Πρέπει να δώσουμε το στίγμα των αλλαγών ουσίας κι όχι εντυπώσεων που συντελούνται στη χώρα. Η Ελλάδα μας έχει ανάγκη από πράξεις.

Αυτό περιμένει να διαπιστώσει ο Έλληνας. Περιμένει να δει ανθρώπους, που πραγματικά νοιάζονται για το παρόν του και το μέλλον των παιδιών του. Η διαφάνεια και η λογοδοσία δεν πρέπει να μένει στα λόγια. Πρέπει και να αποδεικνύεται.

Ήρθε η ώρα να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της κοινωνίας και να αλλάξουμε την εντύπωση που επικρατεί για την πολιτική και τους πολιτικούς, όχι ως μία ευχή και επιθυμία, αλλά ως πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Επιφέροντας καίριο πλήγμα στο φαινόμενο του μαύρου χρήματος, θα εξυγιάνουμε το πολιτικό σύστημα και θα κάνουμε ένα σημαντικό βήμα στην ανάκτηση της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού. Μόνο με αυτό τον τρόπο θα κάνουμε πράξη τον νέο πολιτικό και δημοκρατικό πολιτισμό που όλοι ευαγγελιζόμαστε. Εάν δεν το πράξουμε, η ιστορία θα είναι πολύ αυστηρή μαζί μας. Θα χάσουμε μία μεγάλη ευκαιρία να γυρίσουμε σελίδα για τη χώρα μας και να δώσουμε ελπίδα στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Για πολύ λίγα λεπτά, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε δεκαπέντε λεπτά. Όσο θέλετε εσείς θα χρησιμοποιήσετε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Όχι, γιατί θα μιλήσει μετά ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος.

Κύριε Υπουργέ, αναμφισβήτητα, η λειτουργία του πολιτικού συστήματος έχει τεράστια ρήγματα, αναφορικά με το ζήτημα της οφειλόμενης διαφάνειας, που πρέπει να εξασφαλίζεται.

Θέλω όμως να επαναλάβω ότι το πρόβλημα του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης του τόπου είναι αναμφίβολα θεσμικό, αλλά ταυτόχρονα είναι και πολιτικό και η αντιμετώπιση πρέπει να γίνεται και στα δύο επίπεδα.

Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι το νομοσχέδιο αποτελεί μία προσπάθεια καλής θέλησης, αλλά από την ώρα που θα υπάρξει ως νομοθετική ρύθμιση, ας μην ελπίσουμε ότι αυτά τα ρήγματα θα κλείσουν. Και δεν θα κλείσουν αυτά τα ρήγματα διότι το μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, είναι ότι υπάρχει πρόσδεση μεγάλου μέρους της λειτουργίας του πολιτικού συστήματος σε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα και σε συγκεκριμένες, επίσης, ομάδες συμφερόντων.

Για παράδειγμα, η προνομιακή αντιμετώπιση κάποιου κόμματος ή κάποιων κομμάτων από αυτά τα οργανωμένα συμφέροντα, τα οποία εξασφαλίζουν την εύκολη πρόσβαση, κύριε Υπουργέ, στις δημόσιες προμήθειες, θα έχει αντάλλαγμα. Και το αντάλ-

λαγμα αυτό ξέρετε ότι δεν αποτιμάται κατ' ανάγκη χρηματικά, διότι έχει προηγηθεί το δούναί και λαβείν, εκείνο το οποίο εξυπηρετεί από τη μία μεριά αυτά τα οργανωμένα συμφέροντα και από την άλλη –ως αντάλλαγμα επαναλαμβάνω- εξυπηρετεί εκείνους που προσφέρουν την ευκολία πρόσβασης σε προνομιακούς χώρους συμφερόντων.

Κύριε Υπουργέ, είναι ακριβό το πολιτικό σύστημα χρηματικά αποτιμώμενο. Στοιχίζει πάρα πολλά η λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Και βεβαίως, στοιχίζει πολύ περισσότερο, σήμερα, με δεδομένη την οικονομική πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας και ειδικότερα εκείνων των στρωμάτων που δεινοπαθούν, κατά κυριολεξία.

Επαναλαμβάνω ότι αντιλαμβάνομαι τη νομοθετική σας πρωτοβουλία ως μία προσπάθεια καλής θέλησης, αλλά δεν λύνεται το πρόβλημα. Για πείτε, για παράδειγμα, πώς θα ελέγχετε την αναγκαιότητα των δαπανών; Πώς θα ελέγχετε κάθε φορά αν χρειάζονται ή δεν χρειάζονται οι συγκεκριμένες δαπάνες για τη λειτουργία του κόμματος ή των κομμάτων; Εάν δεν μπει περιορισμός στις δαπάνες των κομμάτων, εάν δεν τεθεί ένα όριο, είναι βέβαιο ότι πάντοτε θα αναζητούνται οι δρόμοι διαφυγής από τον οποιοδήποτε έλεγχο αποφασίσουμε σήμερα με το συζητούμενο νομοθέτημα.

Θέλετε να επικαλεστώ παραδείγματα, για να δείξω ακριβώς αυτούς τους δρόμους διαφυγής; Ο οποιοσδήποτε πολίτης, κύριε Υπουργέ, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, μια μικρομεσαία επιχείρηση, για να πάει να πάρει δάνειο από την τράπεζα, πρέπει να προσφέρει ενυπόθηκες εγγυήσεις.

Σας ερωτώ και επικαλούμαι την ειλικρίνεια που σας διακρίνει: Γνωρίζετε κόμματα που να έχουν πάρει δάνειο και να έχουν προσφέρει ενυπόθηκη εγγύηση όταν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βεβαίως...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): ...εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κι εμείς!

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Αφήστε το θέμα των Γραφείων της Κουμουνδούρου. Είναι μια άλλη ιστορία...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Γιατί είναι άλλη ιστορία;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Αφήστε το. Είναι μια άλλη ιστορία, που θα μου επιτρέψετε να πω ότι τη γνωρίζω πάρα πολύ καλά.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Αυτά είναι δικά σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Πείτε μου το εξής: Μέσα στην πλήρη οικονομική άπνοια πώς έχουν τη δυνατότητα κάποια κόμματα να παίρνουν δάνεια από τις τράπεζες και μάλιστα, να παίρνουν δάνεια χωρίς τις προϋποθέσεις, εκείνες που επιβάλλονται ως προαπαιτούμενα για τον κάθε δανειολήπτη, επαναλαμβάνω, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου;

Δημιουργείται μια Επιτροπή Ελέγχου που -πράγματι, έχετε δίκιο- έχει μεγαλύτερη την παρουσία εκπροσώπων της δικαιοσύνης από εκείνη των Βουλευτών. Γιατί δεν δίδετε δικαίωμα σε αυτή την Επιτροπή Ελέγχου, χωρίς κανένα περιορισμό να μπορεί να ελέγχει και το Χρηματιστήριο και τις τράπεζες, χωρίς την επίκληση από τη μεριά αυτών των ιδρυμάτων του όποιου απορρήτου; Πώς να ελεγχθούν αυτά τα πράγματα, εάν η Επιτροπή Ελέγχου δεν έχει τη δυνατότητα να μπει μέσα στο νομικό πρόσωπο που λέγεται Χρηματιστήριο ή λέγεται Τράπεζα ή όπως αλλιώς και να κάνει έλεγχο χωρίς κανένα περιορισμό απορρήτου; Δώστε του. Εμείς σας έχουμε καταθέσει τροπολογία και περιμένω να την κάνετε αποδεκτή.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, συνεπής προς εκείνο που σας είπα για τα πέντε λεπτά, θέλω να πω ότι δεν μπορεί να ελέγξει, κύριε Υπουργέ -και δεν το λέω για να σας πω να αποσύρετε το νομοσχέδιο- όλα εκείνα που γίνονται κάτω από το τραπέζι. Γνωρίζει ο κοινός νους ότι είναι εύκολη η συναλλαγή κάτω από το τραπέζι χωρίς τα ονομαστικοποιημένα κουπόνια, χωρίς τους

τραπεζικούς λογαριασμούς, πολλά δε μάλλον όταν δεν τίθεται περιορισμός δαπανών για όλα τα κόμματα, βεβαίως κατά την αναλογία που έχουν στη βάση του εκλογικού αποτελέσματος.

Θέλετε να απαριθμήσω συγκεκριμένα γεγονότα και συγκεκριμένα στοιχεία, για να σας πω ότι αυτές οι υπέρογκες δαπάνες που γίνονται είτε με μισθώσεις αιθουσών, είτε με άλλες δραστηριότητες, είτε με άλλες φαραωνικές φιάστες στοιχίζουν πάρα πολύ; Βεβαίως, αυτά πρέπει να καλυφθούν.

Επανερχομαι στο θέμα των δανείων, εξ ου και η επιμονή του ειδικού αγορητή, του κ. Κυρίτση. Θα μας πείτε επιτέλους για τα δάνεια; Εξυπηρετούνται αυτά τα δάνεια στις τράπεζες; Είναι κόκκινα δάνεια ή μήπως δεν είναι κόκκινα δάνεια, διότι αναχρηματοδοτούνται από τις ίδιες τράπεζες για να μην καταταγούν στον κατάλογο των επισφαλών δανείων;

Αυτά, διότι αν θέλουμε να κάνουμε βαθιά τομή -και θέλω να πιστεύω ότι και εσείς θέλετε τη βαθιά τομή- στο ζήτημα, πρέπει να εξασφαλιστούν εκείνες οι δικλίδες οι οποίες είναι εξαιρετικά αναγκαίες -επαναλαμβάνω- και πάντοτε με την επισήμανση ότι είναι ανοιχτός ο δρόμος για παρανομίες, είναι ανοιχτός ο δρόμος για χρηματισμούς, κάτω από το τραπέζι.

Τέλος, όχι γιατί έχω ολοκληρώσει την κλίμακα των θεμάτων που έχουν σχέση με το πολιτικό χρήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν υπάρξουν ριζικές αλλαγές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος -εκεί και η αλλαγή του εκλογικού νόμου, εκεί και η απλή αναλογική, εκεί και η κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, εκεί βεβαίως και η λειτουργία του Βουλευτή, των Βουλευτών, των κομμάτων- δεν πρόκειται να έχουμε την αναγκαία ρύθμιση, προκειμένου να εξασφαλίζεται η διαφάνεια. Το γνωρίζω.

Αυτά που σας λέω δεν είναι απαισιόδοξα. Αντίθετα, είναι διεκδικήσεις που πρέπει όλοι μαζί να τις εξασφαλίσουμε, διότι δεν είναι όλοι το ίδιο. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε τον ισοπεδωτικό λόγο να είναι ο Βουλευτής ή τα κόμματα συνώνυμα του χρηματισμού. Επαναλαμβάνω ότι δεν ισοπεδώνω και δεν γενικεύω, αλλά δεν μπορώ να λειώσω χωρίς να πω ξανά τί θα γίνει -γι' αυτό σας είπα ότι είναι πολιτικό το ζήτημα- με την πρόσδεση μέρους της λειτουργίας του πολιτικού συστήματος σε μεγάλα προνομιακά οργανωμένα συμφέροντα και οργανωμένες οικονομικές ομάδες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κουβέλη.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε παρέμβαση ή να πάρετε κανονικά τον λόγο;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, ή ήθελα να δώσω μία απάντηση στον κύριο Πρόεδρο προς αποφυγήν δημιουργίας εντυπώσεων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Επομένως, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά, προκειμένου να κάνετε την παρέμβασή σας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ... επειδή βλέπω ότι είστε στο πνεύμα του κ. Βούτση, ο οποίος έκανε πάλι θέμα για τα δάνεια της Νέας Δημοκρατίας, ακούστε, κύριοι, για να το ξεκαθαρίσουμε...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι δεν είχα τη δυνατότητα να ακούσω τον κύριο Βούτση, αλλά αν ο κ. Βούτσης είπε αυτά τα οποία είπα, είναι ακόμα καλύτερα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Σας άκουσα με προσοχή. Βλέπω ότι υπήρξε μία σύμπτωση των απόψεών σας μ' αυτά που είπε ο κ. Βούτσης για το θέμα των δανείων της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω να με ακούσετε, κύριοι, για να είμαστε ξεκαθαροί.

Είπατε, κύριε Βούτση, όπως πληροφορούμαι...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Προηγήθηκε ο κ. Κυρίτσης, ο ειδικός αγορητής μας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας παρακαλώ, κύριοι. Σεβαστείτε τα δύο λεπτά που έχω ως Υπουργός. Σας άκουσα με θρησκευτική ευλάβεια. Γιατί θορυβείστε;

Κύριε Βούτση –απαντών ταυτόχρονα, για να απαντήσω και στον κύριο Πρόεδρο- είπατε το πρωί, απ' ό,τι πληροφορούμαι –και μετά ζητήσατε συγγνώμη- ότι η Νέα Δημοκρατία δήθεν πήρε δάνειο το 2013. Μετά τα μαζέψατε –έτσι πληροφορούμαι- και ζητήσατε συγγνώμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Πληροφορηθείτε καλά. Μέχρι να δοθεί ο ισολογισμός που δόθηκε στον γραμματέα σας...

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Βούτση, όποια δάνεια έχει πάρει η Νέα Δημοκρατία, τα έχει πάρει με διαφάνεια. Εξυπηρετεί τα δάνειά της, όπως εξυπηρετεί και οποιαδήποτε άλλα χρέη της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Με νέο δανεισμό;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας παρακαλώ, κύριε Βούτση, αφήστε με να μιλήσω! Επιτέλους, σεβαστείτε κάποιους όρους του Κοινοβουλίου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Μην εκνευρίζεστε.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Επαναλαμβάνω ότι όποια δάνεια έχει πάρει η Νέα Δημοκρατία, τα εξυπηρετεί. Το πρωί, απ' όσο πληροφορούμαι, βγήκατε σε κάποιο ραδιοφωνικό και είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία πήρε δάνειο το 2013. Αυτό διαψεύστηκε. Από εκεί και πέρα, κύριε Βούτση, εδώ είμαστε να συζητήσουμε ό,τι άλλο θέλετε. Μην προσπαθείτε, όμως, να δημιουργείτε εντυπώσεις μέσα στο πνεύμα των τελευταίων ημερών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Εσείς κρίνεστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Βλαχογιάννης για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ πιο σύντομος.

Έχουμε ένα σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση, που μπορεί να μην είναι το καλύτερο, αλλά είναι καλύτερο απ' αυτό που υπήρχε ως νομοθετικό πλαίσιο, γιατί εισάγει καινοτόμες διατάξεις. Κυρίως έχουμε τη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στους κυβερνητικούς το χρονόμετρο δεν το βάζετε, έτσι δεν είναι;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχουμε τη συμμετοχή δύο δικαστικών λειτουργών και δύο πολιτικών μέσα στην πενταμελή επιτροπή. Αυτό είναι ένα πάρα πολύ θετικό βήμα, το οποίο το Κοινοβούλιο θα πρέπει να το χαιρέτισε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Επίσης, μειώνεται η χρηματοδότηση προς τα πολιτικά κόμματα. Όλοι αυτό δεν λέγαμε μέχρι τώρα; Τώρα έρχεται. Είναι ένα θετικό βήμα και πρέπει να το χειροκροτήσουμε. Μπορεί να έχει κάποιος ενστάσεις για το αν έπρεπε να μειωθεί τόσο, περισσότερο ή λιγότερο. Κάποιοι μπορεί να είναι εντελώς αντίθετοι στη χρηματοδότηση των κομμάτων.

Εμείς πιστεύουμε ότι τα κόμματα αποτελούν θεσμό στο δημοκρατικό μας πολίτευμα, προβλέπονται από το ελληνικό Σύνταγμα και θα πρέπει να τα στηρίξουμε. Δεν πρέπει να είναι τα εξιλαστήρια θύματα, για να μπορεί οποιοσδήποτε πολίτης να λέει αυτά τα οποία λέει στις ιδιωτικές του συζητήσεις. Πρέπει να τα προστατεύσουμε, αλλά και τα κόμματα πρέπει να προστατευθούν. Θα προστατευθούν, όταν επικρατεί διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών τους, καθώς τα χρήματα που τους δίδονται υπό τη μορφή χορηγίας ή επιχορήγησης είναι χρήματα του ελληνικού λαού, αλλά και τα δάνεια που τους δίνονται –υπό τη μορφή που τους δίνονται τουλάχιστον μέχρι σήμερα- είναι έναντι μελλοντικών χρηματοδοτήσεων των κομμάτων.

Σ' ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία –το ξεκαθάρισε ο κύριος Υπουργός, αλλά το ξαναλέω, γιατί η επανάληψη είναι μήτηρ μάθησης- εξυπηρετεί όλα τα δάνειά της. Αν, όπως είπε ο κ. Βούτσης, τα εξυπηρετεί με νέα δάνεια, αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κακό. Ο νέος δανεισμός, για να εξυπηρετήσει ένα παλαιό δανεισμό, δεν είναι κακό. Αυτό υπάρχει σε όλους. Άρα και για ένα κόμμα δεν πρέπει να το απορρίπτουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αρκεί να γινόταν για όλους τους Έλληνες. Αυτό θέσαμε, κύριε Βλαχογιάννη.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αρκεί να εξυπηρετούνται. Με ποιο

τρόπο δίνουν οι τράπεζες τα δάνειά τους, είναι θέμα του τραπεζικού συστήματος. Εφόσον είναι φερέγγυο ένα κόμμα, προφανώς, η τράπεζα θα το χρηματοδοτήσει. Αν είναι αφερέγγυο, δηλαδή δεν έχει μέχρι τότε εξυπηρετήσει τις δανειακές του ανάγκες, προφανώς, η τράπεζα δεν θα του δώσει. Είναι σαν ένας πελάτης. Όταν ο πολίτης είναι κακοπληρωτής, δεν του δανείζει. Όταν είναι καλοπληρωτής, θα του δανείσει. Είναι απλά τα πράγματα.

Θα πω κάτι που είπε ο αξιότιμος κύριος Πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ, ο κ. Κουβέλης. Είπε ότι υπάρχει προνομαχική μεταχείριση κομμάτων και υποψηφίων από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας. Δεν αντιλέγει κανείς σε αυτό. Αυτό είναι ένα θέμα. Και είναι και αθέμιτος ανταγωνισμός, όχι μόνο μεταξύ κομμάτων, στο βαθμό που υπάρχει, αλλά μεταξύ και συνυποψηφίων στην ίδια εκλογική περιφέρεια. Κάποιοι υποψήφιοι έχουν μόνιμο στασίδι στα κανάλια και κάποιοι είναι αποκλεισμένοι. Κάποιοι υποψήφιοι έχουν τη δυνατότητα να απευθυνθούν στους πολίτες λίγο πριν από την έναρξη της προεκλογικής περιόδου, μέσω της τηλεόρασης, το ραδιοφώνου, ενώ κάποιοι δεν έχουν.

Αυτό είναι ένα θέμα, που δεν το αγγίζει το νομοσχέδιο. Υπάρχει ένα κενό. Θα πρέπει να το δούμε, κύριε Υπουργέ. Υπάρχουν περιθώρια να διορθώσουμε ό,τι μπορεί να διορθωθεί. Ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο.

Όμως, αυτή τη διαπίστωση του κυρίου Προέδρου τη δεχόμαστε ως καλοπροαίρετη. Όχι ότι τα κανάλια έχουν πονηρά σκοπό και προβάλλουν κάποιους. Απλά εμείς λέμε μια διαπίστωση, μια πραγματικότητα που υπάρχει, όμως, στο πολιτικό μας σύστημα. Επικρατεί και αθέμιτος ανταγωνισμός μεταξύ συνυποψηφίων της ίδιας εκλογικής περιφέρειας.

Τι γίνεται κάτω από το τραπέζι; Είναι ένα ερώτημα. Όλα είναι εντάξει, όπως τα λέει το νομοσχέδιο; Θα πάει κάποιος μέσα από τον τραπεζικό λογαριασμό, θα πληρώσει τις δαπάνες και όλα «μέλι-γάλα» και θα παρουσιαστούν δαπάνες 3.000 και 4.000 ευρώ για κάθε υποψήφιο; Είναι υποψήφιοι που κάνουν λιγότερες δαπάνες. Η πίστωση, όμως, βράδι ότι είναι υποψήφιοι που κάνουν δαπάνες με πολλά μηδενικά πίσω, χιλιάδες ευρώ. Το μεγάλο ερώτημα είναι πώς τις ελέγχει αυτές τις δαπάνες το πολιτικό σύστημα; Τα λίγα μπορείς να τα ελέγξεις. Τα πολλά δεν ξέρω αν μπορείς να τα ελέγξεις.

Θα πρέπει να το συζητήσουμε, κύριε Υπουργέ, σε ένα άλλο νομοσχέδιο, γιατί ξέρουμε τι ζητάνε τα τοπικά κανάλια, ξέρουμε τι ζητάνε τα τοπικά μέσα ενημέρωσης. Μέχρι και ιστοσελίδες τώρα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, έχουν μπει στο παιχνίδι.

Κάποια στιγμή πρέπει να προστατευθούμε όλοι, για να είναι οι όροι του προεκλογικού αγώνα ισότιμοι. Με αυτήν την έννοια το λέω. Ο καθένας αναλαμβάνει τις δικές του ευθύνες γι' αυτό το οποίο κάνει. Όμως, η πολιτεία και η Βουλή έχει ηθική υποχρέωση να βάλει τους καλύτερους κανόνες για να μας προστατεύσει και να εκκινούμε όλοι οι συνυποψήφιοι από την ίδια αφετηρία. Αυτό δεν υπάρχει. Είναι μια διαπίστωση, που θέλω κάπως. Θέλω να ενώσω τη φωνή μου και εγώ με τη φωνή όσων συναδέλφων προηγήθηκαν εμού.

Η αλλαγή του εκλογικού νόμου, πραγματικά, θα μπορούσε να συμβάλει σε αυτήν την κατεύθυνση. Η κατάκτηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, οι μονοεδρικές περιφέρειες είναι από τα θέματα που κάποια στιγμή δεν πρέπει να είναι ταμπού και να μην τα βλέπουμε από την πλευρά της προεκλογικής σκοπιμότητας ή της πολιτικής σκοπιμότητας, αλλά να τα συζητήσουμε.

Ας μην εφαρμόσουν από την επόμενη εκλογική περίοδο. Να συμφωνήσουμε να εφαρμόσουν από τη μεθεπόμενη. Να καθίσουμε, όμως, με θάρρος, με τόλμη να τα αγγίζουμε, αν θέλουμε πραγματικά να εξαγνίσουμε τον πολιτικό κόσμο, για «να μην καίγονται μαζί με τα ξερά και τα χλωρά», γιατί αυτό πραγματικά συμβαίνει σήμερα στο πολιτικό μας σύστημα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι ένα θετικό βήμα το νομοσχέδιο, γι' αυτό το υποστηρίζουμε.

Είμαι βέβαιος, όμως, ότι μπορούμε μελλοντικά να πάμε σ' αυτά τα οποία είπαν όλοι, άγγιξαν και δεν τα αγγίζει το νομοσχέδιο.

Και προς αυτήν την κατεύθυνση κάνω έκκληση να συμβάλουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, γιατί ένας νόμος που γίνεται, πρέπει να αντέξει στο χρόνο. Και για να αντέξει στο χρόνο, πρέπει να

έχει τη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων και κυρίως την αποδοχή των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αφετηρία κάποιες υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη συμμετοχή της χώρας στην GRECO, στην ομάδα των χωρών κατά της διαφθοράς, έρχεται και αυτό το νομοσχέδιο για τον έλεγχο της χρηματοδότησης των κομμάτων, πράγμα που έτσι αόριστα, όπως ακούγεται, δεν λέει κανείς ότι είναι και κακό.

Βέβαια, δεν μπορώ να μη μπω στον πειρασμό να κάνω κάποιες παρατηρήσεις ακούγοντας και τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδικόγλου, που μίλησε για καινοτομίες, για καινούργιες συνθέσεις των επιτροπών και συστάσεις, λες και το θέμα είναι τεχνικό, λες και δεν υπήρχαν όλα αυτά.

Όταν, λοιπόν, μιλάει κανείς για διαφθορά με γενικό και αόριστο τρόπο, θολώνει γενικά το τοπίο και δεν μπορεί έτσι να είναι διακριτό και ξεκάθαρο τι την προκαλεί. Δεν το βρίσκουμε παράξενο το αστικό πολιτικό σύστημα είτε μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε οπουδήποτε αλλού φυσικά είτε εδώ, να μιλάει έτσι ουδέτερα για τη διαφθορά.

Η διαφθορά, όμως –και απευθύνομαι στον κ. Λεονταρίδη– δεν είναι προσωπικό ζήτημα καλών ή κακών ανθρώπων –και προφανώς έχει και τέτοια διάσταση– αλλά είναι συστημική ασθένεια, είναι γέννημα θρέμμα ενός συστήματος που λειτουργεί και στηθηκε πάνω σε τέτοιες σχέσεις –σχέσεις πελατειάς– ενός συστήματος που θέλει να εξυπηρετήσει συγκεκριμένα συμφέροντα και θέλει να δικαιώσει την εξουσία του, όχι βασισμένο σε ένα αίτημα που προσπαθεί να το κάνει πραγματικότητα, σε ένα κοινωνικό αίτημα, αλλά σε πολλά ατομικοποιημένα βολέματα και επιδιώξεις.

Τα κόμματα, λοιπόν, του νεοφιλελευθερισμού γενικά έχουν, λίγο ή πολύ, και ανάλογα με τη χώρα τέτοια χαρακτηριστικά. Το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο έχει προσχηματικό χαρακτήρα. Στην Ελλάδα ο δικομματισμός ξέρει πολύ καλά ότι οι μέρες αφθονίας του τελείωσαν και είναι φυσικό να προσπαθεί από τη μία να ωραιοποιήσει την εικόνα του, μιας και αυτή έχει πληγεί ανεπανόρθωτα από τη βαθιά και γνωστή διαφθορά χρόνων, τα σκάνδαλα κ.λπ., αλλά και από τα αντικοινωνικά μέτρα φτωχοποίησης και αυταρχοποίησης, που υπηρέτησε όλα τα τελευταία χρόνια.

Η προσπάθεια, όμως, ωραιοποίησης γίνεται και με το πρόσημα του ελέγχου των οικονομικών των κομμάτων. Έτσι, του δίνεται και μια ευκαιρία να προσπαθήσει να επιβάλει οικονομική ασφυξία στους αντιπάλους, που βλέπει τώρα ότι κερδίζουν. Είναι, λοιπόν, πραγματικά αστείο να μιλάμε γενικά για διαφάνεια και έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων.

Εδώ δεν κάνουμε ευχολόγια ούτε μιλάμε για τα κόμματα γενικά. Τα κόμματα εξουσίας των τελευταίων πολλών δεκαετιών επιδόθηκαν σ' αυτό το πλιάτσικο του κράτους. Η Αριστερά δεν είχε εμπλοκή με διαφθορά, δεν είχε εμπλοκή με μαύρες χρηματοδοτήσεις, με πελατειακές σχέσεις και με αφαίμαξη του κράτους. Είχε εσφορές από τα μέλη της και από τις οικονομικές εξορμήσεις.

Τα αστικά, λοιπόν, κόμματα κινήθηκαν στον αντίποδα των κομμάτων, ως κύτταρα μιας συλλογικής θέλησης, που τείνει να γίνει καθολική και πλήρης. Στην περίπτωσή μας, αυτά τα δύο κόμματα που κυβερνούσαν δεκαετίες τον τόπο κινήθηκαν μέσα στη λογική του καρτέλ –όπως το ονομάζουν, νομίζω πολύ εύστοχα, κάποιοι πολιτικοί επιστήμονες, όταν αναλύουν την ευρωπαϊκή πραγματικότητα ως προς τα κόμματα– δηλαδή πελατειακά, χρησιμοποιώντας το κράτος για να δικαιώσουν την εξουσία τους και ταυτόχρονα διαπλεκόμενα με επιχειρήσεις και επιχειρηματίες.

Και προφανώς, η διαφθορά είναι φυσικό επόμενο, όταν υπάρχουν ιδιώτες που επιθυμούν να χρηματοδοτήσουν κόμματα, για να κάνουν τη δουλειά τους και να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους.

Δεν θα μιλήσω για τη «SIEMENS», γιατί ούτως ή άλλως ειπώθηκε. Αρκεί να θυμίσω ότι αυτή η ιστορία είναι και πολύ πιο παλιά, ξεκινώντας από το σκάνδαλο Κοσκωτά και τις υποκλοπές

από την ΚΥΠ, όπου θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν και ένας ιδιότυπος πόλεμος μεταξύ της νεαρής τότε Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που πήρε την εξουσία από τη Δεξιά. Πολύ γρήγορα, όμως, και σιωπηρά συμφωνήθηκε ότι δεν τους συμφέρει κάτι τέτοιο και ποτέ κανένας από τότε δεν διώχθηκε.

Αυτό το είδος, λοιπόν, των κομμάτων χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί το κράτος για την επιβίωσή του με κάθε τρόπο ως λάφυρο. Ελέγχει την ενημέρωση στη δημόσια τηλεόραση, φτιάχνει το δημόσιο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή του για να επιβιώσει και να κυριαρχεί. Και όλα αυτά σαφώς είναι κρατικοί πόροι γι' αυτά τα δύο κόμματα.

Η κρατική χρηματοδότηση των κομμάτων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι συνέπεια της συνταγματικής κατοχύρωσης του ρόλου τους στην πολιτική ζωή των σύγχρονων κοινωνιών. Υποτίθεται ότι το κράτος στηρίζει την ομαλή λειτουργία των κομμάτων και η επιχορήγηση υποτίθεται ότι δίνεται στο παρόν σύστημα αναλογικά και χωρίς τερτίπια, όπως έγινε τελευταία με την επιχορήγηση, με βάση, όχι τις πρόσφατες εκλογές, αλλά τις προηγούμενες, προκειμένου να διασωθεί το ΠΑΣΟΚ, μετατρέποντας δηλαδή όλα αυτά σε μηχανισμούς εκβιασμού και όχι περιορισμού.

Η κρατική χρηματοδότηση βεβαίως, δεν πρέπει να μετατρέπεται τα κόμματα σε κρατικοδίαιτα και φυσικά είμαστε υπέρ της μείωσης αυτής της χρηματοδότησης, που ούτως ή άλλως –να το λέμε και αυτό– έχει μειωθεί. Είμαστε όμως και υπέρ της κρατικής χρηματοδότησης, γιατί δεν επιθυμούμε, όπως πολύ σωστά ειπώθηκε, την αμερικανοποίηση της πολιτικής ζωής και τα κόμματα ανώνυμες εταιρείες που θα γίνονται εύκολα βορά του κεφαλαίου και του πελατειακού συστήματος.

Αυτό του τύπου η λειτουργία θα επιφέρει ακόμη μεγαλύτερη αδιαφάνεια, ακόμη μεγαλύτερη διαφθορά και διείσδυση ισχυρών παραγόντων του πλούτου στο κοινοβουλευτικό σύστημα. Βεβαίως, η αντίφαση είναι πως η κρατική χρηματοδότηση δεν εμπόδισε τα κόμματα εξουσίας από την εξάρτησή από τα ιδιωτικά συμφέροντα μέχρι στιγμής, αλλά αυτή είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση που έχει να κάνει με το τι κόμματα είναι αυτά.

Τέλος, προφανώς και είμαστε υπέρ του ελέγχου. Άλλωστε, για να μην κοροϊδευόμαστε, ο ρόλος αυτός ήταν θεσμοθετημένος. Δεν έρχεται αυτό το νομοσχέδιο εν κενώ. Και φυσικά, πρέπει να είναι δημόσιο το ποιος δίνει τι και πού πηγαίνει αυτό το χρήμα. Οι δωρεές στα κόμματα πρέπει να είναι επώνυμες, να δηλώνονται και να ελέγχονται.

Το ζήτημα όμως των συνδρομών από τα μέλη είναι μια τελείως διαφορετική ιστορία. Και η προσπάθεια που γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο είναι μία κανονική προσπάθεια χτυπήματος της Αριστεράς, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι έτσι λειτουργεί. Δεν μπορεί να ελέγχονται με ονοματεπώνυμο οι συνδρομές των μελών και οι εκδηλώσεις ή οι οικονομικές εξορμήσεις στην κοινωνία.

Η οικονομική εξορμήση είναι μια πολιτική δουλειά και είναι επίσης, εσωτερική υπόθεση των κομμάτων και είναι και προσωπικά δεδομένα. Με αυτό που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο προσπαθεί να χτυπηθεί οποιοδήποτε μαζικό κόμμα των μελών. Δηλαδή μαζικό κόμμα των μελών σημαίνει αριστερό κόμμα.

Αν υπήρχε ισότητα όπλων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα έπρεπε να υπάρχει κρατική επιχορήγηση. Η ισότητα αυτή όμως δεν υπάρχει, γιατί στο σημερινό σύστημα και μέχρι να αλλάξει, εάν κάποιος επιλέγει να παίρνει χρήματα από εφοπλιστές λόγω χάριν και άλλος μόνο από τα μέλη του, ο καθένας αντιλαμβάνεται τι πρόκειται να συμβαίνει στο διηνεκές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώλης. Ορίστε κύριε Παναγιώλη, έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ προσωπικά οφείλω να συγχαρώ το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και το συνεταιράκι τους, γιατί επί εξήντα τόσα χρόνια παραμονές των εκλογών φέρνουν διάφορους νόμους γύρω από τις εκλογές. Τι πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από τις εκλογές που έγιναν μετά το 1950; Το πρώτο κόμμα πήρε 48% και το δεύτερο 47% και έγινε κυβέρνηση από που πήρε 47%.

Παραμονές των εκλογών, το είδαμε και στις ευρωεκλογές,

έναν μήνα πριν από τις ευρωεκλογές, όταν έφεραν έναν νόμο για σταυρό. Ενώ έλεγαν ότι ο σταυρός είναι καταραμένος, και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, έφεραν τον σταυρό.

Τώρα δεν τελειώνουμε, κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο. Να το πάρουμε καλά χαμπάρι. Θα φέρουν και άλλο νομοσχέδιο, γιατί αυτήν τη στιγμή έχουν πάθει μεγάλη συντριβή και το βλέπουν και ψάχνονται να βρουν τι θα φέρουν.

Λένε για τα κουπόνια των κομμάτων. Ας υποθέσουμε ότι ένα κόμμα έχει τριάντα χιλιάδες μέλη, δηλαδή τα κόμματα της Αριστεράς –εσείς δεν έχετε ούτε τοπικές οργανώσεις τώρα, κύριε Πρόεδρε- και δίνουν από ένα ευρώ τον μήνα. Αυτό μάς κάνει 30.000 τον μήνα. Τον χρόνο είναι 30.000 επί 12 μήνες ίσον 360.000. Εγώ προτείνω, κύριε Υπουργέ, εκτός από τον ΑΦΜ, τη διεύθυνση, το τηλέφωνο, να παίρνετε και δακτυλικό αποτύπωμα.

Πού έχουμε καταντήσει, κύριε; Προηγουμένως σηκωθήκατε εδώ να απαντήσετε στον κ. Βούτση για κάτι 13 εκατομμύρια. Εδώ χρωστάτε 160 εκατομμύρια, εδώ δεν έχετε πληρώσει τη ΔΕΗ, έχετε κάνει τρεις ρυθμίσεις. Τρεις ρυθμίσεις έχετε κάνει! Χρωστάτε 600 χιλιάδικα και δεν έχετε πληρώσει τη ΔΕΗ. Τι έγινε με τα 160 εκατομμύρια που να χρωστάτε εσείς και το ΠΑΣΟΚ άλλα τόσα περίπου; Τίποτε απολύτως!

Στην περασμένη Βουλή έγινε εξεταστική επιτροπή για τη «SIEMENS». Ξέρετε πόσες επαφές και συναντήσεις είχε ο Χριστοφοράκος; Εξακόσιες είκοσι επαφές και συναντήσεις! Βρείτε μου μία συνάντηση που να έγινε με παράγοντα ή Βουλευτή της Αριστεράς. Δεν θα βρείτε καμμία!

Κοροϊδεύουμε τον κόσμο. Εσείς τον κοροϊδεύετε. Λέτε ότι τα έξοδα των Βουλευτών δεν μπορεί να είναι πάνω από 150 χιλιάδες ευρώ εδώ, στις μεγάλες περιφέρειες. Ποιος εισαγγελέας κινήθηκε, όταν, κατά ομολογία του Ρούντολφ Φίσερ, στελέχους της «SIEMENS», ο κ. Κυριάκος Μητσστάκης παρήγγειλε τηλεφωνικό κέντρο 160.000 ευρώ; Εγώ ένα κέντρο που έχω βάλει στο γραφείο μου έκανε 1.980 ευρώ. Ποιος ήταν; Ο Λευκός Οίκος ήταν; Για να μην πω και για τα άλλα τα τζέρτζελα που ήταν μέσα! Ποιος εισαγγελέας κινήθηκε στις εκλογές του 2008, όταν η χρηματοδότηση τότε στα έξοδα των Βουλευτών –αν κάνω λάθος, διορθώστε με- ήταν γύρω στις 180 χιλιάδες; Τώρα έχουν γίνει 150 χιλιάδες. Να του πουν: «Πού τα βρήκες αυτά τα λεφτά».

Βλέπουμε τώρα ότι ο Χριστοφοράκος, ο μεγάλος διαφθορέας της ελληνικής πολιτικής ζωής, εκινείτο ανάμεσα στη Χαριλάου Τρικούπη και τη Ρηγίλλης και από τις πολλές μετακινήσεις που έκανε με τις βαλίτσες έπαθε λουμπάγκο! Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και δεν βλέπουμε τώρα αυτήν την περίπτωση που στο ΠΑΣΟΚ, το κόμμα του κ. Σημίτη, φανερώθηκε ένα εκατομμύριο.

Έχουν περάσει τέσσερα χρόνια. Αυτήν τη δικογραφία η κ. Ευτέρπη Κουτζαμάνη, σεβαστή Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, με χελώνα τη στέλνει; Υπάρχουν και άλλες αποφάσεις για διαφθορά και για μίζες στοιβαγμένες μέσα στα συρτάρια των δικαστικών αρχών.

Δεν μου λέτε, κύριε Υπουργέ, πόσα λεφτά χρωστάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ στην «Ολυμπιακή Αεροπορία», όταν στις εκλογές του 2008, του 2011 και του 2012 νοικιάσατε όλα τα καράβια, όλα τα πούλμαν και όλα τα αεροπλάνα και βουλιάξατε και την «Ολυμπιακή Αεροπορία»; Εσείς, το κόμμα το δικό σας και το συνεταιράκι σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Συγχυστήκατε και σηκωθήκατε να απαντήσετε στον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας κ. Βούτση για τα δεκατρία εκατομμύρια. Για πείτε μας –και να μας φέρετε αúριο στοιχεία- πώς έχετε διευθετήσει αυτά τα εκατόν εξήντα εκατομμύρια ευρώ. Εδώ τώρα κινδυνεύετε κάποιος από τους δυο σας να μην είναι στην επόμενη Βουλή. Ποιος θα πληρώσει αυτά τα χρήματα; Θα τα πληρώσει ο φτωχός Έλληνας εργαζόμενος. Αυτός θα πληρώσει αυτά τα χρήματα.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, πριν τελειώσω, να πω ότι πρέπει να δείξει ευαισθησία η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ευτέρπη Κουτζαμάνη. Έκανε μια δήλωση ο εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ και έσπευσε αμέσως να διατάξει εισαγγελική έρευνα. Εδώ έχουν γίνει τόσα όργια! Σας είπα. Τώρα είστε συνεταιράκι με τον κ. Βενιζέλο, αδιάφορο εάν την εποχή που ήσασταν δήμαρχος, ήταν το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση και ανεβαίνατε σε μπουλντόζες

και τσακωνόσασταν με τα ΜΑΤ. Τώρα είστε συνεταιράκια και πρέπει να απολογηθείτε και γι' αυτούς.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να ρίξει στάχτη στα μάτια. Ουσιαστικά αφαιρεί, μειώνεται –και εμείς είμαστε σύμφωνοι- η χρηματοδότηση στα κόμματα. Εσείς αυτήν τη χρηματοδότηση την έχετε για ορντέβρ! Τα τεράστια ποσά –το είπε ο Νίκος ο Βούτσης- τα παίρνετε από το οργανωμένο κεφάλαιο. Το δικαστήριο της Γερμανίας έδειξε ότι 100 εκατομμύρια δόθηκαν στα δύο κόμματα, 100 εκατομμύρια ευρώ! Παραιτηθείτε, λοιπόν, εσείς από αυτήν τη χρηματοδότηση και δώστε έστω και το μισό του μισού στα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, δυο λεπτά, κύριε συνάδελφε. Ήδη έχετε υπερβεί κατά ένα λεπτό τον χρόνο. Είστε στα οκτώ λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει, τελειώνετε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Επειδή είμαι φίλος με την κ. Κωνσταντοπούλου μού το κάνετε αυτό τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μη μου κλείνετε το μάτι τώρα και μη βάζετε λάδι στη φωτιά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Πρέπει να δώσετε εξηγήσεις για όλα αυτά που έχουν συμβεί αυτά τα χρόνια.

Κόψατε πριν από ενάμισι-δύο χρόνια περίπου από τους συνταξιούχους, γιατί υπήρχε ένα κενό 240 εκατομμύρια. Εσείς χρωστάτε 300 εκατομμύρια. Πότε θα τα δώσετε αυτά, κύριε Ντινόπουλε; Κινδυνεύετε όχι δεύτερο κόμμα να είστε, αλλά ούτε τρίτο.

Για αυτούς τους λόγους –εξήγησε και η κ. Γεροβασιλή και ο κ. Βούτσης- εμείς θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Και πάνω από όλα, αφήστε τα κουπόνια στα κόμματα εκείνα που λύνουν τα οικονομικά τους προβλήματα από τη συνδρομή των μελών τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Εσείς δεν έχετε ούτε μέλη ούτε τοπικές οργανώσεις. Ούτε εσείς ούτε το συνεταιράκι σας, το ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα μιλήσετε τώρα, κύριε Υπουργέ, ή θέλετε να κάνετε παρέμβαση;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν θέλω να δώσω απαντήσεις σε αυτά που είπε ο κ. Παναγούλης. Ήταν ένας λόγος, τέλος πάντων, που δεν θέλω να τον χαρακτηρίσω.

Θέλω, όμως, να καταδικάσω τη λάσπη την οποία έριξε στο πρόσωπο του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Αυτό, αν το θέλετε, κύριε Παναγούλη, είναι ένα δείγμα της ποιότητας του κόμματός το οποίο υπηρετείτε τώρα και το οποίο έχει βγάλει τη λάσπη στον ανεμιστήρα τις τελευταίες ημέρες. Θέλω να καταδικάσω για μια ακόμα φορά όλη αυτήν τη λάσπη που ρίξατε μόλις πριν από λίγο στον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Είναι τα πρακτικά της εξεταστικής επιτροπής, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα πάρετε απάντηση στην ομιλία μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστούμε.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):... και εσείς και οι άλλοι συκοφάντες, κύριε Παναγούλη!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Δεν τα διάβασα και όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ. Παρακαλώ!

Κύριε Υπουργέ, τελείωσε το θέμα.

Κι εσείς κύριε Παναγούλη, δεν έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, αυτήν τη δουλειά θα κάνουμε τώρα;

Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Μη στεναχωρήσουμε τώρα τον Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν είναι θέμα στενοχωρίας του Προέδρου. Είναι θέμα ότι δεν προβλέπεται. Άμα θέλετε, να δευτερολογήσετε μετά.

Ορίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το ευτύχημα είναι ότι ο ελληνικός λαός έχει πολύ καλά αντιληφθεί ότι και αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί προπέτασμα καπνού, αποτελεί τον φερετζέ μιας Κυβέρνησης πολιτικά, ηθικά και ποινικά έκθετης και πρωτίστως έκπτωτης.

Ο λόγος για τον οποίο εισάγετε αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι βέβαια ότι σας έπιασε ο πόνος για τη διαφάνεια και την πάταξη της διαφθοράς και της διαπλοκής, της οποίας είστε συμμετοχοί και γνήσια τέκνα.

Ο λόγος για τον οποίο έρχεται αυτό το νομοσχέδιο είναι γιατί στις 3 έως 6 Νοεμβρίου του τρέχοντος έτους υπάρχει για πολλοστή φορά πολλαπλός γύρος αξιολόγησης της χώρας μας, η οποία κατ' επανάληψη έχει αξιολογηθεί υπολειπόμενη στις προϋποθέσεις πάταξης της διαφθοράς και της διαπλοκής που θέτουν οι διεθνείς οργανισμοί στους οποίους συμμετέχουμε.

Πολλαπλώς έχει καταγραφεί στις εκθέσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι υπολείπαστε ως χώρα σε μέτρα και πρακτικές αντιδιαφθοράς και βέβαια αυτά δεν γίνονται αορίστως και γενικώς από ένα πολιτικό σύστημα. Γίνονται από τα κόμματά σας και από τις κυβερνήσεις σας.

Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση να ακούσω ως εισηγητή αυτού του νομοσχεδίου και σχεδόν «αρχάγγελο» της διαφάνειας τον κ. Κεδίκογλου, που ήταν ο Υπουργός ο υπεύθυνος για τον διορισμό του κ. Γκίκια Μάναλη ως ειδικού διαχειριστή της ΕΡΤ και ο υπεύθυνος εν συνεχεία για την απαλλαγή από κάθε ποινική, αστική και διοικητική ευθύνη του ίδιου κ. Μάναλη, ο οποίος πρόβη σε σωρεία απευθείας αναθέσεων, χωρίς έλεγχο και χωρίς τις προϋποθέσεις.

Αφήστε τα, λοιπόν, αυτά. Δεν ξεγελούν κανέναν, δεν πείθουν κανέναν και κυρίως δεν διασκεδάζουν τις εντυπώσεις, εν σχέση με αυτό που είναι το βασικό και κυρίαρχο, ότι δηλαδή η χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων είναι ζήτημα λειτουργίας της δημοκρατίας, ότι χρειάζονται εγγυήσεις διαφάνειας, ότι τα κόμματα δεν πρέπει να γίνονται ενδεή και εξαρτημένα, όπως και οι Βουλευτές δεν πρέπει να καταντούν ενδεείς και εξαρτημένοι, διότι κόμματα ενδεή και εξαρτημένα, όπως τα κόμματά σας, είναι κόμματα επιρρεπή στη διαπλοκή και Βουλευτές ενδεείς και εξαρτημένοι είναι Βουλευτές επιρρεπείς στη συναλλαγή και ενδοτικοί σε πιέσεις, επηρεασμούς και εκβιασμούς.

Η κορυφαία εκδήλωση της δημοκρατίας, η κατά συνείδηση δηλαδή διατύπωση της γνώμης και της ψήφου του Βουλευτή στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού συστήματος, και η έτερη κορυφαία εκδήλωση της δημοκρατίας, η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, είναι δύο βασικοί πυλώνες οι οποίοι επί διακυβέρνησής σας -και ιδίως επί μνημονίου- βιάλλονται, υποσκάπτονται και κλονίζονται συθέμελα.

Μου έκανε τεράστια εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο οι Αρχηγοί των συγκυβερνώντων κομμάτων, οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος, με ιαχές σχεδόν, διατύπωσαν θριαμβευτικό λόγο για το γεγονός ότι η Προϊσταμένη των Εισαγγελιών της Επικράτειας, η διορισθείσα κατά το Σύνταγμα από το Υπουργικό Συμβούλιο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου παρήγγειλε διερεύνηση του «ενδεχομένου δωροδοκίας» ή «απόπειρας δωροδοκίας Βουλευτή».

Αυτή η παραγγελία, η οποία έπρεπε να έχει γίνει από τον Ιούνιο του 2014, ερμηνεύτηκε από τους κυρίους Σαμαρά και Βενιζέλο ως επιβεβαίωση των κομμάτων τους και ως θριαμβευτική επιβράβευση των επιλογών τους. Ποιων επιλογών; Να δηλώνει ο κ. Σαμαράς, επικεφαλής της μόλις ανασχηματισθείσας Κυβέρνησης τον Ιούνιο του 2014, ότι έχει εκατόν ογδόντα Βουλευτές για εκλογή ενός άγνωστου Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτή η δήλωση από μόνη της, ότι δηλαδή υπάρχουν διαθέσιμοι εκατόν ογδόντα άγνωστοι -που τόσοι δεν υπήρχαν ούτε επί τρικομματικής κυβέρνησης- Βουλευτές έτοιμοι να ψηφίσουν έναν άγνωστο, άδηλο, οιονδήποτε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, είναι δήλωση η οποία έπρεπε από μόνη της να έχει κινήσει το εισαγγελικό ενδιαφέρον και την εισαγγελική έρευνα, γιατί είναι δήλωση που υποδηλώνει σφετερισμό της εξουσίας του Κοινοβουλίου.

Αρμόδιο να εκλέξει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι το Κοινοβούλιο και οι Βουλευτές δεσμεύονται από τη συνειδησή τους και από την εντολή που τους δίνουν οι πολίτες να τους εκπροσωπήσουν, στο πλαίσιο των προγραμμάτων των κομμάτων με τα οποία εκλέγονται.

Θα μου πείτε: «Δεν υπάρχει δυνατότητα ανεξαρτητοποίησης Βουλευτή;». Υπάρχει. Υπάρχει, όμως, η δυνατότητα στον Πρωθυπουργό να γνωρίζει ότι Βουλευτές μη μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας κανενός κυβερνητικού κόμματος θα ήταν ενδεχομένως διαθέσιμοι να ψηφίσουν οποιονδήποτε Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Αυτή η δυνατότητα όχι απλώς δεν υπάρχει, αλλά παραπέμπει ευθέως σε υπόγειες συναλλαγές, σε έκνομη δραστηριότητα, η οποία θα έπρεπε προ πολλού να έχει κινήσει τις ενδεδειγμένες διαδικασίες, ακριβώς επειδή αφορά το πολίτευμα.

Μου προξενεί αλγεινή εντύπωση το γεγονός ότι ο κ. Σαμαράς τουλάχιστον δεν έχει λάβει από τον εν ενεργεία Υπουργό Δικαιοσύνης -και κατά καιρούς κρατούνται στο συρτάρι του διάφορες δικογραφίες κατά εν ενεργεία Υπουργών και Βουλευτών σας- τη στοιχειώδη συμβουλή, να μην επιχαιρεί τουλάχιστον για εισαγγελικές ενέργειες σαν να ήταν κατά παραγγελία.

Θα πω ότι ελπίζω και φαντάζομαι ότι σ' αυτήν την εισαγγελική έρευνα που έχει διαταχθεί θα κληθεί ο κ. Σαμαράς, για να πει ποιοι ήταν τον Ιούνιο του 2014 αυτοί οι προσδόκιμοι εκατόν ογδόντα.

Θα κάνω δύο πολύ σύντομες παρατηρήσεις σε σχέση με την καθεστωτική υποκρισία σας. Έρχεστε μ' αυτό το νομοσχέδιο να μας πείτε ότι θέλετε διαφάνεια για τα οικονομικά των κομμάτων σας προφανώς, γιατί τα δικά σας κόμματα είναι έκθετα και εκτεθειμένα.

Θα σας δώσω δύο παραδείγματα. Συνήθως την άνοιξη σας πιάνει ο οίστρος της συγκάλυψης και της αποποινικοποίησης: Υπουργική τροπολογία τον Απρίλιο του 2012, ακριβώς πριν από τις εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σ' ένα λεπτό θα έχω τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

Με την παράγραφο 4, προκειμένου να διασφαλιστούν οι προϋποθέσεις απρόσκοπτης λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων εν όψει της διενέργειας των εθνικών εκλογών, ορίζεται εξαιρετικά ότι η οφειλόμενη τέταρτη δόση έτους 2011 καθώς και η πρώτη και η δεύτερη δόση έτους 2012 της ετήσιας κρατικής χρηματοδότησης των κομμάτων και των συνασπισμών τους καθώς και οι αντίστοιχες δόσεις της οικονομικής ενίσχυσης, αυτής της κρατικής που σήμερα περιορίζεται, είναι ανεκχώρητες και ακατώχηρετες, δηλαδή δεν κατάσχονται και καταβάλλονται υποχρεωτικά σε τραπεζικό λογαριασμό κ.λπ.. Αυτό αφορούσε μήπως το ΠΑΣΟΚ και τις επιστευδόμενες κατασχέσεις σε περιουσιακά στοιχεία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, επειδή ακολουθούν συνάδελφοι...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχω την καλοσύνη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα σας μιμηθούν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πώς είπατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα έλθουν συ-

νάδελφοι στη συνέχεια οι οποίοι θα έχουν κι αυτοί την αξίωση να μιλήσουν για πολλαπλάσιο χρόνο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ αντλώ την αξίωσή μου από το γεγονός ότι προηγούμενοι κυβερνητικοί συνάδελφοι είχαν αντίστοιχη ανοχή, άρα ως επόμενη διατυπώνω την αξίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, με συγχωρείτε. Ο μεγαλύτερος χρόνος δόθηκε στον κ. Βούτση και ήταν δέκα λεπτά, στον κ. Παυλόπουλο οκτώμισι...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επομένως για ποιον λόγο με διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): ..., επτά λεπτά στην κ. Ζαρούλια, εξήμισι στον κ. Πανούση κ.λπ.. Μη λέτε, λοιπόν, για κυβερνητικούς Βουλευτές. Παρακαλώ να τελειώνουμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Μαρκογιαννάκη, εσείς τουλάχιστον αυτήν τη συγκεκριμένη ρύθμιση τότε, επειδή ήσασταν σε άλλο κόμμα, την είχατε καταψηφίσει. Μετά ξαναπήγατε στη Νέα Δημοκρατία και τις ψηφίζατε όλες.

Δεύτερο παράδειγμα: Ασυλία τραπεζιών που εκχώρησαν δάνεια στα κόμματά σας. Εκπρόθεσμη βουλευτική τροπολογία Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας -Τσουμάνης, Σταμενίτης, Χριστογιάννης- για τα δάνεια στα κόμματά σας, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Επομένως μη μας κοροϊδεύετε και μην υποτιμάτε τόσο εξόφθαλμα τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, που έχει αντιληφθεί ότι πρέσβης της διαφάνειας και της πάταξης της διαφθοράς δεν είναι οι εκπρόσωποι ενός χρεοκοπημένου πολλαπλώς δικομματικού συστήματος σε αποδρομή και υπό λογοδοσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

Κύριε Κοντονή, στην προηγούμενη συνεδρίαση που προήδρευα, επειδή είχατε υπερβεί κατά πολύ τον χρόνο, ήσασταν το κακό παράδειγμα, που ακολουθήθηκε από όλους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Μην το λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ τώρα να δώσετε το καλό παράδειγμα και να τηρήσετε τον χρόνο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Πρόκειται για μια πάρα πολύ σοβαρή συζήτηση, που αφορά το σύνολο του πολιτικού συστήματος.

Θα ήθελα να πω ότι είναι πράγματι γεγονός αυτό που τόνισαν και άλλοι συνάδελφοι, ότι το φαινόμενο δεν είναι ελληνικό. Είναι σύμφυτο με τον καπιταλισμό. Είναι ένα προϊόν που το έχουμε δει διαχρονικά να υπάρχει και να προσβάλλει κατά σοβαρό τρόπο τις κοινοβουλευτικές λειτουργίες αλλά και τα δημοκρατικά κόμματα.

Λέω ότι δεν είναι σημερινό και δεν είναι ελληνικό, διότι το έχουμε δει και σε άλλα κράτη να υπάρχει και να αναπτύσσεται. Οι δραστηριότητες, για παράδειγμα, της «SIEMENS», δεν ήταν στο πεδίο της πατρίδας μας μόνο. Ήταν γενικές οδηγίες που είχαν τα διευθυντικά στελέχη της «SIEMENS» να χρηματοδοτούν πολιτικά κόμματα με ιδιότητα, αναμένοντας ανάλογες νομοθετικές ρυθμίσεις που θα τους ωφελούσαν.

Δεν είναι και τωρινό, διότι τα ίδια είχε ζηήσει αυτή η έρμη η πατρίδα το 1965. Μιας και γίνεται πολύς λόγος αυτές τις ημέρες και τότε οικονομικά συμφέροντα είχαν παρέμβει ούτως ώστε από θέση λαϊκής πλειοψηφίας του 53% η λαοπρόβλητη κυβέρνηση της Ενώσεως Κέντρου να βρεθεί σε θέση κοινοβουλευτικής μειοψηφίας.

Επομένως αυτά τα ζητήματα για χρόνια τώρα ταλανίζουν τον κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία και καταδεικνύουν αυτό που πλέον οι πάντες γνωρίζουν και το γνωρίζει και ο ελληνικός λαός, δηλαδή τη διαπλοκή του ιερού τριγώνου: τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα στην εποχή μας και κυρίως τα τραπεζικά, είναι η μία γωνία, η άλλη είναι το πολιτικό προσωπικό και τα κόμματα που εξυπηρετούν και νομοθετούν προς όφελός τους και στην τρίτη γωνία είναι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα και οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση, κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, είναι και υποκριτική και αλυστελής.

Επομένως σωστά σας είπαν όλοι οι προλαλήσαντες ότι εδώ κάνουμε μια συζήτηση σήμερα για το πολιτικό χρήμα και για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και έχουμε την εντύπωση ότι ήρθατε να συζητήσουμε εν κενώ, σαν να μην υπήρξαν όλα τα προηγούμενα, σαν να μην υπήρξε η παθογένεια των προηγούμενων ετών, λες και η κρίση τα έσβησε όλα αυτά και πρέπει να μιλήσουμε από την αρχή.

Τι γίνεται, λοιπόν, με τη «SIEMENS»; Τι γίνεται με την παραδοχή από τον ίδιο τον Χριστοφοράκο ότι χρηματοδοτούσε τα κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, με συγκεκριμένα ποσοστά; Τι γίνεται με τα 100 εκατομμύρια που ο ίδιος παραδέχεται ότι είχε δώσει στα κόμματά σας, τα κόμματα που σήμερα συγκυβερνούν; Έρχονται εδώ ως Καρυάτιδες, για να μας πούνε πώς πρέπει να λύσουμε το πρόβλημα της χρηματοδότησης των κομμάτων. Τι γίνεται με αυτήν την ιστορία; Τίποτα.

Αντίθετα, είχατε εκείνη τη φοβερή έμπνευση να φτάσετε στον εξώδικο συμβιβασμό με τη «SIEMENS», για τον οποίο διαμαρτύρονται Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι ούτε και αυτόν δεν μπορείτε να εφαρμόσετε. Αυτή είναι η κατάσταση με τη «SIEMENS».

Είναι, επίσης και το άλλο κομμάτι, αυτό με τα δάνεια των κομμάτων.

Εδώ φροντίσατε πάλι με τροπολογία να αποποινικοποιήσετε τους τραπεζίτες που έδωσαν αυτά τα θαλασσοδάνεια στα κόμματά σας, στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Το κάνει αυτό διότι, λογικά σκεπτόμενοι, θα έφτανε και η ώρα του εισαγγελέα, που θα άρπαζε και τις διοικήσεις αυτών των κομμάτων, τα προεδρεία και τις ηγεσίες τους. Διότι δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτεί κάποιος, υπάλληλος μιας τράπεζας ή τραπεζίτης, και να μένει στο απυρόβλητο αυτός που παίρνει τα χρήματα!

Όμως εδώ προκύπτει ένα αρκετά σοβαρό ζήτημα. Σας το είπε ο κ. Βούτσης λίγο ως πολύ. Ο κ. Βενιζέλος σας ανέφερε ότι έχει κάποια πορίσματα σχετικά με τη διαχείριση των οικονομικών του ΠΑΣΟΚ και ρωτάμε απ' αυτήν την Αίθουσα: Δεν υπήρχαν ελεγκτικοί μηχανισμοί που να ελέγχουν όλα τα κόμματα; Το ΠΑΣΟΚ, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και το ΚΚΕ, όπως και όλα τα κόμματα ελέγχονταν με βάση τον νόμο. Τι γινόταν; Έλεγχος όχι για να αποκαλύπτουν την πραγματικότητα, αλλά για να συγκαλύπτουν όλες αυτές τις παρανομίες. Αυτό είναι το συμπέρασμα. Διότι, αν οι έλεγχοι ήταν σοβαροί και απέδιδε το προϊόν της εργασίας των ελεγκτών, τότε δεν θα χρειαζόταν ο κ. Βενιζέλος να έχει στο συρτάρι του και να απειλεί αρκετούς συντρόφους του από το ΠΑΣΟΚ σχετικά με τα θέματα της διαχείρισης των οικονομικών του κομμάτων του.

Υποκρισία, λοιπόν! Από τη μια ο Τσουκάτος, που μετέφερε τα λεφτά στο ταμείο του ΠΑΣΟΚ και ο ταμίας του ΠΑΣΟΚ να κάνει ότι δεν γνωρίζει τίποτα, από την άλλη τα δάνεια των δυο μεγάλων κομμάτων, τα οποία θα τα φορτωθεί κι αυτά, όπως πάει η δουλειά, ο ελληνικός λαός.

Θα ήθελα να σας αναφέρω και δύο μύθους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μύθος πρώτος: Ο λαός -εσείς το είπατε, κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή- ταΐζει τα κόμματα.

Μύθος δεύτερος: Η κάθαρση θα γίνει μέσω του νομοσχεδίου το οποίο φέρνετε.

Αποδεικνύεται απ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα μεγάλα ποσά, αυτά που έμπαιναν στα ταμεία των κομμάτων και διαμόρφωναν την πολιτική πραγματικότητα της χώρας, δεν ήταν τα χρήματα ούτε τη κρατικής χρηματοδότησης, που σωστά μειώνεται, ούτε τα κουπόνια, με τα οποία τα κόμματα της Αριστεράς μπορούσαν τέλος πάντων να διαμορφώνουν ένα πεδίο εσόδων. Τα πολλά χρήματα ήταν το μαύρο πολιτικό χρήμα που εισέρρεε στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα, λοιπόν, νομιμοποιείτε αυτήν την κατάσταση και τη νομιμοποιείτε κατά τρόπο προκλητικό και απαράδεκτο! Εδώ αμερικανοποιείτε στην ουσία την υπόθεση της χρηματοδότησης των κομμάτων. Ξέρετε, στην Αμερική είναι και πρόκριμα για την εκλογή του Προέδρου πόσα λεφτά θα μαζέψει και πόσες εταιρείες θα εμφανίσει. Παίζονται, μάλιστα, και στοιχήματα πάνω σ' αυτά τα θέματα.

Εσείς, λοιπόν, έρχεστε εδώ και βάζετε στο παιχνίδι αυτό, σ' αυτόν πολιτικό ανταγωνισμό, που έπρεπε να είναι πέρα και σε

αντίθεση με τα ιδιωτικά συμφέροντα, τους ιδιώτες.

Ποιοι είναι αυτοί που θα προστρέξουν, κύριε Υπουργέ, να χρηματοδοτήσουν κόμματα; Είναι αυτοί που περιμένουν από τα κόμματα ανταπόδοση. Και η ανταπόδοση θα είναι στο νομοθετικό πεδίο.

Επομένως μην παριστάνετε εδώ τους αθώους. Είστε ένοχοι αυτής της κατάστασης. Εσείς τη οργανώσατε αυτήν την κατάσταση, εσείς τη διαιωνίζετε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα αναφερθώ μόνο στο θέμα των ετεροδημοτών.

Τα κόμματα δεν πρέπει να λειτουργούν ως πελατειακοί μηχανισμοί. Σωστό είναι αυτό. Διαλαμβάνεται στο νομοσχέδιο. Δεν ξέρω γιατί γελάτε, κύριε Υπουργέ.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα σας απαντήσω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Να μου απαντήσετε.

Σωστά διαλαμβάνεται. Δεν μου λέτε, όμως, ποιες ήταν οι νομοθετικές πρόνοιες της Κυβέρνησης το προηγούμενο χρονικό διάστημα για τους ετεροδημότες; Αντί να διευκολύνετε την ψήφο των ετεροδημοτών, εσείς στην ουσία στις ευρωεκλογές τους αποκλείσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσο κι αν αποκλείετε τον λαό από την άσκηση των νομίμων δικαιωμάτων του, ο λαός θα μιλήσει. Θα μιλήσει και θα αναδείξει την Αριστερά κυβέρνηση αυτού του τόπου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Την άθλια λασπολογία που εκτοξεύσατε πριν από μερικές μέρες στα τηλεοπτικά παράθυρα τη συνεχίζετε τώρα ανευρυθεία και μέσα στον ναό της δημοκρατίας, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, χωρίς να ντρέπεστε.

Προχωρείτε σε έναν ωμό εκβιασμό με αγορεύσεις επιπέδου επαρχιακού ειρηνοδικείου. Άκουσα προηγούμενης να λέτε ότι μία πολιτική δήλωση του Πρωθυπουργού επισείει -δήθεν- ποινικές κυρώσεις. Όλα αυτά είναι σύνδρομα και, αν δεν απαλλαγείτε από τα σύνδρομά σας, προκοπή δεν θα δείτε.

Κατ' αυτήν την έννοια, γιατί δεν πάτε κι εμένα στα δικαστήρια; Γιατί δεν πάτε κι εμένα στον εισαγγελέα; Κι εγώ έλεγα πριν από δέκα μέρες, πριν από πέντε μέρες, σήμερα το πρωί, ότι θα βρεθούν οι εκατόν ογδόντα Βουλευτές. Γιατί δεν μας πάτε στα δικαστήρια;

Όλα αυτά, βεβαίως, ξεκίνησαν από τον Αρχηγό σας -ο οποίος πήρε βεβαίως απαντήσεις από τον Πρωθυπουργό-, όταν προσπάθησε στη συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση να προκαλέσει και πάλι έναν ωμό εκβιασμό εκλεγμένων αντιπροσώπων του ελληνικού λαού.

Ήταν πολύ χρήσιμη η αποψινή κουβέντα, διότι και για ένα κορυφαίο νομοσχέδιο -και σε αυτό ακόμα- δεν μπορέσατε να αποφύγετε τον έμφυτο λαϊκισμό και πάνω απ' όλα τη διάθεση για λασπολογία που έχετε.

Είναι, όμως, ευκαιρία να μάθει απόψε ο ελληνικός λαός πώς προσπαθείτε να εκβιάσετε συναδέλφους σας, τι έρχεστε και τους λέτε με τον πιο δόλο, υποκριτικό και εν πάση περιπτώσει δεν θέλω να κάνω άλλον χαρακτηρισμό, τρόπο. Τους λέτε: «Μην τολμήσετε και ψηφίσετε». Για την εκλογή τίνος; Του ανθρώπου ο οποίος θα είναι το σύμβολο εθνικής ενότητας, του Προέδρου της Δημοκρατίας. Τι έρχεστε και λέτε στους συναδέλφους σας; «Μην ψηφίσετε, γιατί θα σας κολλήσουμε τη ρετσίνα ότι τα πήρατε». Τέτοιοι είστε! Εκβιαστές! Έχετε το σύνδρομο του κουμπάρου και σε τελική ανάλυση είστε κι αμετανόητοι.

Προσπαθήσατε λίγο χθες να τα μασήσετε, γιατί καταλάβατε την γκάφα. Βλέπουμε, όμως, σήμερα -γιατί ήρθατε και οργανωμένοι- την οργανωμένη προσπάθειά σας αυτός ο εκβιασμός να συνεχιστεί. Και το κάνετε γιατί βλέπετε τις δημοσκοπήσεις, αυτές τις οποίες έχετε λατρέψει τον τελευταίο καιρό. Μέχρι πριν από

λίγο καιρό τις κατηγορούσατε. Και τι δεν λέγατε για τις εταιρείες δημοσκοπήσεων. Τώρα, που τέλος πάντων σας δίνουν και μία, δύο, μονάδες μπροστά, τις έχετε λατρέψει. Τι λέτε, λοιπόν, όταν βλέπετε ότι το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας ή ένα μεγάλο μέρος της θέλει τις συναινετικές διαδικασίες στην εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας; Διότι και πρωτοετής φοιτητής της Νομικής γνωρίζει πως το Σύνταγμα επιβάλλει, σε περίπτωση που δεν εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας, τη διάλυση του Κοινοβουλίου και τη διενέργεια εκλογών. Τι λέει, λοιπόν, στον Βουλευτή, αυτόν που εσείς πάτε να εκβιάσετε και τον κατηγορείτε μετά για αργυρώνητο; Του λέει: «Βουλευτή, πρόσεξε, πρέπει να συναινέσεις, πρέπει να υπάρξει ευρύτερη αποδοχή για την εκλογή του ανώτατου πολιτειακού παράγοντα. Και αν δεν το κάνεις, σε στέλνω σπίτι και ζητάω να γίνουν εκλογές.».

Αυτά και ένας πρωτοετής φοιτητής της Νομικής τα γνωρίζει στα πρώτα μαθήματα του Συνταγματικού Δικαίου. Εσείς, όμως, και αυτό το ανατρέπετε, καταφεύγοντας σε έναν ωμό εκβιασμό. Να ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η ελληνική κοινωνία θα σας δώσει την απάντηση που σας πρέπει και θα τιμωρήσει όχι μόνο τη λασπολογία σας, αλλά θα τιμωρήσει πάνω από όλα και την αλαζονεία σας.

Άκουσα ότι είπατε πολλά και για δήθεν αμερικανίες. Είπατε ότι εμείς πάμε να αμερικανοποιήσουμε το πολιτικό σύστημα. Ο δικός σας Αρχηγός δεν είχε φορέσει το καουμπούκο καπέλο στο Τέξας;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ε, όχι και καουμπούκο!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και ένα λάσο είχε πάρει!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ο δικός σας Αρχηγός δεν σεργιανούσε σε κάτι φόρα και σε κάτι δήθεν διεθνή συνέδρια, που τα χρηματοδοτούσαν διεθνείς τραπεζίτες;

Ο δικός σας Αρχηγός δεν πήγε στη λίμνη Κουόμο και συναγελάστηκε εκεί πέρα...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κόμο!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κόμο. Ε, βέβαια το ξέρετε καλύτερα. Το ξέρετε καλύτερα, το γνωρίζετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Το ξέρουμε το Κόμο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τι ξέρετε; Σας αρέσουν οι λίμνες!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Και τα ποτάμια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ο δικός σας Αρχηγός δεν πήγε και συναγελάστηκε με όλους αυτούς τους οποίους εσείς ταυτόχρονα κατηγορείτε;

Μια που αναφερθήκατε -και θα μου επιτρέψετε να το πω- και στην ΕΡΤ και μια που κάνατε ακόμα μια -μην τη χαρακτηρίσω- επίθεση στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδίκογλου, ο δικός σας Αρχηγός όταν γύρισε με τα καουμπούκα καπέλα, τα λάσα και τις συμφωνίες...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και τα σπιρούνια!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ...από την Αμερική, τι έκανε; Και το έκανε για ξεκάρφωμα τότε. Κατέθεσε την πρόταση δυσπιστίας δήθεν για την ΕΡΤ. Ήταν τότε που ξεπουλήσατε με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο τους αγώνες των εργαζομένων στην ΕΡΤ, γιατί βεβαίως έγινε η συζήτηση εδώ πέρα, αλλά ουδείς μίλησε για την ΕΡΤ. Και εκεί το χρησιμοποιήσατε.

Έρχομαι και σε κάτι άλλο, επειδή μιλάτε και για τα δάνεια. Ακούστε ξηγημένα πράγματα και σταματήστε επιτέλους τη λάσπη: Η Νέα Δημοκρατία τα δάνειά της τα εξυπηρετεί. Εν πάση περιπτώσει, δεν είστε και εισαγγελέας. Σε κάθε περίπτωση, όμως, επειδή έχουμε υποχρέωση απέναντι στην ελληνική κοινωνία, όλα είναι σε πλήρη διαφάνεια. Τα δάνειά μας τα εξυπηρετούμε και, αν θέλετε, ελάτε να δείτε οτιδήποτε.

Εγώ, όμως, θέλω να πω κάτι άλλο. Εσείς μας κατηγορείτε εμάς ότι δήθεν δεν εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας, ότι δήθεν χρωστάμε. Μα εσείς χρωστούσατε στους ηχολήπτες του ραδιοσταθμού σας! Εδώ εσείς, που κόπτεστε για τους εργαζόμενους, χρωστούσατε στους εργαζόμενους. Είναι ή δεν είναι έτσι; Όπου και αν σας ακούσουμε, μιλάτε για τους εργαζόμενους, για τα δικαιώματά τους. Τους ηχολήπτες του ραδιοφωνικού σταθμού «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» γιατί δεν τους πληρώνάτε; Γιατί δεν τους πληρώνάτε και έκαναν απεργία οι άνθρωποι;

Όχι μόνον αυτό, για να δείτε πόσο ξεδιάντροπη είναι η πολιτική σας. Όταν έκαναν απεργία οι ηχολήπτες του ραδιοφωνικού σταθμού «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» τούς κατηγορήσατε με τους πιο ανοήτους και χυδαίους χαρακτηρισμούς. Ποιους; Τους εργαζόμενους. Εσείς, η Αριστερά!

Βεβαίως, σας ενοχλεί το νομοσχέδιο. Γιατί σας ενοχλεί; Γιατί σε συνδυασμό με το νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίστηκε το καλοκαίρι, βγάζει τα «πόθεν έσχες». Σας καίει αυτό, γιατί τα «πόθεν έσχες» μέχρι τώρα δημοσιεύονταν για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, για κανένα εβδομάδα. Ε, όποιος προλάβαινε, τα έβλεπε. Περνούσαν και στο ντούκου καμμία φορά. Και εσείς στην Αριστερά είστε άμεμπτοι, είστε αρχάγγελοι, είσατε πεντακάθαροι! Τώρα, όμως, που τα «πόθεν έσχες» θα μένουν περισσότερο καιρό, θα φαίνονται και οι δικοί σας, όλοι αυτοί με τα χαρτοφυλάκια, όλοι αυτοί που έχουν καταθέσεις και κάνουν παιχνίδια στα διεθνή χρηματιστήρια, στην «BLACKROCK» κ.λπ., όλοι αυτοί οι σοσιαλιστές του χαβιαριού, όλοι αυτοί οι οποίοι καταγγέλλουν το σύστημα, αλλά εκμεταλλεύονται όλα τα καλά του.

Σας ενοχλεί βέβαια. Δεν θέλετε να βγαίνουν αυτά. Διότι, όταν βγήκαν, είδαμε ότι καθ' όλα νόμιμα, νομιμότατα κερδοσκοπούν οι δικοί σας! Νόμιμα! Όμως, όταν βγήκαν, σας έκαιγε και κλαψουρίζατε στα παράθυρα. Τώρα, όμως, τελείωσαν αυτά. Τα «πόθεν έσχες» θα φαίνονται. Και θα φαίνεται ποιοι είναι οι οικονομημένοι της Αριστεράς, που έρχονται και παρουσιάζονται σαν οι δήθεν τιμητές των λαϊκών δικαιωμάτων, όταν τους ηχολήπτες των 600 και 500 ευρώ δεν τους πληρώνετε. Το φαντάζεστε; Μιλάμε για 500 ευρώ και δεν τους τα δίνετε και, όταν βγαίνουν και απεργούν, τους κατηγορείτε. Όμως, οι ίδιοι έχετε τις καταθέσεις στην «Blackrock» και τα άλλα funds, τα οποία βεβαίως κατακεραυνώνετε.

Έρχομαι, κύριε Πρόεδρε, σε μερικές κουβέντες πάνω στο νομοσχέδιο, το οποίο για μία ακόμα φορά στη συζήτησή του έδειξε την υποκρισία της Αριστεράς. Βεβαίως, είστε συνθησιμμένοι στα κρατικοδοκίμια. Σας πειράζει που ο ελληνικός λαός θα πάψει να μας πληρώνει. Να μας πληρώνει! Σας ενοχλεί που μειώνεται η κρατική χρηματοδότηση. Βεβαίως. Όταν ο λαός είναι να σας τα ακουμπήσει, να μας τα ακουμπήσει -να το πω έτσι-, να μας τα δώσει, τότε δεν λέμε κουβέντα. Δεν λέμε κουβέντα, αν είναι να τα πάρουμε! Σας βλάπτει, λοιπόν, που μειώνεται στο ήμισυ. Έτσι δεν είναι;

Εκεί που είχαμε φτάσει είναι ένα δείγμα, κύριοι συνάδελφοι, για το πού είχατε οδηγηθεί και πώς προέκυψε η οικονομική κρίση. Διότι ακούστε, εμείς έχουμε το θάρρος να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν την ακούσαμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από μέσα σας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εσείς, παραδοσιακά σαν Αριστερά; Μη μιλήσουμε τώρα για αυτοκριτική και συνέδρια. Αφήστε τώρα, θα πέσουμε αλλού.

Λοιπόν, πράγματι ένα δείγμα -εγώ θα έλεγα- απόλυτα χαρακτηριστικό για το πώς φτάσαμε στην οικονομική κρίση ήταν ότι το 2010, όταν ξεκινούσε η οικονομική κρίση, το ελληνικό πολιτικό σύστημα, τα ελληνικά πολιτικά κόμματα ήταν τα ακριβότερα της Ευρώπης. Είχαμε φτάσει -επειδή έτσι προσμετράται η ψήφος, που βεβαίως ξέρω ότι είναι ένας αδόκιμος όρος- να είμαστε στα 9-10 ευρώ ανά ψήφο. Μην παρεξηγηθώ. Είναι ένας τρόπος προσμέτρησης των χρηματοδοτήσεων σε όλη την Ευρώπη. Εμείς το καταλάβαμε. Εμείς τα λάθη μας ξέρουμε να τα διορθώνουμε με συνέπεια, με θάρρος και με μετριοπάθεια.

Κυρία Γεροβασίλη -και το λέω σε εσάς, διότι εσείς ήσασταν παρούσα στη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής-, όταν συζητήσαμε στα Θερινά Τμήματα, υπήρχε ένα ευρύτερο πνεύμα συναίνεσης. Τώρα, όμως, σας ήρθαν άλλα. Τώρα θέλατε και αυτό ακόμα το νομοσχέδιο, το οποίο είναι μία τομή στο πολιτικό σύστημα, να το μετατρέψετε σε ένα εργαλείο εκτόξευσης λάσπης. Τότε είχαμε πει ότι υπάρχουν σημεία στα οποία μπορούμε να βρούμε έναν κοινό τόπο. Όμως εδώ κυριάρχησε για μία ακόμα φορά η μικροκομματική σκοπιμότητα. Όχι πως περιμέναμε τίποτα άλλο από εσάς. Όχι! Όμως, υπήρχε μία ελπίδα για ένα τέτοιο ζήτημα να υπάρχει μία ευρύτερη συναίνεση, να δείξετε επιτέλους ότι σέβεστε κάποιους κανόνες και κοινοβουλευτισμού

αλλά, εν πάση περιπτώσει, και λειτουργίας της αστικής δημοκρατίας, στην οποία εσχάτως έχετε προσχωρήσει, αλλά βαθιά μέσα σας -φαίνεται και από τις αγορεύσεις σας- είστε προσηλωμένοι στον μαρξισμό -λενινισμό. Αυτό το χούι δεν σας φεύγει. Δεν σας φεύγει όσο κι αν θέλετε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Λέω, λοιπόν: Σε ένα τέτοιο σύστημα, το οποίο ήταν το ακριβότερο της Ευρώπης, ερχόμαστε και λέμε τι; Να σταματήσει ο ελληνικός λαός, επιτέλους, να τροφοδοτεί τα κόμματα.

Και όχι μόνο αυτό. Ερχόμαστε και στους κανόνες για τη χρηματοδότηση από τους ιδιώτες βάζουμε επιτέλους κάποιες ρήτρες διαφάνειας. Αλλά ούτε αυτές φαίνεται να σας αρέσουν. Τι επιτέλους θέλετε;

Σας άκουσα. Και τι δεν είπατε για τη διαπλοκή. Και τι δεν είπατε για τη «SIEMENS». Ρίξατε ανερυθρίαστα λάσπη. Πιάσατε στο στόμα σας μέχρι και τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Και εκεί πέρα να λασπολογήσετε! Σας λέμε ότι υπήρχαν αυτές οι παθογένειες. Γιατί τώρα δεν έρχεστε να τις θεραπεύσουμε; Τι άλλο κάνει αυτό το νομοσχέδιο, παρά να βάζει ανώτατο όριο στη δυνατότητα που έχει ένας ιδιωτικός φορέας να χρηματοδοτήσει είτε ένα κόμμα είτε έναν Βουλευτή;

Επίσης θεσπίζουμε την ονομαστικοποίηση και λέμε ότι αν κάποιος δώσει μέχρι ενός ορισμένου ποσού είτε σε έναν Βουλευτή είτε σε ένα κόμμα, το όνομά του να είναι γνωστό, όχι κατ' ανάγκη δημοσιεύσιμο. Όταν, όμως, πρόκειται για ιδιωτικές εταιρείες, όταν πρόκειται για κάποια νομικά πρόσωπα, αυτά βεβαίως και πρέπει από το πρώτο ευρώ να είναι γνωστά πώς και τι δίνουν.

Θα ήθελα να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μια αναφορά στο θέμα το οποίο προέκυψε από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Κατ' αρχάς, να λέτε ότι ένα νομοσχέδιο, αν ψηφιστεί από τη Βουλή, δεν θα το εφαρμόσετε, νομιζώ ότι δεν σας τιμεί. Επιτέλους, νομιζώ ότι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι οι νόμοι οι οποίοι ψηφίζονται, εφόσον δεν κρίνονται αντισυνταγματικοί, πρέπει να εφαρμόζονται.

Έρχεστε και λέτε ότι δεν θα το εφαρμόσετε. Πώς το λέτε αυτό; Σε κάθε περίπτωση, και εδώ πέρα δείχνοντας η Κυβέρνηση μια διάθεση μετριοπάθειας, σας είπαμε: «Θέλετε να κάνετε τις οικονομικές σας εξορμήσεις; Να τις κάνετε, μέχρι το ποσό των 150.000 ευρώ. Επειδή μας είπατε και για τους κνίτες και τις κνίτσες, να μπορεί ο κνίτης να τα δίνει χωρίς να δίνει και τον ΑΦΜ.». Ούτε αυτό σας αρέσει.

Κλείνω με μια τελευταία αποστροφή, επειδή άκουσα και κάτι θεωρίες ότι δήθεν τα κόμματα της Αριστεράς...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εσείς δώσατε τους ΑΦΜ, κύριε Ντινόπουλε;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Βούτση, σας παρακαλώ. Ξέρω ότι σας ενοχλούν αυτά, αλλά θα τα ακούσετε. Θα τα ακούσετε, κύριε Βούτση. Μέχρι τέλους θα τα ακούσετε. Σας παρακαλώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εσείς είστε διατεθειμένος; Διευκρινιστικά σας ρωτώ.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Άκουσα και μια αιτίαση από τα έδρανα της Αριστεράς, ότι δήθεν τα δικά σας κόμματα είναι τα κόμματα -ας πούμε- του μαζικού κινήματος, ότι τα δικά σας κόμματα είναι τα κόμματα των οπαδών ή εν πάση περιπτώσει των μελών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Οπαδούς έχουν οι ομάδες. Τα έχετε μπερδέψει.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ενοχλείστε, κυρία Κωνσταντοπούλου. Ενοχλείστε! Θα τα ακούσετε.

Άκουσα ότι δήθεν τα δικά σας είναι τα κόμματα των μελών, τα κόμματα, τέλος πάντων, που έχουν τους δικούς τους απλούς ψηφοφόρους, ενώ τα δικά μας είναι τα κόμματα των μεγάλων συμφερόντων.

Για να είμαστε εξηγημένοι, η Νέα Δημοκρατία -και, αν θέλετε, θα το διαπιστώσετε και πολύ σύντομα, θα το δείτε πολύ σύντομα- και μέλη έχει και έχει και οργανωμένες τοπικές οργανώσεις, επειδή άκουσα και κάτι τέτοιες αιτιάσεις, και είναι το κόμμα το οποίο απευθύνεται στη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινω-

νίας, στη μεσαία τάξη και τους ανθρώπους του μεροκάματου.

Σταματήστε τα στερεότυπα της Αριστεράς, ότι δήθεν μόνο εσείς εκφράζετε τα μεσαία στρώματα, τα φτωχά στρώματα ή την εργατική τάξη. Έχει αποδειχθεί και ιστορικά τι έχετε κάνει για όλους αυτούς.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι γι' αυτήν τη συζήτηση για ένα κορυφαίο νομοσχέδιο, εξαιτίας όλων αυτών τα οποία ακούστηκαν, όλης αυτής της λάσπης και όλων αυτών των εκβιασμών, που και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ακόμα και αυτήν την προκεχωρημένη ώρα, ακούστηκαν από την πλευρά κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Θέλω, έστω και την ύστατη ώρα, χωρίς βεβαίως καμμία ιδιαίτερη ελπίδα, να σας καλέσω να δείτε το νομοσχέδιο και επιτέλους να καταλήξετε και να συμφωνήσετε ότι για μερικά μείζονα πολιτικά ζητήματα είναι απαραίτητη η συναίνεση. Για τέτοια ζητήματα μας κρίνει η κοινωνία και όταν έρθει η ώρα θα αποφανθεί και να είστε σίγουροι ότι τα αποτελέσματα θα σας εκπλήξουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαστε σίγουροι για τα αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Κουντουρά, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το Σύνταγμά μας με το άρθρο 29 ορίζει ότι τα πολιτικά κόμματα έχουν δικαίωμα οικονομικής ενίσχυσης από το κράτος για τις λειτουργικές –διαρκείς, δηλαδή– και τις εκλογικές εφάπαξ δαπάνες τους.

Στο ίδιο συνταγματικό πλαίσιο, επίσης, απαιτείται να ορίζονται με νόμο οι τρόποι χρηματοδότησης αλλά και οι συνθήκες διαφάνειας για τις δαπάνες και γενικά για τη διαχείριση των οικονομικών των κομμάτων και των Βουλευτών.

Ο ν. 3022/2012, που έχει κατά καιρούς τροποποιηθεί σε επιμέρους διατάξεις, σε κάποιες περιπτώσεις ήταν αποτελεσματικός, όπως, για παράδειγμα, στον προσδιορισμό του τρόπου προεκλογικής προβολής. Σε άλλες περιπτώσεις, όμως, δεν υπήρξε η ζητούμενη διαφάνεια, στη χρηματοδότηση, παραδείγματος χάριν, των κομμάτων. Για παράδειγμα, οι αποφάσεις της Επιτροπής Ελέγχου δεν ήταν εύκολα προσβάσιμες, ενώ ακόμη και οι ισολογισμοί των κομμάτων δεν μπορούσαν εύκολα να ανευρεθούν.

Σχεδόν όλοι οι πολίτες δυστυχώς εκτιμούν ότι υπάρχει διαπλοκή μεταξύ του πολιτικού κόσμου και των μεγάλων οικονομικών δυνάμεων. Αυτό πλήττει κυρίως και πρώτα απ' όλα την αξιοπιστία των πολιτικών και την εμπιστοσύνη των πολιτών προς το πολιτικό σύστημα. Για παράδειγμα, ακόμη δεν έχει δοθεί καμμία ενημέρωση για το πού και πώς διανεμήθηκαν τα χρήματα που έχουν δοθεί στα δύο πρώην μεγάλα κόμματα, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, που είναι εκατοντάδες εκατομμύρια όλα αυτά τα χρόνια των κυβερνήσεών τους. Δεν έχουν δοθεί εξηγήσεις για τις μαύρες τρύπες των ταμείων τους, τα χρέη στις τράπεζες και το πώς θα αποπληρωθούν, αν κι έχουν κληθεί οι πολιτικοί αρχηγοί επανειλημμένως να απαντήσουν σε ερωτήσεις Βουλευτών σχεδόν όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Η διαφάνεια είναι μια αυτονόητη αξία και οι συστάσεις της Επιτροπής GRECO του Συμβουλίου της Ευρώπης δίνουν κατευθύνσεις για βελτίωση αυτής της κατάστασης, αλλά θα πρέπει να προσαρμοστούν στα ελληνικά δεδομένα.

Η καχυποψία δυστυχώς είναι κυρίαρχη σε όλους τους πολίτες και αυτή η καχυποψία συντηρείται δυστυχώς και από τον πολιτικό κόσμο με τα δικαιώματα που δίνονται κάθε φορά. Πρόσφατες δηλώσεις, παραδείγματος χάριν, περί πιθανού χρηματισμού Βουλευτών από αντιπάλους, αν ψηφίσουν ή όχι νομοσχέδιο ή Πρόεδρο της Δημοκρατίας, πραγματικά πλήττουν το πολιτικό μας σύστημα, τους πολιτικούς και αυτή η πολωτική πολιτική δεν βοηθάει στη δημοκρατία.

Με το νομοσχέδιο που φέρνετε, όμως, δεν θεωρούμε ότι διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ισότιμη αντιμετώπιση του πολιτικού κόσμου και γι' αυτό επί της αρχής το καταψηφίζουμε.

Στην εποχή των σκληρών μνημονιακών μέτρων, που εξαθλιώ-

νουν οικονομικά τους Έλληνες πολίτες, φυσικά συμφωνούμε με το θέμα και το πνεύμα της μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης προς τον πολιτικό κόσμο. Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους εκτιμάται ότι θα υπάρξει μια μείωση περίπου 46% από την υφιστάμενη. Όμως, δεν παραβλέπουμε ότι η ίδια έκθεση αναφέρει πως η διεύρυνση της βάσης υπολογισμού της κρατικής χρηματοδότησης, η οποία περιλαμβάνει –πλέον των τακτικών εσόδων– και μη φορολογικά έσοδα, όπως και έσοδα από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, μπορεί στο μέλλον να προκαλέσει αύξηση των ποσών της χρηματοδότησης ακόμα και έναντι της υφιστάμενης.

Στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου χρησιμοποιείται η λέξη «χρηματοδότηση» αντί του όρου «οικονομική ενίσχυση», κάτι που και σύμφωνα με την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής νομοτεχνικά πρέπει να αντικατασταθεί. Εξάλλου, και με την εισαγωγή της έννοιας «ιδιωτική χρηματοδότηση» άμεσα δημιουργούνται στους πολίτες οι συνειρμοί που υποδηλώνουν εξάρτηση και περιβάλλον διαπλοκής.

Με το νομοσχέδιο επιτρέπεται πλέον και επίσημα αυτό που γίνεται μέχρι σήμερα ανεπίσημα, η χρηματοδότηση κομμάτων και Βουλευτών από επιχειρήσεις, θεσπίζοντας μάλιστα και αφορολόγητο γι' αυτό το ποσό. Μοιάζει να θέλετε να κατευθύνετε τα κόμματα να στηρίζονται οικονομικά από τις επιχειρήσεις και όχι από τους πολίτες και μάλιστα τους εξοικειώνετε με αυτήν την πρακτική.

Επίσης, δεν διευκρινίζετε στο νομοσχέδιο εάν είναι δικαιούχοι χρηματοδότησης και τα πολιτικά κόμματα ή οι συνασπισμοί που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου.

Θα ήθελα να κάνω μία επιπλέον διευκρίνιση, ως προς την απαγόρευση χρηματοδότησης από φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν την ελληνική ιθαγένεια, αλλά έχουν ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πιθανόν αυτό να αντιτίθεται σε άρθρα περί απαγόρευσης διακρίσεων, λόγω ιθαγένειας. Για κάθε δικαιούχο χρηματοδότησης, η χρηματοδότηση θα γίνεται σε τραπεζικό λογαριασμό, με ονομαστικές καταθέσεις ή με άλλη μέθοδο, με την οποία θα μπορεί να ταυτοποιηθεί το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρηματοδοτεί.

Δεν συμφωνούμε, όμως, με την κατάργηση των ανώνυμων κουπονιών, όπου πια θα πρέπει να καταγράφονται όλα τα στοιχεία των απλών πολιτών που συνεισφέρουν οικονομικά. Αυτό μοιάζει λίγο με την άρση δικαιώματος του απορρήτου της ψήφου των πολιτών. Ας είναι προαιρετικό.

Νομίζουμε ότι για τη διαφύλαξη της διαφάνειας θα πρέπει να προβλέπεται με σαφήνεια και κατηγορηματικό τρόπο ότι στο τέλος κάθε χρόνου θα πρέπει τα κόμματα που πήραν κρατική χρηματοδότηση να αποδίδουν ισολογισμό στο ελληνικό Κοινοβούλιο και τους Έλληνες πολίτες.

Τέλος, θεωρούμε σημαντικό να διευκρινιστεί, με σαφήνεια και ακρίβεια, ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν τα μέσα ενημέρωσης, ειδικά τα ηλεκτρονικά, τηλεόραση και διαδικτυο, σε σχέση με τα πολιτικά κόμματα, την προβολή των θέσεών τους και κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου αλλά και προεκλογικά. Ξέρετε ότι είχαμε πάρα πολλά κρούσματα και είχε μπει στη μέση και το ΕΣΡ. Είχε καταγγελθεί ότι δεν υπήρξαν ισορροπίες στους χρόνους, ανάλογα με τις δυνάμεις των κομμάτων, ειδικά προεκλογικά, αλλά και κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου.

Ο ρόλος που παίζουν τα ΜΜΕ τα τελευταία χρόνια στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης σε πολιτικές επιλογές, δε χωρά αμφισβήτηση και πολλές φορές η διαπλοκή καλλιεργείται μέσα από τον τηλεοπτικό χρόνο και όχι μέσω χρηματικής συνεισφοράς.

Ειδικά εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, βιώνουμε αυτά τα δύο χρόνια τον αποκλεισμό από πολλά τηλεοπτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης και, κατ' αυτήν την έννοια, στερούμαστε ένα δικαίωμα που μας αναλογεί.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, θα μιλήσουμε αύριο. Επιφυλάσσομαστε να δούμε και τις τροπολογίες οι οποίες έχουν έρθει και τις οποίες δεν έχουμε ακούσει. Οποιοσδήποτε άλλες βελτιώσεις είμαστε ανοιχτοί να τις ακούσουμε και να ψηφίσουμε τα άρθρα, αν και εφόσον αυτά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε,

κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πριν από καθετί άλλο, θα επαναληφθώ για μια ακόμη φορά και θα ζητήσω και από εσάς, όπως και από όλους τους Υπουργούς, να ενημερώσετε το Σώμα τώρα, το πολύ αύριο με την έναρξη της συνεδρίασης, για το ποιες, ενδεχομένως, από τις βουλευτικές τροπολογίες κάνετε δεκτές.

Το Σώμα πρέπει να ξέρει από την αρχή. Και αυτές που δεν κάνετε δεκτές θα συζητηθούν, αλλά αυτές που κάνετε δεκτές πρέπει το Σώμα να τις ξέρει. Αυτό αφορά και εσάς και όλους τους Υπουργούς, που το παραλείπουν και το αφήνουν για την τελευταία στιγμή. Είναι απαράδεκτο, κοινοβουλευτικά.

Πραγματικά, αισθάνθηκα μια θλίψη. Αν η λαϊκή Δεξιά παραπέμπει σε «λαϊκά εικονογραφημένα», δεν ξέρω τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Γιατί, κύριε Υπουργέ, πραγματικά θυμώσατε με τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ, που και είπε τα πράγματα με το όνομά τους και πραγματικά μπορεί και ξέρει να διαχωρίζεται και να στέκεται θετικά, εκεί που πρέπει να σταθεί θετικά.

Αυτό δεν μπορείτε να το ανεχθείτε, δεν μπορείτε να το αντέξετε και αρχίσατε να χρησιμοποιείτε τη γνωστή τακτική ότι η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση. Λες και είπαν οι Βουλευτές και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ τίποτα που δεν το ξέρει όλη η ελληνική κοινωνία, που δεν το ξέρατε κι εσείς πάρα πολύ καλά και μιλάτε για αυτοκριτική. Η αυτοκριτική έχει νόημα όταν γίνεται εκεί όπου γεννιέται το γεγονός.

Σιωπήσατε όλα τα χρόνια, αποδεχθήκατε τα πάντα κι έρχεστε τώρα, που βολεύει, να υποδυθείτε ότι αλλάζετε, για να συνεχίσετε την ίδια πολιτική.

Ακόμη και στο θέμα στο οποίο αναφερθήκατε, την ενδεχόμενη απεργία –που τελικά δεν έγινε- των τεχνικών της ραδιοφωνίας του σταθμού «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ», ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένας πολιτικός χώρος και ένα κόμμα που εκεί, επιτόπου, ανέπτυξε πολλαπλές υγιείς αντιδράσεις για την αδυναμία πληρωμής για ένα μικρό διάστημα μέσα από τις πραγματικές πιέσεις που δέχεται και ο ΣΥΡΙΖΑ σε αυτήν την περίοδο. Υγιέστατες αντιδράσεις τώρα από εκατοντάδες χιλιάδες μέλη και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και έγινε σοβαρότατη συζήτηση. Τώρα, εκεί που γεννιέται ακόμα και αυτό το συγκριτικά πολύ μικρής διάστασης ζήτημα σε σχέση με όλα αυτά που αναφέρθηκαν. Τι είναι όλη αυτή η αυτοκριτική που επικαλείστε;

Αρχίσατε να έχετε και ένα ύφος περίεργο και να μιλάτε υποτιμητικά για τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ και για το καουμπούκο καπέλο και για το λάσο. Πραγματικά ο νους μου πήγε, όπως σας έβλεπα, στο γουέστερν, στον Τζον Γουέιν. Αλλά, μάλλον ήταν γουέστερν σπαγγέτι όλο αυτό. Δεν είχε καμιά υπόσταση, γιατί καθετί πρέπει να είναι πραγματικά σοβαρό και όχι σοβαροφανές.

Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ έχει θέσει εδώ και πολύ καιρό την πολιτική θέση ότι αυτή η Βουλή δεν μπορεί να εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας και κατά το Σύνταγμα, επί της ουσίας του Συντάγματος, και κατά τις επιταγές της πολιτικής συγκυρίας και των απαιτήσεων της ελληνικής κοινωνίας και τη σχέση που έχει η σημερινή Κυβέρνηση -υπάρχει πλήρης αναντιστοιχία- με την ελληνική κοινωνία. Αυτό είναι μια σοβαρή πολιτική θέση. Δεν τη λαμβάνετε υπ' όψιν, εντάξει.

Έρχεται η πραγματικότητα της συζήτησης προχθές για την πρόταση εμπιστοσύνης που προκαλέσατε και αποδεικνύεται περίτρανα –άλλη ψηφοφορία, αλλά είναι μετρήσιμα τα μεγέθη- ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί ο αριθμός των εκατόν ογδόντα και λέει ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ: «Θα κρατήσετε τη χώρα τέσσερις μήνες σε αυτήν την εκκρεμότητα με μία προεκλογική πόλωση που τεχνητά θα την προκαλείτε διαρκώς; Με ποιο δικαίωμα και με ποια ευθύνη;». Και εσείς λέτε: «Όχι, έχουμε εκατόν ογδόντα».

Έρχεται μια εφημερίδα και έχει ένα δημοσίευμα. Δεν απαντάτε σε αυτό, ούτε εάν υπάρχει βάση ούτε ζητάτε τα ρέστα από την εφημερίδα. Ναι, εμείς δηλώσαμε ότι η έρευνα που παρήγγειλε η κ. Ευτέρπη Κουτζαμάνη βεβαίως να προχωρήσει. Εμείς το αποδεχόμαστε και το ζητάμε. Γι' αυτό δεν υπάρχει λασπολογία, υπάρχει ρεαλιστική περιγραφή των δεδομένων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλάμε για ένα θέμα, τη χρηματοδότηση των κομμάτων, που αμέσως παραπέμπει σε πολύ σο-

βαρά ζητήματα. Είναι περίεργο –αλλά δεν πρέπει να μας αιφνιδιάζει- το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας –είχε αρχίσει και προ κρίσης, αλλά ιδιαίτερα μέσα στην κρίση και την εφαρμογή του μνημονίου διογκώθηκε- οι αιρετοί θεσμοί είναι οι πλέον απαξιωμένοι. Σας προβληματίζει αυτό;

Όλες οι σχετικές δημοσκοπήσεις, όλες οι καταγραφές, δείχνουν πρώτο το Κοινοβούλιο, δεύτερο τον συνδικαλισμό, τρίτο την Αυτοδιοίκηση. Όποια αιρετά αξιώματα, αυτά δηλαδή που έχει δικαίωμα ο ίδιος ο λαός να επιλέξει, να εκλέξει, απαξιώνονται. Αυτή είναι μια τεράστια απόσταση ανάμεσα στις σχέσεις εκπροσώπησης. Αυτό έπεσε από τον ουρανό;

Την ίδια στιγμή αυτή η πολιτική κρίση, που εκδηλώνεται και καταγράφεται με αυτόν τον τρόπο και γεννάει εκρηκτικές διαστάσεις και γεννάει και τον ρατσισμό και τη φοβία και το ένα και το άλλο, αξιοποιείται από εχθρούς της δημοκρατίας, αξιοποιείται απ' αυτούς που πραγματικά επεξεργάζονται τη λύση της επόμενης μέρας για να μην αλλάξει τίποτα.

Η υπόθεση «καθαρά χέρια» στην Ιταλία, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ διδακτική, αφού αναστατώθηκε το σύμπαν, αλλά χωρίς να θιγεί ο πυρήνας της ιταλικής κρίσης, δηλαδή οι κοινωνικές ανισότητες, οι αδικίες, η υπερεκμετάλλευση, η ιδιοτέλεια, ο έλεγχος του κράτους από ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, αφού έγινε όλη η ιστορία των «καθαρών χεριών» και εξαφανίστηκε όλο το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα, ήρθε ο Μπερλουσκόνι, όχι με τα ροζ σκάνδαλα, αλλά με τα πραγματικά σκάνδαλα, τα πολύ πιο ισχυρά. Όπως έγινε και εδώ όταν μήκη ο Κοσκωτής στη φυλακή και μετά ανακυκλώθηκε το σύστημά σας και αναβαθμίστηκε σε ακόμα ανώτερο επίπεδο με τον Χριστοφοράκο και τη «SIEMENS» και με όλα τα άλλα.

Δεν είναι, λοιπόν, αυτοκριτική να λέμε «βάλαμε έναν στη φυλακή» αν δεν χτυπήσεις τον πραγματικό πυρήνα των σχέσεων διαπλοκής και διαφθοράς και τις αιτίες που το παράγουν. Αφήστε, λοιπόν, τα αστεία με την ευκολία που δήθεν στρέφεστε εναντίον της Αριστεράς. Εμείς τα λέμε χρόνια αυτά.

Για το «πόθεν έσχες» πώς το τολμάτε; Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής –σας το είπε ο κ. Παυλόπουλος- στο άρθρο 19 θεωρεί τη δεύτερη παράγραφο απολύτως, ευθέως, αντισυνταγματική. Θα έπρεπε ήδη να είχατε αντιδράσει, να είχατε ενημερώσει το Σώμα, να είχατε σχολιάσει. Γιατί αυτό συνδέεται, πέρα απ' τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και των Βουλευτών, και με το «πόθεν έσχες» γιατί πρόκειται για την ίδια επιτροπή.

Φροντίσατε, όμως, με τη ρύθμιση του Αυγούστου –μην το ξεχνάτε- στο Β' Θερινό Τμήμα της Βουλής, με τα άρθρα 223 έως 232 του πολυνομοσχεδίου για τα μέτρα στήριξης της ελληνικής οικονομίας κ.λπ. να ακυρώσατε μια μεγάλη και ομόφωνα κατάκτηση του ελληνικού Κοινοβουλίου –φάρος μέσα στην κρίση και τη μαυρίλα!-, δηλαδή τον νόμο εκείνον που πρότεινε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης και τον ψηφίσαμε όλοι ομόφωνα. Τον καταργήσατε με το πρόσχημα ότι βάζετε μια πιο ισχυρή επιτροπή αντί της διακομματικής, που δεν είναι μόνο διακομματική είναι και με τρεις δικαστές του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και με δύο καθηγητές πανεπιστημίων.

Αυτά τα αποσιωπάτε. Είναι και διακομματική η επιτροπή, που σημαίνει ότι δεν μπορεί όλα τα κόμματα της Βουλής να αλληλοκαλύπτονται ειδικά τώρα, σε αυτήν την περίοδο –παλαιότερα το κάνατε-, και ταυτόχρονα να καταργείτε αυτό που αποφάσισε το ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή τον έλεγχο όσων διατέλεσαν Πρωθυπουργοί και Υπουργοί από τη Μεταπολίτευση μέχρι τώρα σε βάθος, σε όλες τους τις καταθέσεις, τα περιουσιακά τους στοιχεία, τα πάντα.

Από τον Αύγουστο δεν ξανασυνεδρίασε η Επιτροπή «Πόθεν Έσχες» και έχει περιθώριο να τελειώσει τη δουλειά της μέχρι τις 31-12-2014, σύμφωνα με τη ρύθμιση. Απαλλαγή πλήρως! Δεν υπάρχει περίπτωση να ελεγχθούν. Θέλει δυο χρόνια μπροστά για να ελεγχθούν αυτά τα οποία ομόφωνα αποφάσισε το ελληνικό Κοινοβούλιο, όχι κατ' ανάγκη για να βρούμε διαπλεκόμενους και διεφθαρμένους πολιτικούς, αλλά ακόμα και για να αποδώσουμε στην ελληνική κοινωνία καθαρούς τους πολιτικούς, όσοι είναι καθαροί. Αυτό είναι τεράστιας σημασίας. Και ενώ το καταργείτε, λέτε «ένας τραπεζίτης, δύο δικαστές και δύο Αντιπρόεδροι της

Βουλής», δηλαδή από την Πλειοψηφία και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι πιο μεγάλη εγκυρότητα από τη διακομματική σύνθεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως το χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τραπεζίτης είναι; Η Τράπεζα της Ελλάδος, ο ανώτατος λειτουργός, τι είναι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Να τελειώσω. Ο τραπεζίτης τι είναι; Αδιάφορος είναι ο τραπεζίτης; Τι εγγύηση είναι αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Διορισμένος Αντιπρόεδρος είναι, κύριε Ντινόπουλε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Λοιπόν, αφήστε τα περί «πόθεν έσχες», δεν μπορείτε να παίξετε στο πεδίο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ενάμισι λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναι, η δημοκρατία πρέπει να έχει κόστος και αυτό δεν το λμάτε, ούτε εσείς ούτε το ΠΑΣΟΚ, να το πείτε απέναντι στον ελληνικό λαό.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ναι, βέβαια!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η δημοκρατία πρέπει να έχει κόστος. Τα κόμματα είναι πολιτικοί οργανισμοί, είναι συλλογικοί φορείς πολιτών για επεξεργασία πολιτικών προτάσεων προς την κοινωνία. Αυτό είναι το δημοκρατικό κόμμα. Δεν είναι μηχανισμοί χειραγώγησης και ιμάντες μεταβίβασης της εξουσίας και διαπλεκόμενοι οργανισμοί με το κράτος. Αλλά αυτά είναι κινέζικα για εσάς και για την πολιτική σας παράδοση.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ενώ για εσάς...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ως τέτοια, λοιπόν, τα κόμματα, ως ενώσεις πολιτών που επεξεργάζονται πολιτικές προτάσεις για την κοινωνία και τις διεκδικούν, βεβαίως και πρέπει να στηρίζονται στην κρατική ενίσχυση, γιατί έτσι εξασφαλίζεται η δημοκρατική λειτουργία. Βεβαίως! Και γι' αυτό εμείς λέμε ναι, υπερασπιζόμαστε τη στήριξη των κομμάτων από τον δημόσιο προϋπολογισμό και δεν ντρεπόμαστε γι' αυτό ούτε κινδυνεύουμε να παρερμηνευτεί η θέση μας. Λέμε ναι, να μειωθεί δραστικά η κρατική ενίσχυση, ιδιαίτερα σε αυτήν την περιοχή. Λέμε ναι, να ελεγχθούν τα πάντα και να ελέγχονται, απολύτως.

Όμως, λέμε όχι στην παρεμπόδιση της λαϊκής συμμετοχής, που είναι πολιτική πράξη, με τα κουπόνια και λέμε και όχι στη νομιμοποίηση ανωνύμων εταιρειών, νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, να ενισχύουν κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί; Ας είναι και με το ποσό των 20.000. Γιατί νομιμοποιείται ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου να ενισχύει κόμματα; Αν ο διευθύνων σύμβουλος ή ο κύριος μέτοχος ως πολίτης θέλει, ας το κάνει. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου γιατί; Δεν είναι αμερικανοποίηση αυτό; Αν δεν είναι, τι άλλο είναι;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σε όλη την Ευρώπη είναι έτσι, στη Βενεζουέλα είναι αλλιώς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Από αυτήν την άποψη, ένα θα πω: Μην αναφέρεστε στην ΕΡΤ. Όταν ο κ. Χατζηνικολάου είχε προαναγγείλει το κλεισμό της, εσείς ήσασταν που τον κατακραυμώνσατε. Κι όταν ο πακτωλός των δανείων και των κρατικών επιχορηγήσεων έρεε στα κόμματά σας, δεν μιλάγατε.

Την αλήθεια από όσα ειπώθηκαν εδώ νομίζω ότι την είπε ένας δικός σας Βουλευτής, ο κ. Βλαχογιάννης. «Τα λίγα μπορείς να τα ελέγξεις», σας είπε, κύριε Υπουργέ, «τα πολλά δεν ξέρω». Το νομοσχέδιό σας δεν έχει καμμία σχέση με τον έλεγχο των πολλών και των κρυφών και γι' αυτό είναι υποκριτικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω κάνοντας μία αναφορά στο νομοσχέδιο και στη συνέχεια θα απαντήσω σε όλα όσα ακούστηκαν και στο τέλος θα θέσω ενώπιον του Σώματος δύο-τρία ζητήματα.

Συζητάμε σήμερα έναν νόμο ο οποίος είναι μεταρρύθμιση σε αυτό στο οποίο πονάει η δημοκρατία μας, που δεν είναι άλλο από τον πολιτικό κόσμο. Είδαμε όλο αυτόν τον καιρό να υπάρχουν διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες είχαν να κάνουν με τη δημόσια διοίκηση, με τα ζητήματα που εμπόδιζαν το παραγωγικό μοντέλο. Είχαν να κάνουν με διάφορα ζητήματα που δυστυχώς πόνεσαν πολύ ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας και που μέχρι σήμερα η ίδια η ελληνική κοινωνία δεν έβλεπε να κινούμαστε στην κατεύθυνση της εξυγίανσης του πολιτικού συστήματος, των πολιτικών κομμάτων, του πολιτικού κόσμου της χώρας.

Είναι ένας νόμος, για τον οποίο ναί, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, υπήρξαν απαιτήσεις από διεθνείς οργανισμούς. Υπήρξε η Επιτροπή Αντιμετώπισης της Διαφθοράς του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχει εκδώσει σχετικές οδηγίες και ναι, ερχόμαστε να εφαρμόσουμε και αυτές τις οδηγίες, όχι όμως εξαιτίας αυτών, αλλά με τη βοήθεια, με αυτά τα εργαλεία να οποία συνιστούν και οι συγκεκριμένοι διεθνείς οργανισμοί, με σκοπό όμως τον εξορθολογισμό, την κατάκτηση της διαφάνειας, τον έλεγχο, τη σύμφωνη με τους διεθνείς κανόνες λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στη χώρα.

Η διαφάνεια δεν είναι κάτι το οποίο το ανακαλύπτει το ένα ή το άλλο κόμμα, η μία ή η άλλη χώρα. Είναι κάτι το οποίο υπάρχει ως έννοια και διασφαλίζεται με βάση διεθνείς καλές πρακτικές. Αυτές, λοιπόν, ερχόμαστε να τις ενσωματώσουμε στο Ελληνικό Δίκαιο μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Παρ' ότι κάποιοι έρχονται και κριτικάρουν εδώ ότι «ξέρετε, αργήσατε ή δεν το κάνατε νωρίς ή δεν το έχετε κάνει μέχρι τώρα ή δεν το έχετε ακουμπήσει», στο τέλος λένε κιόλας «δεν θα το ψηφίσουμε».

Το βασικό είναι το εξής. Συμφωνούν οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης ότι πρέπει να σταματήσει η ανώνυμη χρηματοδότηση των κομμάτων, να ή όχι; Συμφωνούν με τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής, που ακουμπά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και όχι μόνο τα πολιτικά κόμματα, να ή όχι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Συμφωνούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Επομένως θα το ψηφίσετε, αφού συμφωνείτε. Γιατί πολλές φορές λέτε συμφωνούμε, αλλά δεν το ψηφίζετε στο τέλος. Εδώ, λοιπόν, να μετρήσουμε τι λέει ο καθένας, αν συμφωνεί ή όχι με την τελική ψήφο του, όχι με τη ρητορική του εδώ και στο τέλος να ψηφίζει άλλα απ' αυτά που λέει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα άρθρα θα τα ψηφίσουμε, κύριε Τριαντάφυλλε, το έχουμε πει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Συμφωνεί η Αντιπολίτευση με την απόλυτη απαγόρευση χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων από αλλοδαπά νομικά πρόσωπα, να ή όχι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και από ημεδαπά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Συμφωνεί με την απαγόρευση της εκχώρησης ως μελλοντικής εγγύησης, για να λάβει χρηματοδότηση από τράπεζα το πολιτικό κόμμα, της δικής του μελλοντικής κρατικής χρηματοδότησης, να ή όχι; Πρέπει να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος εδώ και τώρα ή πρέπει να τα στείλουμε στο μέλλον, σε κάποιους άλλους, για να τα διορθώσουν εκείνοι οι άλλοι;

Συμφωνεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι πρέπει να σταματήσει επιτέλους ο αναχρονιστικός θεσμός των ετεροδημοτών, που υπήρξε η μεγάλη αιμορραγία πολιτικού χρήματος όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης, ίσως και τα προηγούμενα, να ή όχι;

Αυτές τις τομές φέρνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και δεν έχω ακούσει μισή κουβέντα που να διαφωνεί έστω και ένας Βουλευτής της Αντιπολίτευσης με αυτό.

Κυρίες Υπουργέ, εγώ θα προχωρήσω ένα βήμα παρακάτω και θα πω το εξής. Αυτές είναι σωστές τομές, σωστές μεταρρυθμίσεις. Όμως θα πρέπει να ελέγξουμε και τα χρήματα εντός των κομμάτων. Κάνω εγώ μία πρόταση σε εσάς από εδώ, από το Βήμα της Βουλής, και λέω ότι θα πρέπει, όπως έχουμε καταφέρει τη διαύγεια -κάποιοι Βουλευτές, ξεκινήσαμε πολύ λίγοι στη

Βουλή- στη δημόσια διοίκηση, να υπάρξει και η διαύγεια στις δαπάνες των κομμάτων, να ξέρει ο Έλληνας πολίτης πού πάνε τα χρήματα από τα ταμεία των κομμάτων, να υπάρχει απόλυτη διαφάνεια, όχι μόνο στο πώς χρηματοδοτούνται, αλλά και πού πηγαίνουν τα χρήματα ένα προς ένα ευρώ. Αυτά ως προς το νομοσχέδιο.

Ξεκινώ από το εξής. Το άκουσα και από τον κ. Τσίπρα. Πηγαίνω στο 1965. Πολιτική ιστορία ο κ. Δρίτσας γνωρίζει και δεν χρειάζεται να διδάξω εγώ στον κ. Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Βιωμένη λόγω ηλικίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το λέω, όμως, για όλους τους υπόλοιπους που ανέφεραν το 1965 σε σχέση με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα, δημοκρατικά εκλεγμένη και νομιμοποιημένη Κυβέρνηση του τόπου. Το 1965 υπήρξε αντίστοιχα μια κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου, που είχε λάβει το ποσοστό 52,75% μία χρονιά νωρίτερα, το 1964, και που εξαιτίας του κυνηγητού κάποιων ακροδεξιών κύκλων, που προσέφυγαν τότε στον βασιλιά ενάντια στον Ανδρέα Παπανδρέου...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ενάντια στον Γεώργιο Παπανδρέου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: ...τελικά επεχείρησαν και έριξαν την κυβέρνηση τον Ιούλιο του 1965. Δυστυχώς για τον τόπο, αυτή η ανατροπή και η πολιτική ανωμαλία οδήγησαν σε άλλες ατραπούς, δεν οδήγησαν σε δημοκρατικές εκλογές.

Έριξαν, λοιπόν, τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση τον Ιούλιο –τα γνωστά Ιουλιανά- του 1965, χρησιμοποιήθηκε πρόσωπο της Αριστεράς, δυστυχώς, σε αυτήν την κατεύθυνση, η ΕΔΑ, για να είμαστε σωστοί, συμμετείχε στον νέο Ανένδοτο του Γεωργίου Παπανδρέου, καταψήφισε σειρά κυβερνήσεων των αποστατών, αλλά το σημαντικό είναι ότι κάποιος επιχείρησαν την ανατροπή.

Λέω, καλό είναι να μην επικαλούμαστε ανάποδα την ιστορία. Ο τόπος έχει δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση και όποιος καλεί σε αποστασία τους Βουλευτές, όποιος καλεί Βουλευτές να φύγουν από τα κόμματά τους, δεν δικαιούται να ομιλεί για αποστασία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν το κάναμε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το έκανε κατ' επανάληψη ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και θα ξαναπώ και γι' αυτό. Θα αναφερθώ και παρακάτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν το κάναμε αυτό! Καθόλου δεν το κάναμε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Έρχομαι στο θέμα «SIEMENS». Άκουσα στη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου –ενός νομοσχεδίου που θα έπρεπε να έχει πλατιά συναίνεση- ακόμη και για τον Κοσκωτά. Μα, δεν έχει μάθει τίποτα ο πολιτικός κόσμος αυτού του τόπου; Γυρίσαμε πίσω στο 1989, στο βρόμικο '89, στο βρόμικο '89, που ποινικοποιήθηκε η πολιτική άποψη, που ποινικοποίησαν μία λογική της δημοκρατικής παράταξης, που ποινικοποίησαν το ίδιο το ΠΑΣΟΚ.

Και εγώ θα ρωτήσω: Αφού πήγατε στο 1989 και αναφερθήκατε και στη «SIEMENS», δεν σας λείπει τίποτα το όνομα Κοροβέσης; Βουλευτής του Συνασπισμού και του ΣΥΡΙΖΑ ήταν. Τι είπε ο κ. Κοροβέσης; Ότι το 1989 η «SIEMENS» έδωσε χρήματα και στον Συνασπισμό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: «Τιμώ το κόμμα μου», είπε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Δρίτσα, θα ειπωθούν. Ακούστηκαν πάρα πολλά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Πήγαν να τον μπλέξουν και έκανε δήλωση. Είπε: «Τιμώ το κόμμα μου», εδω πάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Δρίτσα, παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Λέω, λοιπόν, αφού θυμηθήκατε τους πάντες, θυμηθήκατε το 1989...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είστε πολύ μικρός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Δρίτσα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα πω την άποψή μου, παρ' ότι άκουσα μία συνεχή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, πρέπει να κρατήσουμε τη συζήτηση σε ένα επίπεδο, δεν θα γίνονται αυτές

αι αντεγκλήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Αφού αναφέρθηκαν, κύριε Πρόεδρε, στο 1989 θα πω ότι ο πρώην Βουλευτής του Συνασπισμού κ. Κοροβέσης ανέφερε ότι το 1989 η «SIEMENS» έδωσε λεφτά στον Συνασπισμό. Γι' αυτό πρέπει να μας εξηγήσετε εσείς, που πάτε πίσω είκοσι πέντε χρόνια, τι ακριβώς συνέβη τότε.

Τώρα, να κοπεί επιτέλους η ιστορία με το τι χρωστάει το ΠΑΣΟΚ. Πραγματικά υπήρξε λάθος διαχείριση. Υπήρξε μία διαχείριση, η οποία, δυστυχώς, λόγω του ανταγωνισμού του μεγάλου, του πολιτικού ανταγωνισμού, λόγω του ότι δεν μπόρεσε να μαζέψει τη μεγάλη πηγή το προηγούμενο πολιτικό σύστημα και εκεί συμμετείχαν όλοι, σε σχέση με τους ετεροδημότες, γιατί ακούω ποια κόμματα συμμετείχαν κλπ., όλα τα κόμματα ήταν εδώ. Και ο Συνασπισμός ήταν εδώ και το ΚΚΕ ήταν εδώ. Όταν, λοιπόν, ρυθμίσαμε το ζήτημα των ετεροδημοτών και οι εκλογικές δαπάνες εκτινάσσονταν κάθε χρόνο, ήταν λογικό να ξεφύγουν οι υποχρεώσεις των κομμάτων και οι χρηματοδοτήσεις τους. Έλεγχος, λοιπόν, κάθε χρόνο, όπως γινόταν στον ΣΥΡΙΖΑ, γινόταν και στο ΠΑΣΟΚ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Τι λέει τώρα ο άνθρωπος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Τριαντάφυλλε, μισό λεπτό.

Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να αφήσουμε τον ομιλητή να τελειώσει. Εάν δημιουργηθεί προσωπικό θέμα, εάν συντρέχει περίπτωση από τον Κανονισμό να πάρει κάποιος τον λόγο, θα τον πάρει.

Συνεχίστε, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Αν ήθελε κάτι να κάνει το πολιτικό σύστημα για να αυτοπροστατευτεί τα προηγούμενα χρόνια, θα έπρεπε να είχε ρυθμίσει τα ζητήματα των οικονομικών του, γιατί πραγματικά αυτό που χρειάζεται είναι να περιοριστούν οι εκλογικές δαπάνες και οι κατευθύνσεις του πολιτικού χρήματος. Όταν είχατε εκτοξευμένες τις πολιτικές δαπάνες εν όψει εκλογών κάθε φορά, νομίμως, είναι λογικό να έχετε και τεράστια χρέη στα κόμματα. Και μην μου πείτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κανένα χρέος, θα έρθω σε αυτό. Θα έρθω στο τι χρέη έχει ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα.

Ποιος δεν χρωστάει, όμως; Και είναι η Δημοκρατία ένα πρόβλημα στο οποίο δεν υπάρχει πολιτική δαπάνη; Υπάρχει πολιτική δαπάνη. Το ζήτημα είναι να κατοχυρώσουμε εδώ, να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος. Όσο κυριαρχεί ο λαϊκισμός και ο αντικοινοβουλευτισμός, η απαξίωση του κοινοβουλευτικού συστήματος και των πολιτικών κομμάτων, όσο δεν μαθαίνουμε από τα λάθη του παρελθόντος, αλλά ονειρευόμαστε να τα επαναλάβουμε στο μέλλον, τόσο θα γυρνάμε προς τα πίσω. Δεν θα διορθώνουμε τίποτα, η κατάσταση θα πηγαίνει χειρότερα και κάποιος άλλοι θα κερδίζουν. Και δεν θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ αυτός που θα κερδίζει, δεν θα είναι η Αξωματική Αντιπολίτευση ή η οποιαδήποτε δημοκρατική δύναμη. Θα είναι άλλοι οι οποίοι λειτουργούν αντιδημοκρατικά, οι οποίοι δεν σέβονται τη δημοκρατία.

Άκουσα ότι έγινε μία συνάντηση μεταξύ Ανεξάρτητων Ελλήνων και ΣΥΡΙΖΑ και το μενού του γεύματος ήταν να μην στηριχθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και βεβαίως μια μετεκλογική συνεργασία. Και ερωτώ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος υποψήφιος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κυρία Κωνσταντοπούλου. Επιτέλους!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ «δεν έχετε τους εκατόν ογδόντα». Δεν θα αναφερθώ σε αυτά που είπε η κ. Κωνσταντοπούλου για το σφετερισμό της εξουσίας του Κοινοβουλίου, διότι αυτά υποθέτω τα αναφέρετε και για τον κ. Τσίπρα, ότι πρέπει να τον καλέσει ο ανακριτής, για να μας πει γιατί δεν υπάρχουν οι εκατόν ογδόντα και υπάρχουν οι εκατόν είκοσι. Δεν θα μπούμε στα εσωτερικά σας.

Όμως, θα πω το εξής: Ποιος λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές θα έχει εκατόν ογδόντα; Ή θα πηγαίνουμε κάθε τέσσερις μήνες σε εκλογές; Εάν πάμε σήμερα σε εκλογές, τον Μάρτη, τον Φλεβάρη θα έχει εκατόν ογδόντα ο ΣΥΡΙΖΑ; Ή θα πρέπει τότε το άλλο κόμμα ή τα άλλα κόμματα να πουν «δεν ψηφίζουμε, να ξα-

ναπάμε σε εκλογές, επειδή διαφωνούμε με τον τρόπο που κάνει τη διαπραγμάτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο ΣΥΡΙΖΑ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και εγώ ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Λέω ότι εάν κάποιος εισάγει στο πολιτικό λεξιλόγιο της χώρας την έννοια του «αργυρώνητου», πρέπει να γνωρίζει ότι αυτό ισχύει και για τον ίδιο. Και όχι μόνο αυτό. Δεν υπάρχει μόνο αυτή η υπόνοια για τον ίδιο – επομένως κρίνει εξ ιδίων τα αλλότρια-, αλλά υπάρχει και η δημόσια πρόσκλησή του σε αποστασία.

Και αυτό να, είναι ένα ζητούμενο, είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να μας απασχολεί όλους εδώ μέσα, διότι σήμερα είχαμε δημιουργία τοποθέτηση ότι όποιος δεν ψηφίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας θα μπει στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν άκουσα κανέναν να το διαψεύδει και το θεωρώ απαράδεκτο κοινοβουλευτικό προηγούμενο.

Και έρχομαι στο ποιος χρωστάει και ποιος δεν χρωστάει. Πόσο χρωστάει ο ΣΥΡΙΖΑ; Είπατε πριν 8,5 εκατομμύρια. Είναι τόσα ή είναι παραπάνω; Εγώ θα σας πω ότι είναι λίγα παραπάνω. Όμως, για να δούμε και τι γίνεται με τα υπόλοιπα του ΣΥΡΙΖΑ.

Η «ΑΥΓΗ», η εφημερίδα ποιανού είναι; Η εφημερίδα «ΑΥΓΗ», λοιπόν, το 2013 –και το καταθέτω στα Πρακτικά- είχε ισολογισμό με ζημιές, δηλαδή χρωστούσε το 2013, όχι το 2014, 4.306.000 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ραδιοφωνικός σταθμός «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» ποιανού είναι; Ο ραδιοφωνικός σταθμός «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» το 2013 πάλι –δεν έχουμε το 2014, δεν έχει τελειώσει η χρονιά- χρωστούσε ζημιές 5.639.000. Σημειωτέον, το 2009 ο ραδιοφωνικός σταθμός «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» χρωστούσε μόλις 1.756.000. Δηλαδή, σε τέσσερα χρόνια έχουμε 4 εκατομμύρια ευρώ συσσώρευση ζημιών.

Και το βασικό ερώτημα -γιατί αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το δούμε- δεν είναι –σωστά αναφέρθηκε προηγουμένως- μόνο να ελέγξουμε αυτά καθαυτά τα κόμματα ως νομικά πρόσωπα. Πρέπει να δούμε και όλα τα υπόλοιπα, όπου υπάρχει και διακινείται πολιτικό χρήμα, όπου υπάρχει επιρροή, όπου υπάρχει σχέση δούνα και λαβείν.

Εδώ το βασικό ερώτημα που θέτω δεν είναι μόνο τα 10 εκατομμύρια που χρωστούσε επιπλέον, που τα κάνουν 20 εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Το βασικό ερώτημα που θέτω και το θέτω στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι η «ΑΥΓΗ» στις 26 Φεβρουαρίου 2014 ολοκλήρωσε μια αύξηση μετοχικού κεφαλαίου. Και αυτήν την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου την έκανε μέσω τριών τραπεζικών λογαριασμών, δεν την έκανε με την τυπική διαδικασία.

Θέλουμε, λοιπόν, να μας πείτε ποιοι και πόσα έδωσαν στην «ΑΥΓΗ», γιατί ο στόχος τότε ήταν 4 εκατομμύρια ευρώ. Και αν ισχύει αυτό που λέει ο κ. Κοντονής...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Αν ισχύει αυτό που λέει ο κ. Κοντονής, ότι δηλαδή δεν πρέπει να έχουμε ιδιωτική χρηματοδότηση στα κόμματα γιατί δεν ξέρουμε ποιοι θα τα δώσουν, πρέπει να μας δώσετε σίγουρα –το δικαιούμεστε και το υποχρεούστε και εσείς- τις απαντήσεις εντός του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον

λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Δρίτσα, για ποιον λόγο θέλετε τον λόγο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία συμπληρωματική παρέμβαση, γιατί προσεβλήθησαν άτομα, ετέθησαν διάφορα θέματα καίριας σημασίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Υπάρχει προσωπικό θέμα; Θέλετε να κάνετε χρήση της δευτερολογίας σας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα κάνω χρήση της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχάς απορώ με την ευκολία ενός νέου ανθρώπου, πόσο πρόχειρα και εύκολα ρέπει προς την πλήρη αλλοτρίωση, δηλαδή στην πιο εξαχρειωμένη –να πω έτσι- υλοποίηση των πολιτικών συμπεριφορών.

Παίρνει στο στόμα του έναν Περικλή Κοροβέση, έναν άνθρωπο που ακόμα δεν μπορεί να σταθεί όρθιος μετά από τόσες δεκαετίες από τα βασανιστήρια που υπέστη από τη Χούντα, και επικαλείται μία συνέντευξη, στην οποία τον ενέπλεξε δημοσιογράφος με στενή σχέση τότε με το ΠΑΣΟΚ. Τότε ο Περικλής Κοροβέσης, όπως κι εγώ θα έλεγα –γιατί την ίδια άποψη είχα κι εγώ τότε– και πολλοί άλλοι από τα ενεργά μέλη του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα ήμασαν αντίθετοι με το '89 και την συγκυβέρνηση. Και τον ενέπλεξε ο δημοσιογράφος με μια συζήτηση ιστορική. Αναφέρθηκε ο Περικλής Κοροβέσης στην τότε αντίθεσή του σε αυτά. Και του έκανε την υποβολιμαία ερώτηση: «Όσα ακούγονται για τη «SIEMENS» και τον ΟΤΕ, που συμμετείχε και η αριστερά;» Και είπε ο Περικλής: «Τα έχω ακούσει κι εγώ».

Και τότε αμέσως στάλθηκαν δελτία Τύπου παντού! Και η μονταζιέρα δούλεψε και έγινε αναπαραγωγή σε όλους τους σταθμούς μέσα σε πέντε λεπτά. Στημένο!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μουβιόλες ήταν!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και μετά από μία ώρα ήρθε ο Περικλής Κοροβέσης εδώ στη Βουλή –ήταν τότε Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ– και κάλεσε τους δημοσιογράφους και είπε: «Τιμώ το κόμμα που βρίσκομαι και εξακολουθώ να το εμπιστεύομαι και για τη διαδρομή του και για το τώρα». Και αυτή η δήλωση ήταν αυτή που έκλεισε τα στόματα όλων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το διέψευσε;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Τι να διαψεύσει; Δεν καταλαβαίνεις τι λέει;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο κ. Τριαντάφυλλος με μεγάλη ευκολία –νέο παιδί- δεν σέβεται τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό που λέει τώρα δεν είναι σωστό. Εγώ δεν είπα ότι δεν σέβεται ο κ. Δρίτσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ! Αν θέλετε τον λόγο να τον ζητήσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τώρα, σχετικά με την «ΑΥΓΗ», είναι μετοχική εταιρεία. Οι αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου είναι αυξήσεις όσων συνεισφέρουμε στην ενίσχυσή της. Ο σταθμός «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» το 2003 έκανε βασικές επενδύσεις σε υποδομές. Το να έχει ζημία τι είναι; Είναι διαπλοκή αυτό; Είναι διαφθορά; Τι είναι αυτό, δηλαδή; Τι ακριβώς είναι;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Με κούπνια τα δίνετε κι εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, μην διακόπτετε τον ομιλητή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, σας προκαλούμε να ανοίξετε τα χαρτιά σας, τα βιβλία σας, να υποστείτε τον έλεγχο που έχουμε υποστεί εμείς, τα κόμματα της Αριστεράς, επί δεκαήμερο τουλάχιστον κάθε φορά, και να δούμε «πόσα απίδια πιάνει ο σάκος».

Να δούμε τότε με πόσο θράσος θα ξανάρθετε εδώ να πείτε αυτά που λέτε. Και καλά να τ' άλεγε ένας της γενιάς του Τσουκράτο, αλλά να τα λέει ένας της γενιάς σας, κύριε Τριαντάφυλλε, προκαλεί θλίψη. Είναι κατηφόρα και δεν πρέπει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Σας καλώ να αναλογιστείτε τις ευθύνες σας, γιατί, ναι, το ΠΑΣΟΚ έχει κάνει μία διαδρομή που είχε και πολύ σημαντικές στιγμές, γιατί στήριζε ένα τεράστιο τμήμα του ελληνικού λαού...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, εντάξει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:...και συνεισέφερε στον εκδημοκρατισμό της ελληνικής κοινωνίας. Δεν είναι αυτή η παράδοση του ΠΑΣΟΚ, στο οποίο αναφέραστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αν έχετε την καλοσύνη: Κάνετε μία σύντομη παρέμβαση, τελείωσε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όμως, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει αυτή η ευκολία για πράγματα που δεν έχουν βιωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κοινοβούλιο είναι εδώ. Λέγονται όλες οι απόψεις. Την ιστορική διαδρομή ο καθένας την ερμηνεύει όπως θέλει. Τι να κάνουμε;

Ευχαριστούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείτε, έχει ζητήσει προηγουμένως η κ. Κωνσταντοπούλου τον λόγο.

Για ποιον λόγο, κυρία Κωνσταντοπούλου;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, έχετε ένα λεπτό για να εξηγήσετε σε τι συνίσταται το προσωπικό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το προσωπικό έγκειται στην προσωπική αναφορά του κ. Τριαντάφυλλου σε εμένα, σε αυτά τα οποία διατύπωσα και στην διαστρέβλωσή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σε τι αναφέρατε, παρακαλώ; Σε ποια διαστρέβλωση;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί; Θα με ανακρίνετε να σας πω ποια είναι η διαστρέβλωση ή θα μου δώσετε τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ πάρα πολύ, σε ποια διαστρέβλωση αναφέρατε; Παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στη διαστρέβλωση της αναφοράς την οποία έκανα και την οποίαν επαναλαμβάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σε τι ακριβώς; Δηλαδή, τι είπατε και τι είπε ο κ. Τριαντάφυλλος; Θέλετε να μου εξηγήσετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην εξάπτεστε για λογαριασμό του κ. Τριαντάφυλλου, στον οποίο έχω καταθέσει μήνυση. Δεν φαντάζομαι να θέλετε να ταυτιστείτε μαζί του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Σε μένα; Πότε καταθέσατε μήνυση σε μένα;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Λοιπόν, θα μου δώσετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ακούστε, όχι. Θα μου πείτε: Είπα αυτό το πράγμα και ο κ. Τριαντάφυλλος είπε ότι είπα εκείνο. Παρακαλώ πάρα πολύ, πείτε μου σε τι συνίσταται η διαστρέβλωση.

Κύριε Τριαντάφυλλε, σας παρακαλώ δεν έχω ανάγκη συνηγόρου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Την έχετε κάνει σε οποιονδήποτε κυβερνητικό Βουλευτή αυτήν τη διαδικασία; Δηλαδή να του λέτε «Πείτε μου ακριβώς και απαντήστε μου.»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κυρία Κωνσταντοπούλου, ακούστε με...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να σας πω, λοιπόν.

Ο κ. Τριαντάφυλλος, αναφερόμενος προσωπικά στην τοποθέτησή μου, είπε ότι η αναφορά σε σφετερισμό του πολιτεύματος και της εξουσίας την οποίαν δίνει το πολίτευμα, αναφορά η οποία ήταν ρητώς στοχευμένη...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν ξέρω αν σας φαίνεται κάτι αστειό. Ελπίζω να διασκεδάσετε, πράγματι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Τη μήνυση, πείτε μου,

πότε μου την κάνατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για τη μήνυση θα χαρώ να σας δω να ζητάτε να μην αρθεί η ασυλία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεν θέλετε να μου πείτε εσείς;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Φαντάζομαι ότι θα την διαβιβάσουν οι εισαγγελικές αρχές. Έχει κατατεθεί εδώ και μήνες, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Λοιπόν, δεν υπάρχει κανένα προσωπικό. Σας παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και θα χαρώ να σας δω, αν είστε ακόμη Βουλευτής, να παρακαλάτε να μην αρθεί η ασυλία σας. Αλλά δεν θα είστε πια Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν υπάρχει κανένα προσωπικό. Έληξε το θέμα. Κυρία Κωνσταντοπούλου, τελείωσε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ τον λόγο να ολοκληρώσω την ανάπτυξη του προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει, τώρα...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επιτρέψτε μου. Μην εξανίστασθε. Και μην πανικοβάλλεστε.

Για όποιον δεν κατάλαβε και κυρίως για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που γελοούν μαζί σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ξέρετε γιατί γελοί;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ξέρετε, φυσικά. Έχετε αντίληψη του ποιο είναι το γελοίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι ωραία που περνούσαμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για αυτούς, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω ότι σφετερισμός του πολιτεύματος είναι και η πλήρης, ευθεία και επαναληπτική παραβίαση της συνταγματικής πρόβλεψης για το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι εγγυητής της δημοκρατικής λειτουργίας, όχι εργαλείο έκδοσης πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, ούτε εργαλείο που ανοιγοκλείνει τη Βουλή για να παραγραφούν οι ευθύνες του Αρχηγού σας και λοιπών κυβερνητικών προσώπων για υποθέσεις διαφθοράς, όπως η υπόθεση των εξοπλιστικών, όπως η υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ, όπως η υπόθεση της «SIEMENS».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ακούστε, τώρα, αφήστε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για εσάς, λοιπόν, που προσποιείστε ότι δεν αντιλαμβάνεστε, να σας πούμε –και να σας πω– ευθέως ότι για εκείνους που θέλουν έναν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος, όποιος κι αν είναι, θα υλοποιεί αντιδημοκρατικές, παράνομες και έκνομες κυβερνητικές επιλογές δικές σας, υπάρχει η δημοκρατική, συνταγματική απάντηση, η οποία λέει: Όταν οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί δεν επιτρέπουν τη συναίνεση, υπάρχει η δημοκρατική λύση των εκλογών, τις οποίες τόσο φοβάστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Φοβάστε ότι θα σας στείλει σπίτι σας ο ελληνικός λαός και εσάς και εσάς, όπως σας έστειλε το Μάιο του 2012, κύριε Μαρκογιαννάκη. Φοβάστε να αντιμετωπίσετε τους συμπολίτες σας στην εκλογική αναμέτρηση. Φοβάστε τις συνέπειες των τροπολογιών που έχετε φέρει στη Βουλή αυτή για να συγκαλύψετε τα ανομήματά σας. Φοβάστε τη δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, να κλείσει το μικρόφωνο. Τελειώσαμε. Σας ακούμε τόση ώρα. Εντάξει, καλά είναι.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το μικρόφωνο δεν είναι «μαρκογιαννάκειο», να ανοιγοκλείνει κατά τις εντολές σας. Και οι υπάλληλοι της Βουλής δεν μπορούν να υλοποιούν παράνομες εντολές δικές σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ πολύ, κυρία Κωνσταντοπούλου. Σας παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτή είναι εικόνα Προέδρου της Βουλής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι συμπεριφορά και εικόνα

Προέδρου της Βουλής αυτή; Πού νομίζετε ότι βρίσκεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ποιος έχει ζητήσει τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Για ποιο θέμα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι να απαντήσετε; Υπάρχει προσωπικό, κύριε Τριαντάφυλλε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δώστε τώρα τον λόγο και μη ρωτάτε γιατί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, θα έχετε ανάλογη μεταχείριση με τον κ. Δρίτσα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θα ρωτήστε για ποιο λόγο; Δεν θα κάνετε ειδική διαδικασία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Γιατί είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και κάνει τη χρήση του δικαιώματος που έχει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, βέβαια. Είναι κυβερνητικός Βουλευτής και εσείς επιδιώκετε το παράδειγμα της εκτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ. Στον κ. Δρίτσα δεν έδωσα προηγουμένως πέντε λεπτά;

Ορίστε, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Θα ήθελα να πω το εξής. Επειδή μόλις έμαθα ότι έχω μηνυθεί από την κυρία Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και επειδή κατανώ ότι η έλλειψη οποιουδήποτε πολιτικού επιχειρήματος στον διάλογο που διεξάγουμε -με κάθε δυνατότητα ευπρέπειας εντός του Κοινοβουλίου- την καθιστά σε θέση αδυναμίας και με αυτόν τον τρόπο ποινικοποιεί την πολιτική άποψη και μηνύει κατ' επανάληψη και κατ' εξακολούθηση και ίσως και κατ' επάγγελμα οποιονδήποτε της προβάλλει αντιπαράθεση, θα της πω απλά ότι εγώ δεν φοβάμαι. Εγώ εδώ υπηρετώ τη δημοκρατία. Υπηρετώ τη δημοκρατική παράταξη σθεναρά από θέση όχι ισχύος. Και εις γνώσιν μου μπήκα στα λιγοστά έδρανα της δημοκρατικής παράταξης, γιατί πιστεύω ότι ο λαϊκισμός και ο αντικοινοβουλευτισμός, από όπου κι αν αυτός εξαπολύεται, κάνει ζημιά στη δημοκρατία μας.

Αυτή, λοιπόν, η ποινικοποίηση της διαφορετικής πολιτικής άποψης και της πολιτικής αντιπαράθεσης δεν οδηγεί πουθενά αλλού παρά μόνο σε δύσκολες και δυστυχώς αντιδημοκρατικές ατραπούς.

Τώρα, κύριε Δρίτσα, εγώ ανέφερα τρία περιστατικά. Είπα τρία συγκεκριμένα πράγματα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Σας απάντησα και στα τρία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Εγώ σέβομαι κι εσάς και τον κ. Κοροβέση. Ανέφερα συγκεκριμένα περιστατικά.

Το ζήτημα, όμως, είναι ότι πρώτον, δεν είναι σωστό για έναν άνθρωπο της Αριστεράς, κατά την άποψη μου, να χρησιμοποιεί ως επιχείρημα την ηλικία του άλλου, δηλαδή ένας νέος άνθρωπος -παρ' ότι το είπατε καλοπροαίρετα- ότι είναι ασεβής κ.τ.λ..

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Γιατί έχω φιλοδοξίες και για εσάς. Πειράζει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ναι, το γνωρίζω.

Κατ' αρχάς, εγώ ξεκίνησα λέγοντας ότι σας εκτιμώ απεριόριστα και θεωρώ ότι είστε ένας άνθρωπος που στην ιστορική διαδρομή του -και είναι μακρά αυτή η ιστορική διαδρομή- έχει αποδείξει και το ήθος και την αξιοπρέπειά του. Γι' αυτό τον λόγο λέω ότι προσωπικούς χαρακτηρισμούς εγώ τουλάχιστον από εσάς δεν περιμένα να ακούσω.

Παρέθεσα δύο πράγματα και τα παρέθεσα ακριβώς γιατί...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Πρώτη μέρα μας ήρθατε σήμερα και έγινε αισθητή η παρουσία σας, αλλά προς το αρνητικό. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ηρεμήστε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ομιλεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αφότου του έδωσα τον λόγο. Ποιος ο λόγος να σχολιάζετε κάθε συλλαβή την οποία βγάζει από το στόμα του;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Με ρωτάτε να σας απαντήσω; Θα μου δώσετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι να απαντήσετε, κυρία Κωνσταντοπούλου; Σας έχει δώσει κανείς τον λόγο για να σχολιάζετε; Τι πράγματα είναι αυτά;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί με ρωτάτε; Για να κάνετε επίδειξη ισχύος από τη θέση του Προέδρου που δεν δικαιούστε καν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Εγώ, λοιπόν, κύριε Δρίτσα, επειδή είπατε κι εσείς ότι «ο άνθρωπος είναι νέος», υποστηρίζω εδώ μέσα ότι υπήρξε μια διόγκωση του πολιτικού χρέους όλου του πολιτικού κόσμου της χώρας, λόγω του ότι δεν μπήκε τάξη στις πολιτικές δαπάνες και στις υποχρεώσεις εν' όψει εκλογών. Αυτό υποστηρίζω σθεναρά και θα το λέω και για εσάς, και θα το λέω και για το ΠΑΣΟΚ, και θα το λέω και για όλους.

Δεύτερον, λέω ότι καλό είναι να μην μπαίνει η συζήτηση εκεί, γιατί άκουσα από το απόγευμα -είναι και περασμένη η ώρα- ένα υβρεολόγιο για όλη την ιστορική πορεία του ΠΑΣΟΚ. Και έφερα τρία παραδείγματα για να αποδείξω ότι δεν υπάρχει περίπτωση να ανεχόμαστε χωρίς να απαντάμε σε αυτά τα ζητήματα.

Και το είπα αυτό γιατί θεωρώ ότι καλό είναι ο καθένας μας να βάζει τάξη στα του οίκου του. Εμείς κάναμε εκλογές κι ευρωεκλογές με το ελάχιστο, ίσως το μικρότερο ποσό που δαπάνησε κόμμα εδώ μέσα. Και κάναμε ευρωεκλογές εν γνώσει μας πολύ δύσκολες, με το περίσσευμά μας. Και θα συνεχίσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση βάζοντας τάξη στα οικονομικά μας, προκειμένου να μπορέσει να σταθεί στα πόδια του αυτός ο χώρος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άμα έχετε και περίσσευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει κ. Καραγκούνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι υπάρχει μια πολύ συγκεκριμένη στρατηγική από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Ποια είναι αυτή η στρατηγική; Οπωσδήποτε και με κάθε μέσο να αποσταθεροποιήσει τη χώρα και να αποσταθεροποιήσει την οικονομία. Το κάνει συνειδητά, το κάνει επιθετικά, το κάνει με κάθε τρόπο, ώστε να μην μπορέσει επιτέλους η χώρα να τελειώσει με τα δεσμά της.

Τι προσπαθούμε εμείς τα τελευταία δύο χρόνια; Να κάνουμε το αυτονόητο. Να τελειώσει η χώρα με το μνημόνιο. Αυτή είναι η στρατηγική μας και σε αυτήν τη στρατηγική δεν θα κάνουμε βήμα πίσω. Αυτό, όμως, δεν θέλετε να πετύχουμε. Θα θέλετε να πετύχετε, να παραμένουμε δέσμοι, γιατί έτσι υπάρχουν, γιατί έτσι μπορείτε και επιβιώνετε. Το κάνετε συνειδητά. Παίζετε το τελευταίο σας χαρτί.

Το άσχημο όμως είναι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δηλητηριάζετε το πολιτικό κλίμα. Δηλητηριάζετε τη δημοκρατία. Δηλητηριάζετε πάνω απ' όλα τον κοινοβουλευτισμό. Και παραβιάζετε συνειδητά τα άρθρα 60 και 61 του Συντάγματος, που λέει για την ελευθερία βούλησης των Βουλευτών, την ελευθερία της ψήφου των Βουλευτών, το ακαταδίωκτο της βούλησης και της έκφρασης γνώμης και της ψήφου των Βουλευτών.

Πρώτα απ' όλα προσβάλατε τους Βουλευτές λέγοντας ότι είναι αργυρώνητοι, λέγοντας ότι εκβιάζονται. Στη συνέχεια ήρθε ο κ. Τσίπρας και προσέβαλε προσωπικά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στην ουσία λέγοντας ότι πρέπει να παραιτηθεί έξι μήνες ωρύτερα από αυτό που ορίζει το Σύνταγμα, αν δεν βγει Πρόεδρος της Δημοκρατίας, γιατί βεβαίως υπάρχουν αργυρώνητοι Βουλευτές.

Σήμερα ξεπεράστηκε κάθε όριο. Ήρθε η κ. Κωνσταντοπούλου και προσέβαλε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας, ακριβώς επειδή έκανε μία εκτίμηση -γιατί περί αυτού πρόκειται- ότι θα υπάρξουν εκατόν ογδόντα Βουλευτές, γιατί η χώρα φεύγει από το μνημόνιο, γιατί έχουμε καλύτερες ημέρες και γιατί γι' αυτό θα ψηφίσουν οι Βουλευτές. Η κ. Κωνσταντοπούλου, λοιπόν, έρχεται και ποινικοποιεί την πολιτική εκτίμηση, την πολιτική πρόβλεψη ότι μπορεί να έχουμε εκατόν ογδόντα Βουλευτές.

Δεν βγήκαμε εμείς να πούμε για αργυρώνητους Βουλευτές.

Δεν βγήκαμε να πούμε εμείς ότι εκφοβίζονται ή εκβιάζονται οι Βουλευτές. Αναρωτιέμαι σε ποια πολιτική αθλιότητα θα συνεχίσουν, σε ποιο πολιτικό κατήφορο θα συνεχίσουν, πού θα σταματήσει αυτή η ιστορία. Επιτέλους, δηλητηριάζετε τη δημοκρατία!

Μιλάμε, δηλαδή, για ανθρώπους που είναι η προσωποποίηση της ανευθυνότητας. Θα σας πω γιατί. Γιατί θα πείτε οτιδήποτε για να εξηγήσετε προκαταβολικά για ποιον λόγο θα διαψευστεί αυτή η πρόβλεψή σας, ότι δεν θα βγει Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Ακούστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι είπε ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από ένα μήνα. Είπαν ότι υπάρχει μία γιγαντιαία επιχείρηση εκφοβισμού των Βουλευτών να ψηφίσουν για Πρόεδρο της Δημοκρατίας, λέγοντας ή υπονοώντας ότι υπάρχει βραχίονας το ΣΔΟΕ. Μάλιστα! Μετά από ένα μήνα, αυτή η θεωρία άλλαξε. Από το ένα άκρο, λοιπόν, πήγαμε στο άλλο άκρο. Βεβαίως, τώρα δεν υπάρχουν πραιτωριανοί, δεν υπάρχει τρομοκρατία, δεν υπάρχουν τρομοκράτες που εκφοβίζουν Βουλευτές. Όχι. Τώρα έχουμε κάτι άλλο. Έχουμε κούτες από Pampers, έχουμε δωροδοκίες, έχουμε κουμπάρ.

Πρέπει να μας εξηγήσετε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τι από τα δύο ισχύει, γιατί φανταστείτε πόσο γελοίο είναι το επιχείρημά σας. Όπως γνωρίζετε, οι συνομισίες και μάλιστα σε τόσο σοβαρά θέματα απαιτούν τουλάχιστον και μία προετοιμασία.

Τελικά τι από τα δύο κάναμε; Τι προετοιμάσαμε, τι προσχεδιάσαμε για πολλούς μήνες; Μία γιγαντιαία προσπάθεια εκφοβισμού των Βουλευτών ή μία γιγαντιαία προσπάθεια χρηματοδότησης των Βουλευτών; Τι ήμασταν; Πραιτωριανοί και τρομοκράτες ή Άγιοι Βασίληδες τελικά; Θέλουμε να μας απαντήσετε.

Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι τίποτε από τα δύο, γιατί το να πιστεύει κανείς ότι στήθηκαν και τα δύο και μάλιστα το ένα μετά το άλλο, είναι ανεκδοτολογικό. Μόνο μία εξήγηση μπορεί να υπάρξει, ότι υπάρχουν κάποιοι ανεύθυνοι -για να μην τους πω απίθανους ή να μη χρησιμοποιήσω κάποιον άλλον χαρακτηρισμό- σύμβουλοι στους «πρωινούς καφέδες» της Κοινοβουλευτικής ομιλίας οι οποίοι δεν θυμούνται καν τι έχουν πει πριν από ένα μήνα.

Θα σας πω εγώ γιατί βρίσκονται σε αυτόν τον πανικό. Θέλουν προκαταβολικά να δικαιολογήσουν το αφήγημα της καταψήφισής του Προέδρου, κάτω βεβαίως από την υποτιθέμενη λαϊκή δυσπιστία, αλλά ξέρουν κάτι πολύ σημαντικότερο. Ξέρουν ότι, όπως δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις -ακόμα και η χθεσινή που βγήκε- η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών θέλουν ένα πράγμα και αυτό είναι η σταθερότητα. Είναι αυτό που κράτησε ζωντανή τη χώρα δύο-δυόμισι χρόνια, αυτό που θα μας επιτρέψει τους επόμενους μήνες να φύγουμε οριστικά από το μνημόνιο, πράγμα το οποίο δεν θέλετε. Αυτό θέλει ο κόσμος, αυτό θέλουν οι πολίτες και αυτό θέλετε εσείς να καταρρίψετε, αυτό θέλετε εσείς να κόψετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο οι πολίτες όσο και οι αγορές κατανοούν ότι αν έχουμε δεκαοχτώ ακόμη μήνες ηρεμίας, θα φανούν σωρευτικά όλα τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής, τα οποία βέβαια σήμερα εμφανίζονται σε ένα επίπεδο αριθμών, αλλά βεβαίως δεν έχουν φθάσει αυτά στην καθημερινότητα του πολίτη. Αυτή είναι και η πρόκληση της Κυβέρνησης. Γι' αυτό την καταληκτική ημερομηνία των τεσσάρων ετών, δηλαδή το 2016, που ήταν η προϋπόθεση και να έχουμε τα πλεονάσματα και να βγούμε στις αγορές, τη φέραμε δύο χρόνια νωρίτερα. Γιατί το κάναμε; Για να μπορέσουμε να αποδεσμευθούμε από τις δεσμεύσεις και αυτό θέλετε να αποκόψετε, γιατί είναι το τελευταίο σας χαρτί. Γι' αυτό παίζετε τα ρέστα σας.

Ξέρουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι «ο βασιλιάς θα αποδειχθεί γυμνός». Ξέρουν ότι και ανάπτυξη θα υπάρξει και το ζήτημα του χρέους θα ρυθμιστεί και μνημόνιο δεν θα υπάρξει και φοροελαφρύνσεις θα γίνουν. Αυτό σημαίνει ότι αυτοί οι δεκαοκτώ μήνες θα αποτελέσουν το διάστημα της σκληρής αλήθειας και θα επαναφέρουν τον ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό που πάντοτε ήταν, ένα κόμμα διαμαρτυρίας που επιδιώκει την πολιτική και οικονομική κακοκαιρία που αποτελεί και τον λόγο ύπαρξής του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ πραγματικά παίζει το τελευταίο του χαρτί. Πρώτα ανακάλυψε το ΣΔΟΕ, όπως είπα και προηγουμένως, στη συνέχεια ανακάλυψε τον κουμπάρ, μεθαύ-

ριο δεν ξέρω τι άλλο θα ανακαλύψει: Τη CIA, τη λέσχη Μπίλντερμπεργκ, τους μασόνους; Ποια άλλη θεωρία θα βρει; Τι άλλο θα κατέβει πραγματικά από το πειραγμένο μυαλό αυτών των πολιτικών εγκεφάλων, οι οποίοι όχι μόνο δεν πείθουν αλλά τελικά χάνουν;

Βεβαίως, οφείλω να πω ότι χαιρετίζω την παρέμβαση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου. Εκεί που θα κληθεί ο κ. Σκουρλέτης πρέπει να δώσει πολύ συγκεκριμένα στοιχεία για τον υποτιθέμενο κουμπάρ, αν και πιστεύω ότι ο κ. Τσίπρας έπρεπε να βγει και να πει και ο ίδιος εάν συμφωνεί με αυτά που είπε ο κ. Σκουρλέτης, να πάει και ο ίδιος στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και να καταθέσει συγκεκριμένα στοιχεία και όχι να βάζει τον κ. Σκουρλέτη μπροστά. Διαφορετικά, είναι ο ίδιος έκθετος και έπρεπε, ήδη, να έχει οδηγήσει σε παραίτηση τον κ. Σκουρλέτη και γι' αυτά τα λόγια που λέει και γιατί δηλητηριάζει τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό.

Ο κ. Σκουρλέτης, λοιπόν, θα πρέπει πραγματικά να απαντήσει σε όλα αυτά τα ερωτήματα. Διότι εάν δεν το κάνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποτελεί πραγματικά κοινό συκοφάντη και θα πρέπει να υποστεί συνέπειες ανάλογες νομικές και πολιτικές. Και όχι μόνο ο κ. Σκουρλέτης, αλλά συνολικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Θα πρέπει να μας πουν πολύ συγκεκριμένα πρόσωπα, πολύ συγκεκριμένα πράγματα, πολύ συγκεκριμένα ονόματα. Όχι αοριστίες, όχι λάσπη στον ανεμιστήρα! Θα πρέπει να δώσουν συγκεκριμένα στοιχεία. Δεν μπορούν να συνεχίζουν να διασπείρουν ψευδείς ειδήσεις και θα πρέπει, εάν δεν το αποδείξουν, να υποστούν πραγματικές συνέπειες.

Αυτή η ιστορία, το να δηλητηριάζουν τη δημοκρατία, πρέπει να τελειώσει! Δεν θα βάλετε εμπόδιο στην τελική φάση που έχει αυτή η Κυβέρνηση. Η φάση αυτή λέει ότι η χώρα τελειώνει οριστικά με τις δεσμεύσεις, τελειώνει οριστικά με τα μνημόνια.

Εμείς θα βγάλουμε τη χώρα από το τέλμα και κανείς δεν θα μας εμποδίσει. Όσες προσπάθειες και αν κάνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι και να σκαρφιστείτε, σε αυτό δεν θα επιτύχετε. Η ελληνική οικονομία, ο ελληνικός λαός, οι χιλιάδες των ανέργων περιμένουν πραγματικά να δουν μια καλύτερη μέρα, καθώς και οι επιχειρήσεις που βρίσκονται σε πραγματικά δύσκολη κατάσταση και περιμένουν τη ρευστότητα. Όλα αυτά θα έρθουν από τη στιγμή που η χώρα θα βγει από το μνημόνιο. Διότι περι αυτού πρόκειται. Επιτέλους θα αρχίσει να λειτουργεί η οικονομία! Όλοι αυτοί δεν περιμένουν από εσάς να ανακόψετε αυτήν την πορεία, δεν περιμένουν από εσάς να ανακόψετε την καλύτερη ευημερία των πολιτών.

Και κυρίως δεν περιμένει η δημοκρατία, δεν περιμένει ο κοινοβουλευτισμός να τον δηλητηριάζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Αρβανίτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε,

Άκουσα τον προλαλήσαντα Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των συγκυβερνώντων κομμάτων -δεν λέω της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ, ένα πράγμα είναι!- να κατηγορεί ένα κόμμα ή μερικά κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι δηλητηριάζουν τη δημοκρατία!

Ποια δημοκρατία; Εσείς οι ίδιοι δηλητηριάζετε τον ελληνικό λαό καθημερινώς.

Είπε μια αλήθεια ο κ. Κεδίκογλου, ο ειδικός αγορητής της Κυβερνήσεως. Πώς να πω; Της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ; Επαναλαμβάνω και πάλι ότι είναι ένα πράγμα. Όμως, η αλήθεια ήταν μισή, συγκαλυμμένη. Είπε ότι είναι γεγονός πως έχει κλονιστεί η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού προς τα πολιτικά κόμματα. Απλώς έχει κλονιστεί η εμπιστοσύνη; Ο λαός είναι εξαγριωμένος κυριολεκτικά. Ο λαός έχει καταλάβει την απάτη.

Γιατί συνεχίζετε να εμπαιζετε τον ελληνικό λαό; Όμως, θα μου πείτε, οδηγητή έχετε τον Πρωθυπουργό σας, ο οποίος έχει παράδοση στο να ψεύδεται και να κάνει πολιτικές απάτες. Και τον Ιούνιο του 2012 έλεγε πράγματα τα οποία όχι μόνο δεν ετήρησε αλλά ετήρησε τα ακριβώς αντίθετα.

Και έρχεστε τώρα και μας μιλάτε και μας λέτε για προοπτικές,

ότι θα φύγουμε από τα μνημόνια, ότι θα βγούμε στις αγορές, ότι η οικονομία μας αναπτύσσεται, τα ίδια παραμύθια, τον ίδιο ξύλινο λόγο. Για το χρέος δεν είπατε τίποτα, όμως. Για το χρέος, το οποίο καλπάζει και είναι εκατοντάδες δισεκατομμύρια και βαρύνει τα παιδιά μας, τα εγγόνια και τα τρισεγγόνια μας και τα τετράκια εγγόνια μας, δεν λέτε τίποτα απολύτως.

Έρχεται, λοιπόν, ο σοφός λαός, ο οποίος –δεν ξέρω γιατί ή μάλλον ξέρω γιατί, αλλά δεν μπορώ να κάνω αναλύσεις ψυχολογικού πολέμου που έγινε εναντίον του επί σαράντα ολόκληρα χρόνια- είναι μουδιασμένος και δεν αντιδρά, και λέει ότι «φωνάζει ο κλέφτης». Είναι πολύ σωστό. Ναι, είδα τον κύριο Υπουργό στεντορεία τη φωνή, είδα ωσαύτως τον κ. Καραγκούνη στεντορεία τη φωνή να λέγουν και να επιχειρούν να υπερασπιστούν αυτό το νομοθέτημα-στάχτη, στάχτη στα μάτια του λαού.

Πιστεύετε ότι θα γίνει με αυτό το νομοθέτημα αξιόπιστο το πολιτικό σύστημα; Είναι ένα νομοθετικό προπέτασμα καπνού.

Ο απόηχος του προεκλογικού –έτσι τον λέγω- πρωθυπουργικού λόγου κατά τη συζήτηση περί παροχής ψήφου εμπιστοσύνης ηχεί ακόμη στα αυτιά μας ή τουλάχιστον στα αυτιά ορισμένων. Μίλησε για σταθερότητα, για διαφάνεια, για δημοκρατία, για ελευθερία του λόγου. Τόλμησε δε και μίλησε και για Σύνταγμα.

Ποιο Σύνταγμα; Αυτό που καθημερινώς προσβάλλετε, παραβιάζετε, χωρίς να απολογείστε σε κανέναν; Διότι έχετε μια εικονική πλειονοψηφία, τυπική πλειονοψηφία και δεν απολογείστε σε κανέναν. Θα πείτε «θα απολογηθούμε ενώπιον του ελληνικού λαού», τον οποίο έχετε κυριολεκτικά αποχαυνώσει με το γνωστό σύστημα της πλύσεως εγκεφάλου και με τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία είναι εις χείρας των μαστροπών της πολιτικής, των μαστροπών του Τύπου. Έχετε στερήσει τον λόγο.

Πού είναι, κύριε Πρωθυπουργέ, η ελευθερία του λόγου; Πού είναι η ελευθέρα διάδοση ιδεών;

Μίλησε προηγουμένως ο κ. Καραγκούνης για ακαταδίωκτο των Βουλευτών, υπερασπίστηκε τη σχετική συνταγματική διάταξη. Όμως, Βουλευτά νομίμου κοινοβουλευτικού κόμματος κατεδίωχθησαν και διώκονται ακόμη παρά το Σύνταγμα, παρά τον νόμο και κατασκευαστούνται με εντολή των μαστροπών του Τύπου, αυτών που είναι και οι αυθέντες και ρυθμίζουν τον τρόπο ασκήσεως πολιτικής της Κυβερνήσεως.

Διαφάνεια; Άκουσα και από τον κύριο Υπουργό τη λέξη «διαφάνεια». Άκουσα και από τον κ. Καραγκούνη τη λέξη «διαφάνεια». Και την άκουσα, βέβαια και από τον οδηγητή τους, τον κύριο Πρωθυπουργό, αυτήν την λέξη.

Οι αρχιτέκτονες της διαφθοράς και οι έργω διδάξαντες την διαφθοράν –διαχρονικώς τα τελευταία σαράντα χρόνια- μιλάνε για διαφθορά, αυτοί οι οποίοι έδιδαν εκτός από την διαφθοράν και τις υπόγειες παράνομες συναλλαγές!

Πιστεύετε, λοιπόν, ότι με αυτό το προπέτασμα καπνού μπορείτε να καθησυχάσετε τον λαό ότι τώρα θα υπάρχει διαφάνεια. Δεν είναι δυνατόν να πειστεί κανείς! Απλώς είναι ένα προπέτασμα καπνού.

Είπαν κάποιιοι από τους προλαλήσαντες ότι πράγματι η παράγραφος 2 του άρθρου 19 είναι αντισυνταγματική, με πρώτο τον κ. Παυλόπουλο. Σιγά! Σιγά! Τέτοιο έγκλημα κάνατε, κύριε Υπουργέ; Θέσατε στο νομοσχέδιο αυτό μία αντισυνταγματική παράγραφο στο άρθρο 19; Φοβερό έγκλημα! Εδώ έχετε κατακρουρήσει το Σύνταγμα, έχετε κατακρουρήσει τον νόμο και πάνω απ' όλα τις αρχές του δικαίου και έχετε στη φυλακή Βουλευτές μας και μεθοδεύετε τώρα να βγάλετε Πρόεδρο της Δημοκρατίας με εκατόν εβδομήντα πέντε -φημολογείται- και όχι εκατόν ογδόντα Βουλευτές! Το μεθοδεύετε αυτό, όπως δεν επιτρέπατε στους Βουλευτές μας, οι οποίοι παρανόμως κρατούνται να έρθουν εδώ να ψηφίσουν, να μιλήσουν, να πουν την άποψή τους! Πού είναι η ελευθερία του λόγου; Γι' αυτό δεν ακούω κάποιους στεντορεία τη φωνή να υπεραμύνονται της ελευθερίας του λόγου, να ξεφύγουν από τον κομματικό εγκλωβισμό και υπερίψαν να πούνε: Τι είναι αυτά που γίνονται; Επειδή διαφωνούν με τις ιδέες της Χρυσής Αυγής; Γι' αυτό;

Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Άκουσα επανειλημμένως να μιλούν όλοι. Δεν ενδιαφέρει το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Μία φιγούρα θα εκλεγεί, αλλά μία φιγούρα η οποία δεν θα έχει παρά μόνο το δικαίωμα της αναβλητικής αρνησικυ-

ρίας. Και τι έγινε; Απολύτως τίποτα δεν έγινε. Ενδιαφέρει η εκλογή. Χρησιμοποιείτε στην ουσία το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Αρχηγού δηλαδή του ελληνικού κράτους –που δεν είναι Αρχηγός του ελληνικού κράτους- μόνο και μόνο για εκλογικούς λόγους. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτική δημοκρατία. Υπάρχει κοινοβουλευτική κομματοκρατία. Θέτετε το συμφέρον του κόμματος πάνω από το συμφέρον της πατρίδος! Αυτό κάνατε συνεχώς!

Τι να πω τώρα; Τα είπαν και οι προλαλήσαντες για τα τραπεζικά δάνεια. Μετέτρεψαν την πιθανότητα σε βεβαιότητα. Πήραν δηλαδή δάνεια –λέω για τη Νέα Δημοκρατία, δεν ξέρω και για το ΠΑΣΟΚ- για πιθανή εκλογή τους και οι κύριοι τραπεζίτες, οι «ευσυνειδητοί» έδωσαν τα δάνεια αυτά πιθανολογώντας ότι μπορεί να εκλεγούν. Αν είναι δυνατόν! Θα έπρεπε να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον τους –λέω για τους τραπεζίτες που έδωσαν αυτά τα δάνεια, που ουσιαστικά δεν είναι παρά αφάμαξη του ελληνικού λαού-, να παραπεμφθούν σε βαθμό κακουργήματος. Και άλλοι πολλοί επίσης.

Να έρθουμε τώρα στο ζήτημα της εγκληματικής οργάνωσης, σύμφωνα με τα όσα ορίζει η υπογραφέισα και από την Ελλάδα και μη εφαρμοσθείσα και μη τεθείσα εις τον ισχύοντα Ποινικό Κώδικα Σύμβαση του Πατέρμο για την εγκληματική οργάνωση. Ερωτώ, το ΠΑΣΟΚ είχε Αρχηγό; Βεβαίως. Ήταν δομημένη οργάνωση; Βεβαίως ήταν. Είχε σκοπούς; Είχε σκοπούς. Ποιοι ήταν οι σκοποί του, όπως απεδείχθη; Είχε διακρατικές σχέσεις; Είχε διακρατικές σχέσεις. Και οι σκοποί του; Η «SIEMENS» γερμανική δεν είναι; Λέει, λοιπόν, η Σύμβαση του Πατέρμο ότι απαραίτητο στοιχείο της εγκληματικής οργάνωσης είναι οι διακρατικές επαφές και συνεργασίες και επίσης η προσπόριση οικονομικού οφέλους.

Γιατί, λοιπόν, δεν ησκήθη ποινική δίωξη κατά του ΠΑΣΟΚ για εγκληματική οργάνωση και ησκήθη καθ' ημών και ξετίναξαν στον αέρα τα οικονομικά μας κυριολεκτικά το ΣΔΟΕ και οι εισαγγελείς; Προσφάτως έγινε αυτό. Και δεν βρήκαν ούτε ένα ευρώ επιλήψιμο! Ούτε ένα ευρώ! Και, όμως, παραπεμπόμεθα ως εγκληματική οργάνωση, χωρίς να συντρέχουν σε εμάς τα στοιχεία του εγκλήματος αυτού όπως ακριβώς διαλαμβάνονται στη Σύμβαση του Πατέρμο που έχουμε υπογράψει. Αυτή είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία ή αυτό είναι η κομματική δικτατορία του εκάστοτε κυβερνώντος ή των εκάστοτε συγκυβερνώντων κομμάτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, ακούστε. Στο στίβο φαίνεται ο άνθρωπος. Από τις πράξεις, λοιπόν, των κομμάτων και των Βουλευτών φαίνεται αν είναι θεμιτή, αν είναι νόμιμη ή δεν είναι η οικονομική τους ευμάρεια. Αυτό να ελέγχετε, τη δράση των κομμάτων και των Βουλευτών. Αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Και θα τελειώσω, αφού χτύπησε προειδοποιητικά το κουδούνι και ορθώς, αν και βρίσκομαι στα έντεκα λεπτά και είκοσι εννέα δευτερόλεπτα της ομιλίας μου. Δύο λέξεις θέλω να πω.

Τι να πρωτοπεί κανείς; Σταθερότητα. Ναι, και το τέλμα έχει σταθερότητα. Είναι ένα πολιτικό και κοινωνικό τέλμα. Αυτό ονομάζει ο Πρωθυπουργός σας σταθερότητα. Αυτό ακριβώς. Και το ξέρετε. Παρά ταύτα υποκρίνεστε και φωνάζετε όπως ο κλέφτης.

Ο κ. Δημαράς ανέφερε τον όρο «σοκοφαντία». Και ανεφέρθη επ' ευκαιρία του γεγονότος, για το οποίο είχε δίκιο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε ένα λεπτό; Αναμένω με τόση υπομονή, το βλέπετε, για να μιλήσω τελευταίως.

Είπε, λοιπόν, ότι η υπόληψη ορισμένων Βουλευτών δεν μπορεί να βάλλεται και να θίγεται όταν άλλοι, ή άλλα κόμματα ή άλλοι Βουλευτές, πράγματι έχουν υποπέσει σε βαρύτατα οικονομικά ολισθήματα. Δεν θα αναφέρω ονόματα. Αναφέρθηκε στον Σωκράτη και έδωσε την έννοια όπως την έδωσε ο Σωκράτης.

Εμείς, η Χρυσή Αυγή, εκτός από το γεγονός ότι διωκόμαστε παρανόμως, έχουμε φιμωθεί. Μόνο κατασκευαστούμεθα από τα κανάλια των μαστροπών του Τύπου και της πολιτικής. Μόνο κατασκευαστούμεθα!

Για να αναφερθώ και εγώ στην αρχαία Ελλάδα, θα πω το εξής. Ρώτησαν κάποτε τον Θεόκριτο ποιο είναι το χειρότερο θηρίο

στον κόσμο. Ο Θεόκριτος απήντησε: «Εν μεν τοις ὄρεσιν ἄρκτοι και λέοντες, εν δε ταις πόλεσιν τελώναι...» –φορομπήχτες δηλαδή- «...και συκοφάνται». Αγριο θηρίο, το αγριότερο θηρίο της κοινωνίας είναι ο συκοφάντης.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω αναφερόμενος στα κουπόνια. Λέτε ότι είναι υποχρεωτική η αναγραφή του ονοματεπωνύμου και του αριθμού φορολογικού μητρώου ή του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας –δεν βλέπω τίποτα για ποινικό μητρώο- του αγοραστή, χρηματοδότη. Αυτό να μην το θεωρήσω εγώ ευλόγως πογκρόμ κατά εκείνων που επιθυμούν να ενισχύσουν τη Χρυσή Αυγή, η οποία αυτοενισχύεται οικονομικά από τα ίδια της τα έσοδα, δηλαδή από εμάς τους Βουλευτές, από τη βουλευτική αποζημίωση; Κάνουμε και κοινωνικό έργο και δεν έχουμε επιχορήγηση από κράτος, από κανέναν απολύτως.

Τι σημαίνει αυτό; Είναι πογκρόμ πράγματι, διότι δημόσιοι υπάλληλοι, υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα, θα θελήσουν να δώσουν 10, 20 ή 30 ευρώ. Θα τα δουν τα στοιχεία και θα πουν: «αυτός ο δημόσιος υπάλληλος έδωσε λεφτά στη Χρυσή Αυγή, 20 ευρώ. Άσε να τον πάμε εκεί που πρέπει». Θα συμβεί αυτό ή όχι; Διασφαλίζεται αυτός; Σας ρωτώ. Τι είναι αυτό; Αυτό είναι φακέλωμα του εκλογικού Σώματος που θέλει να υποστηρίξει τη Χρυσή Αυγή. Εντελώς απαράδεκτο!

Όσον αφορά τον περιορισμό στις 150.000 ετησίως, αυτό πολύ λίγο με ενδιαφέρει, ειδικά εμένα και την Χρυσή Αυγή. Δεν τρέφω, βέβαια, καμμία απολύτως ελπίδα να αλλάξετε συμπεριφορά. Θα συνεχίσει η ίδια κατάσταση μέχρι να συμβεί κάτι απρόβλεπτο. Και επειδή πιστεύω στη Θεία Δίκη, αυτό το απρόβλεπτο θα συμβεί. Να είστε βέβαιοι. Και να είστε έτοιμοι πολλοί από εσάς -και εννοώ τους κυβερνώντες- ότι θα λογοδοτήσετε. Και τότε δεν θα υπάρξει επίεικεια. Γιατί; Διότι τα εγκλήματα κατά του λαού και του έθνους δεν συγχωρούνται, είναι ασυγχώρητα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Τσούκαλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Σας επισημαίνω, κύριε Τσούκαλη, ότι έχει προηγηθεί ο κ. Κουβέλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Το γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε αλλά ο Πρόεδρός μας έκανε μικρή χρήση του δικαιώματός του. Θα προπαθήσω να είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μείνει λίγοι στην Αίθουσα. Επί κάποιες ώρες συζητούσαμε ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα, αυτό της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος.

Δεν ξέρω αν αυθαιρετήσω λέγοντας ότι το καταληκτικό συμπέρασμα είναι ότι δεν προσφέραμε υπηρεσίες στο θνήσκον πολιτικό σύστημα και δεν κάναμε το καθήκον μας αυτήν την πολύ δύσκολη στιγμή για τη χώρα, την κοινωνία και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανησυχώ πάρα, μα πάρα πολύ. Και πιστέψτε με, αυτήν την ανησυχία την έχουν πάρα πολλοί συμπολίτες μας, πολύ μεγάλο ποσοστό των συμπολιτών μας. Αυτή την ανησυχία έχουν ακόμη και αυτοί οι συμπολίτες, οι οποίοι έχουν απαξιώσει μέσα τους το πολιτικό σύστημα, γιατί κατανοούν ότι κατάρρευση του πολιτικού συστήματος, κατάρρευση των αρχών και των ιδεών της δημοκρατίας συνεπάγεται, ουσιαστικά, αδυναμία διεξόδου από την κρίση.

Και γιατί το νιώθουν αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Διότι συνειδητοποιούν ότι ο αυτοχειριασμός αυτός του πολιτικού συστήματος ίσως να προκαλέσει ευρύτερα δεινά στη χώρα, ευρύτερα δεινά γενικότερα στην ίδια μας την πατρίδα. Διότι συνειδητοποιούν ότι αυτή η συζήτηση, αυτή η συμπεριφορά, όσα παρακολουθούμε το τελευταίο κυρίως εικοσιτετάωρο και όσα προμηνύονται για το επόμενο χρονικό διάστημα και μέχρι τις εκλογές, μέσα στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, δεν σπαταλούν σε καμμία περίπτωση με την κρίσιμότητα της κατάστασης όχι μόνο της οικονομικής κατάστασης της χώρας, κύριε Πρόεδρε, όχι μόνο για τα δεινά που υφίστανται η κοινωνία και οι πολίτες, αλλά και για τα γενικότερα συμφέροντα της χώρας.

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απαξίωση αυτή του πολιτικού συστήματος πώς θα μπορέσει να βοηθήσει στη μεγάλη προσπάθεια, στον μεγάλο αγώνα ή στη μεγάλη αυτή διαδικασία που είναι απαραίτητη για το επόμενο διάστημα προκειμένου να

διασφαλίσουμε ακόμη και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Κάνουμε σαν να μη βλέπουμε τι συμβαίνει στον περίγυρο. Κάνουμε σαν να μη βλέπουμε τι συμβαίνει στην Κύπρο, τη Συρία, την Τουρκία, την Ουκρανία και σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε. Ουσιαστικά εμείς αυτήν τη στιγμή εξακολουθούμε να συζητούμε για θέματα τα οποία είναι ξένα στα μεγάλα αυτά ζητήματα.

Συζητάμε σήμερα ένα κρίσιμο νομοσχέδιο, το οποίο θα έπρεπε να μας οδηγήσει σε γενικότερα συμπεράσματα για το πώς θα μπορέσουμε να θεραπεύσουμε τις παθολογίες του παρελθόντος. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν μας δίνει την αισιοδοξία ότι από μόνο του μπορεί να ανταποκριθεί στις μεγάλες προσδοκίες για τη χώρα.

Και ξέρετε για ποιον λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι και είμαστε απαισιόδοξοι; Γιατί αφ' ενός μεν επικράτησε στην Αίθουσα μία απόλυτη ισοπέδωση όσον αφορά πρόσωπα, πολιτικές δυνάμεις, κόμματα, συλλογικότητες και αφ' ετέρου υποδαυλίστηκε αυτή η απίστευτη προσπάθεια, διαδικασία υπονόμησης και προσβολής ακόμη και προσωπικής αξιοπρέπειας.

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω από τη συγκυβέρνηση. Με ενόχλησε το ίδιο εμένα προσωπικά και πολλούς άλλους συναδέλφους, όταν πριν λίγους μήνες επικράτησε η άποψη ότι μπορούν να εξευρεθούν οι εκατόν ογδόντα Βουλευτές, γιατί υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα οι οποίοι υπάρχει περίπτωση να μην επανεκλεγούν. Με ενόχλησε το ίδιο, όπως με ενόχλησε η χθεσινή αναφορά του κ. Σκουρλέτη και του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουν την ίδια βάση όσον αφορά τη διατύπωσή τους. Έχουν την ίδια βάση όσον αφορά τον σκοπό τον οποίο επιδιώκουν.

Δεν θα επεκταθώ περισσότερο, κύριε Πρόεδρε. Θα πω ότι αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση και το επόμενο διάστημα, μέχρι και τις εκλογές, τότε πλέον δεν θα μιλάμε σε πολύ μεγάλη αισιοδοξία για τη δυνατότητα ο τόπος μας να βγει από την κρίση.

Θέλω να κλείσω -μόνο και μόνο για τη μεταφορά το κάνω- με το εξής: «Όταν δεν έχεις επιχειρήματα, προσπάθειες απεγνωσμένα να εμπνεύσεις τον φόβο. Όταν δεν έχεις έργο, παίζεις τα ρέστα σου στη συλλογική αμνησία. Όταν δεν έχεις όπλα στη φαρέτρα σου, δεν σου μένει παρά να πετάξεις λάσπη. Όταν δεν έχεις αέρα, το μόνο καταφύγιο είναι τα αποχετευτικά δίκτυα». Μπέρτραντ Ράσελ.

Κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι με όσα συμβαίνουν τα τελευταία εικοσιτετάρωρα, βρισκόμαστε στο τελευταίο εδάφιο αυτής της γνωστής ρήσης, δηλαδή, κινδυνεύουμε να εισχωρήσουμε στα αποχετευτικά δίκτυα!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πρόκειται να ακολουθήσω την υψηλού επιπέδου αντιπαράθεση -με εξαιρέσεις, βέβαια- διότι έχουμε ζήσει σκληρές αλήστου μνήμης σε αυτήν την Αίθουσα και τις παρακολουθήσαμε. Μία οξύτητα, μία αντιπαράθεση υψηλού επιπέδου, η οποία θα γίνεται ακόμα χειρότερη όσο θα δυναμώνει ο καβγάς για το ποιος θα διαχειριστεί τα αδιέξοδα -λέμε εμείς- αυτού του συστήματος.

Βέβαια, σε ό,τι αφορά τα παιγνίδια με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και όλα τα υπόλοιπα, επειδή η ώρα είναι 00.30', σε όσους -και αν υπάρχουν- που μας παρακολουθούν, το Κομμουνιστικό Κόμμα θέλει να τους στείλει ένα μήνυμα: Γράψτε τους στα παλιά σας τα παπούτσια. Οργανώστε την πάλη σας, συσπειρωθείτε στα σωματεια σας, βγείτε στον δρόμο να σταματήσετε αυτά που έρχονται -γιατί έρχονται και άλλα- να διεκδικήσετε, να φτιάξετε μια μεγάλη συμμαχία για να ανατρέψετε τη σαπίλα αυτού του συστήματος. Ο άλλος δρόμος είναι ο δρόμος της υποταγής, της αθλιότητας, της φτώχειας, της δυστυχίας, της ανεργίας, της απανθρωπιάς που προσφέρει το 2014 ο καπιταλισμός. Αυτό το μήνυμα θέλουμε να στείλουμε.

Όλος ο καβγάς και όλα τα επιμέρους γίνονται για να κρύψουν μεγάλες συγκλίσεις που αρχίζουν και διαμορφώνονται πλέον και πρακτικά και σε ό,τι αφορά τα παιγνίδια με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Διότι τελικά θα πάμε στις εκλογές με τέτοια που ζούμε σήμερα -και μάλλον με πολύ χειρότερα στην πορεία- τα

οποία τα έχουμε ξαναζήσει, ακριβώς για να κρυφτούν οι μεγάλες συγκλίσεις που υπάρχουν.

Ας μιλήσουμε ανοιχτά. Όποιος έχει στοιχεία, να τα πει. Να πει, δηλαδή, «ο τάδε» και «ο τάδε». Από την άλλη πλευρά, όσοι τρομοκρατούν τον λαό ολόκληρο, ότι θα καταστραφεί ξαφνικά αν δεν βγει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, να το πληρώσουν και να το πληρωθούν από τον ίδιο τον λαό. Αυτή είναι η ουσία. Και ας αφήσουμε τα παιχνίδια τώρα.

Εγώ δεν θέλω να συνεχίσω σε αυτό το κλίμα το οποίο υπάρχει για να στείλει τον κόσμο όχι να καθίσει στον καναπέ, αλλά να κοιμηθεί στον καναπέ, γιατί αυτό προσπαθείτε να κάνετε όλοι σας περιμένοντας τις εκλογές που θα δώσουν τη λύση. Θα πω, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σοβαρό. Δεν είναι τυχαίο νομοσχέδιο. Η κριτική, μάλιστα, που έγινε από τα κόμματα που είναι αντίθετα με το νομοσχέδιο, είναι επιδερμική, επιφανειακή και υπερτερεί και άλλους στόχους. Πέρα από το γεγονός της μεγάλης υποκρισίας σχετικά με τη διαφάνεια, τον έλεγχο, τη διαφθορά, καλά, σοβαρολογείτε; Πείτε μας ειλικρινά ποιος λογικός άνθρωπος πιστεύει ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα σταματήσετε τις πολυεθνική ή κάποια συμφέροντα να δώσουν ένα εκατομμύριο ευρώ κάτω από το τραπέζι.

Πείτε μας, κύριε Ντινόπουλε, θα την πιάσετε; Αν θέλει να τα δώσει και αν θέλει ο άλλος να τα πάρει...

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Πείτε μου το νόμο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιον νόμο; Θα τα πιάσετε αυτά, αν θέλει να τα δώσει; Πείτε μας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Υπάρχει νόμος που μπορεί να το κάνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν υπάρχει. Μπράβο. Συμφωνούμε, λοιπόν.

Άρα είναι κοροϊδία απέναντι στον ελληνικό λαό...

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Γιατί είναι κοροϊδία;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...να λέτε ότι θα χτυπήσετε τη διαφθορά και ότι θα φέρετε διαφάνεια μ' αυτό το νομοσχέδιο, βάζοντας ότι μπορεί να δίνει 15.000 ευρώ τον χρόνο. Καλά, σοβαρολογείτε τώρα; Κοροϊδεύετε τον κόσμο, βάζοντας 15.000 ευρώ και 1.500 ευρώ σε κάθε άτομο, με όλα αυτά τα μέτρα τα οποία θα αναλύσω παρακάτω; Θα σταματήσετε, δηλαδή, τη χρηματοδότηση εκείνων που χρηματοδοτούνται;

Κοιτάξτε, για να είμαστε εξηγημένοι γι' αυτό το θέμα, εμείς δεν λέμε ότι όλοι τα παίρνουν ή ότι όλοι ακολουθούν μία πολιτική επειδή λαδώνονται. Όχι. Μπορεί να υπάρχουν και τέτοιοι. Φυσικά υπάρχουν πάντα. Αυτό, μάλιστα, αν θέλετε, λειτουργεί αποπροσανατολιστικά. Τα κόμματα κρίνονται με βάση το ποια συμφέροντα αντικειμενικά εξυπηρετούν και όχι επειδή λαδώνονται. Δηλαδή, το ότι εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, δεν σημαίνει ότι παίρνουν λεφτά γι' αυτό το πράγμα. Μπορεί, φυσικά, να παίρνουν βουλευτικές θέσεις, να είναι σε εταιρείες, κ.λπ., αλλά δεν είναι το κύριο. Το κύριο είναι ποια πολιτική ακολουθούν και ποια συμφέροντα εξυπηρετούν με τους νόμους που φτιάχνουν για λόγους κυρίως ιδεολογικούς, γιατί πιστεύουν ότι έτσι θα πάει μπροστά η κοινωνία. Όμως, έρχεται η πραγματικότητα και αποδεικνύει ότι όχι μόνο δεν πηγαίνει μπροστά, αλλά τη γυρίζει στη βαρβαρότητα.

Όμως, η στόχευση του νομοσχεδίου είναι πολύ βαθιά. Εδώ – με συγχωρείτε, αλλά θα το πω– κάνετε όλοι την πάπια, δηλαδή ότι δεν καταλαβαίνετε τι συμβαίνει. Πιστεύω ότι τα κόμματα που είναι στην κυβερνητική εξουσία σήμερα, ξέρουν πού πάει. Όμως και άλλοι δεν μιλούν. Τίνος κατευθύνσεις είναι αυτά; Πείτε μας, γιατί η τρόικα σας το επιβάλλει; Γιατί; Για οικονομικούς λόγους; Μη μου πείτε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχουν μεγάλη καούρα για τη διαφθορά στην Ελλάδα και ότι είναι οι άγγελοι της κάθαρσης! Μα, ποιοι αλήθεια; Σοβαρολογείτε; Αυτοί είναι πρωταθλητές στη διαφθορά και στην εξαγορά. Ποιοι είναι αυτοί που σας πιέζουν και γιατί σας πιέζουν να το φέρετε αυτό; Το κάνετε, για να έρθει η δημοσιονομική εξυγίανση και να υπάρχει καλύτερο κλίμα;

Έρχεται και η κ. Κωνσταντοπούλου και λέει, «μας καταγγέλ-

λουν στους διεθνείς οργανισμούς για διαφθορά». Είναι να γελά κανείς. Δηλαδή, σε ποιους διεθνείς οργανισμούς; Σε αυτούς που έχουν τη διαφθορά σαν βασικό στοιχείο άσκησης πολιτικής; Θα πω κι άλλα παραδείγματα.

Όμως, δεν είναι αυτό το θέμα. Το θέμα είναι ότι αυτήν τη στιγμή το σύστημα –θα το πω σε ξύλινη γλώσσα και θα το μεταφράσω– προσπαθεί να θωρακίσει το αστικό σύστημα απ' αυτό που έρχεται αναπόφευκτα ό,τι και να κάνετε και λέγεται «ανατροπή του ίδιου του συστήματος». Δηλαδή, κοντολογίς, για να καταλάβει κι ο κόσμος, θέλει να φτιάξει κόμματα υποτακτικά στο σύστημα, τα οποία δεν θα αμφισβητούν. Μιλάμε για κόμματα ανώνυμες εταιρείες –εσείς αυτό λέτε, λογιστικά βιβλία Γ' κατηγορίας– για κόμματα υποταγμένα στο σύστημα, για κόμματα εξαρτημένα από το ίδιο το σύστημα και με νόμο. Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Θέλουν τα κόμματα τα οποία αμφισβητούν το σύστημα και παλεύουν να το ανατρέψουν κατ' αρχάς να τα στραγγαλίσουν οικονομικά όσο μπορούν και να εμποδίσουν την πολιτική τους δράση.

Αυτός είναι ο στόχος. Και αυτός ο στόχος έχει ομολογηθεί. Τέτοια κόμματα θέλετε, γι' αυτό φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο. Το φέρνει και η Ευρωπαϊκή Ένωση και εφαρμόζεται σε είκοσι από είκοσι επτά χώρες. Αυτό δεν το λέει κανένας εδώ πέρα.

Αλήθεια, τι φοβόσαστε οι του ΣΥΡΙΖΑ; Μη συκοφαντήσετε την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αυτή δεν είναι ο εμπνευστής; Το Συμβούλιο της Ευρώπης δεν είναι ο εμπνευστής –που έλεγε η κ. Κωνσταντοπούλου «οι διεθνείς οργανισμοί»; Τι είναι το Συμβούλιο της Ευρώπης; Υπάρχει πιο αντιδραστικός συσχετισμός δυνάμεων, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στην Ευρώπη από το σημερινό;

Ποιοι είναι αυτοί που κάνουν κουμάντο; Δεν είναι οι πιο αντιδραστικές δυνάμεις; Τι θέλουν αυτές οι αντιδραστικές δυνάμεις; Θέλουν να τσακίσουν όποια φωνή αντιστέκεται στο σύστημα και σαλπίζει ανατροπή του ίδιου του συστήματος. Θέλετε –και θέλουν– να αλλάξουν το χαρακτήρα των κομμάτων. Κι αυτό θα το πληρώσουν πολλοί, όχι μόνο εμείς.

Τα κόμματα είναι ελεύθερες ενώσεις προσώπων, αλλά όταν πάει κάποιος σε ένα κόμμα, πάει γιατί έχει ένα καταστατικό, ένα πρόγραμμα, πιστεύει σε αυτό, το ενισχύει οικονομικά. Δεν θέλουν τέτοια κόμματα. Θέλουν κόμματα ελεγχόμενα από το ίδιο το σύστημα.

Τι άλλο επιχειρεί; Επιχειρεί γενικό φακέλωμα. Και εδώ εσείς στηρίξατε όλη σας την προπαγάνδα παλαιότερα, για παράδειγμα στα προσωπικά δεδομένα. Δικά σας είναι. Δεν είναι δικά μας. Τι είναι προσωπικά δεδομένα; Είναι η σεξουαλική προτίμηση μόνο; Γιατί αυτά λέτε και θα τα πω έτσι, ωμά. Δεν είναι ότι εγώ θέλω να ενισχύω το ΚΚΕ και δεν θέλω να το ξέρει κάποιος άλλος; Γιατί αφαιρείτε το δικαίωμα από τον κόσμο να μπορεί μέσα σε αυτές τις συνθήκες να ενισχύει ένα κόμμα –δεν λέω υποχρεωτικά το ΚΚΕ– και να μη θέλει να το ξέρει κανένας άλλος;

Αυτό δεν είναι προσωπικό δικαίωμα, κύριε Κεδίκογλου; Τι είναι; **ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Τα έχω πει στην επιτροπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα προσωπικά δεδομένα ποια είναι; Για πείτε μας; Δεν είναι...

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Έχω τοποθετηθεί στην επιτροπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Α, τα είπατε στην επιτροπή!

Άρα θέλετε να φακελώσετε όλον τον κόσμο. Κυρίως, δεν είναι μόνο φακέλωμα, αλλά είναι για να τρομοκρατήσετε, γιατί ο άλλος όταν του πεις, «δώσε μου 5 ευρώ, δώσε μου ΑΦΜ και ταυτότητα, στεφανοχάρτι, τα πάντα και δεν ξέρω τι άλλο», δεν δίνει. Το ξέρετε. Σου λέει, «τι είναι εδώ;», «τι θα κάνω; Να πάω να δώσω όλα τα στοιχεία μου;». Αυτό θέλετε να εμποδίσετε. Δεν είναι θέμα προθέσεων. Λέω αντικειμενικά τι γίνεται. Ούτε μπορείτε να το σταματήσετε. Και δεν φοβόμαστε γι' αυτό.

Λέμε, λοιπόν, και κάτι άλλο, που βγαίνει και από τη συζήτηση. Η οικονομική κρίση και το χρέος της Ελλάδας δεν ήρθε επειδή κάποιοι τα πήραν. Αυτά που πήραν κάποιοι σαν μίζα, είναι παρωνυχίδα. Αυτό θέλετε να κρύψετε. Τα μεγαλύτερα σκάνδαλα, αυτά που έφεραν, αυτά που διόγκωσαν το χρέος –την κρίση την έφερε το ίδιο το σύστημα– είναι τα νόμιμα και όχι τα παράνομα.

Δεν είναι νόμιμες οι σκανδαλώδεις χρηματοδοτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων; Πόσα τους δώσατε αυτά τα χρόνια; Τα έχετε μετρήσει ποτέ; Σε επένδυση 100 εκατομμυρίων, τα 70 εκα-

τομύρια είναι λεφτά του ελληνικού λαού. Πόσα δώσατε για εξοπλισμούς; Πόσα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Αυτά επιβάρυναν το χρέος.

Τώρα τι λέτε; Λέτε ότι φταίνε οι μίζες. Βεβαίως, οι μίζες. Εμείς είμαστε πρώτοι που λέμε να χτυπηθούν κ.λπ.. Όμως, θα σας πω και ένα παράδειγμα, για να καταλαβαίνει, αν υπάρχει κανένας που αντέχει και παρακολουθεί τη συζήτηση. Θα αναφέρω το σύστημα ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων, το C4I. Το σύστημα TETRA που το έχει η Αστυνομία – είναι αυτά τα τηλέφωνα που κρατάνε- του οποίου τη χρήση την πλήρωσε ο ελληνικός λαός 125 εκατομμύρια ή 128 εκατομμύρια -δεν είμαι ακριβής. Υπήρχε πρόταση σουηδικής εταιρείας -όχι σοβιετικής, γιατί δεν υπήρχε, για να το ξεκαθαρίσουμε- να το φτιάξουμε με 12 εκατομμύρια. Εγώ λέω ότι ήταν 20 εκατομμύρια ή 25 εκατομμύρια. Μένουν 100 εκατομμύρια. Πόσο ήταν η μίζα; Ήταν 10%, δηλαδή 10 εκατομμύρια ευρώ. Πόσα μένουν; Μένουν 90 εκατομμύρια καθαρό κέρδος. Ποιος το κέρδισε; Το κέρδισε η «SIEMENS» και η «MOTOROLA». Και αντί «να δεις το δάσος, κοιτάς το δέντρο»! Αυτό δεν λέτε στον ελληνικό λαό. Κρύβεται δηλαδή ότι ο πλούτος ληστεύεται από τα μονοπώλια, από τους μεγάλους ομίλους και ρίχνετε το μπαλάκι -που σας παίρνει και εσάς βέβαια, που είναι λογικό να σας παίρνει- στη μίζα και στη διαφθορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλετε διαφάνεια; Σας προκαλώ από αυτό το Βήμα. Είστε υπέρ της διαφάνειας; Εμπρός, λοιπόν. Ο ελληνικός λαός να γνωρίζει ποιος έχει, πόσα έχει και που τα βρήκε, δηλαδή μετοχές, μέχρι φυσικό πρόσωπο.

Συμφωνείτε; Φέρτε νόμο εδώ –και αυτήν την πρόταση την κάνουνε πάνω από δέκα χρόνια- που θα λέει ότι οι μετοχές θα είναι ονομαστικές μέχρι φυσικό πρόσωπο. Γιατί εγώ –και λέω εμένα, για να μην κατηγορήσω κανέναν άλλο- μπορεί να έχω δέκα εκατομμύρια μετοχές και να μη φαίνονται πουθενά, γιατί είναι ανώνυμες. Ναι ή όχι; Το φέρνετε; Συμφωνείτε εσείς του ΣΥΡΙΖΑ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Βέβαια! Τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άρα θα το φέρτε. Ωραία, εντάξει.

Αυτό γράφεται στα Πρακτικά της σημερινής μέρας. Ονομαστικοποίηση των μετοχών και τίτλων του δημοσίου, τραπεζικά, βιομηχανικά, απόρρητα και μία σειρά άλλων που προστατεύουν και που δεν ξέρετε κανένας ποιος τα έχει, πόσα έχει και που τα βρήκε. Να έρθει εδώ νόμος για να δούμε αν υπάρχει διαφάνεια ή όχι!

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, τη θέση του ΚΚΕ. Για μας η οικονομική δουλειά δεν είναι μόνο θέμα οικονομικό αλλά και πολιτικό. Είναι θέμα δεσμών με τον λαό που έχει σφρηλατηθεί με αίμα. Καλώς ή κακώς, συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος, υπάρχουν άνθρωποι που εκτελέστηκαν και στήθηκαν στον τοίχο, γιατί ενίσχυναν το ΚΚΕ. Σε άλλες συνθήκες; Σε άλλες συνθήκες! Όμως, κάθε εποχή έχει τις δικές της ιδιαίτερες συνθήκες. Επομένως, τα ανακλαστικά που υπάρχουν στον λαό σε αυτό τον τομέα, κατά τη γνώμη μας, καλώς υπάρχουν. Διότι αντιλαμβάνονται ότι νόμιμος σε ένα σύστημα που υπηρετεί την εκμετάλλευση, δεν είναι ποτέ εκείνος που παλεύει να την καταργήσει. Και δεν έχουμε καμμία αυταπάτη και τα λέμε ευθέως.

Υπάρχει πάρα πολλός κόσμος που μας ενισχύει. Δεν συμφωνεί μαζί μας στρατηγικά, αλλά αναγνωρίζει τον ρόλο μας στην κοινωνία, όπως και την πάλη μας, και τη σοβαρότητά μας και μία σειρά από άλλα πράγματα. Τι θέλετε, λοιπόν, να κάνουμε εμείς; Ένας που θα μας δώσει χρήματα και δεν θέλει να το μάθουν οι άλλοι, δεν θέλει να το πούμε, να το πούμε; Δεν πρόκειται να το κάνουμε και αναλαμβάνουμε και τις συνέπειες, κύριε Ντινόπουλε, όπως θα αναλάβετε και εσείς τις συνέπειες αυτή της δικής μας απειθαρχίας και του νόμου του δικού σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και θέλω να σας πω και κάτι ακόμα. Ανεξάρτητα αν κάποιος συμφωνεί ή διαφωνεί μαζί μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει άλλο αξιακό σύστημα. Δεν υπάρχουν στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στελέχη τα οποία μπαίνουν στον δημόσιο βίο για πλουτισμό. Μπαίνουν για να υπηρετήσουν τις ιδέες τους. Οι Βουλευτές του ΚΚΕ παίρνουν οκτώ κατοστάρικα, όπως και όλα τα

επαγγελματικά στελέχη. Όταν τα παίρνουν! Και ό,τι παρέχεται, δίνεται στο κόμμα. Έχουμε άλλο αξιακό σύστημα. Έχουμε το εθελοντικό σύστημα. Πλημμύρισε το αρχείο και έγινε ένα θαύμα που το αναγνωρίζουν οι πάντες, ακόμα και οι αντίπαλοί μας. Δεκάδες χιλιάδες κόσμου ήρθε να το σώσει. Δεν το έκανε για κανένα αντάλλαγμα.

Εσείς από την άλλη έχετε άλλα. Εσείς έχετε τον ανταγωνισμό και το χρήμα. Εμείς έχουμε την αλληλεγγύη. Το δικό μας σύστημα που παλεύουμε βασίζεται στην κοινωνική αλληλεγγύη και όχι στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν πρόκειται να το εφαρμόσουμε. Και το νόμιμον, όπως έλεγε και ο Χαρίλαος Φλωράκης από αυτό εδώ το Βήμα, διαβάζεται, κύριε Ντινόπουλε, το ίδιο και από την αρχή και από το τέλος. Και ο «νόων νοείτω»!

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο μόνο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κυρία Γεροβασίλη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κύριε Ντινόπουλε, θέλω να πω ότι ήταν απίστευτο αυτό που ακούσαμε και από εσάς, αλλά και από τον κ. Τριαντάφυλλο που έφυγε. Ήταν απίστευτο! Πιστοί στη γραμμή που χάραξε ο Πρωθυπουργός προχθές που ήρθε να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, ακολουθήσατε την τακτική του «μπείτε στη Βουλή και με ό,τι κι αν λέτε, να κάνετε αντιπολίτευση στο ΣΥΡΙΖΑ». Αυτό κάνετε! Ήρθατε να υποστηρίξετε ένα νομοσχέδιο σοβαρό για σας –για μας όχι- και δεν είπατε κουβέντα. Η μόνη κουβέντα που ακούστηκε από τον Υπουργό για το νομοσχέδιο ήταν ότι υπήρχαν θέματα παλιά, αλλά τώρα όποιος τα αναφέρει, πετάει λάσπη στον ανεμιστήρα. Και από εκεί και πέρα μετά, εκτοξεύσατε ένα κάρω ύβρεις και δεν ξέρω και τι άλλο. Γιατί είστε τόσο συμπιεσμένοι; Διότι αυτές οι τοποθετήσεις, εκτόνωση τις λες, αλλά ομιλίες δεν τις λες, όσον αφορά το νομοσχέδιο.

Και είπατε, κύριε Ντινόπουλε, ότι είχαμε πολύ καλό κλίμα στην επιτροπή. Φυσικά και είχαμε καλό κλίμα. Και εδώ θα μπορούσαμε να έχουμε καλό κλίμα, αν δεν το τორπιλίζατε. Όμως, το καλό κλίμα...

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν ακούσατε καλά, κυρία συνάδελφε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ πολύ, κυρία Γεροβασίλη! Θα βάλετε φωτιά στις 1.00';

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συγγνώμη, κυρία συνάδελφε, αλλά ποιος ήρξατο χειρών αδικών;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Όμως, το καλό κλίμα δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε. Βεβαίως και θέλουμε να διατηρήσουμε το καλό κλίμα. Και όσον μας αφορά, το κάνουμε.

Και στην επιτροπή δηλώσαμε ότι εμείς αυτό το νομοσχέδιο, γι' αυτούς τους λόγους δεν το υπερψηφίζουμε. Θα υπερψηφίσουμε αρκετές διατάξεις του, ήμασταν πολύ σαφείς. Το ίδιο μεταφέραμε και σήμερα εδώ.

Και κλείνω, γιατί είπα ένα λεπτό, ότι εμείς δεν είμαστε μέρος του προβλήματος. Δεν κυβερνήσαμε, ούτε ακόμα έχουμε κυβερνήσει. Επομένως, δεν θα συμβάλουμε στον εξαγνισμό του πολιτικού συστήματος έτσι, επειδή θα το ξεχάσουμε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Για ένα λεπτό θα δίνω τον λόγο σε όποιον τον ζητάει.

Ορίστε, κύριε Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Λιγότερο, γιατί έχουμε και αύριο να τα αναπτύξουμε περισσότερο τα ζητήματα.

Αλλά θέλω να ρωτήσω την εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ποιος ήρξατο χειρών αδικών, ποιος άρχισε να μιλάει εκτός της ουσίας του νομοσχεδίου. Γιατί εγώ προσωπικά δέχτηκα μια ανοίκεια, μισαλλόδοξη επίθεση με ψέματα που δεν είχε καμμία σχέση με το νομοσχέδιο. Ας σκεφθεί ο καθένας τις ευθύνες του –είναι πολύ σοβαρά αυτά που συζητάμε –και να ευχηθώ αύριο να μιλήσουμε επί της ουσίας.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν υπάρχει λόγος να τρα-

βήξουμε περαιτέρω αυτήν τη διεκκυστική σήμερα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Κουτσοκούκο, σας δίνω τον λόγο για ένα λεπτό. Παραπάνω χρόνο δεν δίνω σε κανέναν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Είπαμε, κύριε Πρόεδρε, να μην δευτερολογήσουμε, γιατί αύριο θα ξαναμιλήσουμε, αλλά τι να κάνομε;

Ξεκινήσαμε μία συζήτηση σε θεσμική βάση, δηλαδή πώς με ένα νομοθέτημα θα διορθώσουμε ζητήματα που τα είχαμε εντοπίσει ως ατέλειες ενός νομοθετικού πλαισίου, το οποίο ξεκίνησε με βάση τη συνταγματική επιταγή της Αναθεώρησης του 2011 και έβαζε περιορισμούς στις δαπάνες ελέγχου διακίνησης χρήματος μέσω τραπεζών για να είναι ελεγχόμενη η διαδικασία.

Και ενώ υπήρχε πρόσφορο έδαφος για να συζητήσουμε στις τρεις τουλάχιστον, βασικές αρχές, δηλαδή στην ανάγκη να χρηματοδοτούνται τα κόμματα-θεσμοί της δημοκρατίας, στην ανάγκη να υπάρχει διαφάνεια και έλεγχος και στην ανάγκη αυτή τη διαδικασία να έχει και αναδομητικό χαρακτήρα, εάν χρειαστεί -γι' αυτό έχουμε ψηφίσει και τη διάταξη που εισήγαγε ο Πρόεδρος, ο κ. Κακλαμάνης- μέσα από την αντιπαράθεση, κυρίως συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, φτάσαμε να συζητάμε από τον Κοσκωτά μέχρι τον Χριστοφοράκο για να αποφυγούμε τη θεσμική συζήτηση.

Εγώ, πιστεύω, κύριε Πρόεδρε -και το λέω για να μην επαναληφθεί αύριο- ότι αυτό είναι σε βάρος της λειτουργίας της δημοκρατίας και των κομμάτων και τροφοδοτεί άλλες δυνάμεις που караδοκούν, γιατί θεωρούν ότι το πολιτικό σύστημα είναι στο σύνολό του εξωνημένο.

Ο Κοινοβουλευτικός μας εκπρόσωπος, ο κ. Τριαντάφυλλος τι θύμισε; Θύμισε ότι κάποτε κυβέρνησαν τρία κόμματα, μια οικουμενική κυβέρνηση και μοίρασε κάποιες δουλειές -δεν υπονόησε τίποτε άλλο- θύμισε ότι και τα υπόλοιπα κόμματα έχουν χρέη -γιατί όλοι επικεντρώθηκαν στο ΠΑΣΟΚ- και αμέσως δημιούργησε μια τεράστια αντιπαράθεση.

Επειδή αυτή η συζήτηση, εάν την ανακυκλώσουμε δεν ωφελεί και δεν οδηγεί πουθενά, εγώ θα παρακαλέσω να παραμείνουμε στο θεσμικό μέρος της συζήτησης, δηλαδή πώς διορθώνουμε αυτά που έχουμε εντοπίσει ως παθογένειες του πολιτικού συστήματος και της διαχείρισης των οικονομικών των κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε.

Ορίστε, κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Άκουσα την κυρία εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να επιπλήττει, τόσο τον κύριο Υπουργό όσο βεβαίως και εμένα, διότι καταφερθήκαμε ...

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Σχολίασα, δεν επιπλήττω κανέναν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σχολιάσατε για τα όσα είπαμε για τον κ. Σκουρλέτη και την κ. Κωνσταντοπούλου.

Και θα επαναλάβω ότι αφού προσβάλλατε όλους τους Βουλευτές, τους Ανεξάρτητους τουλάχιστον Βουλευτές, αφού προσβάλλατε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αφού προσβάλλατε -όχι εσείς βεβαίως- και τον Πρωθυπουργό της χώρας, περιμένετε να έρθουμε εδώ και πούμε «δεν έγινε τίποτα. Καλώς κάνετε και συνεχίζετε αυτήν την προσβλητική διάθεση απέναντι στο Κοινοβούλιο πρώτα απ' όλα, απέναντι στη δημοκρατία».

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Σε μένα μιλάτε εσείς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Αναφέρομαι στο ΣΥΡΙΖΑ. Και περιμένετε, λοιπόν, να μείνει ασχολίαστο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν θέλετε να ανοίξουμε τη συζήτηση για τη «SIEMENS»,...

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όχι, σήμερα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...πέρασα εννιακόσιες ώρες από τη ζωή μου στην επιτροπή. Γι' αυτό ζήτησα τον λόγο για ένα λεπτό. Θα σας πω, λοιπόν, το «διά ταύτα», σε εσάς τους λάτρεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της διαφάνειας και όλων αυτών που λέτε.

Όταν, λοιπόν, πήγαμε τρεις φορές στο Μόναχο -δεν βλέπω να είναι αυτήν την ώρα στην Αίθουσα κανείς απ' όσους ήταν τότε στην επιτροπή- για να αντιμετωπίσουμε τις ευρωπαϊκές αξίες και τα ιδανικά, μας έβγαλαν την ψυχή, βέβαια, τα δικαστήρια και η εισαγγελέας του Μονάχου, αλλά ήρθε ο κ. Χριστοφοράκος και ξέρετε τι είπε; Του πήγαμε την κατάθεση που υποτίθεται ότι έκανε στο γερμανικό δικαστήριο και που έλεγε ότι τα έδινε στα δύο μεγάλα κόμματα και σε κάποιο μικρότερο. Δεν εννοούσε πάντως εμάς και εμείς δεν ήμασταν ντέντεκτιβ, για να πούμε ποιος ήταν ούτε μπαίνουμε σε αυτήν τη λογική. Ξέρετε, λοιπόν, τι είπε; «Δεν έδωσα σε κανέναν ποτέ τίποτα! Σε κανένα πολιτικό κόμμα και σε κανένα Βουλευτή.» Αυτά είπε ενώπιον της επιτροπής του ελληνικού Κοινοβουλίου. Τέτοια ξεφτίλα!

Βρήκαμε τον καινούργιο υπεύθυνο της «SIEMENS» για τη διαφάνεια -ήταν εκεί ο Πρόεδρος, ο διευθύνων σύμβουλος και ο καινούργιος της διαφάνειας- στον οποίο κάναμε, αν θυμάμαι καλά, είκοσι τέσσερις ερωτήσεις, εκ των οποίων στις είκοσι τρεις μας απάντησε «δεν γνωρίζω».

Μετά απ' όλα αυτά τι είπαν στο τέλος; Είπαν, «είμαστε εδώ να σας βοηθήσουμε, για να υπάρξει διαφάνεια και να μην επαναληφθούν όλα αυτά.» Αυτό είναι το δικαϊκό σύστημα, κύριε Υπουργέ, της Γερμανίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι περιμένεις;

Επειδή, λοιπόν, αυτές τις μέρες γίνεται η συζήτηση για την επιστροφή των μαρμάρων κ.λπ., τι έχετε να πείτε στον ελληνικό λαό για τους συνεταιίρους σας; Οι Γερμανοί δεν δίνουν αυτά που έχουν κλέψει από την Ελλάδα. Οι Βρετανοί δεν δίνουν τίποτα. Οι Γάλλοι δεν δίνουν τίποτα. Οι αξίες τους, λοιπόν,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Παφίλη, ώρα ξεφύγαμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σε αυτά που συζητάτε σήμερα υπάρχει η αξία του καπιταλισμού, του ίδιου που είναι άγριος, βάρβαρος. Για ποιες διαφάνειες μιλάμε; Εκατόν είκοσι κυβερνήσεις εξαγόραζαν. Σε εκατόν είκοσι χώρες έδιναν. Είδετε να τιμωρηθεί κανένας πουθενά στη Γερμανία; Είδετε την Ευρωπαϊκή Ένωση να επέμβει; Είδετε την τρόικα, κύριε Υπουργέ, που έρχεται εδώ να επέμβει σε καμμία χώρα; Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ πολύ!

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών «Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.53' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 15 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συζήτηση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Έλεγχος των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων και των αιρετών αντιπροσώπων Βουλής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.